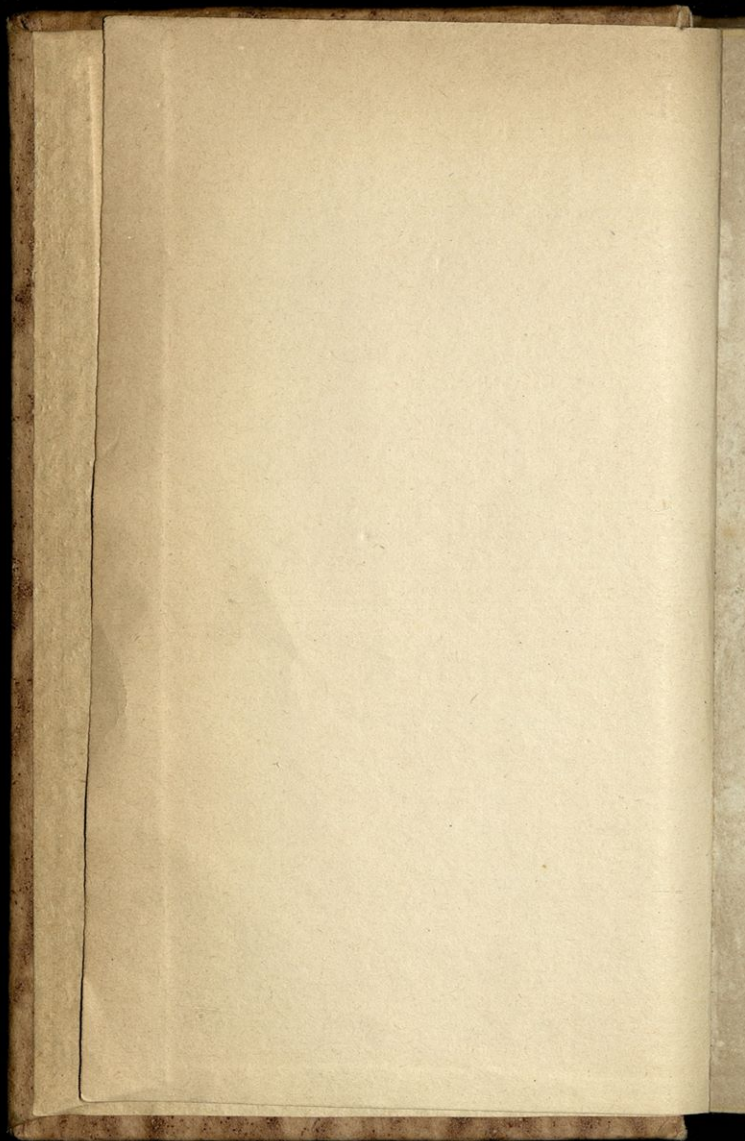

44825

7.

ŠVĚTO PIŠMO

stare savése
okrajfhanó.

I. DÉL.

SAVITO RIANO

libro secondo

di Raffaello

F. B. M.

PETÉRE

MOJSEŠOVE BUKVE,

okrajfhane.

Na svetlo dal

Dr. Simon Hlanžnik,

z. k. uzhenik defete škole.

Kar. Vrhovny

V' LJUBLJANI,
natisnil Joshef Blasnik.

1840.

44825

V' natif teh dukev so milostljivi Firšt, Gospod Gospod

ANTON ALOJS,

Ljubljanski Škof, dovolili 18. dan Kosoperfka 1839,

IN=230002396

PREDGOVOR.

She sdavno je prvi del svetiga pisma stare savése, ki ima petere Mojsefove bukve v' sebi, in ki je bil v' letu 1791 natifnjen, prodan, in ljudje védno po Mojsefovih bukvah poprashujejo, kér sposnajo, de je branje svetopisemskih sgódeb in naukov prijétno in koristno; kar tudi s. pismo stare in nove savése uzhí, in zerkvéni ozhaki perporózhajo.

Tode kmalo se rasumé, de se v' s. pismu stare savése, slasti v' Mojsefovih bukvah marsikej najde, kar je njega dni prav potrebno bilo, sdaj pa ne. Postava Mojsefova je bila sa tiste zha-

se in sa Israelfko ljudstvo prav dobra; ali bolj popolna postava je bila namenjena, jo naslédvati, in to postávo je Jesuf Kristuf osnanil. Shé prerok Jeremia takó govori: „Glejte! pridejo dnévi, pravi Gospod, in bom s' Israelovo hifho in s' Judovo hifho novo savéso narédil“ 31, 31. (Glej Hebr. 8, 13.)

Takó so, postávím, v' njih na tanko popisane s'hege ali zeremonije ozhitne flushbe boshje; kar je bilo sa Israelfko ljudstvo potrebno, de bi se ono ne dalo od fosédov v' malikovanje sapeljati i. t. d.

Tudi se najde v' tih bukvah veliko deshélkih postav; kér je bil Bog tudi deshélni kralj Israelzov, in jim je dal savolj téga veliko deshélkih postav, ktére Kristjana ne sadévajo. Desiravno je té in enake sapóvdi véditi bolj uzhenim koriftno ali zlo potrebno, se vunder to ne more terditi od menj uzhenih.

ila B
lo be
shkod
sapifa
Israel
shivó
bili s
tudi
le f.
pufha

T
de se
soštáv
profti
môgli
V' tér
térh
zhidél
je tud
délík,
póvd'
povdi
i. t. d.

Branje nektérik sgódeb bi utegnilo bersh ko ne, slasti neodrafhenim fhkodvati. Bog je ukasal takih sgódeb sapifati, de bi se hudobija pregréh Israelzam, ki so bili vsi meséni, prav shivó pred ozhí postavila, in de bi bili s' studam nad njimi navdáni. In tudi Judovfki uzheniki so nektére déle f. pisma le odrafhenim brati per-pufhali.

Torej bi utegnilo prav koriftno biti, de se is f. pisma ftare savése vse to softávi, kar bi menj uzheni in pri-profti kristjani v' svoj prid brati samôgli, bodijo she odrafheni, ali ne. V' tém svesilu so tedaj sгодbe is petérik Mojsefovih búkev odbrane in vezhidél s' besedami f. pisma popisane; kar je tudi s' ufhészi („“) sasnamvano. Ras-délik, ki je napisan „Desét boshjih sapóvd“ naflédvajo nektére posámesne sapovdi, postave ubogim, fushnjim v' prid i. t. d., in vfléd téga se najde popis

snidniga s'hotóra, posvezhenih oséb ali
peršhon, darov i. t. d., kar je s' pro-
sto besedo nasnanjeno.

Nektere s'godbe so, kakor tudi v
s. pismu nove savése, vezhkrat v' mi-
sel vséte, in se po tem takim ena dru-
go rasvitolajo; leté so tukej po posámes-
nih delih tako sverstene, kakor bi s'
bile ena drugo naslédvati utégnile.

V' Ljubljani 5. Maliga serpana 1839.

"
Ser
bil
nac
In
de
In
In
in
in
od
bil
vez
néb
kas
ime
mo
Bog
ktér

I. Stvaritev svetá.

I. Mojs. 1, 1-25. 2, 4-6.

„**V** sazhétku je Bog stvaril nebó in semljo. Semlja pa je bila pušta in prasna in tema je bila nad bresnam, in duh boshji se je prostiral nad vodámi. In Bog je rékel: ‚Bodi svetlôba.‘ In svetloba je bila. In Bog je vidil svetlobo, de je bila dobra; in je lózhil svetlobo od temè, In svetlôbo je imenoval dan, temò pa nozh. In je bil vezhér, in je bilo jutro; prvi dan.“

„In Bog je rékel: ‚Bodi nébes med vodami, in lózhil vodé od vodá.‘ In Bog je stvaril nébes, in je lózhil vodé, ktére so bile pod nébesam, od njih, ki so bile nad nébesam. In takó je bilo. In nébes je Bog imenoval nebó. In je bil vezhér, in je bilo jutro; drugi dan.“

„In Bog je rékel: ‚Vodé, ktére so pod nébam, naj se sberó na en kraj, in naj se perkashe súho.‘ In takó je bilo. In súho je Bog imenoval semljo, in sbiralo vodá je imenoval morjé. In Bog je vidil, de je bilo dobro. In Bog je rékel: ‚Semlja naj rodi seleno selishe, ktéro séme déla, in rodovitne drevéfa, ki sad

stóré po svojim rodu, in séme v' sebi imajo na semlji. In takó je bilo. In semlja je pognala seleno sélifhe, ki séme déla po svojim rodu, in rodovitne drevéfa, ki fléherne po svojim rodu seme imajo. In Bog je vidil, de je bilo dobro. In je bil vezhér, in je bilo jutro; tretji dan.

„In Bog je rékel: „Luzhi naj bodo na nébesu, in naj lozhijo dan in nozh: in naj bódo v' snamnja zhasov, dní in lét; de svétijo na nébesu, in rasvitolajo semljo.“ In takó je bilo. In Bog je stóril dvé velike luzhi; vézhi luzh, de bi bila zhes dan, in manjšhi luzh, de bi bila zhes nozh; in svésde. In Bog jih je postavil na nébes, de bi svetile na semljo, in bile zhes dan in nozh, in lozhile svetlobo in temò. In Bog je vidil, de je bilo dobro. In je bil vezhér, in je bilo jutro; zheterti dan.

„In Bog je rékel: „Mergolí naj po vodi lasijozha shival, in ptize naj letajo nad semljo pod nébesam.“ In Bog je stvaril vélike some in vse shive in lasijozhe stvarí, ter so mergoléle po vodi, po svojih rodóvih; in vse ptize po njih rodéh. In Bog je vidil, de je bilo dobro. In jih je blagoslovil rekozh: „Rafite in mnóshite se, in pólnite vodé morjá; in ptize naj se mnóshijo na semlji.“ In je bil vezhér, in je bilo jutro; péti dan.

„In Bog je rékel: „Semlja naj da shival po njih rodóvih, shivine in lasnîne, in sverin semlje po njih rodéh.“ In tako je bilo. In Bog je stvaril sverine semlje po njih rodóvih, in shivino in lasnino semlje po njih rodéh. In Bog je vidil, de je bilo dobro.“

„To je sazhétik nebá in semlje, ko sta bila stvarjena. Kadar je Gospod Bog stvaril nebó in semljo, ni bilo germovja po polji na semlji, in nobeno poljsko selishe she ni pognalo; sakaj Gospod Bog she ni dal deshevati na semljo, in ni bilo zhlovéka, de bi semljo obdeloval; temuzh studenz je is semlje isviral, in jo je po verhu mozhil.“

II. Perva zhlovéka.

I. Mojs. 1, 26. 2, 7. 19. 20. 18. 21-25. 1, 27-31. 2, 1-3.

„In (*Bog*) je rékel: „Naredimo zhlovéka po svojim obrasu in svoji podobi, in naj bo zhes ribe morja in ptize neba, in zhes sverine, in vso semljo, in vso lasijozho shival, ktera po semlji lási“. Gospod Bog je tedej zhlovéka is prahú semlje sobrasil, in mu je vdihnil v' oblizhje duhá shivljenja; in zhlovek je oshivel.“

„Po tem tedej, ko je bil Gospod Bog is semlje stóril vse shivali polja, in vse ptize neba, jih je pred Adama peljal, de bi vidil, kako de jih bo imenoval; sakaj, kakor je Adam sleherno shival imenoval, tako ji je imé. In Adam je imenoval vse shivali, in vse ptize nebá, in vse sverine semlje po njih imenih; sa Adama pa ni bilo najti pomozhnize, njemu enake.“

„Gospod Bog je tudi rékel: „Zhlovéku ni dobro samimu biti; naredimo mu pomozhnizo njemu enako. Tedej je Gospod Bog poslal nad Adama terdo spanje; in ko je bil saspal, mu je vsél eno réber, in je njega kraj s' méfam na-

pólnil. In Gospod Bog je is rebra, ktéro je is Adama vsel, sheno narédil, in jo je peljal k' Adamu. In Adam je rékel: „To je sdej kost is mojih kostí, in mesó is mojiga mesá; torej bo imenovana móshevka (*shena*); sakaj is moshá je vséta. Sa téga voljo bo zhlovek svojiga ozhéta in svojo mater sapustil, in se svoje shené der-shal, in bota dva v' enim mesu.“*) Oba sta pa bila naga, Adam namrezh in njegova shena, in se nista framovala.“

„In Bog je stvaril zhlovéka po svoji podobi; po boshji podobi ga je stvaril; moshá in shenó ju je stvaril. In Bog ju je blagoslovil, rekozh: „Ráfite, in mnoshíte se, in polnite semljo, in podversite si jo, ter gospodujte s' ribami morjá, in s' ptizami nebá, in s' vsemi shivalmi ki lasijo po semlji.“ In Bog je rékel: „Gléjte, vse sélifhá vam dam, ki séme déljajo na semlji, in vse drevéfa, ki séme v' sebi imajo po svojim rodu, de so v' jed vam, in vsem shivalim semlje, in vsem ptizam nebá, in vsemu kar se giblje na semlji, in v' zhimur je mozh shivljenja; de shivesh imajo.“ In tako je bilo. In Bog je vidil vse, kar je stóril, in je bilo prav dobro. In je bil vezhér, in je bilo jutro; shésti dan.“

„Tedej sta bila dodelana nebó in semlja, in vsa nju lepota. In Bog je dokonzhal sédmi dan svoje delo, . . . ter je blagoslovil sédmi dan, in ga je posvétíl; kér tisti dan je pozhival od vfiga svojiga déla . . .“

*) Shé med Adamam in med Evo je Bog nerasvesljivo savéso svetiga sakóna vpeljal sa vse prihoduje zhafé in narode, kakor Jesuf uzhi. Matth. 19, 4 - 6.

III. Raj.

I. Mojs. 2, 8-17.

„Gospod Bog je pa od sazhétka vèrt veselja safadil, in tjà postavil zhloveka, ktériga je bil narédil. In Gospod Bog je dal is semlje rasti mnogih drevél, ki jih je bilo lepó viditi, in prijétnih v' jéd; tudi drevó shivljenja na frédi rája, in drevó sposnanja dóbriga in húdiga.“

„In voda je tekla is kraja veselja, in je vert mozhila, in se je od ondod rastékala v' shtiri réke. Eni je bilo imé Fishon; ta obtéka vso deshelo Havilsko, v' ktéri je slató. In slató tiste semlje je nar bolji; tam se dobí tudi bdelji (*dishezha smôla*) in kamen onih (*drag kamen*.) In drugi vodi je bilo imé Gehon; ta obtéka vse Kufhko deshelo. Imé tretje vodé je Tiger; ta te-zhe proti Afirskimu. Zheterta voda pa je Evfrat.“

„Gospod Bog je tedej zhlovéka vsél, in ga je postavil v' vert veselja, de bi ga obdéloval in varval. In mu je sapovedal, rekózh: „Od vsiga drevja po vertu jój; od drevesa sposnanja dóbriga in húdiga pa ne smésh jésti. Sakaj, kteri dan koli od njega jesh, bofh mogel umréti.“

IV. Pervi greh.

I. Mojs. 3, 1-24.

„Kazha je pa bila bolj prekanjena, kakor vse shivali semlje, ktére je bil Gospod Bog stvaril, in je rekla sheni: Sakaj vama je Bog sapovedal, de bi ne jédla od vsiga drevja po vértu? In shena ji je

odgovorila: „Od sadú drévja po vertu jéva; od sadú drevéfa pa, ktéro je v' srédi vertá, je nama Bog sapovédal, ne jésti, in ne dotakniti se ga, de kje ne umerjeva.“ Kazha pa je rekla sheni: „Kratko nikar ne bota umèrta; sakaj Bog vé, de ktéri dan koli bota jédla od njega, se vama bodo ozhi odperle, in bota kakor bogova, in sposnala dóbro in húdo.“

„In shena je vidila, de je drevó dobro v' jéd, in lépo viditi, in prijétno glédati; torej je vséla od njegoviga sadu in je jedla; in je dala svojimu móshu, in je jédel. Obéma so se pa ozhi odperle, in ko sta bila sposnala, de sta naga, sta figovo listje spletla in si ogrinjala naredila.“

V. Shtrafinga perviga gréha.

I. Mojs. 3, 8-24.

„Ko sta pa slifhala glaf Gospoda Bogá, kteri se je ob hladu popoldne na vertu sprehal, sta se Adam in njegova shena pred oblizjem Gospoda Boga med drévje verta skrila. In Gospod Bog je saklizal Adama, in mu je rékel: „Kjé si?“ Je odgovoril: „Sim slifhal tvoj glaf na vertu in se sbal, ker sim nag; tedej sim se skrila.“ In (*Bog*) mu je rékel: „Kdo ti je néki povédal, de si nag? Ali si jédel od drevéfa, ki sim ti sapovédal, ne jésti od njega?“ In Adam je odgovoril: „Shena, ktéro si mi sa tovarshizo dal, mi je dala od drevéfa, ter sim jédel.“ In Gospod Bog je rékel sheni: „Sakaj si to storila?“ In je odgovorila: „Kazha me je sapeljala, ter sim jédla.“

„In Gospod Bog je rékel kazhi: ‚Kér fi to storila, bodi prekléta med vřimi shivalmi in sverinami semlje; po svojim trebuhu se bořh plasila in prah jédla vse dní svojiga shivljenja. řovrařhtvo bom narédil med teboj in shenó, in med tvojim saródam in njénim saródam; ona ti bo glavo řterla, in tí bořh njé peto salesovela.‘ In sheni je rékel: ‚Namnóřhil bom nadlóge tvojiga nořézhiga řtanú; ř’ teshavo bořh rodila otroke, in pod oblařtjo bořh moshá, in on bo ř’ teboj gospodoval.‘ Adamu pa je rékel: ‚Kér fi pořluřhal glaf svoje shene, in fi jédel od drevéřa, ki řim ti řapovedal, ne jéřti od njega: bodi prekléta *) semlja řavoljo tebe; v’ trudu se bořh shivel od njé, vse dní svojiga shivljenja. Ternje in ořat ti bo rodila, in řelifhe poljá bořh jédel. ř’ potam v’ svojim obrasu bořh kruh jédel, de se poverneřh v’ semljo, is ktére fi vsét; řakaj prah fi, in v’ prah se bořh povernil.‘

„In Adam je imé svoje shene iménoval Eva; řató, ker je bila mati vřih řhivih. Gospod Bog je tudi řuknize is kořh narédil Adamu in njegovi sheni, ter ju je oblékel, in je djal: ‚Gléjte, Adam je kakor eden řmed nař, in vé dobro in húdo; to-rej de řdej svoje roké ne řtégne, in ne vřame tudi od drevéřa shivljenja, in de ne jé, in ne řhiví vékoma —.‘ Tedej ga je Gospod Bog pahnil is verta veřelja, de bi obdéloval semljo, is ktére je bil vsét. Ter je isgnal Adama, in je pořtavil pred véřt veřelja Kerube s’ ognjénim in řhviřajozhim mē-zhem, de bi varvali pót k’ drevéřu řhivljenja.‘

*) Boshje preklénřtvo poméni řhřrařfinge, bódijo řhařne ali vézhne.

VI. Kajn in Abel.

I. Mojs. 4, 1-16.

„Adam je pa sposnal svojo shenó Evo ter je spozhéla, in rodila Kajna, rekozh: ‚Po Bogu fim dobila zhloveka.‘ In sopet je rodila Abelna, njegoviga brata. In Abel je bil ovzhar, Kajn pa kmet. Pergodilo se je pa zhes veliko dni, in Kajn je pernésel Gospodu dar od sadú semlje; Abel je tudi daroval pervénzov svoje zhéde, in njih mastí. In Gospod je poglédal na Abelna in na njegov dar; na Kajna pa in na njegov dar ni poglédal. Ter se je Kajn filno jesil, in obras mu je vpadal. In Gospod mu je rékel: ‚Sakaj se togotish, in sakaj ti obras vpada? Ali ne bosh plazhila prejél, ako storish dóbro; zhe pa húdo, bo kmalo gréh pred durmi; to de podversi fi njegovo posheljenje, in gospoduj s' njim.“

„In Kajn je rékel Abelnu, svojimu bratu: ‚Pojva vùn.‘ In ko sta bila na polji, se je Kajn vsdignil soper svojiga brata Abelna, in ga je ubil. In Gospod je rékel Kajnu: ‚Kjé je tvoj brat Abel?‘ In je odgovoril: ‚Ne véim; fim li jest varh svojiga brata?‘ In (*Gospod*) mu je djál: ‚Kaj fi storil? glaf kerví tvojiga brata vpije s' semlje do mene. In preklet bodi sdej na semlji, ktéra je sinila in kri tvojiga brata is tvoje roke prejéla. Kadar jo bosh obdéloval, ti ne bo dala svojiga sadú; v' bégu bosh, in se klatil po svétu.“

„In Kajn je djál Gospodu: ‚Moja pregréha je prevelika, in ne saflushim odpušhenja. Gléj, isshenesh me danf is deshele, in skrival

se bom pred tvojim oblizhjem; v' bégu bom, in po svétu se klatil; torej me bo ubil, kdorkoli me dobí.' In Gospod mu je rékel: 'Ne bo takó, temuzh kdorkoli Kajna ubije, bo sédemkrat kasnovan.' In Gospod je Kajna sasnamnjal, de bi ga ne ubil, kdor ga najde. In Kajn se je prezh podal spred oblizhja Gospodoviga, in je beshez h stanoval v' Nodishki desheli, na jutrenji strani Edena."

VII. Adamov sárod.

I. Mojs. 4, 17 - 26. 5, 4 - 31.

„Kajn pa je sposnal svojo shenó, ter je spozhela in rodila Henoha; in je sidal mésta, kτέρiga je imenoval po imenu svojiga finú Henoh. In Henoh je rodil Irada, in Irad je rodil Maviaela, in Maviael je rodil Matusaela, in Matusael je rodil Lameha. In ta je vsél dve shené; *) eni je bilo imé Ada, in drugi Šella. In Ada je rodila Jabelna, kτέρi je bil ozhe stanovajozhkih v' shtotórih in pastirjev. Njegovimu bratu pa je bilo imé Jubal, in ta je bil ozhe njih, kteri so na zitre in harpe bili. Tudi Šella je rodila Tubalkajna, kτέρi je f' kladvam délal mnoge orodje is medí in shelesa. Tubalkajnova sestra pa je bila Noema.

„In Adam je sopet sposnal svojo shenó; in je rodila fina, in ga imenovala Šet, rekózh:

*) Lameh je sveto savéso sakóna, ki ga je Bog v' raji vpeljal, rasderl.

„Bog mi je dal drug sárod namésti Abelna, kτέρα je Kajn ubil“ . . . In ko je Adam rodil Šeta, so bili njegovi dnevi natekli do osem sto lét, in je rodil sinove in hzhére. In vsiga zhafa Adamoviga shivljenja je bilo devét sto in trideset lét, in je umerl. Tudi Šetu je bil sin rojen, kτέρα je imenoval Enof. On se je sazhél kli-zati po imenu Gospodovim. Enof pa je rodil Kajnana, . . . in Kajnan Malaleela, . . . in Malaleel Jareda, . . . in Jared Henoha . . . In vsih dní Henohovih je bilo tri sto in petinshestdesét lét; ter je shivel po Bogu, in ni ga bilo vezh; sakaj Bog ga je vsél. In Henoh je rodil Matufalama, . . . in Matufala Lameha . . . In vsih dní Matufalovih je bilo devet sto in devetinshestdeset lét, in je umerl. In Lameh . . . je rodil finú, in je njegovo imé imenoval Noe, rekozh: „Ta naf bo tolashil déla in truda nashih rók na semlji, ktero je Gospod preklél . . .“ Ko je bil pa Noe pét sto lét star, je rodil Šema, Hama in Jafeta.“

VIII. Sprida perviga sveta.

I. Mojs. 6, 1-9. 11-18.

„Kadar so se pa ljudjé na semlji namnóshili in hzhere rodili; so boshji sinovi vidili, de so zhloveshke hzhere lepe; tedej so vséli sa shené smed vsih tiste, ktere so jim bile vshezh. *) In Bog je rekel: „Moj duh ne bo vékoma ostal v' zhlové-

*) Boshji sinovi so bogabojezhli, zhloveshki sinovi pa hudobni ljudjé.

ku; sakaj on je mesó, *) in njegovih dní bo le sto in dvajset lét.‘ Tiste dní pa so bili velikani na semlji . . .“

„Ko je pa Bog vidil, de je hudobija ljudi na semlji velika, in de vse misli serza le na húdo gredó; se je Bogu milo storilo **), de je stvaril zhlovéka, na semlji, in ushalilo se mu je v' serzu, ter je rekel: ‚Potrébil bom zhloveka, ktériga fim stvaril s' semlje; zhloveka in sverí, lasijozhe shival in ptize nebá; sakaj shal mi je de fim jih stvaril.‘ Noe pa je milost doségel pred Gospodam; (sakaj) pravizhen je bil in popoln mosh med svojim rodam; bogabojezhe je shivel . . . Semlja pa je bila spridena pred Bogam, in polna krivize.“

„Bog je tedej vidil, de je bila semlja spazhena (sakaj vsi ljudjé so hodili po napzhni poti), ter je rékel Noetu: ‚Konzhanje fim sklenil vsih ljudi; semlja je polna njih krivize; potrébil jih bom s' semljo vréd. Naredi si barko is obdélaniga lesá; v' barki napravi predala, in jo safmoli s' semljino smolo snotrej in sunej. Naredi jo pa takó: Tri sto komolzov naj bo dolga, pétdeset shiroka, in trideset visoka. Okno napravi v' barko, in njé stréha naj bo komolz visoka; vrata barke naredi na strani; in napravi (nastropje) spodnje, in frednje, in sgornje.

*) Shivljenje ne bo v' zhlovéku ostalo, kér shivi po svojih sheljah; to de she 120 lét mu dam odlóga sa pokóro.

**) Bog se ne more kefati, sakaj on je nespremenliv; f. pismo pa f' zhlovékam tudi po zhlovékovo govori, in f' kéfam boshjim nasnani, de Bog s' spremlivim zhlovékam po svojih vézhno nespremenljivih fklépih ravná.

Gléj, jest bom dal grosno povodinj po vfi semlji, de pokonzham vse, kar shiví in diha pod nébam; vse, kar je na semlji, bo konez vsélo. Š' teboj pa bom savéso narédil; ter pojdesh v' barko tí, in tvoji finovi, tvoja shena, in shené tvojih finov f' teboj . . .“

IX. Vefoljni potop.

I. Mojs. 7, 1-24.

„In Gospod je rékel Noetu: *) ,Pojdi v' barko tí, in vfa tvoja drushina; sakaj tebe fim sposnal pravizhniga med sedanjem rodam. Vfihi zhištih shival vsemi po sedmére . . ., nezhištih shival pa po dvoje . . . In tudi ptiz nebá po sedmére . . ., de sé pleme ohrani po vfi semlji. Sakaj, she sédem dní je, in po tem bom rekel deshevati na semljo shtirdeset dní in shtirdeset nozhí, ter bom potrebil s' semlje vse stvarí, ki fim jih stvaril.‘ Noe je tedej vse stóril, kar mu je bil Bog ukasal . . ., in je v' barko shel s' svojimi finovi, s' svojo shenó, in s' shenámi svojih finov, savoljo vód potópa. Tudi zhištih in nezhištih shivil, in ptiz, in vfiga, kar se giblje na semlji, je po dvoje s' Noetam v' barko shlo . . ., kakor mu je bil Bog ukasal; in Gospod je sa njim od sunej saperl.“

„Ko je bil Noe shéšt sto lét star, sédemnajšti dan drugiga mésza, so vfi viri vélikiga

*) 1656 lét po stvaritvi svetá, ali 2348 lét pred Kristúfovím rojstvam.

bresna predèrli in lijaki nebá so se odpèrli; in na semljo je desh líl shtirdefet dní in shtirdefet nozhí . . . In voda se je naráshala, in je vsdignila barko od tal na kvíshko; sakaj grosno se je napéla, in vse napolnila verh semlje; barka pa je plavala po vodi. In voda je le vézhi perhajala na semlji, in vse visoke goré pod vsm nebam so bile pokrite. Pétnajst komolzov visoko je voda stopila nad hribe, ktére je pokrila. In pokonzhane so bile vse stvarí, ki so se gibale na semlji, ptize, shivina, sverine in vse lasijozhe shivali, ktére po semlji lasijo; vfi ljudjé, in vse, kar diha na semlji, je konez vselo . . . Šam Noe pa je ostal, in uni, kteri so bili s' njim v' barki. In voda je na semlji stala sto in pétdefet dní.“

X. Noe otét.

I. Mojs. 8, 1-19.

„Bog se je pa spomnil Noeta, in vsih shival, in vse shivine, ktera je bila s' njim v' barki; ter je poslal véter na semljo, in voda je jéla vpadati. In so se saperli víri bresna, in lijaki nebá, ter je jenjalo deshevati spod nebá. In voda se je vernila s' semlje, in se odtékala semtertje; in je pádala, konez sto in pétdefet dní. In sedem in dvajseti dan sédmiga mészja je barka obstala na (*Araratu*) gori Armenski. Voda se je pa odtékala in vpadala do desétiga mészja; sakaj prvi dan desétiga mészja so se verhóvi gorá perkasali.“

„In ko je pretêklo ſhtirdefet dní, je Noe odperl okno, ktero je bil v' barki narédil, in je ſpuſtil orla; ta je ſletil, in ga ni bilo naſaj, de ſo ſe vodé poſuſhile na ſemlji —. Tudi golóba je ſpuſtil ſa njim, de bi bil ſvédil, ali je ſhe voda vpadla na ſemlji; pa nima ſe nikamor vſéſti; tedej ſe verne k' njemu v' barko; ſakaj voda je bila po vſi ſemlji. (*Noe*) je tedej roko ſtégnil, ga je prijel, in vſel v' barko. ſhe drugih ſédem dní je zhakal, in ſpet ſpuſtil goloba is barke. In ſvezher je k' njemu naſaj priſhel, neſózh oljkino véjzo s' ſelenim perjizhem v' ſvojim kljunu. Noe je tedej ſvédil, de je voda odtekla s' ſemlje. Vùnder je pa ſhe drugih ſédem dni zhakal, ter ſpuſtil goloba; in ni ga bilo vezh k' njemu naſaj.“

„ſheſt ſto in pervo léto tedej, prvi dan perviga meſza (*Noetoviga ſhivljenja*) je voda odtekla s' ſemlje; in Noe je ôdkril ſtrého barke, ter je vidil, de je bilo ſuhó po ſemlji. ſédem in dvajſeti dan drugiga meſza je bila ſemlja prav poſuſhena. *) Bog je pa Noetu govóril, rekozh: „Idi is barke, tí in tvoja ſhena, tvoji ſinovi in ſhené tvojih ſinov ſ' teboj. Tudi vſe ſhivali, ki ſo bile ſ' teboj . . ., pelji vùn ſeboj, in pojte vùn na ſemljo; rafite in mnóſhite ſe na njéj.“ Noe je tedej vùn ſhel s' ſvojimi ſinovi, s' ſvojo ſhenó, in s' ſhenámi ſvojih ſinov. Tudi vſe ſhivali, ſo ſhle is barke.“

*) Veſoljni potòp, ſe je perzhél. 17. dan, 2. meſza (*Liftovgnojá*) v' létu 1656 po ſtvar. ſvetá; in po ſemlji je bilo ſuhó 27. dan, ravno tiſtiga meſza 1657 po ſtvar. ſvetá.

XI. Noetov hvalni dar.

I. Mojs. 8, 20-22. 9, 1-15.

„Noe pa je postavil altar Gospodu, in je vsel zhišnih shival in ptiz, in je pernésel shgavin dar na altari. In prijétin duh je bil vshéz h Gospodu, torej jo rékel: ‚Nikoli vezh ne bom preklél semlje savoljo zhloveka; sakaj zhut in misel zhlovekoviga serza grésta na húdo od njega mladosti; ne bom tedej vezh pokonzhal vfiga, kar shiví, kakor fim stóril. Dokler bo semlja, ne bo prejenjala ne sétev ne shétev, ne mras ne vrozhina, ne polétje ne sima, ne nozh ne dan.‘ In Bog je blagoslovil Noeta in njegove finove, in jim je rekel: ‚Rafite, in mnóshite se, in pólnite sêmljo. Štrah in trepet pred vami naj obhaja vse shivali in vse ptize neba s' vfm, kar se giblje na semlji; vse ribe morjá so vam v' last dane. In vse, kar se giblje in shiví, vam bodi v' jéd; vse fim vam dal, kakor selene sélišha. To de mesá f' kervjó ne jéjte . . . Kdorkoli bo kri zhloveka prelil, njega kri bo (tudi) prelita; sakaj po boshji podóbi je zhlovek stvarjen. Vi pa ráfite, in mnóshite se; idite po semlji in jo pólnite.“

„Tudi to je Bog govoril Noetu in njegovim finovam: ‚Gléjte, jest naredim savéso s' vami in s' vsahim saródam sa vami; in s' vsako shivo stvarjó, ktera je s' vami; f' ptizami, s' vso veliko in malo shivino semlje, ki je shla is barke, in s' vfimi sverinami semlje. Švojo saveso naredim s' vami; in nikoli vezh ne bo pokonzhano, karkoli shiví s' vodó potópa; v' pri-

hodnje ne bo vezh potòp semljo rasedéal.‘ In Bog je rékel: ‚To je snamnje savése, ki jo naredim med menoj in med vami, in vfimi shivimi stvarmí, ki bodo s’ vami v’ vednih rodovinah. Švojo mavrizo postavam v’ oblakih, ter bo snamnje savése med menoj in semljo. Kadar bom nebó s’ oblaki prevlékel, se bo moja mavriza v’ oblakih perkasala; in se bom spomnil svoje savese s’ vami, in s’ vfimi shivalmi; in vezh ne bodo f’ potópam vse shive stvari konzhané . . .“

XII. Noetovi finovi. Nemrod.

I. Mojs. 9, 18-29. 10, 8-11.

„Noetovi finovi pa, kateri so fhli is barke, so bili Šem, Ham in Jafet. Ham pa je bil Kanaanov ozhe. Tí so trijé finovi Noetovi, in od teh se je vèš zhlovéfhki ród po vfi semlji sarédil. In Noe se je kmetije lotil, in je nograd sadil. Ter je vino pil, in se vpijanil, in rasedét leshal v’ svojim fhotóru. Ham je to vidil . . . in sunej svojima bratama povédal. Šem pa in Jafet sta vséla plajsh na rame, ter sta fhla ritinško, in odéla raskritiga ozhéta . . .“

„Kadar se je bil pa Noe is pijanosti prebudil in svédil, kar mu je njegov mlajshi fin storil, je rékel: ‚Preklet bodi Kanaan, fushinj bodi fushnjev svojih bratov.‘ In je djal: ‚Hvaljen bodi Gospod, Šemov Bog; Kanaan bodi njegov fushinj. Rasfhiri Bog Jafeta in naj prebiva v’ Šemovih fhotórih, in Kanaan bodi njegov fushinj.‘ Noe je pa shivel po potópu tri sto in

pétdefet lét. In vsih njegovih dní je bilo devet sto in petdeset lét, in je umerl.“

„Ino Ham je rodil tudi Hufa; in Huf je rodil Nemroda; ta je mogozhin perhajal na semlji, in je bil mozhan lôvz pred Gospodam. Savoljo téga se je sazhél pregovor: ‚Mozhan lôvz pred Gospodam, kakor Nemrod.‘ Šo pa bile sazhétik njegoviga kraljestva (*mésta*) Babilon, in Arah, in Ahad, in Halanne v' Šenaarski desheli. Is té deshele je prishel Asur, in je fosidal Nive, in méstne ulize, in Hale . . .“

XIII. Babilonfki turn.

I. Mojs. 11, 1-9.

„(*Ljudjé*) so pa na semlji le en jesik govorili. In kadar so bili sapustili Jutrovo, so nashli ravnoto v' Šenaarski desheli, in so se tam ostanovili. In so rekli eden drugimu: ‚Dajmo naredimo zeglov in shgímo jih s' ognjem.‘ In so iméli zégle namésti kamnja, in sémljino smolo namésti ilovze. In so djali: ‚Dajmo, fosidajmo si mésto in turn, ktériga verh se bo neba dotikal, in storimo flovézhe svoje imé, predin se raskropimò pò vsi semlji.“

„Gospod je pa doli stopil, de bi vidil mésto in turn, ktériga so Adamovi otrozi stavili, in je rékel: ‚Glej, le en rod je, in vsi le en jesik govoré; in kér so sazhéli, ne bodo jenjali naréjati, kar so storiti sklénili. Torej dajmo, stopimo doli in smeshajmo jim jesik, de ne rasuméjo eden drugiga.‘ In tako jih je Go-

Spod is tistiga kraja po vfi semlji raskropil, in so jenjali mésto sidati. In savoljo tega je bilo tisto mésto imenovano Babel (*smeshnjava*), kér je tam Gospod jesik vfiga svetá sméshal, in od ondod jih je Gospod po vfih deshelah rasvêl.“

XIV. Pokliz Abrahama.

I. Mojs. 12, 1-10.

„Bog je pa rékel Abramú: *) ,Idi is svoje deshele, in od svoje sorodovine (*ali shlahte*), in is hishe svojiga ozhéta, in pojdi v' deshelo, ki ti jo bom pokasal; ozhéta te bom narédil velikiga naróda, in te bom blagoslovil, in svifhal tvoje imé; ter bofh blagoslovljen. Blagoslovil jih bom, kateri bodo tebe blagoslovili; in preklél, ktéri bodo tebe kléli; in po tebi bodo blagoslovljeni vfi naródi semlje.“ Abram je tedaj storil, kakor mu je bil Gospod ukasal; in s' njim je shel Lot. Abram je bil pét in sedemdeset lét star, ko je shel is Harána. In je vsél seboj Šarajo svojo shenó, in Lota finú svojiga brata, in vse premoshenje, ki so je iméli, in vso drushino, ki so jo v' Haránu perdobili; ter so se vsdignili, in so fhli v' Kanansko deshelo. In kadar so vanjo perfhli, je Abram deshelo

*) Od Sema do Tareta je bilo ofem rodov, in Taretov sinovi so bili Abram, Nahor in Aran. Nahorjevimu finu je bilo imé Batvel, in Aranovimu Lot. Abram je bil rojen v' letu 1994 pred Kristufam; po stvarjenji svetá 2008 lét.

prehodil do Šihemfškiga kraja, do dola Mambre; takrat pa so bili Kananeji v' desheli.

„Gospod se je pa Abramom perkasal, in mu rekel: ‚Tvojimu saródu bom dal to deshelo.‘ Tam je tedaj altar postavil Gospodu, ki se mu je bil perkasal. Od ondod se je k' gori preselil, ktéra je na jutrenji strani Betéla, in je ondi svoj shtor raspél; in je imel proti sahadu Betel, in Haj proti vs-hodu; tudi tam je altar postavil Gospodu, in je klizal v' njegovo imé. In Abram se je sbe dalje podal, in shel proti jugu. Tode lakota je vstala v' desheli; Abram je tedaj v' Egipt shel, de bi ondi prebival; sakaj, grosna lakota je bila po vfi desheli.“

XV. Abrahamova mirnost.

I. Mojs. 13, 1 - 18.

Nekoliko zhasa po tém „je Abram shel is Egipta s' svojo shenó, in s' vřim, kar je imel, in s' Lotam proti jugu. Je bil pa silno bogat slatá in srebrá. In je nasaj shel po poti, po kteri je bil prishel od juga do Betela; do kraja, na kterim je poprej shtóril med Betélam in Hajem; tje, kjer je bil poprej altar postavil, in ondi je klizal v' Gospodovo imé. Pa tudi Lot, ki je s' Abramom bil, je imel zhéde ovaz in govéd, in shtóre. In ništa iméla prostora v' desheli, de bi bila vkup stanovala; sakaj nju-no premoshenje je bilo velíko; torej ništa mogla vkupej prebivati.“

„Sa téga voljo se je tudi prepír sazhél med

pastirji Abramovih in Lotovih zhéd . . . Abram je tedaj rekel Lotu: „Naj ne bo kréga med menoj in teboj, med mojimi in tvojimi pastirji; sakaj brata sva. Gléj! vsa deshêla je pred teboj; profim, lózhi se od mene; ako se na lévo stran vernešh, se bom ješt déšne dershal; ako si déšno isvolish, grem ješt na lévo.“ Lot je tedaj svoje ozhí vsdignil, in je pregledal vso Jordansko okrajno, ktéra je bila vodénzhina in kakor vert boshji, . . . predin je Bog Šodomo in Gomoro rasdjál. In Lot si je isvolil Jordansko okrajno, in se podal na Jutrovo; in brata sta se lozhila. Abram je stanoval v' Kananški desheli, Lot pa v' mestih Jordanske okrajne, in je prebival v' Šodomi. Šodomljani pa so bili filno hudobni, in grosovitni grešhniki pred Bogam.“

„In Gospod je rékel Abramú, potem, ko sé je bil Lot od njega lozhil: „Vsdigni svoje ozhí, in pogléj is kraja, na ktérim si sdaj, proti séverju in jugu, proti vs-hódu in sahódu. Vso deshelo, ki jo vidish, bom dal tebi in tvojimu saródu vékoma. In tvoj sarod bom pomnóshil, kakor prah semlje; ako samore kdo prah semlje rashteti, bo tudi tvoj sarod rashtel. Vsdigni se tedaj, in obhódi deshelo na dolgo in na shiroko; sakaj tebi jo bom dal.“ Abram je tedaj svoj shtor prestavil, in se vstanovil v' dolu Mambre, ki je bliso Hebróna; in ondi je postavil altar Gospodu.“

XVI. Abrahamova pravizhnost. Melkisedek.

I. Mojs. 14, 1-24.

Kmaló po tem je s' vojsko prifhel Kedor Laomor, Elámski kralj, in s' njim trije kralji v' dolino Šidimsko nad kralje Šcdome, Gomore, Adame, Šebójma in Šegora; in jih je premagal, in tudi Lota vjel. Abram, to svéditi, je vkup sbral svojih tri sto in osemnajst hlapcov, in je shel nad Elamskiga kralja, in nad njegove tovaršhe. On jih je ushugal, jim vsel ves rop, in rešil tudi Lota in njegovo premošenje.

„In Melkisedek, Šalemski kralj je kruh in vino daroval (sakaj duhoven je bil Bogá Narvišhiga), in je blagoslovil (*Abrama*), rekozh: „Blagoslovljen bodi Abram od Bogá Narvišhiga, kteri je stvaril nebó in semljo; in hvaljen bodi Bog Narvišhi, ki so s' njegovo pomozhjo sovrashniki v' tvojih rokah. In Abram mu je dal desetino vfiga.“

„Šodomski kralj pa je rékel Abramú: „Ljudí meni pústi, drugo sa-se obdershi.“ Ali (*Abram*) mu je odgovoril: „Švojo rokó vsdignem proti Gospodu Narvišhimu, oblašniku nebés in semlje; od vfiga tvojiga nezhem ne níti podloge, ne jermena od zhévljev, de ne porezhesh: Jest sim obogatil Abrama; rasun tistiga, kar so hlapzi povshili, in rasun délov mósh, ki so s' menož fhli, . . . tí naj si vsamejo svoje déle.“

XVII. Abrahamova véra.

I. Mojs. 15, 1-21.

„Kadar se je bilo to sgodilo, je Bog v' perkasni Abram u govóril, rekozh: ‚Nikar se ne boj Abram! Jest fim ti varh, in prav veliko plazhilo.‘ In Abram je djal: ‚Gospod, moj Bog! kaj mi zhefh dati? Jest bom bres otrók umerl; in ta Damafhzhhan Eliezer, fin ofkerbnika mo- je hifhe — Meni pa, je Abram dalje govoril, nifi dal otrók; gléj, mojiga hlapza fin bo moj délesh (*érb*).‘ In sdajzi mu je Gospod odgo- voril, rekozh: ‚Ta ne bo tvoj délesh, ampak nékoga svojiga saróda bofh imel sa délesha.‘ Na tó ga je vùn peljal, in mu je rékel: ‚Po- gléj na nebó, in rashtéj svésde, zhe jih mo- resh. Toliko, je djal, bo tvojih mlajfhev.‘ Abram je Bogu verjél, in v' pravizo mu je bilo shtéto.“

„In (*Bog*) mu je djal: ‚Jest fim Gospod, ki fim te speljal is Ura Kaldejskiga (*mesta*), de bi ti dal to deshelo, in de bi jo tí v' last dobil.‘ On je pa odgovoril: ‚Gospod, Bog moj! Kako morem véditi, de jo bom v' last dobil?‘ In Gospod je odgovoril rekozh: ‚Vsemi trilétno junízo, trilétno koso, in triletniga ovna; tudi gerlizo in golóba.‘ In je vse to vsél, in jih po frédi rasdélil, in déle eniga drugimu nasproti poloshil; ptize pa ni rasdélil. Tizhi so pa pla- nili na mertve trupla, in Abram jih je odganjal.“

„Ob sonzhnim sahodu se je Abrama terdno spanje lotilo, in velik srah ga je obfhel, in te- mà je bila. In (*Bog*) je rékel Abram u: ‚Védi

v' naprej! tvoji mlajšhi bodo ptujzi v' ptuji desheli; sa fushnje jih bodo storili in terdo iméli shtiristo lét. Pa bom vùnder jest sodil ljudstvo, ktérimu bodo sa fushnje; in potém bodo s' velikim premoshenjém vun shli. Tí pa pojdesh v' miru k' svojim ozhétam, in bosh pokopan v' lépi starosti. V' zhetertim rodu bodo lesem nasaj prishli; sakaj hudobija Amorejov she ni dopolnjena. Ob sonzhnim sahodu tedaj je temna megla nastopila, in dimnata pezh se je perkasala, in svetezh oginj je med déli shvigal. Tisti dan je Gospod s' Abrahamam savéso narédil, rekozh: Tvojimu sarodu bom dal to deshele, od Egiptovske réke do vélike réke Evfrata . . .“

XVIII. Bog naredi savéso s' Abrahamam.

I. Mojs. 17, 1-23.

„Kadar je bil Abram devét in devétdeset lét star, se mu je Gospod perkasal, in mu je rekel: „Jest sim Vfigamogozhni Bog; hòdi pred menoj, in bodi popoln . . . Savéso svojo bom narédil med menoj in med teboj, in te bom slò slò namno-shil.“ Abram je padel na obras, in Bog mu je rekel: „Gléj! moja savesa je s' teboj, in ti bosh ozhe veliko narodov. Tvoje imé se vezh ne bo imenovalo Abram, ampak Abraham; sakaj ozhéta te bom dal veliko narodam. Rafti te bom stóril prav slò, in te dal perváka narodam, in kralji bodo tvoji mlajšhi. Švojo savéso bom naredil med menoj in med teboj in tvojim sarodam sa tabo po njegovih rodovinah, kakor vézhno saveso; de bom

Bog tvoj, in tvojiga saróda sa teboj. In bom dal v' last vékoma tebi, in tvojimu sarodu deshelo, v' kateri ptujujesh, vso Kanansko deshelo; in Bog jim hozhem biti. In Bog je spet rekel Abrahamu: ,Ti in tvoj sarod sa teboj po svojih rodovinah se dershite moje savése. Ta je moja savésa, katero imate dershati med menoj in med seboj, in svojim sarodam: Vsfakteri moshkiga spola bodi obresan... v' snamnje savése med menoj in med vami. Vsfako déte ofem dni staro po vaših rodovinah bodi obresano...“

„Bog je tudi rékel Abrahamu: ,Šarajo svojo sheno ne imenuj Šarajo, ampak Šaro. Jest jo bom blagoslovil, in po njéj ti bom dal finú, in ga bom blagoslovil; on bo ozhe narodov, in kralji ljudstev bodo njegovi mlajšhi. Abraham se je pa vergel na svoj obras, se nasméjal, in djal v' svojim serzu: ,Bo li sto lét starimu fin rojen? Bo li Šara, ki je stara devétdefet lét, she rodila? In je rékel Bogú: ,O de bi le Ismael *) shivel pred teboj? In Bog je odgovóril Abrahamu: ,Šara, tvoja shena ti bo fina rodila in imenuj ga Isak; in bom narédil svojo savéso s' njim in s' njegovim saródam sa njim, kakor vézhno savéso. Tudi kar Ismaela tizhe, fim te uflishal; gléj, blagoslovil ga bom, in silno namnóshil; dvanajst vójvodov bo rodil, in vélik sarod mu bom dal. Švojo savéso pa bom rarédil s' Isakam, kteriga ti bo k' létu obsorej Šara rodila. In kadar je bil Bog dogovoril, se je vsdignil od

*) Ismael je bil sin Abrahamova in Agare, ki je bila tushinja Abrahamova.

Abrahama. Abraham je pa vsél Ismaela svojiga sinú, in vse rojake svoje hifhe . . .“ in je njih, in samiga sebe obrésal.

XIX. Abrahamova postréshnost.

I. Mojs. 18, 1 - 15.

„Gospod se je pa perkasal Abrahamu v' dolini Mambre, ko je per vratih svojiga sshotóra sedel, opoldne. On je vsdignil svoje ozhí, in je ugledal tri moshé, ki so bliso njega stali. To viditi, jim je od vrat svojiga sshotóra naproti tékel, in se do tal perklonil, in djál: „Gospod, ako sim milost sadobil pred teboj, ne hôdi mémo svojiga hlapza. Bom pernésel némalo vodé, de si nogé umijete; ter pozhíjte pod drevésam. Tudi mervizo kruha bom pernésel, de si svoje ferzé okrepzhate; po tem snate dalje iti; kér, se je nakljuzhilo, de ste do svojiga hlapza prifshli.“ In so odgovorili: „Štóri, kakor si djál.“ Abraham je hitel v' sshotor k' Šari, in ji je rekel: „Hitro smefi tri mére pshenizhne móke, in spēzi podpepelníkov.“ On je pa tékel k' zhédi, in je odbral nar mezhjiga in lépsfhiga teléta, in ga je dal svojimu hlapzu, kateri ga je hitro perpravil. Tudi je pernefil kishliga in sroviga mléka in teleta, ki ga je perpravil, in je pred-nje polóshil; on pa je stal per njih pod drevesam, ko so jédli.“

„Po jedi pa so rekli: „Kjé je pa tvoja she-na Šara?“ Je odgovoril: „Ondi le v' sshotoru.“ (In vikshi smed njih) mu rezhe: „K' létu obsorej

bom spet prifhel, ako shivish, in tvoja shena Šara bo finú iméla. Šara, to flifhati, se je smejala sa durmi fhotóra; bila sta pa oba stara in perlétna . . . In Gospod je rekel Abrahamu: „Sakaj se Šara posmehuje, in pravi: „Ali bom ref rodila, ker fim she stara. Je mar Bogu kaj nemogozhe? K' letu obforej, kakor je bilo rezheno, bom k' tebi prifhel, ako shivita, in Šara bo finú iméla. Šara se je prestrashila, ter je tajila rekozh: Še nisim smejala. In Gospod je rekel: „Ni tako, temuzh smejala si se.“

XX. Abrahamovo usmiljenje.

I. Mojs. 18, 16-33.

„Moshjé so se tedaj vsdignili, in se proti Šodomi podali; in Abraham jih je, s' njimi gredé, posprémil. In Gospod je rekel: „Bom kali Abrahamu skrival, kar mi je misel storiti; ker on bo veliko in mozhno ljudstvo, in po njem bodo blagodarjeni vsi narodi semlje? Šej vé m, de bo on svojim otrokam, in svoji hišhi perporozhal, dershati se bôshje poti, in ravnati po refnizi in pravizi; de Gospod vse spolne nad Abrahamam, kar mu je govoril.“ Gospod je tedaj rekel: „Vpitje s' Šodome in Gomore zhedalje vezhji perhaja, in njih hudobija je grosovitno velika. Jest bom tedaj dôli stopil, in pogledal, ali je njih djanje takó hudobno, kakor (*je veliko*) vpitje, ktero je do mene prifhlo; de vé m, ali je takó, ali ne.“

„(*Moshjé*) so se tedaj od ondod vernili,

in so fhli na Šodomo. Abraham pa je sſhe poſtavlil pred Goſpodam, ſe perbliſhal, in rekel: ‚Boſh li pokonzhal pravizhniga ſ' krivizhnim vred? Morebiti je ſhe petdeſet pravizhnih po meſtu; bodo tudi ti pokonzhani? Bi ti ne mogel temu kraju perſaneſti ſavolj pétdeſet, ako ſe v' njem dobé? Nikar téga ne ſtóri, de bi moril pravizhniga ſ' krivizhnim vréd, in de bi ſe pravizhniku in krivizhniku po enakim ſgodilo; to ni tebi v' navadi. Ne boſh tako ſodil, ker ſi ſodnik vſiga ſvetá.‘ Goſpod mu je odgovoril: ‚Ako najdem v' Šodomi le petdeſet pravizhnih po meſtu, hozhem ſaneſti vſimu meſtu ſavolj njih.‘ Abraham dalje govórí, rekozh: ‚Šim jél govoriti ſ' ſvojim Goſpodam, deſiravno ſim prah in pepél. Morebiti jih je pet menj od petdeſet; boſh mar, ker jih je pet in ſhtirdeſet (*pravizhnik*), vſe meſto raſdjál?‘ In Goſpod je djál: ‚Ne bom ga raſdjál, zhe jih v' njem pet in ſhtirdeſet najdem.‘ In mu je ſpét rekel: ‚Morebiti bi jih bilo v' njem ſhtirdeſet?‘ Goſpod rezhe: ‚Ne bom nizh ſtoril, ſavolj ſhtirdeſet.‘ ‚Ne bódi hud, Goſpod!‘ rezhe (*Abraham*), de ſhe ſínem: ‚Morebiti ſe jih vſaj trideſet v' njem dobí?‘ Goſpod odgovórí: ‚Nizh ne bom ſtoril, ako jih tam le trideſet dobím.‘ (*Abraham*) pravi ſpét: ‚Kér ſim ſhé jél govoriti ſ' ſvojim Goſpodam, morebiti bi ſe jih ondi dvajſet dobílo?‘ (*Goſpod*) rezhe: ‚Ne bom jih pokonzhal, ſavolj dvajſet.‘ In (*Abraham*) je djál: ‚Ne bódi hud, proſim te, o Goſpod! de ſhe énkrate pregovorim: ‚Morebiti jih bo v' njem vſaj deſét?‘ (*Goſpod*) odgovórí: ‚Ne bom raſdjál meſta, ſa-

volj desetih.‘ In Gospod je prozh shel, kadar je bil nehal s’ Abrahamam govoriti; Abraham pa se je vernil na dom.“

XXI. Spazhenost po Sodomi.

I. Mojs. 19, 1-11.

„Na vézher sta prishla angela *) v’ Sodomu, in Lot je ravno pred mestnimi vratmi sedel. Ko je nju ságledal, je vstal, jima naproti shel, in se do tal perklonil, in rékel: ‚Profim, Gospoda, stopita v’ hišo svojiga hlapza, in ondi prenozhita; umíjta si nogé in sjutrej snata iti svojo pot!‘ Šta odgovorila: ‚Kratko nikar; na ulizah bova prenozhila.‘ Lot pa ju le moral, de bi s’ njim shla; in kadar sta bila v’ njegovo hišo prishla, jima je vezhérjo napravil, in oprefnikov spēkel; ter sta jédla.“

„In predin so spat shli, so ljudjé Sodomfkaiga mésta hišo obsuli; mladi in stari, vse ljudstvo vkupej; in so klizali Lota, in so mu djali: ‚Kjé sta moshá, ki sta to nozh k’ tebi prishla? Perpelji ju vùn, de ju sposnamo.‘ Lot je shel k’ njim is hišhe, je saperl duri sa seboj, in je rekel: ‚Nikar, bratje moji, profim, ne storite te hudobije . . .‘ Oni so pa djali: ‚Poberi se nasaj.‘ In dalje: ‚Kakor ptujiz si prishel, in hozhefh ukasovati? Šhe huji kakor oná te bomo nadleshevali.‘ S’ veliko filo so tedaj planili

*) Trétji angel se je nekoliko zhafa s’ Abrahamam mučil, in kadar se je bil od njega lozhil, je sginil.

na Lota, in shé so hotli vrata ulomiti. — Pa angela sta ségla is hishe po Lota, in ga va-njo potegnila, ter sta saklenila duri; une pa, ki so sunej bili, sta oslepila, vélike in male, de niso mogli vrat najti.“

XXII. Pokonzhanje Sodomskiga mésta.

I. Mojs. 19, 12 - 29.

„In angela sta rekla Lotu: ‚Ali je she ktéri tvojih tukej? Set, ali finovi, ali hzhére? Vse svoje pelji is téga mésta. Sakaj, rasdjala bova ta kraj, kér njih hudobija zhedalje bolj vpije pred Gospoda, ktéri je naju poslal, jih pokonzhat.‘ Lot je tedaj vùn shel, in s’ svojimi seti govoril, ki so mislili njegove hzhére vséti; ter je djal: ‚Vsdignite se, ter pojdite is téga kraja; sakaj Bog bo to mesto potrebil.‘ In setam se je sdélo, de shali.“

„Sjutrej pa sta angela morala (*Lota*) rekozh: ‚Vstani, vsemi svojo shenó, in svoje hzhéri, ki ji imash, de tudi tí konez ne vsamesh s’ pregreshnim mestam vred.‘ Ker se je pa she obotavljal, sta angela per roki prijéla njega, njegovo shenó, in njegove hzhéri; sato ker mu je Bog sanesti hotel. In sta ga vùn peljala, in sunej mesta postavila, in mu govorila rekozh: ‚Otmí svoje shivljenje, ne osiraj se, in nikjér se ne mudi po tih okrajnah; na góro béshi, de tudi tí kônz ne vsamesh.‘ In Lot je rékel njima: ‚Profim, Gospód moj! kér je tvoj hlapez milost dofégel pred teboj, in si jo skasal v’ tim, de si mi shivljenje otél; in ker v’ hrib ne morem

sbeshati: de bi me nefr zha ne sad la, in de bi ne mogel umréti —, ondi bliso je uno malo m sto, vanj naj beshim; in bom ot t; vsaj ni veliko, de le shivljenje ohranem.‘ In mu je odgovoril: ‚Gl j, tudi kar to tizhe, tvojo proshnjo uflifhem, ne bom rasdj l mésta, ki fi sa-nj govoril. Hiti in  tmi se vanj; nizh ne morem storiti, dokler ne pridefh tje . . .‘ Savoljo tega je bilo im  tistiga mesta imenovano  egor (*to je: Malo.*)“

„ onze je ravno pofijalo na semljo, in Lot je perb shal v’  egor. Gospod je tedaj od Gospoda desheval s’ néba shv plo in  ginj na Šodomo in Gomoro, in je pokonzhal t  mésta,*) in vfo deshelo okoli, vse prebivavze mést, in vse sélifha po polji. In (*Lotova*) shena se je oserla, in se spremenila v’ solnjat steber. Abraham je pa sjutrej vstal, (*in shel na kraj*) kjer je bil préd ta dan s’ Gospodam; in je poglédal proti Šodomi in Gomori, in po vfh okrajnah tiste deshele, ter je vidil pepel vsdigovati se s’ semlje, kakor dim is pezh . **) Ko je Bog rasd val mesta tiste deshele, se je spomnil Abrahama, in je ot l Lota is rasdertije mést, v’ kt rih je Lot stanoval.“

*) Shtiri mesta so bile pokonzhane: ‚Sodoma, Gomora, Adama in ‚Seboim.

**) V’ dolini ‚Sidimfki, kjér so bile rasdjane mésta, je nastopilo veliko j sero, ki se mu mertvo morj  pravi; on  je tolikanj flano, de nobena shival ne more shivéti v’ njem; karkoli se v’ j sero dene, se s’ foljo prevl zhe; okrajne j sera so puhte, sakaj semlja je flana in shveplj na. Vse rasod va strafhno mafhevanje boshje.

In Lot je imel dva finova; enimu je bilo imé Moab, in drugimu Ammon; Moab je ozhe Moabljanov, Ammonovi mlajšhi pa so bili imenovani Ammonjani.

XXIII. Isak in Ismael.

I. Mojs. 21, 1 - 20.

„In Gospod je obiskal Šaro, kakor je bil obljubil; in je dopolnil, kar je bil govoril. Ter je spozhela in rodila finú v' svoji starosti, ob zhasu, ki ga je bil Bog pred povédal. In Abraham je svojiga finú, ki mu ga je Šara rodila imenoval Isak; in ga je obrésal osmi dan; kakor mu je bil Bog ukasal. Abraham je bil sto lét star, ko mu je bil Isak rojen . . . Déte je pa raslo, in je bilo odstavljen; in Abraham je napravil velike gostí na dan, ko je bil Isak odstavljen.“

„Šara je pa vidila, de je (*Ismael*) fin Agare Egipzhanke, njeniga finú Isaka sasmehoval, ter je djala Abrahamu: ‚Isshêni to fushnjo in njêniga finú; sakaj fin fushnje ne bo délesh (*érb*) s' mojim finam Isakam.‘ To je Abrahama slo bolélo savolj njegoviga finú Ismaela. In Bog mu je rekel: Naj ti ne bo britko savolj otroka in tvoje fushnje; vse kar ti Šara porezhe, flushaj; sakaj po Isaku se bo tvoj sarod klizal. Pa tudi finú fushnje bom storil veliko ljudstvo, sakaj tvoj sarod je.“

„Abraham je tedaj sjutrej vstal, in vsel

kruha in méh *) s' vodó, je njéj na ramo sadèl, ji otroka isrozhil, ter jo odpravil. In (*Hagara*) je fhla, in hodila po pufhavi Bershebski. Kadar je pa bila voda v' mehu poshla, je posadila otroka pod drevó, ki je ondi bilo. In je stran fhla, in se v'édla njemu nasproti, lokov strelaj delezh, ter je djala: „Ne morem glédati otroka umirati.“ In njemu nasproti sedé, je jók sagnala na glas. Bog je pa uflifhal jok otrokov, in boshji angel je poklizal Agaro s' neba, rekozh: „Agara, kaj ti je? Nikar se ne boj! Bog je uflifhal vék otroka, ki tam leshí. Vstani, pomagaj mu na noge in pelji ga sa roko; sakaj vélik sarod mu bom dal.“ Bog ji je pa odperl ozhí, ter je uglédala studenz; in je fhla, je napolnila méh in napojila otroka. Bog je pa bil s' otrokam; in je rasel in v' pufhavi prebival, in je bil stréliz.“

XXIV. Abrahamova pokorfhina.

I. Mos. 22, 1-19.

„Kadar se je bilo to sgodilo, je Bog Abrahama fkuflhal, in mu rekel: „Abraham! Abraham!“ In je odgevoril: „Tù fim.“ In Bog mu je djal: „Vsemi svojiga ediniga finú Isaka, ktériga ljubifh, in pojdi v' deshelo Morjo (*perkasni*), in mi ga daruj v' shgavin dar na gori, ktéro ti bom pokasal.“ Abraham je tedaj sjutrej sgodej vstal, je

*) She dan danafhni na Jutrovim vodo, vino i. t. d. v' méhovih nosijo.

svojiga ofla oblóshil, in vsél seboj dva hlapza in svojiga finú Isaka. In kadar je bil dreva sa germado naklal, je shel na kraj, na ktériga mu je bil Gospod ukasal. Trétji dan pa je ozhí vsdignil, in uglédal kraj od delezh. In je rékel svojima hlapzama: „Pozhakajta tukej s' oflam; jest in fin gréva hitro gôri; in kadar bova odmolila, bova k' vama nasaj prishla. Tudi je vsél dreva sa germado, in jih je sadel na svojiga fina Isaka; on je pa v' rokah nésel oginj in nosh.“

„In ko šta vkupej shla, je Isak djal svojimu ozhetu: „Ozhe!“ In je odgovoril: „Kaj hozhesh, fin moj!“ „Gléj, pravi Isak, tukej je oginj in dreva; kjé je jagnje sa daritev?“ In Abraham je rekel: „Sa jagnje v' daritev, fin moj! bo Bog fkerbel.“ In vkupej dalje gredé šta prishla na kraj, ktériga mu je bil Bog pokasal; ter je postavil altar, in na-nj drevá sloshil; na tó je svesal Isaka svojiga finú, in ga poloshil na altar verh drevá. In je stegnîl svojo rokó in sa nosh prijél, de bi saklal svojiga fina.“

„Angel Gospodov pa je s' neba savpil, rekozh: „Abraham! Abraham!“ In je odgovoril: „Tù sim.“ In (*angel*) je rekel: „Ne stégni svoje roké nad mladénzha, in nizh mu ne stóri; sdaj sim sposnal, de se Bogá bojish, kér savoljo mene nisi svojimu edinimu finu sanéfel.“ Abraham je pa svoje ozhí vsdignil, in sa seboj saglédal ovna, ki je sa rogé med ternjem tizhal; in ga je prijél, in namesti svojiga fina v' shgavin dar pernésil. In je tisti kraj imenoval: Jehova jireh (*Gospod vidi*).“

„In Angel Gospodov je Abrahama v' drugizh

s' neba poklizal, rekozh: Šam per sebi sim perfé-gel, pravi Gospod; kér fi tí to storil, in nifi svojimu edinimu sinu savolj mene sanéfil: te hozhem blagosloviti, in pomnóshiti tvoj sarod, kakor svésde na nébu, kakor pések ob kraji morjá; tvoj sárod bo mésta svojih sovrashnikov v' last dobil; in po tvojim sarodu bodo oblagodarjeni vfi narodi semlje; sató, ker fi bil pokórin moji besédi.‘ In Abraham se je vernil k' svojima hlapzama, ter so vkupej nasaj fhli v' Bersebo; in je tam stanoval.“

XXV. Sara umerje.

I. Mojs. 23, 1-19.

„In Šara je shivéla sto sedem in dvajset lét; in je umerla v' méstu Arbe, ktero je Hebron v' Kananški desheli; in Abraham je prishel jo obshalovat in objokovat. In kadar je bil opravil dolshnost po mertvi, je djal Hetovim mlajshem, rekozh: ‚Jest sim ptujiz in popótnik per val; dajte mi pravizo pokopalisha med vami, de svojiga merlizha pokopljem.‘ Hetovi mlajshi so odgovorili, rekozh: ‚Poslufhaj naf, gospod! tí fi kakor boshji vójvoda v' srédi naf; pokoplji svojiga merlizha v' nar lepszim pokopalishi, ki ga imamo; in nobedin naf naj ti ne brani, de v' nje-govim pokopalishi svojiga merlizha sagernefh!“

„Abraham se je vsdignil, in se perklonil... pred Hetovimi otrózi, in jim je rékel: ‚Ako vam je vshézh, de svojiga merlizha pokópljem, me saflifhitè in profite same Efrona, Šeorjeviga

finú, de mi da dvojno jamo, ki jo imá konez svoje njive; sa dobro plazhilo naj mi jo prizho val v' last prepuští v' pokopalishe . . . ' In Efron je odgovoril Abrahamu prizho vsih, ki so sbli skosi vrata tistiga mésta, rekozh: ,Kratko nikar, gospód moj! temuzh tí poslušhaj, kar porezhem: ,Njivo ti prepuštím, in jamo, ki je na njéj v' prizho mlajshev svojiga ljudstva; ter pokoplji svojiga merlizha.“

„Abraham je pozhaštil ljudstvo deshele, ter je djal Efronu prizho ljudí: ,Profim poslušhaj me! Dam dnarjev sa njivo; vsêmi jih, in po tem bom na njéj svojiga merlizha pokopal.“ In Efron je odgovóril: ,Gospod moj! poslušhaj me! Semljo, ki sa-njo proših, veljá shtiri sto srebernih fiklov; *) to bodi kupshina med menoj in med teboj; tode kaj hozhe to biti? le pokoplji svojiga merlizha.“

„Abraham, to slišhati, je dnarjev, kolikor jih je Efron hotel v' prizho Hetovih finov odvagat **); shtiri sto srebernih fiklov dobriga obzhjiga dnarja. In njiva, ki je bila poprej Efronova . . . je bila s' jama in s' vsemi drevesi vréd, ktere so bile po vsih mejah krog in krog, Abrahamu v' last dana . . . In po tem takim je Abraham svojo shenó Šaro na njivi pokopal v' dvojni jami, ktéra leshi proti Mambru.“

*) En fikel je ob tistim zhasu snéfel po nashim okóli 27 krajzerjev; ob Kristusovim zhasu je pa en fikel snéfel 1 goldinar in 24 krajzerjev.

***) Takrat she ni bilo dnarjev l' podobo in s' napisam, torej so kosóve slatá in srebrá odvagovali, in s' njimi plazhevali.

XXVI. Abrahamova sferbljivost.

I. Mojs. 24, 1-14.

„In Abraham je bil star in perlétin, in Gospod ga je s' vsm oblagnaril. In je rékel nar starejimu hlapzu svoje hifhe, ki je vse ofkerboval: ‚Polôshi svojo rokó na moje stegno, in perséshi mi per Gospodu, Bogu nebés in semlje, de ne bofh sbral mojimu finu shene smed hzhér Kananejev, ki med njimi prebivam; temuzh idi v' mojo deshelo in do moje sorodvine (*shlahte*), in od ondod vsemi shenó mojimu finu Isaku.‘ Hlapez je odgovoril: ‚Ako pa shena ne bo hotla s' menoj priti v' to deshelo, zhem li tvojiga fina tje peljati, od kóder si tí prifhel?‘ In Abraham je rékel: ‚Varuj, de mojiga finú tje nasaj ne péljesh. Gospod nebésfki Bog, ktéri me je peljal is hifhe mojiga ozhéta, in is moje domovine; ktéri mi je govoril in perségel, rekózh: Tvojimu saródu bom dal to deshelo; on bo poslal svojiga angela pred teboj; in od ondod vsemi shenó mojimu finu. Ako pa shena ne bo hotla f' teboj iti, si persége odvésan; le mojiga finú ne pélji tje.‘ Hlapez je tedaj polóshil svojo rokó na stegno Abrahama, svojiga gospóda, in mu je f' perségo vse to obljudil.“

„In hlapez je vsél deset kamél od zhéde svojiga gospóda, ter je shel; in je néfel seboj veliko njegoviga blagá; in se je na pot podal, ter shel v' Mesopotamijo proti Nahorjevimu méstu. Svezhér pa je pustil kaméle sunej mésta lèzhi, ob zhasu, ko so shénske hodile vodé sajemat, in je djal: ‚Gospód, Bog mojiga gospóda

Abrahama, profim stoj mi danf na strani, in skashi milost mojimu gospódu Abrahamu. Gléj! stojím per studenzu, in méstne hzhére pridejo vodé sajemat. Zhe tedaj dékliza pride, in ji porezhem: Nagni mi verz, de pijem; in ona odgovorí: Pí, in bom tudi tvoje kaméle napojila; letá naj bo tista, ktéro fi svojimu slushabniku Isaku isvólil; in po tém bom sposnal, de fi milost skasal mojimu gospódu.“

XXVII. Rebeka in Laban.

I. Mojs. 24, 12 - 33.

„Predin je to sam per sebi isgovoril, gléj! pride Rebeka, hzhí Batvela, kateri je bil sin Melke, in ta shena Abrahamoviga brata Nahorja, s' verzhem na rami; bila je sala dekliza, prav lépa deviza, ki she ni posnala moshá. Prishla je pa na studenz, ter napolnila svoj verz, in se vernila. In hlapez je nji naproti shel, in je rékel: ‚Daj mi némalo vodé piti is svojiga verzha?‘ Je odgovorila: ‚Pí, gospod moj; in je hitro verz na rozhe djala, in mu dala piti. In kadar se je bil napíl, je perstavila: ‚Tudi tvojim kamélam bom vodé sajéla, de se vse napijó.‘ Jaderno je sprasnila verz v' korito, je tekla na studenz vodé sajemat, in je natózhila v'fim kamélam.“

„Mósh je pa molzhé premishljeval, de bi svédil, ali je Bog njegóvo pot osfrézhil ali ne. Kadar so se pa kaméle napíle, je vsél slate uhané in sapétnize . . . in ji je rékel: ‚Zhigava hzhí fi? povéj mi; je v' hifhi tvojiga ozhé-

ta proštóra sa prenozhiti?‘ Je odgovorila: ‚Šim hzhí Batvela, kateri je bil fin Melke, Nahorjeve shene.‘ In je she djala: ‚Imamo tudi dosti flame in sená, in proštóra sa pernozhiti.‘ Mosh se je perklonil, in je molil Gospoda, rekózh: ‚Hvaljen bodi Gospod, Bog mojiga gospoda Abrahama, ktéri ni kratil svoje milosti in svestôbe mojimu góspódu, in me je na ravnoft perpeljal v’ hišho brata mojiga góspóda.‘

„Dekliza je tedaj tekla, in v’ hišhi svoje matere vse povédala, kar je bila flishala. Rebeka pa je iméla brata, Labana po iménu; ta je shel hité k’ móshu, kjér je bil studenz. In ko je vidil uhane in sapéstnize na rokah svoje sestre, in flishal vse, kar je sestra pravila, rekózh: ‚To mi je mosh govoril‘ je shel k’ móshu, ktéri je ravno per kamelah stal bliso studenza, in mu je rekel: ‚Pojdi noter, prijatelj boshji; kaj stojish sunej? Šim pospravil hišho, in proštóra (*je tudi*) sa kamele.‘ Ter ga je peljal v’ hišho, in raspravil kamele, in vodé pernéfel, de bi se nogé umíli on in moshjé, ki so s’ njim prišli; tudi kruha so pred-inj poloshili.‘

XXVIII. Rebeka vsame Isaka.

I. Mojs. 24, 34-67.

„(*Eliezer*) je pa rékel: ‚Ne bom jédel, prédin ne povém, kar mi je govoriti.‘ In (*Laban*) mu je odgovóril: ‚Govôri.‘ In je djal: ‚Šim hlapez Abrahamov; in Gospod je filno oblagodaril mojiga góspóda, in on si je opomógel; Bog mu

je dal ováz in govédine, srebrá in slatá, fush-njev in fushinj, kamél in oslov. In Šara, mojiga gospóda shena, je mojimu gospódu v' stárosti finú rodila, ktérimu je vse isrózhil, kar imá. In moj gospód me je savéril (*sarótil*), rekózh: „Ne sbéri mojimu finu shene smed hzhér Kananejev, ki v' njih desheli prebivam; temuzh pojdi v' hisho mojiga ozhéta, in smed moje sorodovíne vsémi mojimu finu shenó. In sim odgovoril svojimu gospódu: Kaj pa, zhe shena ne bo hotla s' menoj iti? In je djal: Gospod, ki hodim pred njegovim oblizhjem, bo poslal s' teboj svojiga angela, in te bo vodil na póti; ter vsémi smed moje sorodovine, in is hishe mojiga ozhéta shenó mojimu finu. Tí si pa té perlége odvesan, ako k' mojim soródnikam pridešh, in ti jo ne dajo. In danš sim prišel k' študenzu, in sim rekel: Gospod, Bog mojiga gospóda Abrahama! ako si me vodil po póti, ki sim jo hodil došlé; gléj! stojím per študenzu, in ako pride dekliza vodé sajémat, in ji porezhem: Daj mi némalo vodé piti is svojiga verzha; in mi odgovorí: Pí tí, in tudi tvojím kamelam bom sajéla; ona bódi tišta, ktéro je Gospod isvolil finu mojiga gospóda. Ko to sam per sebi premishljujem, gléj, pride Rebeka s' verzhem na rami, gré na študenž, in sajeme vodé. In ji rezhem: Daj mi piti. Ona hitro verz h s' rame doli postavi, in rezhe: Pí, in tudi tvoje kamele bom napojila. Jest sim tedaj pil, in tudi moje kamele je napojila. In sim jo prašhal, rekózh: Zhigava hzhí si tí? Je odgovorila: Šim hzhí Batvela, ki je sin Nahorja, kterimu ga je Melka

rodila. Tedaj sim ji djal uhane v' ufhesa, in sapétnize na roke; in sim perklonjen molil Gospoda, in hvalil Gospoda, Boga mojiga gospoda Abrahama, ktéri me je ravno pot peljal, de sim hzhér brata mojiga gospoda sa sheno dobil njegovimu finu. Ako tedaj s' mojim gospodam milostivo in svestobno ravnati hozhetè, mi povéjte; ako pa kej drugiga mislite, mi tudi povéjte, de se vernem na désno, ali na lévo.“

„In Laban pa Batvel sta odgovorila: To je boshja narédba; mí ti ne moremo nizh drugiga rêzhi, kakor kar njemu dopade. Gléj! Rebeka je pred teboj; vsemi jo, ter idi, in naj bo shena finú tvojiga gospóda, kakor je Gospod govóril.“ Abrahamov hlapez, to slifhati, se je vergel na semljo, in je molil Gospóda. In je ségel po srebernino in slatnino, in po oblazhila, in jih je podélil Rebeki; tudi njé brate je obdaroval, in njé mater. Nató so iméli gostí, so jédli in píli, in tam prenozhili.“

„In sjutrej je hlapez vstal, in rékel: „Pustite me, de grém k' svojimu gospódu.“ Brat pa in mati sta rekla: „Naj bo deklè vsaj desét dní per nas, in po tem naj gré.“ On je pa djal: „Nikar me ne muditi, kér me je Gospod vodil na póti; pustite me, de grém k' svojimu gospodu.“ In so rekli: „Poklizhimò dekleta, in vprashajmo jo, kaj ona misli.“ Poklizhejo tedaj Rebeko, in jo vprashajo: „Hozhesli iti f' tém moshem?“ Je odgovorila: „Pojdem.“ Tedaj so jo ispuštili, in njé pesterno, tudi Abrahamoviga hlapza, in njegove tovarshe; in so ji srezho voshili, rekozh: „Nasha sestra si; bodi mati od tavshentkrat tav-

shent (*mlajšhev*), in tvoj sarod dôbi v' lašt mésta svojih sovrashnikov. Rebeka in njé dékle so tedaj safédle kamele, in shle sa móshem, kateri je hitel k' svojimu gospódu.“

„Tisti zhaš je Isak nasaj prishel od studen-za Lahai roi (*Shiv in vidózh*); sakaj na jushni strani je stanoval; in na vézher je shel na polje premishljevat; in je svoje ozhí vsdignil, in videl od délezh kamele priti. Tudi Rebeka je ugledala Isaka, ter je stopila s' kamele, in rekla hlapzu: „Kdo je uni zhlovek, ki po polji nam naproti pride?“ In ji je odgovoril: „Ta je moj gospod.“ Tedaj je hitro vséla sagrinjalo, in se je sakrila. Hlapez je pa Isaku vse povédal, kar je bil opravil. In Isak jo je peljal v' shôtor svoje matere Šare, ter jo vsél sa shenó; in jo je tako ljubil, de je bila smanjšhana shalošt, ki jo je savolj smerti svoje matere imel.“

XXIX. Esav in Jakob.

I. Mojs. 25, 7-34. 26, 1-5. 34. 35.

„Dnévi Abrahamoviga shivljenja so se pa natekli do sto pét in sédemdesét lét; in on je oflabel, in umerl v' lépi starosti, perletin in sadovóljin shivljenja; in je bil k' njega ljudstvu perdrushen. Isak pa in Ismael, njegova finóva šta ga pokapala, v' dvojni jami, ktéro . . . je bil on od Hetovih finov kupil: ondi so pokopali njega, in njegovo shenó Šaro . . . Ismael je pa doshivel sto sedem in trideset let; ter je oflabel in umerl; in je bil njegovimu ljudstvu perdrushen.“

„In po (*Abrahamovi*) smerti je Bog oblagodaril njegoviga finú Isaka . . . , in ko je bil sheftdeset lét star, sta mu bila dvojhika rojena.“ Enimu je bilo imé Esav, in drugimu Jakob. „In kadar sta bila srafla, je bil Esav lõvz, in je kmetoval; Jakob pa je bil pohlévin in je shivel v' shotorih (*je bil pastir*). Isak je ljubil Esava, sató, ker je vezhkrat jédel od njegoviga lova; in Rebeka je ljubila Jakoba.“

„In Jakob je perpravljaj jedí, in Esav je prishel ves trudin is polja, ter je rékel (*Jakobu*): „Daj mi od té rudezhe jedí, sakaj slò fim trudin.“ Savolj tega je bil imenovan Edom (*Rudézhi*). In Jakob mu je odgovoril: „Daj mi sa-njo svoje pervénstvo.“ *) In je djaj: „Gléj! sej bom umerl, zhimu mi je pervénstvo.“ In Jakob je rékel: „Perséshi mi tedaj.“ Esav mu je perségel, in prodal pervénstvo. Tedaj je dobil kruha in lézhno jéd; je jédel, in píj, ter stran shel; in mu ni bilo mar, de je pervénstvo prodal.“

„Ko je pa lakota v' desheli vstala . . . je Isak shel v' Geraro. In Gospod se mu je perkasal, in je djaj: „Ne hòdi dòli v' Egipt, temuzh vstani v' desheli, ktéro ti bom odkasal. In ptujuj v' njéj, ter bom f' teboj, in te blagoslovil; sakaj tebi in tvojimu sarodu bom dal vse te deshele, in bom dopólnil perségo, ki fim

*) Pervénzi so 1) duhovfke opravila opravljali po rodovinah. 2) „So imeli ozhétovfko oblast do svojih bratov in sestrá; 3) „So tudi dobivali dva déla od ozhétoviga premoshenja.

jo stóril Abrahamu, tvojimu ozhétu. In bom namnóshil tvoj sarod kakor svésde na nebu; in tvojim mlajšhem bom dal vse te deshele; in po tvojim saródu bodo oblagodarjeni vsi naródi semlje. Sató, kér je bil Abraham moji besédi pokorin, in se je dershal mojih povélj in sapóved, shêg in postav.“ Is Gerare se je Isak prefélil v' Bersebo.

„Esav pa, ko je bil shtirideset lét star je vsél sa shenó Judito, ki je bila hzhi Beera Heteja, in Basemato hzhér Elona, ki je bil is ravno tistiga kraja; té obé so Isaka in Rebeko filno shalile.“

XXX. Jakob blagoslovljen.

I. Mojs. 27, 1-29.

„Isak se je pa postaral, in njegove ozhí so otemnéle, in ní vidil; ter je poklizal svojiga staréjga finú Esava, in mu je rékel: „Šin moj!“ Je odgovoril: „Tù fim.“ In ozhe mu je rékel: „Gléj, postaral fim se, in dnéva svoje smerti ne vé. Vsemi svoje oroshje, tul in lók, ter ídi na polje, in dobi mi lova, in napravi mi jéd is njega, kakor vésh, de jo rad imam; in mi jo pernesi, de jém in te blagoslovím, predin umerjem.“

„In Rebeka je slifhala, kar je Isak narózhil svojimu sinu Esavu; in ko je Esav na polje odshel po ozhétovim povelji storiti, je rekla svojimu sinu Jakobu: „Šim slifhala tvojiga ozhéta govoriti s' Esavam, tvojim bratam, in mu rezhi: „Pernesi mi od svojiga lova, in naredi

mi jéd, de jém in de te blagoslovím pred Gospodam, predin umerjem. Torej, moj sin! poslufhaj moj svet. Pojdi k' zhédi, in pernefi mi dva nar bolsi koslizha, de naredim is njih tvojimu ozhétu jéd, ktero rad jé; potlej mu jo ponefesh, in bo jédel, in te blagoslovil, predin umerje. In on ji je odgovoril: „Vésh, de je Esav moj brat kosmat, in jest gladek. Kadar me bo poshlatal moj ozhe, in to obzhutil, se bojím, de bi ne ménil, de fim ga hotel goljfat, in de bi si ne nakopal klétve namésti blagoslova.“ Mati mu rezhe: „Nad mé naj pride ta klétev, moj sin! Le slufhaj mojo besédo, in pojdi, ter pernefi, kar fim rekla.“

„Je shel in pernéfel, ter dal materi, in je naredila jéd, kakor je védila, de ima rad njegov ozhe. In ga je oblékla s' Esavovimi nar bolsishimi oblazhili, ktére je per sebi doma iméla, in mu je s' koslinama roko cvíla, in goli vrat pokrila. In potlej mu je dala jéd, in srozhlila kruhe, ktére je bila spekla. In je to néfel, in rékel: „Moj ozhe!“ On pa je odgovoril: „Slifhimi ktéri si tí, moj sin?“ In Jakob je djál: „Jest fim tvoj pervéniz Esav; fim storil, kakor si mi ukasal. Vftani, sédi in jój od mojiga lóva, de me blagosloví tvoja dusha.“ In Isak je spet rékel svojimu finu: „Kako si mógel tako hitro najti, moj sin?“ Je odgovoril: „Volja boshja je bila, de mi je hitro naproti prishlo, kar fim hotel.“

„In Isak je djál: „Stópi lesem, de te poshlatam, moj sin! in skufim, ali si tí moj sin Esav, ali ne?“ On je stópil k' ozhétu, in Isak

ga j
kobo
ni p
imél
fi tí
On
va,
jo je
pern
„Stóp
stopi
njeg
kel:
vitne
ti da
ske
ti na
gosp
se t
sam
s' bl

odfl
fel
od
dust
odg
Isak

ga je poshlatal, ter je rékel: ‚Glas je fizer Jakobov glas, pa roké so Esavove roké.‘ In ga ni posnal, kér so kosmate roké podóbo stariga iméle. Tedaj ga je blagoslóvil, in je rékel: ‚Ali si tí moj fin Esav?‘ Je odgovoril: ‚Jest sim.‘ On pa je rekel: ‚Pernêsi mi jéd od svojiga lova, moj fin! de te blagosloví moja dusha.‘ Mu jo je pernésel, in ko jo je bil pojédil, mu je pernésel tudi vina. In ga je pil, in mu rékel: ‚Stópi k’ meni, in kushni me, moj fin!‘ Je stopil in ga kushnil. In ko je zhutil lépi duh njegoviga oblazhila, ga je blagoslovil in je rekel: ‚Gléj duh mojiga finú je kakor duh rodovitne njive, ktero je blagoslovil Gospod! Bog ti daj od rose nebéshke in od mashôbe semljiske obilno shita, in vina, in olja; flushijo naj ti narodje, in rodóvi naj se ti perklanjajo! Bodi gospod svojih bratov, in finovi tvoje matere naj se ti uklanjajo! Kdor te bo preklinjal, naj bo sam preklét; in kdor te bo blagoslovil, naj bo s’ blagoslovi napolnjen!‘

XXXI. Esav blagoslovljen.

I. Mojs. 27, 30-40.

‚Komej je Isak néhal govoriti, in Jakob odshel; je Esav prishel, in skuhano jéd pernésel ozhétu, rekozh: ‚Vstani, moj ozhe, in jéj od lova svojiga finú, de me blagosloví tvoja dusha! In Isak mu je rékel: ‚Kdo si pa tí?‘ Je odgovoril: ‚Jest sim tvoj pervorojéni fin Esav.‘ Isak je ostermel, in se filno prestrahil, in se je

savsél bolj, kakor se more verjéti, ter je rékel: „Kdo je tedaj uni, ktéri mi je poprėj vjéto divjashino pernésel, in sim od vfiga jédel; predin si tí prishel, in sim ga blagoslovil?“ Ko je bil Esav sasilshal beséde ozhétove, je s' velíkim vpitjem sarjul, in prestrashen rékel: „Blagoslôvi tudi mene, moj ozhe!“ On pa je djal: „Prishel je tvoj brat s' svijazho, in je prejél tvoj blagoslôv.“

„Esav pa je dalje rékel: „Ni sahtonj imenovan Jakob; sakaj v' drugizh she me je ogoljfal. Poprėj je is mene pervénstvo spravil, in sdaj mi je vsél she moj blagoslôv!“ In rezhe spét ozhétu: „Ali nifi nizh blagoslova meni perhramil!“ Je odgovoril Isak: „Tvojiga gospoda sim ga postavil, in vse njegove brate sim podvergel njegovi sushnosti. V' poséstvu shita, in vina, in olja sim ga uterdil, in kaj hozhem po tem tebi storiti, moj sin?“ Esav mu je odgovoril: „Ali imash le en blagoslôv, ozhe? Profim te, blagoslovi tudi mene!“ In ko je silno vpil, in jokal, je bil Isak omezhen, in mu je rékel: „V' mashobi semlje, in v' rosi nebés bódi tvoj blagoslov!“

XXXII. Jakob beshí pred Esavam.

I. Mojs. 27, 41-46. 28, 1-4. 10-22.

„Esav je tedaj védno sovrashil Jakoba savolj blagoslova, s' kterim ga je bil ozhe blagoslovil; in je sam per sebi rekel: „Prishli bodo dnévi shalovanja po mojim ozhétu, in bom ubil Jakoba

svoji
je te
je r
zhe
do;
jim
de f
jésa
bom
saka

nad
shen
shel
je te
mu
kana
v' M
mate
Lab
naj
de l
ham
boj,
kter

na l
na l
zhit
li, t
span
stala
bosh

svojiga brata.‘ To je bilo Rebeki povedano; ona je tedaj poslala po svojiga finú Jaboba, in mu je rekla: ‚Gléj! Esav tvoj brat shuga, de te ho- zhe ubiti. Torej, fin moj! slushaj mojo besé- do; vstani in béshi na Haransko, k’ Labanu mo- jimu bratu; in bodi per njem nékoliko zhasa, de se togota tvojiga brata vléshe, in njegova jésa mine; de posabi, kar si mu storil; po tem bom po tebe poslala, in te od ondod vséla; sakaj bi en dan obá finóva sgubila.“

„In Rebeka je rekla Isaku: ‚Meni se študi nad shivljenjem savolj Hetovih hzhér (*Esavovih shená*); zhe (*tudi*) Jakob smed rodovine té de- shele shenó vsame, mi ni vezh shivéti.‘ Isak je tedaj poklizal Jakoba, ga je blagoslovil, in mu sapovédal, rekozh: ‚Ne vsemi shéne smed Kananskiga rodú, temuzh vsdigni se, in idi v’ Mesopotamijo, v’ hisho Batvela, ozhéta tvoje matere, in od ondod si vsemi sheno smed hzhér Labana, svojiga ujiza. Vfigamogozhni Bog pa naj te blagosloví, in pomnóshi, in rasfhíri, de bosh ozhe veliko naródo; in naj da Abra- hamov blogoslov tebi in tvojimu saródu sa te- boj, de v’ last dobish semljo svojiga ptujevanja, ktéro je tvojimu dédu oblubil.“

„Jakob je tedaj popuстил Bersebo, in je shel na Haransko. Ko je pa na néki kraj prishel, na ktérim je hotel po sonzhnim sahódu preno- zhiti, je vkup snéfel kamnov, ki so okrog leshá- li, ter jih je djal pod glávo, in je ondi saspal. V’ spanji pa je vidil gréd (*lojtro*), ktera je na semlji stala, in se s’ verham dotikala nebés; in angele boshje po njéj gori in doli hoditi. In gléj!

Gospod je na lojtri flonel, in rékel njemu: „Jest fim Gospod, Bog Abrahama, tvojiga ozhéta, in Bog Isaka; semljo, na ktéri spísh bom dal tebi in tvojimu saródu. In tvoj sarod bo kakor prah semlje; rashirjal se bošh proti sahódu in vs-hódu, proti séverju in jugu; po tebi in tvojim saródu bodo oblagodarjeni vsi naródi semlje. In jest ti bom varh, kamer koli pojdesh, in te bom nasaj peljal v' to deshelo; in ne bom jenjal, dokler ne spolnem vse, kar fim govoril.“

„Kadar se je tedaj Jakob is spanja sbudil, je djal: „Refnizhno je Gospod na tem kraji, in jest nisim védel.“ In je ves prestrašhen rékel: „Kakó strashán je ta kraj! Tù je gotóvo hisha boshja, in vrata nebéshke.“ Jakob je tedaj sju-trej vstal, je vsél kamen, ki ga je bil pod glavo djal, in ga je pastavil v' snamnje, in ga s' oljem oblíl. In je imé kraja imenoval Betel . . . Jakob je tudi saljubo stóril, rekózh: „Ako bo Bog s' menoj, in me varval na poti, ktero grém; in mi bo dal kruha v' jéd, in oblazhila v' obléko; in ako frézhno nasaj pridem v' hisho svojiga ozhéta; mi bo on Bog, in kamen, ki fim ga postavil v' snamnje, bo imenovan hisha boshja; in od vsiga, bar mi bošh dal, ti bom desetino pernafhal.“

XXXIII. Jakob per Labanu.

I. Mojs. 29, 1-28. 30, 25-43.

„Jakob se je tedaj prezh podal, in je prišhel na Jutrovo. In je uglédal vodnízo na polji,

in sravin njé leshati tri zhéde ovaz; sakaj is njé se je shivina napajala; vodniza pa je bila s' velikim kamnam pokrita. In navada je bila, kámin odvaliti, kadar so vse zhéde vkupej bile; in ko so bile zhéde napojéne, so sopet vodnizo s' kamnam pokrili. In (*Jakob*) je rekel pastirjem: „Bratje, od kod ste? Šo odgovorili: „Is Harana.“ In jih je vprashal: „Posnate Labana, Nahorjeviga finú?“ Šo odgovorili: „Posnamo ga.“ On reze: „Ali je sdrav.“ Šo odgovorili: „Sdrav je; in gléj! Rahel njegova hzhi pride s' zhédo.“ In Jakob je rekel: „Šonze je she visoko, in she ni zhaf zhéde vgnati; napojíte ovzé, in jih she shenite na pasho.“ Ter so odgovorili: „Ne moremo kamna od vodnize odvaliti, in napojiti shivino, dokler niso vkupej vse zhéde.“

„Šo she govorili, in gléj! Rahel pride s' ovzami svojiga ozhéta; sakaj tudi ona je pasla. Ko jo je Jakob ugledal, in svédil, de je njega sestrizhna, in de so ovzé Labana, njegoviga ujiza, je odvalil kámin, s' kterim je bila vodniza pokrita. Kadar je pa bila shivina napojena, jo je on kushnil in se jokal na glas; in ji povédal, de je brat njeniga ozhéta, in Rebekin fin. Ona je pa hitéla, svojimu ozhétu povédal. Ko je Laban slishal, de je prishel Jakob, njegove sestre fin, mu je naproti tékel, ga je objél, in kushnil, in v' svojo hisho peljal. In ko je slishal, sakaj se je bil na pot podal, je rékel: „Ti si moja krí, in moje mesó (*moj soródnik*).“

„Ko je pa bil mésez pretékel, mu jo djál: „Ali mi bosh, kér si moj brat, saštojn flushil? povéj, kakoshno plazhilo hozhesh iméti?“ Laban

pa je imel dvé hzhére; starjši je bilo imé Lia, in mlajši se je imenovala Rahel. Pa Lia je iméla bolne ozhí, in Rahel je bila snashniga obrasa.“ Jakob si je isvolil Rahelo, in je sa-njo flushil sedem lét; kadar so pa bile pretekle, mu je Laban namesti Rahele, Lio dal sa shenó. Nevésta je namrezh tisti zhaš oblizhje s' sagrinjalam pokrito iméla, dokler ní bila shenitev konzhana. Ko je tedaj Lia sagrinjalo odgernila, je Jakob vidil, de ga je Laban goljfal;“ ter je djal svojimu tastu: „Kaj si mi storil? Ali ti nifim sa Rahelo flushil? Sakaj si me goljfal?“ Laban je odgovoril: „V' nashim kraji ni navada, mlajši poprej omoshiti;“ ter mu je ponudil Rahelo, ako sopet sedem lét flushi; Jakob je dovolil, in vnovizh sedem lét flushil . . .

„Kadar so bile leté pretekle, je on djal svojimu tastu: „Pusti me iti na svoj kraj, in v' svojo deshelo. Daj mi sheno, in moje otroke, sa ktere fim ti flushil, de prozh grem; vésh, kakó fim ti flushil.“ Laban mu je rekel: „Naj sadobim milost pred teboj; is skushnje vésh, de me je Bog po tebi oblagodaril. Isgovori si plazhilo, in ti ga bom dal.“ On pa je odgovoril: „Vésh, kako fim ti flushil, in kako se je tvoje premoshenje v' mojih rokah naraslo. Malo si imel, predin fim prishel k' tebi; in sdaj si obogatil, in po mojim prihodu te je Gospod oblagodaril. Meni je treba tudi svojo hisho oskerbeti.“ Ko ga pa Laban le ne spustí, je Jakob she ostal, in si isgovoril vse lifaste in pisane kosé, in vse zherne jagnjeta. Kosé so v' tisti desheli vézhji dél zherne, jagneta vézhji dél sgoj béle. Ko so pa

kosé
Laban
in b
niza
„In
liko

finov
je bi
njem
tudi
kakov
„Vern
forod
in p
zhéd
vajim
Bog r
vesté,
shil.
plazh
der r
vajnir
dal .
nji:
je rek
storil.
silil,

kosé pípane mlade iméle, in jagnjeta zherne, je Laban plazhilo sprevergel, in mu je zherne kosé in béle jagnjeta v' plazhilo odménil; pa drob-niza je iméla zherne kosizhize in bele jagnjeta. „In takó je Jakob filno obogatil, in je imel ve-liko zhéd, fushinj in fushnjev, kamel in oslov.“

XXXIV. Jakob gré domú.

I. Mos. 31, 1-55.

„Ko je pa Jakob slíshal besede Labanovih finov kateri so djali: ‚Jakob je vse pobral, kar je bilo nashiga ozhéta; s' njegovim premoshe-njem je obogatil, in imeniten postal;‘ in ko je tudi Labanu po ozhéh posnal, de ní do njega, kakor popréj; slasti pa, ker mu je Gospod rekel: ‚Verni se v' deshelo svojih ozhakov, in k' svoji sorodovini; in jest bom s' teboj;‘ je on poslal in poklizal Rahelo in Lio na polje, kjér je zhédo pafel, in je djal jima: ‚Po ozhéh posnam vajimu ozhetu, de ni do mene, kakor poprej; Bog mojiga ozhéta pa je bil s' menoj. Vé samé vesté, de fim po svoji mozhi vajimu ozhétu slu-shil. Tode vajin ozhe me je goljfal, in mi je plazhilo desétkrat sprevergel. Bog mu pa vùn-der ni perpustil meni shkodovati . . .; on je vajnimu ozhétu premoshenje vsél, in ga je meni dal . . . (Tudi) mi je angel boshji rékel v' spa-nji: ‚Jakob!‘ In fim odgovoril: ‚Tukej fim.‘ In je rekel: . . . ‚Vse fim vidil, kar ti je Laban storil. Jest fim Bog Betelski, kjér si kámin ma-silil, in meni saljubo storil. Sdaj se tedaj vsdig-

ni, in pojdi is té deshele, in verni se v' deshelo, v' kateri si bil rojen.“

„In Rahel pa Lia sté odgovorile: „Ali imavé s'he kaj préjéti od premoshenja in dédine (*érbshíne*) v' h'fhi svojiga ozhéta? Ali naji ní po ptuje imel, in predal, in vef naji saflushik povshíl.“ Bog pa je najimu ozhetu blagá vsél, in ga dal nam in nashim otrokam. Štóri tedaj vse, kar ti je Bog sapovedal.“ Jakob se je tedaj vsdignil, je svoje otroke in svoje shené na kaméle posadil, in odrínil. Tudi je vsél vse svoje premoshenje, in zhéde, in vse, kar je v' Mesopotamii perdo bil, in je shel k' Isaku, svojimu ozhétu v' Kanansko dešhelo.“

„Tisti zhaš je Laban shel ovzé strizh . . . in Jakob ni hotel svojimu tástu povédati, de misli prozh iti. Kadar je pa bil odshel v'fimi svojimi . . . je tréji dan Laban svédil, de je Jakob pobégnil. Laban je tedaj svoj brate seboj vsél, in sedem dní hodá sa njim hitel, in ga doshél na Galaadski gôri. V' spánji je pa Laban vidil Bogá, kateri mu je djal: „Varuj se Jakabu kaj shaliga rezhi.“ Jakob je s'he shotor raspél na gôri . . . in Laban ga je na ravno tisti Galaadski gôri postavil. Ter je djal Jakobu: „Sakaj si takó ravnal, de si mo hzhére odpéljal, kakor v' vojski vjéte? Sakaj hotel sbeshati; in jest bi ne smel véditi; in nisi n'fhi povedal, de bi te bil sprémil f' vesé ljem in f' pesmami, in s' bobni, in f' zitrami. Mi nisi perpuštil svoje finove (*vruke*) in svoj hzhere kushniti. Nespametno si ravnal; in sda bi ti fizer samógel hudo f' hudim poverniti

pa
,Var

kaj
rasfe
let?

ovno
poka
jest
ukra
fim a

kel;
fim t

sa hz
setkra
bil p

Isako
giga

lošt i
rej p

hzhé
vidif

riti f
in na

noj i

vil v'

varsh
snefli

In La
zhik

svojin
danf

v' de pa Bog vafhiga ozhéta, mi je rékel vzhérej:
 „Varuj se, Jakobu kaj shaliga rezhi . . .“

„In Jakob je odgovoril: „Kaj fim storil, kaj fim pregreshil, de fi se nad nemoj takó rasferdil . . .? Ali fim bil sató per tebi dvajset let? Tvoje ovzé in kosé niso bile jalove, in od ovnov tvoje zhéde nifim jédel; tudi ti nifim pokasal, kadar je bilo kej od sverine vjédeno; jest fim poplazhal vfo shkódo; kar je bilo koli ukradeno, fi le od mene terjál; nozh in dan fim ali mrasa premíral, ali se od vrozhine pékel; in spanje je beshalo od mojih ozhí. Takó fim ti dvajset lét v' tvoji hifhi flushil, shtirnajst sa hzhére, in sheft sa tvoje zhéde; tudi fi desetkrat moje plazhilo sprevergel. Ako bi mi ne bil perstopil Bog mojiga ozhéta Abrahamá, in Isakova bogabojezhnost, bi me bil bersh ko ne nagiga odpravil. Ali Bog se je vserl na mojo shalost in na terpljenje mojih rók, in te je vzhérej posvaril.“ Mu je odgovoril Laban: „Moje hzhéri in finovi, in tvoje zhéde in vse, kar vidish, je moje; ali kaj (*shaliga*) bi mogel storiti svojim hzhéram in vnúkam? Pridi tedaj, in narediva savéso, de bo prizhevala med menoj in med teboj.“

„Jakob je tedaj vsél kámin, in ga je postavil v' snamnje. In je rekel svojim bratam (*tovarshem*): „Nanosite kamnja.“ In so ga vkup snesli, in hribzhik naredili, in verh njega jédli. In Laban ga je imenoval Jegar sahaduta (*hribzhik je prizha*); Jakob pa: Galaad; flehern po svojim jesiku. In Laban je djál: „Ta hribzhik bodi danf prizha med menoj in med teboj . . . Naj

Gospod varuje in sodi naju, kadar se bova lozhila. Ako bosh moje hzhére hudó imel, in sravin nju she druge shené vsél; in nímava nobene druge prizhe, je Bog prizha, in naji vidi . . . Bog Abrahamama, in Bog Nahorja, Bog nju ozhakov naji sódi.‘ Jakob je tedaj perségel per bogabojezhnosti svojiga ozheta Isaka. Kadar so pa bili saklane shivali na gori darovali, je Jakob brate k’ jedi sklizal; in po jedi so tam prenozhili. In Laban je po nozhi vsál, je kushnil svoje finove in hzhére, jih blagoslovil, in se vernil na svoj kraj.‘

XXXV. Jakob sverstuje svojo drushino.

I. Mojs. 32, 1-32.

„Jakob je shel svojo pot, in angeli boshji so ga srezhali. Ko jih je pa ugledal, je djali: ‚To je boshje shotorje,‘ in je imé kraja imenoval Mahanaim (*shotorje*). On je pa tudi sporozhniko poslál pred seboj k’ Esavu, svojimu bratu v’ Šeirsko deshelo, na Edomsko semljo; in jim je sapovedal, rekózh: ‚To sporozhíte Esavu mojimu gospodu, to pravi Jakob tvoj brate: Per Labanu sim ptujeval, in se mudil do danashniga dné. Imam volóv, oslov in ovaz, hlapzov in dékel, in poshljem sdaj sporozhenje k’ svojimu gospodu, de sadobím milost pred tvojim oblizhjem.‘ In sporozhniko so nasaj prishli k’ Jakobu, in so djali: ‚Šmo prishli k’ Esavu, tvojimu bratu, in glej! naproti ti hití s’ shtiri sto moshmí.‘

straf
kam
perv
odsh
ta A
spod
shelo
obla
in t
flush
Jord
ma.
se g
s’ ot
darit
já,
in j
mu
sto
kam
set j
po f
in j
te p
djali
shal
je t
hlap
gosp
je s
so g

„Jakob se je tedaj filno sbal, in ves prestrašhen je svoje ljudi, tudi zhéde ovaz, volóv in kamél v' dve trume lozhil, rekozh: ‚Ako Esav do perve trume pride in jo pobije, bo vsaj druga odshla.‘ In Jakob je govoril: ‚Bog mojiga ozhéta Abrahama, in Bog mojiga ozhéta Isaka; Gospod, kateri si mi rekel: Verni se v' svojo deshelo, in v' kraj svojiga rojstva; in te bom oblagodaril. Nifim vrédin tvoje velike milosti in tvoje svestobe, ki si jo spolnil nad svojim flushabnikom. S' golo palizo fim shel zhes ta Jordan le; in sdaj grem nasaj s' dvema trumama. Réshí me is roke mojiga brata: sakaj slo se ga bojím, de bi ne prishel, in pomóril mater s' otrozi vréd. Tí si mi obljudil, me oblagodariti, in moj sarod pomnoshiti, ko pések morjá, ki se prevelikiga shtevíla ne da rashtéti.“

„Jakob je tedaj tisto nozh tam prenozhil, in je od vsiga svojiga daríl odbral Esavu svojimu bratu: dvé sto kós, in dvajset koslov; dvé sto ovaz, in dvajset ovnov; trideset molsnih kamél s' njih shebéti; shtirdeset krav, in dvajset junzov, dvajset oflíz in deset shebét; ter je po svojih hlapzov sleherno zhedo posebej poslál, in jim je rekel: ‚Idite pred menoj, in pustite prostora med zhedami.‘ Šprédnjimu pa je djal: ‚Kadar te bo moj brat Esav frézhal in vprašhal: Zhigav si? ali: Kam gresh? ali: Zhigavo je to, kar shenesh odgovôri: Jakoba, tvojiga hlapza je to; on poshlje daríla Esavu, mojimu gospodu; tudi sam pride sa nami.‘ Ravno tako je sapovedal drugimu in tretjemu, in v fim, ki so gnali zhede, rekozh: ‚Ravno te besede go-

vorite Esavu, kadar ga bote frezhali. In mem téga rezite: Tudi Jakob, tvoj hlapez pride sa nami; sakaj mislil je: S' darili bi ga utégnil potolashiti, ki jih bom pred menojo poslal; in potem mu hozhem pred ozhí priti; morebiti se bo dal spraviti s' mano.“

„Darila so tedaj pred njim shle, in on je v' stanu prenozhil. In je sgodej vstal, in vsél svoje dvé shèni, in dvé dekli, in enajst finov, ter je prebrédil Jakobov brod (v' *Jordanu*). Kadar je bil pa vse zhes spravil, kar je bilo njegoviga, je sam ostal; in glej! mosh se je s' njim metal sa jutra. Ko je pa ta vidil, de ga ne more premagati, se je dotaknil kite njegoviga stegna, in sdajzi se je usushila; in mu je rekel: „Pušti me, sakaj sarja se shé vsdigúje.“ (*Jakob*) je odgovoril: „Ne spuštím te, predin me ne blagoslovísh.“ Mosh je tedaj rekel: „Kako ti je imé?“ Je odgovoril: „Jakob.“ In uni je rekel: „Tvoje ime se ne bo imenovalo Jakob, ampak Israel; sakaj s' Bogam fi se bojeval; bosh torej premagal tudi ljudi.“ Na to ga je Jakob vprashal: „Povéj mi, kako ti je imé?“ Je odgovoril: „Kaj prashash po mojim iménu!“ in ga je blagoslovil na tistim kraji. In Jakob je imé tistiga kraja imenoval Fanvel, rekozh: „Bogá sim vidil oblizhje v' oblizhje, in moja dusha je otéta. In ko je memo Fanvela shel, je ravno sonze posijalo; on je pa na eni nogi shantal. Sa tega voljo Israelovi otrozi she dan danashni ne jedó kite, ki se je bila v' Jakobovim stegnu usushila; sato, ker je oterpnéla, ko se jo je dotaknil.“

X

Esa
lozh
dékotro
pa,
pil,njes
napvrat
jeotro
so tje
dék
nili
in f
Joshzhé
,Deje
kar
karozh
tvojkor
vser
ga
bra

XXXVI. Jakob se spravi s' Esavam.

I. Mojs. 33, 1-20. 35, 8. 19-27.

„In Jakob je svoje ozhí vsdignil, in vidil priti Esava, in s' njim shtiri sto mosh; on je tedaj lozhil finove Lijine in Rahelne, in finove obéh dékel. In je djal spredej obé dékle in njine otroke; Lio in njene otroke v' frédo; Rahelo pa, in Joshefa nar sadej. In on je naprej stopil, in se sedemkrat do tal perklonil, ko se je njegov brat blishal. Esav pa je svojimu bratu naproti tékel, in ga objel; ter se mu je okoli vrata oklênil, ga kufhnil, in se jokal. In Esav je svoje ozhí vsdignil, in uglédal shené in njih otrozhizhe, ter je rékel: ‚Kdo pa so tí? Ali so tvoji?‘ Je odgovoril: ‚Otrozhizhi so, ki jih je Bog dal meni, tvojimu hlapzu.‘ Na tó so se dékli in njuni otrozi perblishali, in se perklonili. Tudi Lia se je s' svojimi otrozi perklonila, in so se ravno takó perklonili; na sadnje sta se Joshef in Rahel perklonila.“

„In Esav je rekel: ‚Zhimu pa so ti vse une zhéde, ki fim jih srezhal?‘ Je odgovoril Jakob: ‚De milost sadobím per svojim gospodu.‘ In Esav je djal; ‚Imam sam dosti, brat moj! le iméj, kar je tvojiga.‘ In Jakob je rékel: ‚Profim, nikar takó; zhe fim milost sadobil pred tvojimi ozhmí, vsemi majhno darilo is mojih rók; ker tvoje oblizhje, ki fim ga vidil, se mi je sdélo, kakor boshje oblizhje; bodi mi tedaj milostiv, in vsemi blagodar, kteriga fim ti pernésel, in ki ga mi je Bog dal, kteri vse delí.‘ Komej ga je brat persílil, de je vsél.“

„In Esav je rekel: ‚Pojva vkupej; spremi ti te hozhem.‘ Jakob pa je rekel: ‚Vésh, gospod moj! de imam majhne otroke, in ovzé in krave . . . seboj; zhe jih kolikaj s' hojo preshenem, bodo en dan vse zhéde konez vséle. Naj gré moj gospod pred svojim hlapzam, in jest pojdem po zhafi sa njim, kakor bom vidil, de bodo moji otrozi mogli; dokler ne pridem do svojiga gospoda na Šeirsko. In Esav je rekel: ‚Prosim; naj te vsaj nekteri mojih ljudi sprémijo.‘ In Jakob je odgovoril: ‚Ni treba; de le pred teboj, moj gospod! milost sadobím.‘

„Esav se je tedaj tisti dan vernil na Šeirsko, po potu, ki je po njem prishel. In Jakob je prishel v' Šokot, kjér si je hišho sosidal in shotóre postavil sa shivino, in je imé tistiga kraja iménoval Šokot, to je: Šhotóri. In je she dalje shel do Šalema Šihemoviga mesta, katero je v' Kananski desheli . . ., in je kupil kóf njive, na katero je postavil shotóre, od Hemora Šihemoviga ozheta sa sto jagnet. Ter je ondi postavil altar, in klizal v' imé Israeloviga Boga, Narmozhnejshiga, . . .“ Na to je shel v' Betel; „tisti zhaš je umerla Debora, Rebekna dojniza, in je bila pokopana pod hraftam sravin Betelške gore. In imé tistiga kraja je bilo imenovano Alon Bahut, to je: Hrašt jokanja . . . „Od ondod je shel na Efratejsko, kjer je Rahel rodila Benamina, „in umerla; in so jo pokopali na poti, ki dershi v' Efrato, tó je, Betlehem. In Jakob je na njenim pokopalishi postavil snamnje . . . Je prishel tudi do Isaka svojiga ozhéta, v' Mambre, v' mesto Arbe, ktéro je Hebron;

ondi
Isako
je un
svoji
ljenj
poko

ki je
bil p
dénz
je sa
satós
vse
staro
Njeg
raji,
mu v
rilo
pravi
shili.
sanje
na p
vsdig
kteri
fnop
nash

*) v

ondi sta Abraham in Isak ptujevala. In dnévi Isakovi so se natekli do sto in osemdeset lét; ter je umerl od starosti, *) in je bil perdrushen k' svojimu ljudstvu prav perlétin in sadovoljin shivljenja; in njegova sinova Esav in Jakob sta ga pokopala.“

XXXVII. Joshef pastír.

I. Mojs. 37, 1-11.

„In Jakob je prebival v' Kananski desheli, ki je v' njéj ptujeval njegov ozhe . . . Ko je bil pa Joshef shestnajst lét star, je (*kakor*) mladénzh zhéde pafel s' svojimi brati . . . in jih je savolj silno velike pregréhe svojimu ozhétu satóshil. In Israel je Joshefa ljubil bolj, kot vse svoje otroke; sató, kér ga je bil v' svoji starosti rodil, ter mu je pisano suktnjo napravil. Njegovi bratje pa, ko so vidili, de ga imá ozhe raji, kakor vse svoje sinove, so ga zhertili, in mu vezh niso mogli lépe beséde dati. Permérilo se je tudi, de je on svojim bratam sanje pravil, ki jih je imel; ter so ga she bolj sovra-shili. In Joshef jim je rékel: „Poslufhajte moje sanje, ktére fim imel. Sdélo se mi je, de smo na polji snope vesali, in de se je moj snop vsdignil, in po konzú postavil; vashi snopi pa, kteri so okrog stali, so se perklanjali mojimu snopu.“ Njegovi bratje so odgovorili: „Bosh mar nash kralj? in bomo podversheni tvoji oblasti.“

*) v' letu 2052 pred Kristufovim rojstvom.

„Té sanje tedaj in té beséde so njih ne-
vofhljivoft in sovrafhtvo podshigale. Imel je she
druge sanje, ktére je svojim bratom povédal,
rekózh: Šim vidil v' sanjah, kakor de bi se mi
sonze, in luna in enajft svésd perklanjalo.‘ Ko
je to svojimu ozhétu in bratom pravil, ga je
polvaril njegov ozhe, in je djal: ‚Kaj hozhejo
té sanje, ktére fi imel? Ali se ti bom jest, tvoja
mati, in tvoji bratje perklanjali na semlji?‘ To-
rej so mu bili nevoftljivi njegovi bratje; ozhe
pa je to rezh na tihim premifhljevál.“

XXXVIII. Joshef v' vodnizi.

I. Mojs. 37, 12-24.

„In ko so njegovi bratje pafli zhédo svoji-
ga ozhéta v' Šihemu, mu je rékel Israel: ‚Tvoji
bratje pasejo ovzé v' Šihemu; pojdi, te bom k'
njim poslál!‘ In je odgovoril: ‚Tukej fim!‘ Israel
mu rezhe: ‚Idi in poglej, ali je vse prav per
tvojih bratih, in per shivini, in pridi mi po-
védat, kaj se godi.‘ Poslan is doline Hebronske
je prifhel v' Šihem. In nashel ga je mósh na
polji hoditi, in ga je vprafhal, koga de ifhe.
On pa je odgovoril: ‚Svojih bratov ifhem; po-
vej mi, kjé pasejo zhedo?‘ In mosh mu je re-
kel: ‚Šo fhli prozh od tega kraja; pa fim jih
flifhal rezhi: ‚Pojmo v' Dotajn!‘ Joshef je tedaj
fhel sa svojimi brati, in jih je nashel v' Dotajnu.“

„Ko so ga od délezih uglédali, predin je
do njih prifhel, so ga miflilili umoriti. In so
med feboj djali: ‚Gléjte, sanjáviz gré! Dajmo,

ubín
rezh
bo
Ru
njih
jem
site
ohra
ker
svoji
prif
flék
kter

pop
mel
mas
,Kaj
in
Ism
gov
Bra
shli
in
ti f
je l
zha

ubímo ga, in versimo v' staro vodnizo, in porzhemo: Divja svér ga je snédla, in tedaj se bo pokasalo, kaj mu pomagajo njegove sanje.⁶ Ruben pa, to slíshati; ga je shelel' reshiti; is njih rók, in je djal: „Nikar mu shivljenja ne jemljimo, in ne prelivajmo kerví; ampak ver-site ga v' to vodnizo, ktera je v' pushavi, in ohraniti svoje roké nedolshne.“ Tò pa je rekel, ker ga je hotel otéti is njih rók, in nasaj dati svojimu ozhétu. Kakor hitro je tedaj Joshef prishel k' svojim bratom, so mu pisano sukunjo slékli, in so ga dôli spuhtili v' staro vodnizo, ktera ni vode iméla.“

XXXIX. Bratje prodajo Joshefa.

I. Mojs. 37, 25-36.

„In ko so se k' jedi vsedli, so vidili priti popotne Ismaelze is Galaadskiga, in njih kamele, ktere so na Egiptovsko nesle dishave, masilo in miro. In Juda je djal svojim bratom: „Kaj nam pomaga, ako umorimò svojiga brata, in njegovo kri (*smert*) perkrivamo? Bolji je ga Ismaelzam prodati, in ne gnusiti svojih rók s' njegovo kervjo; sakaj nash brat je in nasha kri.“ Bratje so to poterdili. In ker so ravno memo shli Madjanski kupzi, so ga is vodnize slékli, in Ismaelzam prodali sa dvajset srebernikov, in ti so ga peljali na Egiptovsko. Ruben pa, ko je k' vodnizi nasaj prishel, in ni nashel mladénzha, je rastergal svoje oblazhila, je shel k' svo-

jim bratam, in je djal: „Mladénzha ni vezh; in jest kam se zhem verniti?“

„Oní so pa njegovo sukňjo vséli, in jo pomozhili v' krí koslizha, ki so ga saklali, in so jih poslali, kateri bi jo nelli ozhétu, in rekli: ‚To smo nashli, gléj! ali je sukňja tvojiga fina, ali ne!‘ Ozhe jo je sposnal, in rékel, ‚Sukňja je mojiga finú, filno huda svér ga je snédla; sverina je Joshefa posherla.‘ In je pretergal svoje oblazhila, se oblékel v' rasovnik, in je obshaloval svojiga finú prav dolgo zhasa. Vsi njegovi otrozi so se snidali, mu shalost polajshat; on pa se ni dal utolashiti, temuzh je djal: ‚Shalostin pojdem k' svojimu finu pod semljo;‘ ter ga je vùn in vùn objokoval.“

XL. Joshefova zhiftoft.

I. Mojs. 39, 1 - 20.

„In Joshef je bil v' Egipt peljan, in ga je kupil Putifar, kraljev dvórnik, in véliki vójvoda, Egipzhan, od Ismaelzov, ktéri so ga tje perpeljali. In Gospod je bil s' njim, ter mu je vse po srézhi shlo, in je prebival v' hishi svojiga gospoda, kateri je dobro sposnal, de je Gospod s' njim, in de vse, kar koli pozhne, se njemu frezhí. In Joshef je milost sadobil pred svojim gospodam, in mu je strégel, in kér je bil od njega zhes vse postavljen, je on gospodoval s' hisho, ki je bila njemu isrozhená, in s' vŕim, kar mu je bilo saupano. In Gospod je blagodaril hisho Egipzhanovo savolj Joshefa, in je

njega tako,

Purif de or rekel

ne ve ne bi

isroz bi te

jiga na vl

odrel néki

jih o In or

varja pustil

zhilo vana

je d perpe

prish sim v

plajf

mu plajf

kteri me l

shal shala

in v

njega permoshenje pomnoshil v' hishi in na polji; tako, de ni imel druge sferbí, kakor jésti.“

„Joshef pa je bil lépiga obraša“ in shena Purifarjeva ga je hotla v' greh pregovoriti. „Tode on ni pervótil v' hudobno djanje, in ji je rekel: ‚Gléj! moj gospod mi je vse isrózhil, in ne vé, kaj imá v' svoji hishi. Nizhéfar ní, kar bi ne bilo v' moji oblasti, in kar bi mi ne bil isrózhil, rasun tebe, ki si njegova shena. Kako bi tedaj mogel to hudobijo storiti in soper svojiga Boga greshíti.‘ S' enakimi besédami je shena vsak dan mladénzha nadlégovala; on pa je odrekoval nezhisto djanje. Permerilo se je pa, néki dan, de je Joshef v' hisho prishel po' svojih opravkih, in noben domazhih ni bil s' njim. In ona ga sgrabi sa plajsh,“ in ga spet nagovarja. „On pa je sbéshal, ji plajsh v' rokah popustil, in je vùn shel. In shena, ko je oblazhilo v' svojih rokah vidila, in de je sanizhevana, je sklizala vse ljudí svoje hishe, in jim je djala: ‚Gléjte! letiga Hebreja je v' hisho perpeljal, de bi nas v' framoto perpravil; je prishel k' meni, in me je nagovarjal; in ko sim vpila, in on slifhal moje vpitje, je popustil plajsh, ki sim sanj dershala, in je vùn sbéshal.“

„Kadar je tedaj njé mosh domú prishel, mu je ona v' sprizhevanje svestobe obdershani plajsh pokasala, in je rekla: ‚Sushinj Hebrejski. kteriga si perpeljal, je k' meni prishel, de bi me bil v' framoto perpravil. Ko me je pa slifhal vpiti, je popustil plajsh, ki sim sanj dershala, in je vùn sbeshal.‘ Gospod to slifhati, in verjél beséde svoje shene, se je grosovitno

rasferdil, in je Joshefa v' jezho vergel, v' kteri so bili kraljévi jetniki saperti.“

XLI. Joshef v' jézhi.

I. Mojs. 39, 21-23. 40, 1-23.

„In Gospod je bil s' Joshefam, ter se ga je usmilil, in mu dal milost najti per jézharji. In mu je vse jetnike isrozhil, ki so bili v' jézhi saperti; karkoli se je storilo, je bilo na njegovo povelje; in jezharja ni bilo nizhésar skerbo, ker mu je vse dal v' oblast; sakaj Gospod je bil s' Joshefam, in je vse njegovo djanje osrézhil.“

„Po tem se je pergodilo, de sta se dva kraljevih slushabnikov pregresshila soper svojiga gospoda, véliki tozháj, in véliki pék. In Faraon se je nad njima rasferdil, in ju ukasal vrézhi v' jézho vélikiga vójvoda, v' kteri je bil tudi Joshef sapert. In jézhar ju je srózhil Joshefa, in ta jim je strégel. Kadar je bilo nekolikozhafa preteklo, kar sta té dva v' jezhi bila: sta eno nozh obá iméla sanje, ktere so se dale rasne islagati. In Joshef, ko je sjutrej prishel k' njima, in ju je vidil shalostna; ju je vprashal rekozh: „Sakaj sta danš bolj shalostniga obrasako drugekrati?“ Šta odgovorila: „Sanje sva iméla, pa nimava nikogar, de bi jih nama islóshila. In Joshef je odgovoril jima: „Ali ni islaga oba Boga? pa vùnder mi povéjta, kar sta vidila.“

„Véliki tozhaj je prvi povédal svoje sanje, šim vidil vinsko tertó pred seboj, na kteri so bile tri mladike, po zhasu poganjati, odzvetéti

in gr
po v'
oshm
podál
islaga
dnéh
te so
bosh
bil p
kadar
ni kr
tatinf
in tu
,
pame
imel,
nésel
nésel
la; p
shesf:
dnévi
obése
le.“
velike
in m
véliki
postav
nost i
v' fré

in grosdje dosoriti, in fim imel Faraonovo kupo v' svoji roki; tedaj fim vsél grosdja, in ga oshmél v' kupo, ki fim jo dershal, in fim ga podál Faraónu. Je odgovoril Joshef: „To je islaga sanj: Trí mladike so trijé dnévi; v' tréh dnéh se bo Faraon tvoje stréshbe spomnil, in te sopet postávil v' popréjslho flushbo, in mu bosl kupo podájal po svoji dolshnósti, kakor si bil popréj navájen. To de spomni se mene, kadar ti bo dobro, in usmíli se me; ter opómni kralja, de me réshí is té jézhe; sakaj, po tatínsko fim bil is Hebréjske deshele speljan, in tukej po krivizhno v' jézho vershen.“

„Ko je véliki pék slíshal, de je Joshef sanje pametno islóshil, je rekel: „Tudi jest fim sanje imel, in gléj! trí jerbafse móke fim na glavi nésel, in v' jerbafsu, kateri je bil na verhu, fim nésel sa kralja mnogotérih jedí pékovskiga déla; pa ptize so is njega jédle.“ Je odgovoril Joshef: „To je islaga sanj: Trijé jérbafsi so trije dnévi, v' kterih ti bo kralj glavo vsél, in te obéfel na lés; in ptize bodo tvoje mesó tergale.“ Trétji dan po tem je bil god Faraonov; velíke gostí je svojim slushabnikam napravil, in med jedjó se je spomnil vélikiga tozhaja, in vélikiga péka. In pèrviga je v' njega slushbo postavil; in drugiga je rékel obésti; in resnizhnost islagavza se je skasala. Pa véliki tozháj je v' frézhi svojiga islagavza posábil.“

XLII. Joshef is jézhe réshen.

I. Mojs. 41, 1-17. 25-36.

„Dvé léti po tem je kralj imel sanje. Sdólo se mu je, de ob réki stóji, is ktere je prishlo sedem lépih in debélih krav, ki so se passle na mozhvirnih krajih. Šhe sédem drugih je is vode perléslo, ki so bile gerde in s-hujshane; in so se passle po travi ob brégu réke; in so une, ki so bile takó sale in lepó rejène, posherle. Kralj se je prebudil, in sopet saspál, ter druge sanje imel: Šédem pólnih in lépih klasov je pognalo is eniga stebila, in ravno toliko drugih drobnih in snetjavih klasóv je perráslo, ktéri so perve lépe posherli . . .“

„Ko se je dan stóril, je ves prestrashen poslal po Egiptovske islagavze, in po vse módre; in ko so se snídili, jim je povédal sanje; tóde ni ga bilo, de bi jih bil isloshil. Sdaj se je véliki tozháj spomnil, in je rékel: „Še spómnem svojiga gréha! Kadar se je bil kralj raserdil nad svojima flushabnikama, je ukasal mene in vélikiga péka vrézhi v' jezho vikshiga vójevoda, in ondi sva obá eno nozh sanje iméla, ki so pomenile prihódnje rezhí. In je bil tam mladénzh Hebrejski, sushinj vikshiga vójevoda, kterimu sva svoje sanje povédala, ter slishala, kar se je potlej sa réf sgodilo; sakaj jest sim bil postavljen v svojo flushba, uni pa je bil obésheh. Per ti prizhi so Joshefa na kraljevo povelje is jézhe vséli, in obrili; ter ga preoblékli in pred kralja postavili. In (*kralj*) mu je djal: Šim imel sanje, in ni ga, de bi jih isloshil, pa sim sli-

šhal, de jih ti prav modro islágash.‘ Je odgovoril Joshef: ‚Bog, ne jest bo kralju frézho nasnánil.‘ Kralj je tedaj povédal, kar je bil vidil . . .“

„Je odgovoril Joshef: ‚Šanje kralja so êniga poména. Bog je kralju pokasal, kar hozhe stori. Šédem lépih krav, in sédem pólnih klasov je sédem rodovitnih lét . . ., in sédem s-hujšhanih in médljih krav, ki so vfléd unih vùn perlésle, in sédem tãnkjih in snetjavih klasóv, je sedem lét prihodnje lakote. Še bodo pa dopolnile po téj versti. Gléj! po vsi Egiptovski desheli bo sedem prav rodovitnih lét; sa njimi pa bo nastopilo sédem drugih takó nerodovitnih lét, de se bo posabilo vse popréjšhne obilnosti; sakaj od lakote bo vsa deshela isstradana, in od prevelikiga pomankanja bodo poshli velíki perdélki. Ši pa imel dvoje sanje êniga pomena v' snamnje, de se bo réf sgodilo, kar je Bog govoril; in de se bo sdajzi spolnilo. Sdaj naj se tedaj kralj preskerbí s' módrim in pridnim móshem, in naj ga postavi zhes vso Egiptovsko deshelo; in ta naj isvóli oblastnikev po vsih krajih, in naj spravi v' shitnize péti dél perdélka sédem rodovitnih lét, ki bodo ravno kar nastopile. In vse shito naj se v' Faraonovim imenu po mestih správi in s-hrani; in naj se perhrani sa sédem lét prihodnje lakote, ki bo Egipt terla; de deshela od lakote kónz ne vsame.“

XLIII. Joshef povikšhan.

I. Mojs. 41, 37 - 57.

„Svet je bil kralju vshézh, in vsim njegovim flushabnikom, ter jim je djal: ‚Bomo li ktériga moshá dobili, de bi bil poln boshjiga Duhá, kakor je ta.‘ Torej je rekel Joshefu: ‚Kér ti je Bog vse rasodèl, kar si govóril; bom li mogel najti modréjiga moshá, in tebi enakiga? Tí bódi zhes mojo hišho, in vse ljudstvo naj slufha povelje tvojih ust; samó kar kraljévi fé-desh tizhe, bom vikšhi od tebe.‘ In kralj je dalje govóril Joshefu: Gléj! zhès vso Egiptovsko deshelo te postavim.‘ In je snél perštan s’ svoje roké, in ga nataknil Joshefu na roko; in ga je oblékel v’ drago oblazhilo, ter mu djal slato vervizo okoli vratú. In ga je rékel posaditi v’ svojo drúgo kozhijo, in po osnanovavzu pred njim klizati, de naj se pred njim vsi perklanjajo, in vedó, de je postavljen zhès vso Egiptovsko deshelo. Kralj je tudi rékel Joshefu: ‚Jest sim kralj; nihzhe naj ne gane ne roké ne nogé po vsi Egiptovski desheli, ako mu tí ne velévašh.‘ *) In je Joshefu imé spreménil, in ga imenoval po Egiptovskim jesiku Zafenat-Paneah (odreshenika svetá). In mu je dal sa sheno Ašenèto, hzhér Putifarja, ktéri je bil duhoven v’ Heliopolitanskim méstu.“

„Joshef je tedaj shel po Egiptovski deshèli (je bil pa trideset lét star, ko je stal pred Egiptovskim

*) To se je godilo v’ létu 2289 po stvarjenji svetá, ali 1715 lét pred Kristusovim rojstvom.

kraljem) in je obhodil vsè kraje Egipta. In nastopilo je sédem rodovitnih lét, ter so v' snope povesali vso shétev, in jo spravili v' Egiptovske shitnize . . . In je bilo shita obilno, kakor péška ob morji, de ga ni bilo mózhi smériti.“

„In Joshefu sta bila dva sinova rojena, predin je lakota nastopila . . .; imé pervorojeniga je imenoval Manase, rekózh: ‚Bog mi je dal posabiti vsiga svojiga terpljenja in hishe svojiga ozhéta.‘ In imé drúgiga je imenoval Efrajm, rekózh: ‚Bog mi je dal rasti v' desheli svojiga ubóshva.“

„Ko je tedaj v' Egiptu preteklo sédem rodovitnih lét, je nastopilo sédem nerodovitnih lét, ki je bil od njih Joshef govóril; in lakota je bila po vsih deshelah; po vsim Egiptu pa je bilo dosti kruha . . . In lakota je po vsih deshelah zhe dalje vezhi perhajala, ter je Joshef odperl vse shitnize, in je Egipzhanam shito prodajal . . . In is vsih deshèl so v' Egipt hodili shita kupovàt, de bi se branili grosovitne lakote.“

XLIV. Joshefovi bratje pridejo v' Egipt.

I. Mojs. 42, 1-17.

„In ko je bil Jakob slishal, de je v' Egiptu shito na prodaj, je djal svojim finóvam: ‚Sakaj se obotávljate? Šim slishal, de je v' Egiptu shito na prodaj; torej idite tjè, in kupite ga, kolikor nam ga je tréba, de se preslivimò in lákote ne umerjemo.‘ Tedaj je desét Joshefovih bratov v' Egipt shlo shita nakúpit. Ben-

jamina pa je Jakob domá obdershal; je djal namrezh njegovim bratam: ‚Bi se mu snalo po poti kaj hudiga nakljuzhiti.‘ Oní so tedaj v’ Egiptovsko deshelo perfhli s’ drugimi, kateri so fhli kupovat; sakaj lakota je bila v’ Kananski desheli.“

„In Joshef je bil poglavar v’ Egiptovski desheli, in po njegovim povelji se je ljudém shito prodajalo. Ko so se tedaj njegovi bratje pred njim uklonili, jih je sposnal, in je s’ njimi, kakor s’ nesnanimi ojštro govóril, ter jih vprafhal: ‚Od kod ste prifhli?‘ Šo odgovorili: ‚Is Kananske deshele, potrebniga shivesha nakúpit.‘ Pa desiravno je on svoje brate sposnal, ga oní vùnder niso sposnali. Ter se je spomnil sanj, ki jih je nékdaj imel, in jim je djal: ‚Oglédniki ste; deshelo ogledovàt ste prifhli, kjé de je slabji?‘ Šo mu odgovorili: ‚Gospod, téga ne, temùzh shivesha nakúpit so prifhli tvoji hlapzi. Vfi smo finovi eniga moshá; v’ miru pridemo, in (mi) tvoji flushabniki ne mislimo nizh hudiga pozhéti.“

„Jim je odgovóril: ‚Drugazhi je, ogledovat ste prifhli, kjé de je deshela nar menj obvarovana.‘ Oní so pa rekli: ‚Naf tvojih hlapzov je dvanajst bratov; smo finovi eniga moshá v’ Kananski desheli; nar mlaji je per nashim ozhétu; eniga pa ni vèzh.‘ Je djal: ‚To je, kar fim rékel; oglédniki ste. Sdaj hozhem nad vami refnizo sposnati; kakor réf kralj shiví, ne pójdete od tód, dókler vafhiga nar mlaji brata ne bo. Torej poshljite êniga smed vaf, in naj ga perpélji; ví pa bote ta zhaf v’ jézhi, de se fkashe,

kar
kor
uka

per
kel

ste

ví

pili

bra

odí

so

to

shí

je

nac

,Al

dén

ga

mé

se

kal

In

nji

lje

v’

na

kar ste govorili; zhe je réf, ali ne; tode, kakor réf kralj shiví! oglédniki ste.‘ On jih je tedaj ukasal na trí dni v' jézho djati.‘

XLV. Bratje gredó domú.

I. Mojs. 42, 18-38.

„Trétji dan pa jih je Joshef rékel is jézhe perpeljati, in jim je djal: ‚Štoríte, kar fim rékel, in bote shivéli; sakaj, bojím se Bogá. Ako ste poshtèni, naj ostane êden val svésan v' jézhi; ví pa idite, in nesíte domú shito, ki ste ga kupili; in perpeljíte k' meni svojiga nar mlajiga brata, de sponám resnizo valhíh besedí, in de odídete smerti.‘ Šo storili, kakor je rékel, ter so eden drugimu rekli: ‚Prav se nam godí, de to terpimò; nad svójim bratom smo se pregréshili. Šmo vídili britkost njegóve dushe, ko naf je lepó profil, in ga nísmo uflíshali; sató je ta nadlóga nad naf príshla.‘ Ruben pa jim je djal: ‚Ali vam nísim rékel, ne pregréshite se nad mladénzhem; tode me níste poslušali? Šdaj se njegá krí térja. In niso védili, de jih Joshef rasumé, sakaj pe tolmazhi je s' njimi govoril. Joshef se je tedaj nékoliko od njih obernil, in se jokál; ter je nasaj príshel, in s' njimi govóril. In je vsél Šimeona, in ga je ukásal v' prizho njih svésati; in flushabnikam je rékel njih shaklje s' shitam napólniti, in fléhernimu dnarje v' shakelj nasaj djati, in jim she brêshna dati na pót.‘

„In so shito svójim oflam naloshili, ter se

podali na pót. In ko je êdin smed njih svoj shakelj odvésal, de bi v' gostívnizi sobati dal shivíni; je na verhu shaklja dnarje uglédal, ter je rékel svojim bratom: „Dnarji so mi bili nasaj dani; gléjte, v' shaklji so!“ In so osterméli, in se prestráshili, in edin drúgimu djali: „Kaj nam je Bog stóril?“ In so prishli do Jakoba, svojiga ozhéta v' Kanansko deshelo, in so mu vsè povédali, kar se jim je pergodilo, rekózh: „Gospod deshele je s' nami terdó govoril, in na je imel sa oglédnike deshele. Šmo mu odgovorili; Mirni ljudjé smo, in ne mislimo níz s' vrashniga. Dvanajst bratov na je, rojènih od eniga ozhéta; eniga ni vèzh; nar mlaji je per nashim ozhétu v' Kananski desheli. In nam je rékel: Po tém bom sposnal, de ste mirni; eniga svojih bratov pustite per meni; ter vse míte shívesha, kolikor ga je sa vas ho drushino tréba in pójdite prozh; ter perpeljite k' meni svójiga nar mlajiga brata, in bom sposnal, de niste oglédniki; in bote nasaj dobili njega, ki je v' jézhi; in vam bo perpushêno kupiti, kar bote hotli.“

„Kadar so govor konzhalí, in shito is shakljev is-súli, je flehern nashel svoje dnarje savíte na verhu shaklja; in vsi so se prestráshili. In Jakob, njih ozhe, je rékel: „Ob vsè otroke me bote perpravili; Joshefa ni vèzh; Šimeon je v' jézhi; she Benjamina mi hózhete vséti. V'sè té nefrèzhe na-me leté.“ In Ruben mu je djali: „Umòri moja dva sína, zhe ti ga ne perpeljem nasaj; v' moje roké ga isròzhi in ga hózhem spet pred tebe postávití.“ Jakob je pa djali: „Moj

fin
in fa
mér
lafé

ko
nèšl
tjè,
Jud
bote
sebo
pust
mo
ne,
vezl
lo
s' v
v' r
bra
vpr
zhe
rav
ved

lji
ljen
otr
jih

fin ne bo s' vami tjè hodil; brat mu je umerl, in sam je ostal; ko bi se mu kaka nefrézha permérila v' desheli, ki va-njo greste; bi moje five lafé od shalosti pod sémljo spravili.“

XLVI. Benjamin gré v' Egipt.

I. Mojs. 43, 1-14.

„Med tem je lákota vsò deshelo terla. In ko je shivesh poshèl, ki so ga is Egipta pernèfli, je Jakob djal svójim sinóvam: „Pójdite tjè, inkupite nam nékoliko shita.“ Je odgovoril Juda: „Uni mósh naf je sarótil, rekózh: „Ne bote vídili mojiga obrása, zhe ne perpéljete seboj svojiga nar mlájiga brata; ako ga tedaj puštísh s' nami iti, pojdemo vkúpej, in ti bomo potrèbniga nakupili; ako ga pa ne puštísh, ne grémo; sakaj mosh, nam je kakor smo shé vezhkrat povédali, ukásal, rekózh: „Kratko in malo ne bote mojiga oblizhja vídili, zhe ne pride s' vami vash brät.“ Jim je rekel Israel: „Mèni v' nefrézho ste mu povédali, de imate she êniga brata.“ In so odgovorili: „Mosh naf je srédama vpráshal po nashih soródnikih; zhe ózhe shiví? zhe imámo she ktériga brata; in smo mu na ravno odgovorili, kar naf je vpráshal. Šmo kali vedili, de bo djal: Perpeljíte seboj svojiga brata.“

„Nató je Juda svojimu ozhétu rékel: „Posh-lji mladénzha s' menoj, de grémo in svoje shivljenje ohranemo, de ne umerjemo mí in nashi otrozhízhi. Jest sim porok sa mladénzha; is mojih rók ga terjaj. Zhe ga ne perpéljem nasaj,

in ga ne postavim pred-te, naj bom pokorjen savolj gréha soper tebe vse vhive dní. Ako bi ne bili oprésovali, bi bili she v' drúgizh nasaj prifhli. Israel, njih ozhe jim je tedaj djal: „Zhe takó biti móre, storite kar hózhete: vsemíte v' svojih posodah nar bóljiga sadja té deshele, in nesíte móshu daríl, nékoliko hladíla, in medú, difhav, in mire, pavzhkov in mándelnov. In dvoje dnarje vsemite seboj; (*to je*) tudi tiste, ki ste jih v' shakljih nashli, nasaj nesíte; morebiti je bila kakshina smota. Tudi svojiga brata vsemite, in ídite k' móshu. In moj Bog Vhigamogozhni vam daj per njem usmíljenje dofézhí, de s' vami nasaj poshlje vashiga brata, ki ga je perdershal, in téga Benjamina. Jest pa bom (*ta zhas*), kakor bres otrók.“

XLVII. Benjamin pride v' Egipt.

I. Mojs. 43, 15-34.

„Moshjé so tedaj vséli daríla in dvoje dnarje, in Benjamina, tér so shli v' Egipt, in se postavili pred Joshefa. Ko jih je uglédal, in Benjamina s' njimi, je sapóvedal svojimu hifhniku, rekozh: „Pélji moshé v' hifho, sakôli shival, in gostí napravi; ker opóldne bodo s' meno jédli. Je stóril, kar mu je bilo sapovédano, in je moshé v' hifho peljal. Téga so se ustrashili, in so med seboj govoríli: „Bleso smo savolj dnarjev, ki smo jih sadnizh v' svojih shakljih domú neshli, noter peljani, de na nas krivízo sverne, in s' filo v' fushnost spravi nas, in na

she o
hifh
slúfh
kupi
prifh
dnarj
pern
neshl
kdo
odgo
vash
saklá
je. I
pelja
umil
perpr
opóld

mu p
ter so
posdr
sdrav
ví?
sdrav
poh
dal B
„Je li
vili?
sin n
je bi
bile
jókal
prifh

she ofle. Sa téga voljo so she med vratmi k' hishniku štopili in rekli: „Gospod, prófimo, poslúfhaj nas: She poprěj smo prifhli shivesha kupit; ko smo ga bili kupili, in v' gostívnizo prifhli, smo svoje shaklje odvésali, in na verhu dnarje nashli. Ravno toliko smo jih sdaj nasaj pernêfli. Tudi drugih dnarjev smo seboj pernefli, de kupimò kar je potrêbniga; ne vémo, kdo bi nam jih bil v' shaklje vtaknil.“ In je odgovoril: „Mir vam bodi; nikar se ne bojte; vash Bog, in Bog vashiga ozhéta vam je dal sakláde v' shaklje. Gotóvo fim prejél vash dnarje.“ In je k' njem perpeljal Šimeona; ter jih je peljal v' hisho, in vodé pernêsel, in so si nogé umili; tudi klaje je dal njih oflam. Oni so pa perpravljali daríla, predin bi Joshef prifhel opóldne; sakaj, slifhali so, de bodo tam jédli.“

„Joshef je tedaj v' svojo hisho shel, in so mu pernefli daríla, ki so jih v' rokah derskali, ter so se perklonili do tal. On pa jih je milostvo posdravil, in vprashal rekózh: „Je vash stari ozhe sdrav, ki ste mi pravili od njega? Ali she shiví?“ Šo odgovorili: „Nash ozhe, tvoj hlapez je sdrav, in she shiví.“ In so se perklonili, in ga pozhastili. Joshef pa je ozbí vsdignil, in uglédal Benjamina svojiga praviga brata, ter je djal: „Je li ta vash mali brat, od kteriga ste mi pravili?“ In je she rékel: „Bog ti daj vsè dóbro, fim moj!“ In je vùn hitel; sakaj ushalilo se mu je bilo nad svojim bratom, in solsé so se mu hile vderle; ter je shel v' svojo stanízo, in se je jókal. In kadar si je bil obras smil, je nasaj prifhel, se premagová, in rékel: „Dajte obéd.“

In so pernešli jedí, Joshefu posébej, in bratam posébej; tudi Egipzhanam, ki so per mísi bili, posébej. Sakaj Egipzhanam ni perpušheno jésti s' Hebreji; gnušilo bi se jim nad takimi gostmí. Njemu nasproti so jih posadili, pervorojeniga po njegovim pervénstvu, in nar mlajiga po njegoví mladosti. In so se slo zhudili, ko so dobili od njega vsaktéri svoj dél, de je Benjamin nar vézhjiga dobíl; je bil pa pétkrat vézhji, kot déli drugih. In so obédvali, ter so bili dobre vólje.“

XLVIII. Joshefova sreberna kupa.

I. Mojs. 44, 1 - 13.

„Joshef je pa svojimu hišniku sapovédal, rekozh: ‚Napólni jim shaklje s' shitam, kolikor ga gré va-nje, in dèni slehernimu dnarje na verh shaklja.‘ Mojo sreberno kupa pa, in dnarje sa shito polòshi na verh v' shakelj nar mlajiga. In takó so storili. Ko se je dan sasnal, so jih odpravili s' ofli vréd. Kadar so bili is mésta prishli, in se nékoliko udalili, je Joshef svojiga hišnika poklizal, in mu djal: ‚Vsdigni se, in híti sa moshmí, in ko jih dobísh, jim rézi: Sakaj ste dóbro f' hudim povernili? Kupa, ki ste jo ukradli ji ravno tista, is ktere moj gospod píje . . . Grosno hudó ste storili.“

„Je stóril, kar mu je bilo sapovédano; in ko jih je došhèl, jim je vse sverštama govoril. Šo odgovorili: ‚Pokaj nash gospód pravi, de bi bili mi njegovi slushabniki tako hudobija dopernešli? Dnarje, ki smo jih na verhu v' shak-

ljih na
nešli;
lebrá is
rimkol
ta naj
jiga go
vafhi b
bódi m
tedaj
svojiga
shi per
shel ku
svoje o
in se v

Y
„J
shefa,
na sém
storili?
ktéri b
mu je
du? al
ti? Bo
Gléj,
on, pe
ril Jos
ktéri j
áдите p
„

ljih nashli, smo is Kananske deshele nasaj pernefli; bi se le moglo rêzhi, de smo slatá ali lebrá is hishe tvojiga gospóda ukradli? Per ktérinkoli tvojih hlapzov se bo nashlo, kar ishesh, ta naj umerje, in mí drugi bodimo sushnji svojiga gospóda.‘ In jim je djal: ‚Naj se sgodí po vashi besédi; per ktérinkoli se bo nashlo, on bódi moj sushinj; ví drugi ste nedólsbni.‘ Šo tedàj hitro djali shaklje na tla, in slehern je svojiga odvésal. Ter jih je preiskovál, sazhénshi per nar starjim, do nar mlajiga, in je nashel kupo v’ Benjaminovim shaklji. Oní so pa svoje oblazhila pretergali, so spet osle obloshili, in se vernili v’ mésto.“

XLIX. Lépo Judetova serzé.

I. Mojs. 44, 13-34.

„Juda je shel s’ svojimi brati v’ hisho Joshefa, kteri je she ondi bil, in so se pred-inj na sémljo vergli. In jim je djal: ‚Sakaj ste to storili? Ali ne véste, de ga meni ni enakiga, kteri bi tako snal uganváti, kakor jest?‘ Juda mu je djal: ‚Kaj hózhemo rêzhi svojimu gospódu? ali kaj odgovoriti? ali f’ zhim se isgovarjati? Bog je najdel krivizo nad tvojimi hlapzi. Gléj, vsi smo sushnji svojiga gospóda, mí in on, per kterim se je kupa nashla.‘ Je odgovoril Joshef: ‚Kratko nikar ne mórem to storiti; kteri je kupo ukradil, bodi moj sushinj; ví pa ádite prosti k’ svojimu ozhétu.“

„Juda pa je blishej stópil, in je serzhno djal:

,Te profim, gospod moj! naj govori tvoj hlapca besédo na tvoje ušhása, in ne jési se nad svojim hlapzom. Ti si sa kraljem moj gospod: unkrat si vpráshal svoje hlapce: Ali imate ozhéta, ali brata? In smo odgovorili svojimu gospódu: Imamo stáriga ozhéta, in majhniga mladénzha, ki mu je bil na starost rojen, ktériga pravi brat je umerl; ta sam je od njegóve matere; torej ga ózhe perferzhno ljubi. In si djal svojim hlapzom: Perpeljite ga k' meni, in ga bom milostivo poglédal. Šmo tudi rekli svojimu gospodu: Mladénzh ne more sapustiti svojiga ozhéta; ako ga sapustí, bo umerl. In si odgovoril (*nam*) svojim hlapzom: Ako ne pride s' vami vašh nar mlaji brat, ne bote vezh vidili mojiga oblizhja. Ko smo tedaj k' tvojimu hlapzu, k' svojimu ozhétu prishli, smo mu vse povédali, kar je bil našh gospod govóril. In ózhe je rékel: Idite nasaj, in kupite nékoliko shita. Šmo mu odgovorili: Ne moremo íti, ako našh nar mlaji brat ne gré s' nami; vkup naj grémo; fizer, zhe ga ní s' nami nar mlajiga brata, ne smémo priti pred oblizhje je moshá. Na to je (*ózhe*) odgovóril: Véstede mi je shena dva (*šina*) rodila. Edin je vseshel, in ste rekli: Svér ga je snédla, in shesdaj ga ní na dan. Zhe she téga vsamete, in se mu kej na poti perméri, bote mojo svojo glavó od shálosti pod sémljo spravili. Tedaj ako bi k' tvojimu hlapzu, svojimu ozhétu prishel, in mladénzhu bi ne bilo s' menoj (ki ga ljubi sa shivljenje), in bi vidil, de ga ni pernas, bi umerl, in tvoji hlapzi bi njegove fivé laste

od sh
jest tv
sim ob
saj, n
pokorj
tvoj s
ga go
svojim
iti k'
ki bo

,
kér j
vún i
se bó
glaf s
vfi Fa
Jest f
nifi m
strahú
k' me
Jest f
tovfko
vam l
Bog r
Egipt
v' des
se ne
pred

od shaloſti pod sémljo ſprávili. Naj bom raji jeſt tvoj ſuſhinj, kér jeſt ſim ſanj pôrok, in ſim obljudil rekozh: Zhe ga ne perpéljem naſaj, naj bom ſavolj gréha ſoper ſvojiga ozhéta pokorjèn vſe ſhive dní. Jeſt naj tedaj oſtanem tvoj ſuſhinj naméſti mladénzha v' ſluſhbi ſvojiga goſpóda; mladénzh pa naj gré na dom s' ſvojimi brati. Sakaj bres mladénzha në mórem iti k' ſvojimu ozhétu, de ne vidim britkoſti, ki bo mojiga ozhéta podérta.“

L. Joshef se da ſpoſnati.

I. Mojs. 45, 1-24.

„Joshef ſe ni mógel vezh premagovati, in kér jih je veliko okrog ſtalo, je vſim ukasal vùn iti, de bi noben ptuji ne bil vprizho, ko ſe bódo eden drugiga ſpoſnavali; in je jók na glaſ ſagnál, de ſo ga ſliſhali Egipzháni, in po vſi Faraónovi hiſhi. In je rekel ſvojim bratom: Jeſt ſim Joshef; ali moj ozhe ſhe ſhiví? Bratje niſi mogli odgovoriti, vſi oterpnjeni prevelikiga ſtrahú. On jim je pa miloſtivo rekel: „Stopíte k' meni.“ In kadar ſo bliſhej ſtopili, je djal: Jeſt ſim Joshef, vaſh brat, ki ſte me na Egip-tovſko prodali. Nikar ſe ne bojte, in ne bódi vam britko, de ſte me na ta kraj prodali; kér Bog me je k' vaſhi frézhi pred vami poſlal na Egip-tovſko. Sakaj dvé léti ſté, kar ſe je lakota v' deſheli ſazhéla, in ſhe pét lét bo, v' kterih ſe ne bo dalo, ne orati, ne ſhétí. Bog me je pred vami poſlal, de ſe perhranite na ſemlji,

in de dobitè jedí v' shivesh. Nifim poslan sim po vashim naklépu, ampak po Boshji volji; Bog me je sa ozhéta postavil Faraonu, in sa gospoda vse njegove hishe, in sa poglavarja po vsi Egiptovski desheli. Jaderno tedaj pójdite k' mojimu ozhétu, in mu povéjte: To ti sporozhi tvoj sin Joshef: Bog me je postavil gospoda vse Egiptovske deshele; dôli pridi k' meni; ne múdi se; in prebivaj v' Gesenski desheli, in bodite bliso mene tí in tvoji otrozi, in tvojih otrók otrozi; tvoje ovzé, in tvoje govéda, in vse, kar je tvojiga. In te bom ondi preshivel (sakaj she pét lét bo lakota), de ne vsamete kônez tí, in tvoja hisha, in vse kar je tvojiga. Glejte! vashhe ozhí, in ozhí Benjamina, mojiga brata vidijo, de jest govorím s' vami. Povéjte mojimu ozhétu od vse moje zhasí, in od vsiga, kar ste vidili v' Egiptu, ter ga hitro k' meni perpeljite. In je objél svojiga brata Benjamina, in se ga oklênil okoli vratú, ter se jokal; in tudi ta se je jokal nad njegovim vratam. In Joshef je vse svoje brate kushnil, ter se per vsakim jokal. Po tem so si serzé vséli s' njim govoriti.“

„In se je slishalo, in je saflovélo po kraljevim dvóru: „Bratje Joshefovi so prishli.“ In je bil vesél Faraon, in vsa njegova drushina; ter je djal Joshefu, de bi svojim bratam sapovédal, rekozh: „Obloshíte shivíno, in idite v' Kanansko deshelo, in vsemite od ondod svojiga ozhéta, in svojo sorodovíno (*shlahto*), in pridite k' meni; in vam bom dal od vsiga Egiptovskiga blagá, de imate v' shivesh, kar je nar bójjiga v' deshéli. Ukashi jim tudi seboj vséti vós is Egiptovske

desh
zi: V
ti. In
popu
bilo
onov
ukasa
jami
nar l
lazhi
fét o
tólík
daj j
je dj

so pr
tu Ja
tvoj
sko o
bilo,
dil;
dová
in v
oshiv
sin J
din

deshele, de posadé gôri svoje otrôke in shené, in rê-zi: Vsemíte seboj svojiga ozhéta in hitite skorej pri ti. In ne pogrêfhajte nizh svojiga oródja, ki ga tam popustitè, sakaj vse Egiptovsko blagó bo vashe.“

„In Israelovi otrozi so storili, kakor jim je bilo sapovédano. In Joshef jim je dal po Faraonovim povelji vós, in shivesh na pót. Tudi je ukasal pernêsti v fakterimu dvoje oblazhilo; Benjaminu pa je dal trí sto srebernikov, in pet nar lépsih sukinj. Ravno toliko dnarjev in oblazhíl je poslál svojimu ozhétu, in tudi she desét oslov, de bi Egiptovskiga blagá peljali, in tóliko oslíz, de bi nesle shíto in brêfhno. Tedaj je svoje brate odpravil, in ko so fhli, jim je djal: „Nikar se ne krégajte po póti.“

LI. Jakobovo veselje.

I. Mojs. 45, 25-28. 46, 1-6. 27-34.

(*Bratje*) so se tedaj vsdignili is Egipta, in so prishli v' Kananfko deshelo k' svojimu ozhétu Jakobu, ter so mu povédali, rekózh: „Joshef, tvoj fin, she shiví, in gospoduje s' vsò Egiptovfko deshelo.“ Ko je pa Jakob to slishal, mu je bilo, kakor de bi se bil is terdiga spanja prebudil; jim tedaj ni verjél. Ter so mu perpovedováli vsè saporédama. In ko je vidil vosóve, in vsè, kar je bil Joshef poslál, mu je duh oshivel, in je djal: „Dosti mi je, de le she moj fin Joshef shiví; bom shel, de ga vidim, predin umerjem.“

„Israel se je tedaj na pót podal s' vfm,“

kar je imel, in je prifhel v' Bersêbo, in kadar je bil tam Bogú Isaka, svojiga ozhéta, saklane shivali darovál, je slifhal, ko ga je Bog po nôzhi v' perkasni klizal, ter mu djal: „Jakob! Jakob!“ Je odgovoril: „Gléj, tukej fim.“ In Bog mu je rékel: „Jest fim Vfigamogozhni Bog tvojiga ozhéta: nikar se ne boj; ídi doli v' Egipt; sakaj stóril te bom veliko ljudstvo. Jest pojdem f' teboj tjè, in te bom od ondód nasaj peljal, tudi ti bo Joshef s' svojimi rokami ozhí satísnil.“

In Jakob se je vsdignil od Bersêbe, in nje góvi sinovi so ga s' otrózi in s' shenámi vréd na vosóve posadili, ki jih je bil Fáraon poslál, da bi se pëljal starzhik, in vsè, kar je v' Kananfki deshéli imel; ter je prifhel v' Egipt s' vfim svojim saródam . . . *) Vsih pa Jakobove hishe, ki so v' Egipt prifhli, je bilo sédemdeset dúsh.“

„Jakob pa je pred seboj poslal Judeta do Joshefa, mu povédat, da naj mu na Gesénskim naproti pride. In ko je tjè prifhel, je Joshef svojo kozhijo naprézhi rékel, in je svojimu ozhetu na tisti kraj napróti shel; in ko ga je bil uglédal, se ga je oklênil, ga objémal, ter se jókal. In ózhe je djal Jóshefu: „Rad umerjem sdáj, ko fim tvoje oblizhje vidil, in te shiviga sapustim.“ Joshef pa je govóril svojim bratam, in vsi drushini svojiga ozhéta: „Grém góri Fáraonu povédat, ter mu porezhem: „Moji bratje, in drushina mojiga ozhéta, ki so bili v' Kananfki desheli, so k' meni prifhli; ovzharji so, in zhéde redé; in so seboj perpeljali drobnize,

*) v' létu 2042 pred Krístusovim rojstvom.

in govéd, in vsè, kar so môgli vséti. In ko vaf bo poklizal in vprafhal: Kaj snáte délati? odgovoríte: Od svoje mladosti doslé smo pastirji, mi tvoji hlapzi, in nashí ozhétje. To pa rezíte, de bote prebivali v' Gesenski desheli; sakaj Egipzhani sanizhujejo vsè ovzhárje.“

LII. Jakob pred Faraonom.

I. Mojs. 47, 1-13. 27. 28.

„Joshef je tedaj shel do Faraona, in mu je povédal rekózh: „Moj ozhe, in bratje, njih ovzé in govéda s' vsm, kar imajo, so prifhli is Kananske deshêle, in gléj! v' Gesenski desheli so ostali.“ Tudi pét svojih mlajih bratov je pred Faraóna perpéljal, in Faraon jih je vpráshal: „Kaj snate délati?“ Šo odgovorili: „Ovzhárji smo mí tvoji hlapzi, in nashí ozhétje. Ptujevát smo prifhli v' tvojo deshelo; sakaj, tvoji hlapzi nímajó pashe sa zhéde savolj grosne lakote, ki je v' Kananski desheli; torej te prófimo, de nam, tvojim hlapzam perpuftish ostati v' Gesenski desheli.“ In kralj je rékel Joshefu: „Tvoj ozhe, in tvoji bratje so k' tebi prifhli? Egipčovska deshela je pred teboj, v' nar bolji kraj jih ufêli, in Gesensko deshelo jim dàj. Zhe posnásh med njimi pridnih mósh, jih postávi zhédnike moje shivéne.“

„Nató je Joshef svojiga ozhéta h' kralju peljal, in ga pred-inj postávil; in Jakob ga je blagoslovil, in od njega (*kralja*) vprafhan. koliko lét de je star, odgovóril: „Što in trideset

lét je mojiga popótvanja; malo jih je, pa hudih, in ne doséshejo dní popótvanja mojih ozhétov.‘ In je spét kralja blagoslóvil; in nató je vùn shel. Joshef pa je na Faraonovo povelje ozhétu in svojim bratam selíshe dal v’ Rámesu v’ nar lépsim kraji Egiptovske deshêle. In je preškerbel njih, in vso hišho svojiga ozhéta; ter je vřim shivesha dal; sakaj po vři deshêli je shita mankalo, in lakota je semljo terla, slařti pa Egiptovsko in Kanansko deshelo . . . Israel je tedaj prebival v’ Egiptu, to je, v’ Gefenski desheli, in jo je v’ lářti imel; ter se je řilno narářhal, in mnoshil. In je ondi shivel ředemnajřt lét; in vři dnévi njegoviga shivljenja so se natêkli do řto ředem in řhtirřeset lét.“

LIII. Jakob blagosloví Efrajma in Manafeta.

I. Mojs. 48, 1-22.

„Po tem je bilo Joshefu povédano, de je njegov ozhe sbôlel; torej je seboj vsél svoja dva řina, Manafeta in Efrajma, in se je na pót podal. In řárzhku je bilo rezhenó: ‚Glej! Joshef tvoj řin, je k’ tebi priřhel.‘ In (*Jakob*) ři je mózh povsél: in se řklonil na pótelji, ter je djal Joshefu, ki je k’ njemu priřhel: ‚Bog Vřigamogozhni se mi je perkasal v’ Luzu, ki je v’ Kananski desheli, in me je blagoslovil, rekózh: Jeřt te bom rasřhiril in namnóřhil, in te řtóřil ozhéta řrum naróřov, in bom to semljo v’ lařt řal tebi in tvojimu saróřu sa teboj vékoma. Tvoja dva

fina tedaj, ki sta ti bila rojena v' Egiptovski desheli, predin sim lesim k' tebi prishel, bóta moja; Efraim in Manase mi bota, kakor Ruben in Šimeon. Drugi pa, ki jih bosh sa njima redil, naj bodo tvoji, in naj se imenujejo v' svojih lastninah po iménu svojih bratov. Sakaj, ko sim is Mesopotamije shel, mi je she na pótu Rahel umerla v' Kananški desheli, in je bilo spomlád; in sim prishel v' Efrato, ki se po drugim iménu imenuje Betlehem, in sim jo pokôpal sravin Efratêjskiga póta.“

„Ko je pa njegova finóva uglédal, mu je djal: ‚Kdo sta té dva?‘ Je odgovoril Joshef: ‚Moja finova sta, ki mi ju je Bog dal na tem kraji.‘ In Jakob je rekel: ‚Perpêlji ju k' meni, de ju blagoslovim.‘ Sakaj Israelove ozhí so prevelíke starosti otemnéle, in ni mogel zhisto vidite. Torej ju je k' sebi vsél, ju kushnil, in objél, ter je rekel svojimu finu: ‚Še nisim nádjal she viditi tebe, in Bog mi je dal viditi tvoje otróke.‘ In ko ju je Joshef is ozhétoviga narózhja dôli djal, se je do tál perklónil, in je postavil Efrajma na svojo desnizo, to je, na Israelovo levizo; Manafeta pa na svojo levizo, namrezh na ozhétovo desnizo, ter je obá k' njemu pomaknil. In Jakob je svojo desno rokó stégnil, in jo Efrajmu, mlajimu bratov na glavo polóshil; lévo pa na glavó Manafeta, ki je bil starji; ter je svoje roké krishem djal. In Jakob je Joshefova finova blagoslovil, in rekel: ‚Bog, ki sta pred njegovim oblizhjem moja ozhéta Abraham in Isak hodila; Bog, ki me je preshível od moje mladosti do danashniga dné; angel, ki me je is vsiga hú-

diga otél: blagoflovi ta mladenzha, in naj se klizheta po iménu mojim, in po iménih mojih ozhétov Abrahama in Isaka, in naj ráseta na semlji do velikiga shtevíla.“

„Ko je pa Joshef vidil, de je bil njegov ozhe déšno rokó na Efrajmovo glavo polóshil, se mu je slo sdélo, in je prijél sa ozhétovo rokó in jo je vsdigoval s' Efrajmove glave, jo polóshiti Manasetu na glavo, ter je djál ozhétu: ‚Takó ní prav, ozhe! sakaj ta je pervénz; nje-mu polóshi na glavo svojo desno rokó.‘ Pa ni hotel, temuzh je djál: Vém, fin moj! vém; uni bo szer ozhe veliko ljudí, in se bo naráshal, ali njega mlaji brat bo vézhji, kot on, in njegov sárod se bo naráshal v' ljudstva.‘ In tísti dan ju je blagoflovil, rekozh: ‚Po tebi se bodo Israelzi med seboj blagofloveli, ter se bo reklo: Bog ti stori po Efrajmovo, in po Manasetovo.‘ Ter je Efrajma pred Manasetu postavil, in je rékel Joshefu svojimu finu: ‚Gléj! jest umerjem, pa Bog bo s' vami, in val bo nasaj peljal v' deshelo vafhíh ozhétov; tebi dam en delèsh vezh, kot tvojim bratam, ki fim ga Amorèjam vsél, s' mèzhem in lókam.“

LIV. Jakoba smert in pokòp.

I. Mojs. 49, 1. 8-10. 28-32. 50, 1-13.

„In Jakob je sklizal svoje sinove . . . , in jim je govóril, in jih blagoflovil sleherniga f' posebnim hlagoflovam . . . Judetu je rekél: ‚Juda, tebe bodo tvoji bratje hvalili; tvoja roka bo

nad satilniki tvojih sovrašnikov; tebi se bodo perklanjali finovi tvojiga ozhéta. Juda je mlad lev; tí, moj fin! si se na róp vsdignil; kadar pozhivašh, se uléshesh ko lev, in ko lèvinja; kdo ga bo budíl. Kraljéva paliza ne bo vséta od Judeta, in vójvoda ne od njegoviga ledja, dokler ga ne bo Tistiga, ki je poslan biti naménjen, in narodje bodo upali v' Njega . . .“

„In jim je sapovédal, rekozh: „Jest se bom spravil k' svojimu ljudstvu; pokopljite me sravin mojih ozhétov s' dvojni jami, ki je na njivi Efrona Hetèja, proti Mambreu v' Kananski desheli, ki jo je Abraham s' njivo vréd kupil od Efrona Heteja v' lastne pokopalishé; ondi so pokopali njega in njegovo sheno; ondi je bil pokopan Isak s' svojo sheno Rebeko; ondi leshí tudi Lia pokopana.“ Ko je bil ukasila, ki jih je svojim finovam dal, dogovóril, si je na postelji nogé poravnàl, in je umerl, *) ter je bil svojimu ljudstvu perdrúshen. Joshef, to viditi, je padel po obra-su svojiga ozhéta, se je jókal, in ga kushevàl. In je sdravnikam, svojim fushnjim ukasal ozhéta premásati s' difhézhimi masili. Med tém, ko so tí povelje spolnováli, je preteklo shtirdeset dní (sakaj navada je bila merlizhe premasati) in sedemdeset dní so ga po Egiptu obshalováli.“

„In kadar je bil zhaf shalovanja pretékel, je Joshef rekel Faraonovi drushini: „Zhe fim pred vami milost dofégel, rezíte Faraónu, de me je moj ózhe s' perfégo savésal, rekózh: Gléj! jest umerjem; pokòplji me v' mojim pokopalishí,

*) v' létu 2025 pred Kristufovim rojstvam.

ki fim je v' Kananfki desheli fkopal. Savolj tega grém gôri svojiga ozhéta pokopat; po tem bom nasaj prifhel.‘ In Faraon mu je djal: ‚Pojdi gôri in pokôplji svojiga ozhéta, kakor si s' perfégo savésan.‘ Ko je gôri fhel, so ga spremíli vse starejšhíni Faraonove híshe, in vfi víkshí Egiptovfke deshele; tudi Joshefova hísha s' njegovimi brati, rasun otrók, zhéd in govéd, ki so jih v' Gesenfski desheli popústili. Tudi je seboj imel vosóv in kojnikov; in bilo jih je velika truma; ter so prifhli na Arádfko planjavo, ktera je na unim kraji Jordana; ondi so s' velikim in mozhnim shalovanjem pogrébshino imé-
 li in se sédem dní mudili. Prebivavzi Kananfske deshèle, to viditi, so rekli: ‚Egípzhaní imajo veliko shalovanje.‘ In satorej je bilo imé tístiga kraja imenovano Abel Mizraim (*shalovanje Egípzhanov*). Jakobovi finovi so tedaj storili, kakor jim je bil sapovédal. In so ga v' Kananfsko deshelo nêšli, in v' dvojni jami pokopali, ki jo je bil Abraham s' njivo vréd v' lastno pokopalíshe kupil . . .“

LV. Joshefova smèrt.

I. Mojs. 50, 14-25.

„In Joshef je na Egiptovfko nasaj fhel s' svojimi brati, in s' vfo drushino, po tem, ko so bili ozhéta pokopáli. Po ozhetovi smerti pa so se Joshefovi bratje bali, in se med seboj mênili: ‚De bi se le ne spomnil krivíze, ktero je terpel, in nam ne povernil vfiga húdiga, kar

fmo
 ‚Pre
 tebi
 preg
 ki so
 nam
 vizo

bratj
 sembl
 je oc
 bosh
 nili;
 me j
 ko l
 in va
 shil,

jiga
 vidil
 Po v
 smer
 desh
 in J
 bil s
 nefit
 spoln
 ga s'
 polo

*) 1

fmo mu storili. Šo mu torej sporožhili rekozh: „Predin je tvoj ôzhe umerl, nam je sapovédal tebi rezhi v' njegovim iménu: Profim, posábi pregréhe svojih bratov, in greha in hudobije, ki so jih nad teboj storili. Tudi mí profimo, de nam, flushabnikom Boga tvojiga ozhéta, to kri-vizo odpušfih.“

„Joshef, to slifhati, je jókal. In njegovi bratje so k' njemu prišhli, so se pred njim na semljo vergli, in rekli: „Tvoji hlapzi smo.“ Jim je odgovoril: „Nikar se ne bojte; ali móremo boshji volji nasprótvati. Hudiga ste mi naménili; Bog je pa tisto v' dobro spreménil, ker me je povikšhal, kakor sdaj vidite, de bi veliko ljudi v' shivljenji ohránil. Ne bojte se; val in valhe otroke bom prerédil.“ In jih je toláshil, in ljubesnivo in milostvo s' njimi govóril.“

„In je v' Egiptu stanováł s' vso hišho svojiga ozhéta, in je shivel sto in desét lét; in je vidil Efrajmove mlajshe do trétjiga rodú . . . Po vřim tem je rékel svojim bratam: „Po moji smerti val bo Bog obiskál, in val presèlil is té deshêle v' deshêlo, ki jo je Abrahamu, Isaku in Jakobu s' perségo obljubil.“ In kadar jih je bil savéřil, jim je rékel: „Bog val bo obiskal; nesfite seboj moje kostí is tega kraja je umerl, *) spolnivřhi sto in deséto léto svoje starosti. In so ga s' diřhézhimi masili premasali, in v' trugo poloshili v' Egiptu.“

*) 1971 lét pred Kristufam.

LVI. Faraon satéra Israelze.

II. Mojs. 1, 6-22.

„Kadar so pa bili (*Joshef*), in vsi njegov
bratje, in ves tisti ród pomerli, je Israelovih otró
zhe dalje vezh bilo; ter so se mnóshili, . . . in
mozhni perhajali, in deshêlo polnili. Med tem
je na Egiptovskim nov kralj vstal, kateri sa Jo
shefa ni nizeh védel, in je djal svojimu ljudstvu
„Gléjte! narod Israelovih otrók je velik, in mozh
néji kot mi; dajmo potrímó ga prekanjeno, da
se ne mnoshi, in de se, ko bi utegnila vojška
nad nas priti, s' nashimi sovráshniki ne stérne
nas ne premága, in is deshele potégne.“

„Satorej jim je postávil oblaštnikov, de bi jih
s' teshkimi déli satérali; ter so sosidali Faraonu
dvé mésti sa saklade, Fitom in Ramases. To
de, bolj ko so jih tèrli, bolj so se mnoshili in
rasli. In Egipzhani so Israelove otroke sovrash
li, terdo iméli in saframovali, in jim shivljenj
grenili s' teshkimi deli v' ilovzi in zeglih, s' vse
tlako na polji, ki so jo s' teshavo opravljali.“ In
Faraon je zlo Hebrejskim babzam ukasal, vse
rojeno moshkiga spola med Israelzi v' vodo po
metati; pa niso hotle slushati. „Faraon je tedaj
vsimu svojimu ljudstvu ukasal rekozh: „Vse ro
jene moshkiga spola (*med Israelzi*), versite v
vodo, karkoli je pa shénskiga, ohranite.“

LVII.

„
je vsél
in fina
je trí
perkri
. . . s'
poloshi
Njegov
kovala
nova j
in njé
baszhik
dékel;
otroka
je, in
„C
iti, in
ka doji
in je s
hzi g
in rêdi
Shena
je odrá
ga je t
iménov
lékla.“

LVII. Mojsef v' bizhnatim jerbafzhiku.

II. Mojs. 2, 1-10.

„Nató je shèl mósh is Lèvjeve hifhe, in je vsél shenó od svojiga rodú; ter je spozhéla in fina rodila; *) in ko je vidila, de je lép, ga je trí mésze skrivala. Ko ga pa ní mogla dalje perkriti, je vséla bizhnat jerbafzhik, in ga je . . . s' smolo samasála; ter je otrozhizhka va-nj poloshila, in ga postavila v' lozhje ob kraji vodé. Njegova sestra pa je od délezh stala in dozha-kovala, kaj se bo godilo. In gléj! hzhí Faraonova je dôli prifhla, de bi se v' vodi kopala, in njé dékle so ob kraji vodé hodíle. Ko je jerbafzhik v' lozhji uglédala, je poslala eno svojih dékel; ter ga je vséla in odperla, in v' njem otroka uglédala, ktéri je vékal. Usmilila se ga je, in je rekla: „Israelovih otrók je ktéri!“

„Otrokova sestra pa ji je djala: „Ali zhem iti, in ti Hebrejske sheno poklizati, de bo otroka dojila?“ Je odgovorila: „Pojdi.“ Deklè je shlo, in je svojo mater poklizalo. In téj je Faraonova hzhí govorila, in djala: „Vsêmi tega otroka, in rêdi ga mi; jest ti bom dala tvoje plazhilo.“ Shena je otroka vséla, in ga redila; in kadar je odráfel, ga je Faraonovi hzhéri srozhila; ter ga je ta sa svojiga fina iméla, in je njegovo imé iménovala Mojsef, rekózh: „Is vodé fim ga islékla.“

*) 1684 lét pred Kristufovim rojstvom.

LVIII. Mojsef beshí is Egipta.

II. Mojs. 2, 11-25.

„Ko je pa Mojsef sráfel, je do svojih bratov shel, in je njih nadlógó vidil“ ter se sa-nje potégnil. „In Faraon je to svédil, in je ískal Mojsesa umoriti; ta je pa pred njim béshal, in se v' Madjansko deshelo podal; in (ko je tje prishel) se je k' studenzu ufédel.“

„Madjanski duhoven pa je imel sédem hzherí, in so prishle po vodó; in kadar so bile koritnalile, so hotle zhédo svojiga ozhéta napojiti. Pa pastirji so prishli, in jih odrinili. Mojsef je tedaj vstál, je dekléta branil, in njih ovzé napójil. Kadar so bile k' Ragvelu, *) svojimu ozhéta nasaj prishle, jim je rekel: „Kakó ste hitreji, kakor szer prishlè? Šo odgovorile: „Néki Egipzhanaf je is rók pastirjev otél; in je she s' namí vodo sajémal, in ovzé napájal.“ In ozhe jim je djal: „Kjé je? sakaj ste ga popustile; poklizhite ga, de jé s' nami.“

„In Mojsel je perségel per njem ostati, in je Šefóro, njegovo hzhér sa sheno vsél; ter mu je fina rodila, kteriga je imenoval Gersom, rekózh: „Ptujiz fim bil v' ptuji desheli.“ Špet je fina ródila, kteriga je imenoval Eliezer, rekózh: „Bog mojiga ozhéta, moj pomozhnik, me je otél is Faraonovih rók . . .“

„Israelovi otrozi pa so milo sdihovali, in savolj teshkih dél vpili; in njih vpitje je od del

*) Ragvel je bil prav sa prav ozhe Jetronov, tedaj del tih deklét.

k' Bog
in fe
Isakar
na Isr

na, M
delezi
boshj
ménu
gèrm
djál:
sin; s
de gr
djál:
In Bog
jih ne
In je
Abrah
je te
Bogu
vidil
in fli
nikov
de ga
shele
mléko
otrók
lógó,

k' Bogu sovélo. In Bog je njih sdihovalje slifhal, in se spomnil savése, kí jo je s' Abrahamam, s' Isakam, in s' Jakobam narédil. In Gospod se je na Israelove otroke oserl, in jih je sposnàl.“

LIX. Gorezh gèrm.

II. Mojs. 5, 1-22. 4, 1-17.

„In Mojsel je pafel ovzé svojiga tašta Jetrona, Madjanskiga duhovna, in ko je svojo zhédo delezh v' pufhavo gnàl, je prifhel do Hóreba, boshje gore. In Gospod se mu je perkasal v' plaménu, v' frédi gorézhiga germa, in je vidil, de gèrm gorí, pa vùnder ne sgorí. Mojsel je tedaj djal: „Naj grém, in poglédam to veliko perkasin; sakaj de gèrm ne sgorí.“ Ko je pa Bog vidil, de gré glédat, ga je is fréde gèrma poklizal, in djal: „Mojsel! Mojsel!“ Je odgovoril: „Tù fim.“ In Bog je rékel: „Ne hòdi bliso; isuj zhevlje s' svojih nóg; sakaj kraj, kjér stojish, je svéta semlja.“ In je govoril: „Jest fim Bog tvojiga ozhéta, Bog Abrahamov, Bog Isakov, in Bog Jakobov.“ Mojsel je tedaj svoj obras skrìl, kér fi ní upal proti Bogu poglédati. In Gospod mu je rékel: „Sim vidil nadlògo svojiga ljudstva na Egiptovskim, in slifhal njèga vpitje savolj neusmiljenih odertnikov; in kér njèga révo vém, fim dôli stópil de ga reshim is rók Egipzhanov, in is tiste deshele peljem v' dobro in prostorno deshelo, ki se mléko in méd po njéj zedí . . . Vpitje Israelovih otrók je do mene prifhlo, in sim vidil njih nadlògo, kí jih s' njo Egipzhani tarejo. Idi tedaj;

tebe pošljem k' Faraonu, de moje ljudstvo
Israelove otroke is Egipta péljesh.“

„In Mojsel je odgovóril Bogú: ‚Kdo sim
jest, de bi k' Faraonu hodil, in Israelove otroke
is Egipta peljal?‘ In mu je odgovoril: ‚Jest bom
f' teboj, in tó ti bodi snamnje, de sim te je
poslal: Kadar bošh moje ljudstvo is Egipta speljal
bošh na téj gori Bogú darovál.‘ Mojsel je djal
Bogú: ‚Gléj! grém do Israelovih otrók, in jim
porezhem: Bog vaših ozhakov me je k' vam
poslal; ako mi pa rekó: ‚Kakó mu je imé?‘ ka
jim porezhem?‘ In Bog je djal Mojsesu: ‚Je
sim, ktéri sim.‘ In je rékel: ‚Takó povéj Isra
elovim otrokam: On, kteri je, me je poslal do
vas.‘ In Bog je dalje govoril Mojsesu: ‚To pové
Israelovim otrokam: Gospod, Bog vaših ozhe
tov, Bog Abrahamov, Bog Isakov, in Bog Jako
bov me je poslal do vas; tó je moje imé véko
ma, in takó hozhem imenovan biti od rodú do
rodú. Idi, sklizhi starejšhíne Israelove, in rékaj
jim: Gospod vaših ozhétov se mi je perkasal.
Bog Abrahamov, Bog Isakov, in Bog Jakobov
in je rékel: Šim vas obiskal, in vsè vidil, kar
se je vam v' Egiptu godilo. In sim sklênil vas
ispeljati is Egiptovske nadlóge v' Kanansko de
shelo . . . v' deshelo, ki se mléko in méd po
njéj zedí. In bodo poslušhali tvoje beséde; te
pójdete tí in starejšhíni Israelovi do Egiptovske
ga kralja, in mu porezhešh: Gospod, Hebrejški
Bog naš je poklizal; tri dní delezh pojdemo
pulahavo darovat Gospodu, svojimu Bógu. Tode
jest vém, de vas Egiptovski kraj ne bo druga
zhi iti pustil, kakor (*per filzen*) s' možhno rokó

In je
s' mn
lal;
bom
pójde
na na
berni
jih sv
tem t
,
do ve
muzh
mu je
odgov
jo ven
menil
spod
sa rep
je spi
,de fi
hamo
,
kó v'
in jo
snég.
nédri
in je
,Ako
jih b
jéli o
obéh
šhali

In jest bom svojo rokó stégnil, in Egipt udáril s' mnogimi zhudeshi, ki jih bom med njimi délal; po tem val bo spustil. In tému ljudstvu bom dal milost najti pred Egipzhani; in ko vùn pójdete, ne pójdete prasni; temuzh vsaktéra she-na naj od svoje soséde in tovarshize naprosi sreb-bernih in slatih posód, in oblazhil, in naloshite jih svojim finovam, in svojim hzhéram, in po tem takim bote Egipt obrópali.“

„Mojsel je odgovoril in djal: „Mi ne bodo verjéli, in ne poslušali mojih besedí, temuzh porekó: Ní se ti Gospod perkasal.“ Bog mu je tedaj rekel: „Kaj imash v' svoji roki?“ Je odgovóril: „Palizo.“ In Gospod je djal: „Na tlà jo vèrsi.“ Jo je vergel, in v' kazho se je spremenila; in Mojsel je pred njó béshal. In Gospod je rékel: „Stégni svojo rokó, in prími jo sa rèp.“ Je ségel, in jo prijel, in v' palizo se je spremenila. „De ti bodo verjéli“ mu je djal, „de si ti je Gospod, Bog njih ozhétov, Bog Abrahamov, Bog Isakov, in Bog Jakobov perkasal.“

„In Gospod je spet rékel: „Dèni svojo rokó v' svoje nédrije.“ Ter jo je v' nédrije djal, in jo vùn potégnil, in je bila góbova, kakor snég.“ Gospod rezhe: „Dèni svojo rokó spet v' nédrije.“ Jo je djal, in sópet vùn potégnil, in je bila, kakor drugo mesó. In Gospod rezhe: „Ako ti ne bodo verjéli, in ne poslušali tvojih besedí ob pervim zhudeshi, bodo vsaj verjéli ob drugim zhudeshi. Ako pa tudi ob tih obéh zhudeshih ne bodo verjéli, in ne poslušali tvojih besedí, vsèmi vodé is réke, in jo slí

na súho; in kar jo bošh is réke sajél, se bo
kri spremenila.“

„Je odgovoril Mojsef: ‚Profim, Gospod, n
koli nisim bil sgovôrin, in odsihmal, kar s' sv
jim hlapzam govorišh, she tesheji in pozhasn
shi govorim.‘ Gospod pa mu je rékel: ‚Kdo
zhlovekove usta stóril? ali kdo je narédil mutin
in gluhiga, vidózhiga in slépiga? ali ne ješh
Idi, jest ti bom v' ustih, in te bom uzhíl, ka
de govôri.‘ (*Mojsef*) pa je djál: ‚Profim, G
spod! pošhlji, kogar hozhešh pošlati.‘ In Gospo
se je nad Mojsefam rasferdil, in je rékel: ‚Vém
de je tvoj brat Aron od Levjeviga rodú sgov
rin; gléj! frézhal te bo, in serzhno se bo vešh
líl, te viditi. Govôri mu in pokladaj moje ba
séde v' njegove usta; in jest bom s' tvojimi ustn
in vama bom povédal, kaj de storita. On bo
namésti tebe ljudstvu govoril, in bo namésti tro
jih ust; tí pa bošh njemu kakor Bog. Tudi t
palizo seboj v' róko vsemi, sakaj s' njo bošh
zhudeshe délal.“

LX. Mojsef se vèrne v' Egipt.

I. Mojs. 4, 18-31.

„Mojsef se je vernil in shel do Jetrona svoj
ga tašta, in mu je djál: ‚Pojdem, in se bom
vernil k' svojim bratam na Egiptovsko, de vi
dim, zhe so she shivi.‘ In Jetron mu je od
govoril: ‚Pojdi v' miru.‘ In Gospod je na Mad
janskim rékel Mojsefu: ‚Pojdi, in verni se n
Egiptovsko; sakaj vsi so pomèrli, ki so ti p

shivlje
in svo
in se
zo v'
shel,
raonar
ti obla
ne bo
Gospo
rezhen
ako ga
jeniga
„
shavo,
naprot
Mojsef
dal, f'
ki mu
in star
jim je
govóril
stva dé
li, de
de se
tál per

LXI.

„N
in sta

shivljenji strégli. Mojsel je tedaj svojo shenó, in svoja sinova vsél, in jih je na osla posadil in se na Egiptovsko vernil, nesózh boshja pali- zo v' svoji roki. In ko je na Egiptovsko nasaj shel, mu je Gospod rékel: „Gléj, de pred Faraonam vse zhudeshe storish, ktere storiti sim ti oblast dal; jest bom njegovo serzé uterdil, in ne bo spustil ljudstva. Ter mu rezi: To pravi Gospód: Israel je moj pervorojeni sin. Jest ti rezhem: Špušti mojiga sina, de mi flushi; in ako ga ne spustish, gléj! ti bom jest pervorojeniga sina umóril . . .“

„Gospod pa je djál Aronu: „Pojdi v' pušhavo, Mojsesu napróti.“ In Aron mu je shel naproti na boshjo goro, in ga je kushnil. In Mojsel je Aronu vse Gospódove besede povédal, f' kterimi ga je bil poslal, in zhudeshe, ki mu jih je narózhil. In sta vkùp prifhla, in starejšhíne Israelovih otrók sklizala. In Aron jim je vse beséde povedal, ki jih je bil Gospod govóril Mojsesu, in je zhudeshe v' prízhó ljudstva délal; in ljudstvo je verovalo. In so sposnáli, de je Gospod Israelove otroke obiskal, in de se je na njih nadlóge oserl, in so ga do tal perklónjeni zhaftili.“

LXI. Mojsel in Aron vpervizh pred Faraonam.

II. Mojs. 5, 1-21.

„Nató sta Mojsel pa Aron sbhla do Faraona, in sta mu rekla: „To pravi Gospód, Israelov

Bog: „Ispusti moje ljudstvo, de mi v' pušhavi darúje.“ In je odgovóril: „Kdo je Gospód, de bi mógel njegovo besédo poslúfhati, in Israela spustíti? Ne posnam Gospóda, in ne bom spustil Israela.“ In sta rekla: „Hebrejski Bog je naji poklízal, de bi shla trí dni hodá v' pušhavo, darovát Gospódu, svojimu Bógu, de kuga ali mèzh nad nas ne pride.“ Egiptovski kralj je djál jima: „Sakaj ví dva, Mojsel in Aron, ljudí od njih déla odvrazhújeta. Idite na svojo tláko.“ Faraon je dalje govóril: „Ljudí je veliko v' desheli; vídita, de jih je zhedalje vezh; koliko vezh jih bo, zhe jim daste pozhitka od déla.“

„Torej je tifti dan shupanam ljudstva in perganjavzam sapovédal, rekózh: „V' prihodnje vezh ne dajájte ljudém flame, de délajo zégel, kakor poprój; temuzh samí naj gredó flame nabérat. Tode ukashíte jim toliko zéglov naréjati, kolikor so jih poprój narejali, in nizh jim ne odjenjajte; sakaj postópajo, in satorej vpíjejo, in pravijo: „Pójdimo darovát svojimu Bógu! Naj se s' déli tarejo, de se ne bodo sanafhali na lashnjive beséde.“

„Shupani in perganjavzi so tedaj shli, in so rekli ljudstvu: „To pravi Faraon: Ne dam vam flame; idite jé nabírat, kjér jé mórete najti; tode od déla vam nizh ne bo odjénjano.“ In ljudstvo se je po vsi desheli raskropilo flame pobírat. In perganjavzi so jih perganjali rekózh: „Slédnji dan svoje délo dodélajte, kakor popréd, ko se vam je flama dajala.“ In tifti, ki so bili zhes déla Israelovih otrok postavljeni, so bili od Faraonovih oblastnikov tepèni, ktéri so rekli:

„Sak
ne

v' F
svoj
vún
ze t
jo.
Pójd
lajte
shter

vidil
Nob
In fr
na fl
,Gosp
graja
sta m

LXI

kel:
perpr
shel
she E
rékel
Fara
ran)
jih b

„Sakaj ne dodélate shtevila zéglov, kakor popréj; ne vzhérej, ne danf?“

„In shupani Israelovih otrók so prishli, in v' Faraona vpili, rekózh: ‚Sakaj takó délah s' svojimi hlapzi? Šlame nam ne dajó, in nam vùnder tóliko zéglov nakladajo; gléj! tvoje hlapze tepó, in f' tvojim ljudstvam krivizhno ravna-jo.‘ Je odgovoril: ‚Postópate in torej pravite: Pójdemo Bogú darovát. Poberíte se tedaj, in delajte; flame vam ne bodo dajali; to de navadno shtevilo zéglov mórete vùnder narediti.‘

„Shupani Israelovih otrók so po tem takim vidili, de je húda, kér jim je bilo rezhêno: Noben dan se jim ne bo nizeh odjénjalo na zéglih. In srézhajo Mojsefa in Arona, ko sta od Faraona shla in jim nasproti štala, ter so rekli jima: ‚Gospod naj gléda in sódi, kér sta na takó pergrajala Faraonu in njegovim flushabnikom, in sta mu mézh podála, de na bo pomóril.‘

LXII. Bog ponoví obljubo in povelje.

II. Mojs. 5, 22. 23. 6, 1-9; 7, 1-5.

„In Mojsef se je k' Gospodu vernil, in rékel: ‚Gospod, pokaj si to ljudstvo v' nadlógo perpravil? Kaj si me poslal? Kar sim k' Faraonu shel v' tvojim imenu govorit, on tvoje ljudstvo she hujshi imá; in jih nisi réshil.‘ In Gospod je rékel Mojsefu: ‚Sdaj sdaj bosh vidil, kaj bom nad Faraonom storil; sakaj, s' možhno rokó (*permoran*) jih bo ispuštil, s' možhno roko (*permoran*) jih bo isgnal is svoje deshêle.‘ In Gospód je go-

voril Mojsefu, rekozh: „Jest sim Gospod, ki sim se perkasal Abrahamu, Isaku in Jakobu, hakor Vfigamogozhni Bog, in she nisim povédal svoji-ga iména Adonaj. In jest sim s' njimi savéso narédil, jim dati Kanansko deshelo, deshelo njih popotvanja, v' kateri so ptujevali. Jest sim sli-fhal sdihovanje Israelovih otrók (*nad silo*), f' ktero jih Egipzhani tárejo; ter sim se spomnil svoje savése. Rèzi tedaj Israelovim otrokam: Jest sim Gospód, ki val bom is Egiptovske jézhe po-tégnil, in is sushnosti otél, in val réfhil s' vsdig-njeno rokó, in s' grosnimi sodbami. In si val bom sa svoje ljudstvo vsél, in bom valh Bog, in bote sposnáli, de sim jest Gospod, valh Bog, ki sim val is Egiptovske deshele potégnil, in val peljal v' deshelo, ki sim svojo rokó vsdignil, jo dati Abrahamu, Isaku in Jakobu; in jo bom vam v' last prepústil. Jest sim Gospód.“ Mojses je vse to Israelovim otrokam povédal, pa se niso dali potolashiti savolj britkosti serzá, in savolj takó teshavniga déla.“

„In Gospod je djál Mojsefu: „Gléj! sa Bogá te postavim Faraonu, in Aron tvoj brat bo tvoj prerok. Tí mu bosh vse povédal, kar ti bom narózhil; in on bo Faraonu rékel, Israelove otro-ke is svoje deshele spuštiti. Jest pa bom njegovo serzé uterdil, *) in veliko svojih snamnjeval in

*) Boshje rasodenje naf uzhi, de bres boshje gnade nizá Bogú dopadliviga storiti né móremo. Bog dodeli to gna-do, ako jo shelimó, in on nam da té sheljé, ako ni nafhe serzé takofhno, de bi se soper to vsdigoválo. Zhe je takofhno, bi od Bogá isbujene sheljé, kτέρim bi na-sprotvali, nafhe sadolshénje svékhale. Zhe Bog to pred

zhu
ne
po l
Isra
tovf
sim
stég

LX

jima
ses j
ofem
spód
raon
Vsem
v' ka

in fl
In A
ve fl
Fara
je, in
nóstm
lizo
nila;

v
p

zhudeshev v' Egiptovski desheli stóril; in on vaji ne bo poslúfhal; torej bom mahnil s' svojo rokó po Egiptu, in bom svojo vojsko in svoje ljudstvo, Israelve otroke, s' grosnimi sodbami peljal is Egiptovske deshele. In Egiphani bodo svédili, de sim jest Gospod, ki sim svojo rokó nad Egipt stégnil, in Israelove otroke smed njih ispeljal.“

LXIII. Mojsef in Aron vdrugizh pred Faraonom.

II. Mojs. 7, 6 - 13.

„Mojsef in Aron sta tedaj to storila; kakor jima je bil Bog ukasal, tako sta naredila. Mojsef je bil pa osemdeset lét star, in Aron trí in osemdeset lét, ko sta Faraonu govorila. In Gospód je djal Mojsefu in Aronu: „Kadar vam Faraon porezhe: Pokashita snamnjev; rezi Aronu: Vsemi svojo palizo in jo vèrsi pred Faraona; in v' kazho se bo spremenila.“

„Mojsef in Aron sta tedaj pred Faraona fhla, in sta storila, kakor jima je bil Gospod ukásal. In Aron je vergel palizo pred Faraona in njegove flushabnike, in v' kazho se je spremenila. Faraon je pa poklizal svoje módre in vrásharje, in so nekej s' Egiptovskimi vráshami in skrivnostmi ravno takó storili. In fléhern je svojo palizo na tlà vergel, in v' kazho se je spremenila; pa Aronova paliza je njih palize posherla.

vidi, in torej zhlovéku sheljá in gnade ne da, f. písmo pravi, de Bog zhlovékovo ferzé utérdi.

In Faraonovo serzé je oterpnélo, in jih ni poslufhal; kakor je bil Bog govóril,“

LXIV. Perva fhtrafinga.

II. Mos. 7, 14-25.

„In Gospod je djál Mojsefu: „Faraonovo serzé se je uterdílo; on nózhe ljudftva íspuftiti. Pojdi jutri do njega; gléj! on pojde k' vodi; vftavi se mu nafproti ob brégu réke, in vsémi v' roko palizo, ki je bila spremenjena, ter mu rézi: Gospod, Hebrejski Bog me je k' tebi poslal, rekozh: Ispufti moje ljudftvo mi v' puhavi darovat, tode doflé nifi hotel flifhati. Torej pravi tó Gospod: Po tém bofh fposnal, de fim jefi Gospod; gléj! f' palizo, ki jo v' roki imám, bom udaril vodó réke, in v' kri se bo spreoberníla. Tudi ribe, ki fo v' vodi, bodo kónez vséle, in voda se bo vsmradila, ter se bo Egipzhanam ftudilo vodó is réke piti.“ Nató je Gospód rékel Mojsefu: „Rezi Aronu: Vsemi svojo palizo, in ftégni svojo rokó nad Egíptovfke vodé, in nad njih réke, potóke, mlake, in nad vse jésere vodá, de se v' krí spremené; in de bo po vfi Egíptovfki desheli sgol krí, v' lefu in kamnu.“

„Mojsef in Aron fta tedaj ftorila, kakor jima je bil Gospod ukáfal; in je vsdignil palizo, in je udaril vodó réke vprizho Faraona in njegovih flushabnikov, in se je v' krí spremenila. In ribe, ki fo bile v' vódi, fo konez vséle, in voda se je vsmradila, in Egipzhani nifo mogli piti vodé is réke; in sgol krí je bila po vfi Egíptovfki

desh
shar
pnel
kel.
in fi
fo p
ker
je pr

L

Fara
fti n
zhel
shab
le, i
in v
fteljo
ljud
in sh
do v
je d
kó n
ni sh
ftégn
be f
kríle
ftori
in je

desheli. In Egiptovski vrášarji so s' svojimi vrášami enako storili; in Faraonovo serzé je oterpnelo, in ju ni poslušhal, kakor je Gospod rékel. In (*Faraon*) se je vernil, in domú shel, in si tudi takrat ni k' serzu vsél. Vsi Egipzhani so pa sravin réke do vode kopali, de bi jo pili, ker niso môgli piti vodé is réke. In sedem dni je preteklo po tém, kar je bil Gospod réko udaril.“

LXV. Druga in trétja shtrafinga.

II. Mojs. 8, 1-19.

„Nató je Gospod rékel Mojsefu: „Idi do Faraona in rezi njemu: To govori Gospod: Ispusti moje ljudstvo, de mi daruje; ako ga pa nózhesh ispuštiti, gléj! bom vse tvoje pokrajne s' shabami nadlégoval. In shabe bodo is vodé vréle, in se vsdignile, in perškakale v' tvojo hišo, in v' tvojo stanizo, kjér spish, in na tvojo posteljo, in v' hišhe tvojih slushabnikov, med tvoje ljudstvo, v' tvoje pezhí, in na ostanke tvojih jedí; in shabe bodo do tebe, in do tvojih ljudi, in do vsih tvojih slushabnikov perlésle.“ In Gospod je djal Mojsefu: „Rézi Aronu: Štégni svojo rokó nad vodé, in potóke, in mlake, in nashèni sháb po vsi Egiptovski deshéli.“ In Aron je stégnil svojo rokó nad Egiptovske vodé, in shabe so se vsdignile, in so Egipiovsko sémlyo pokrile. In vrášarji so s' svojimi vrášami enako storili, in sháb nagnali po Egiptovski desheli.“

„Faraon je pa Mojsefa in Arona poklizal, in je djal jima: „Profita Gospoda, de shabe vsa-

me od mene in od mojih ljudi; in bom spustil ljudstvo, de Gospodu darúje. In Mojses je rékel Faraonu: „Odlózhi mi, kdaj zhem profiti sa tebe, in sa tvoje slushabnike, in sa tvoje ljudi, de bodo shabe odgnane od tebe, in od tvoje hifhe, in od tvojih slushabnikov, in od tvojiga ljudstva, in de samó v' vodi ostanejo?“ Je odgovoril: „Jutri.“ In Mojses je rékel: „Po tvoji besédi bom stóril, de sposnásh, de ga ní, kakor je Gospod nash Bog. In shabe pójdejo od tebe, od tvoje hifhe, in od tvojih slushabnikov, in od tvojih ljudi, in bodo samó v' vodi ostále.“

„In Mojses pa Aron stáshla od Faraona; in Mojses je v' Gospóda klizal savolj beséde, ki jo je bil Faraonu dal, ga reshiti od shab. In Gospod je stóril po Mojsesovi próshnji, in shabe so konez vséle po hifshah, po vaséh, in po póljih. In so jih pográbili v' grosno velike sáshpe, in semlja je bila od njih sásmrájena. Kér je pa Faraon vidil, de je spet per pokóji, je svoje serzé utèrdil, in ju ní poslúshal; kakor je bil Gospod govóril.“

„In Gospód je rékel Mojsesu: „Rèzi Aronu: Vsdigni svojo palizo, in udari po práhu sèmlje, in komarji naj bodo po vsi Egiptovski deshèli. In takó sta storila. In Aron je stégnil rokó, ki je v' nji palizo dershal, in je udaril po práhu sèmlje, in komarji so bili po ljudéh, in po shivini; ves prah semlje se je v' komarje spremènil po vsi Egiptovski deshèli. Vrásharji so tudi skufhali s' svojimi vráshami komarjev napraviti; pa niso mógli . . . Ter so vrásharji rekli Faraonu: „Boshji perst je tukej.“ Pa Faraonovo

serzé
je bi

LX

se da
k' vo
je lu
gléj!

ke, i
múh
mno
Geser
stvo,
de sp
le; in
in tv
Gosp
prish
nikov
bila

na,
Bogu
,To
darov
kar
nas
pufh
kor

serzé je oterpnélo; in ju ni poslušhal; kakor je bil Gospod govóril.“

LXVI. Zheterta in péta shtrafinga.

II. Mojs. 8, 20-32. 9, 1-8.

„In Gospod je rékel Mojsesu: ‚Vstani, ko se dan sasná, in vstavi se pred Faraona, ko pójde k' vodi, ter mu rézi: To pravi Gospod: Ispusti moje ljudstvo, de mi daruje. Ako ga ne ispuštiš, gléj! bom poslál nad tebe, in tvoje slushábni-ke, in tvoje ljudstvo, in v' tvoje hišhe vsaktérih múh; in hišhe Egipzhanov bodo polne vsakih mnogih múh, in vsa deshela, v' kateri stanujejo. Gensko deshelo pa, ki je v' nji moje ljudstvo, bom tisti dan lózhil, in ondi ne bo múh; de sposnash, de fim jest Gospod v' frédi deshê-le; in bom stóril raslózhek med svojim ljudstvom in tvojim ljudstvom; jutri bo to snamnje.‘ In Gospod je takó stóril. In grosno veliko múh je prishlo v' hišhe Faraona, in njegovih slushabnikov po vsi Egipčovski desheli, in semlja je bila od teh múh sasmrájena.“

„Faraon je tedaj poklízal Mojsesa in Aro-na, in je djál jima: ‚Idite in darújte svojimu Bogu v' téj desheli.‘ In Mojses je odgovoril: ‚To ne more biti; sakaj Egipčovske gnusobe bi darovali Gospodu svojimu Bógu. Ako bi tisto, kar Egipzhani zhašté vprizho njih saklali, bi nas s' kamni posúli. Trí dní hodá pojdemo v' pušhavo, darovat Gospedu, svojimu Bogu, kakor nam je ukasal.‘ In Faraon je djál: ‚Ispuštíl

val bom darovat Gospodu, svojimu Bogu v
 pushavi; tode ne hodíte dalje, in profíte same.
 In je odgovoril Mojsef: „Ko od tebe pridem,
 bom Gospoda profil, in jutri bodo vse muhe
 preslhle od Faraona, in od njegovih flushabni-
 kov, in od njegoviga ljudstva; tode vezh ne goli-
 faj, de bi ne ispuštil ljudstva darovat Gospódu.
 In ko je Mojsef od Faraona prishel, je profil
 Gospóda. In Bog je stóril po njegovi prošnji,
 in je odgnal muhe od Faraona, in od njegovih
 flushabnikov, in od njegoviga ljudstva, in ne
 ene ni bilo vezh viditi. Faraonovo serzé pa se
 je uterdilo, in tudi tákrat ljudstva ni ispuštil.“

„In Gospod je djál Mojsefu: „Pojdi do Fa-
 raona, ter mu rézi: To pravi Gospod, Bog He-
 brejski: Ispusti moje ljudstvo, de mi darúje. Ako
 bošh she odrékoval, in jih perdersheval, gléj!
 bo moja roka nad tvoje poljé (*prishla*), in goso-
 vitna kuga nad tvoje konje, in osle, in kaméle, in
 vole, in ovzé. In Gospod bo raslózihil med Isra-
 elovo lastnino in Egiptovsko lastnino, in zelo nizh
 ne bo konez vsélo, kar je Israelovih otrók.“ In
 Gospod je dan nasnánil rekozh: Jutri bo to Go-
 spod na semlji stóril. In Gospod je drugi dan
 to besédo spólnil; in vsa shivina Egipzhanov je
 konez vséla; od shivine Israelovih otrók pa ni
 nizh konez vsélo. In Faraon je poslál glédat,
 in ni bilo nizh mertviga od lastnine Israelske.
 Faraonovo serzé je pa bilo oterpnjeno, in ni
 spuštil ljudstva.“

míta
 vèrsho
 po vs
 napét
 Egipt
 in se
 ti néh
 so bil
 niso r
 ki so
 In Go
 poslu
 ,
 in vst
 vorí G
 stvo,
 vsih s
 flusha
 de ga
 nil bo
 ril tel
 sémlje
 svojo
 po vs
 shújel
 forej
 je Egi
 vit sv
 sakaj

LXVII. Shéfta in sédma fhtrafinga.

II. Mojs. 9, 8-35.

„In Gospod je rekel Mojsefu in Aronu: „Vse-
míta períshe pepéla is pezhí, in Mojsel naj ga
vérshe pred Faraonam proti nébu; ter bo prah
po vfi Egiptovski desheli; in bodo otekline in
napéti mehúrji na ljudéh, in na shivini po vfi
Egiptovski desheli. In šta vséla pepéla is pezhí,
in se pred Faraona vstavila; in Mojsel ga je pro-
ti nébu vergel; in otekline, pa napéti mehúrji
so bili na ljudéh, in na shivini. In vrásharji
niso mogli pred Mojsesam stati savolj mehúrjev,
ki so bili na njih, in po vfi Egiptovski desheli.
In Gospod je Faraonovo serze uterdil, in ju ní
poslušhal; kakor je bil Gospod govóril Mojsefu.“

„In Gospod je djál Mojsefu: „Jutri vftani,
in vftópi se pred Faraona, ter mu rézi: To go-
vorí Gospod, Bog Hebrejski: Ispusti moje ljud-
stvo, de mi darúje; sakaj, sdaj sdaj bom poslál
vših svojih fhtrafing nad tvoje serzé, in nad tvoje
flushabnike, in nad tvoje ljudstvo; de sposnásh,
de ga ní meni enikiga po vfi sêmlji; sakaj, stég-
nil bom ravno kar svojo rokó', in s' kúgo udá-
nil tebe, in tvoje ljudstvo, ter bosh pogínil s'
sêmlje. Sató fim te pa postavil, de nad teboj
svojo mózh raskashem, in de se moje imé rasglásí
po vfi semlji. Ali s'he sdaj moje ljudstvo perder-
shújesh, in ga nózhesh ispuštiti? Gléj! jutri ob-
forej bom tózho poslál, kakorshine ní bilo, kar
je Egipt, dosihmal. Hitro tedaj pôshli vkùp sprá-
vit svojo shivino, in vse, kar imash na polji;
sakaj ljudjé, in shivina, in vse, kar bo sunej,

in ne bo f' poljá spravljeno, bo od tózhe pobito; Ktéri Faraonovih flushabnikov so se Gospodove beséde bali, so svoje sushnje in shivino doma spravili; ktéri pa sa Gospodov góvor niso marali, so svoje sushnje in shivino na polji pustili.

„In Gospód je rekel Mojsefu: ‚Vsdigni svoje rokó proti nébu, de tózha gré po vsi Egiptovski desheli, na ljudi, in shivino, in vse sélifha na polji po Egiptovski deshéli.‘ In Mojsef je palizo proti nébu vsdignil, in Gospod je ukásal grométi, in tozho iti, in krishem bliskati se nad semljó; in Gospod je tozho rasúl po vsi Egiptovski desheli; in tózha s' ognjem vréd se je ofipala; in je bila takófhna, kakorfhne popréj v' Egiptovski desheli nikoli nikjer ni bilo viditi, kar je bil tisti národ. In tózha je po vsi Egiptovski desheli vse pobila, kar je bilo na polji; ljudi in shivino, in vse sélifha na polji je tózha konzhalo. Šamo v' Gesénski desheli, ki so Israelovi otrozi v' njéj bili, ní fhla tózha.“

„In Faraon je sporózhil in poklizal Mojsefa pa Arona, in je djal jima: Tudi sdaj fim gre fhíl; Gospod je pravizhin, jest pa in moji ljudjé smo krivizhni. Prosíta Gospoda, de bi néhale strashno groménje in tózha; ter vas bom ispuštil, in ne bote dalje túkej ostali.‘ Je odgovoril Mojsef: ‚Ko is mésta pridem, bom svoje roké k Bogu povsdignil; in groménje bo néhalo, in tózha ne bo vezh fhla; de sposnash, de je semlja, Gospodova; pa vé m, de se ne tí, ne tvoji flushabniki she ne bojitè Gospoda Boga.‘ Tedaj je bil lan in jèzhmen pobit, kér je jez hmen she klasé délal, in lan glavize pogánjal; psheniza

pa in
In ka
shel,
nje i
vezh
desh,
shil; i
oterp
je bil

raona
ferzé
škash
vnúka
ne po
in de

in sta
Bog:
je ljo
stavil
bilz
pokr
pojed
do v
tvoji
Egip

pa in resh, niste bile pobite, kér sté bile posne. In kadar je bil Mojses od Faraona is mésta pri-
shel, je roké k' Gospodu vsdignil; in gromé-
nje in tózha ste jenjale, in kaplje deshjá ni bilo
vezh na semljo. Ko je pa Faraon vidil, de so
desh, in tózha, in gromenje néhali, je spét gre-
shil; in njemu in njegovim flushabnikom je serzé
oterpnelo, in ni spuстил Israelovih otrók; kakor
je bil Gospod po Mojsesu govóril.“

LXVIII. Osma shtrafinga.

II. Mojs. 10, 1-20.

„In Gospod je rekel Mojsesu: „Pojdi do Fa-
raona; sakaj njegóvo in njegóvih flushabnikov
serzé fim utèrdil, de té svoje snamnja nad njim
skáshem, in de bosh svojim otrokam in svojim
vnúkam perpovedovál, kolikokrat fim Egipzha-
ne potèrl, in svojih zhudeshev med njimi delal;
in de bote védili, de fim jest Gospod.“

„Mojses in Aron sta tedaj shla do Faraona,
in sta mu rekla: „To govóri Gospod, Hebrejski
Bog: Doklé se mi ne bosh podvèrgel; spústi mo-
je ljudstvo, de mi daruje. Ako se mi pa soper-
stavish, in ga ne ispustitih, gléj! bom jutri ko-
bilz nagnál na tvoje pokrájne, ter bodo vsò semljo
pokrile, de se jé nizh ne bo vidilo; in vse bo
pojédeno, kar je tózhi ostalo; sakaj oglodale bo-
do vse drevésa, ki na polji selené. In po hishah
tvojih in tvojih flushabnikov, in po hishah vsih
Egipzhanov jih bo toliko, kolikor jih niso vidili

ne tvoji ozhétje, ne tvoji dédi, kar jih je bilo na semlji do danashniga dné.“

„In Mojses se je vèrnil, ter shel od Faraona. Faraonovi slushabniki pa so mu rekli: „Doklé bomo to nadlógó terpéli? Ispusti ljudi darovat Gospodu svojimu Bogu; ne videšh, de Egiptkonez jamlje.“ In so Mojsesa in Arona k' Faraonu nasaj poklizali, in (*kralj*) je rékel jima: „Idite darovat Gospodu, svojimu Bogu; tode ktere ri pójdejo?“ Je odgovoril Mojses: „S' svojimi otrozi in staršhi, s' svojimi finovi in hzhérami, s' ovzami in govédi pojdemo; sakaj prasník je Gospóda, nashiga Bogá.“ In je odgovoril Faraon: „Gospód bódi s' vami, kakor jest prozh pustim val in valhe otroke; kdo bi ne sposnal, de vam je hudobija v' mislih. Ne bo takó, temúzh samó moshjé idite darovat Gospodu; sakaj le tó ste profili.“ In per téj prizhi so ju vùn pahnili spred Faraóna.“

„In Gospod je rékel Mojsesu: „Vsdigni svojo rokó nad Egiptovsko deshelo, de kobilze va-njo pridejo, in vse seli pojedó, ki so tózhi ostale.“ In Mojses je vsdignil palizo nad Egiptovsko deshelo; in Gospod je poslál gorák véter tisti zéli dan, in zélo nozh; in ko se je dan sasnál, je smodézh véter kobilze vsdignil. In so prishle nad vso Egiptovsko deshelo, in jih je bilo po vsih Egiptovskih pokrájnah, bres shtevila veliko; kolikor jih ni bilo poprej, in jih ne bo v' prihódnje. In so vso semlje pokrile, in vse pokonzhale. Vse sélifha semlje so bile tedaj pojedene, in kar je bilo sadja na drévji, ki ga ni tózha pobila; in po vsim Egiptu ni zlo nizh seleniga

ostálo
raon
kel j
Bogá
sdaj,
morij
shel,
mozha
ze vsd
ne en
Gospo
Israelo

LX

rokó
sheli,
Mojses
tmà j
Nihzh
is mé
vi otr
pokli
„Idite
véda
mi g
in sh
svojir
mi fl

ostálo, ne na drévji, ne na travi. Torej je Faraon hitro poklízal Mojsefa pa Arona, in je rékel jima: ‚Greshíl fim soper Gosпода, vajniga Bogá, in soper vaji; tode sanesita mi gréh she sdaj, in profita Gosпода svojiga Bogá, de mi to moríjo odvśáme.‘ In Mojsef je spred Faraona shel, in je Gosпода profil, in ta je ukasal filno mozhan véter od sahóda vlézhi, ktéri je kobilze vsdignil, in jih v’ rudézhe morjé vergel; in ne ena ní ostala po vsih pokrájnah Egipta. In Gospod je Faraonovo serzé utèrdil, in ni spustil Israelovih otrók.“

LXIX. Devéta shtrafinga in napóvd deféte.

II. Mojs. 10, 21 - 29. 11, 1 - 10.

„In Gospod je rékel Mojsefu: ‚Stégni svojo rokó proti nébu, in bo temà po Egiptovski desheli, takó gosta, de se bo dála ofhlatati.‘ In Mojsef je roké proti nébu stégnil, in strafhna tmà je bila trí dní po vsi Egiptovski desheli. Nihzhè ni vidil svojiga brata, in nihzhè se ni is mésta ganil, kjer je bil; kjérkoli so pa Israelovi otrozi prebivali, je bilo svetló. In Faraon je poklízal Mojsefa in Arona, in je rekel jima: ‚Idite darovat Gosпода; tode vashe ovzé in govéda naj tù ostanejo, vashi otrozi pa naj s’ vamí gredó.‘ Je odgovoril Mojsef: ‚Tudi klávne in shgávne nam daj, de jih bomo Gosпода, svojimu Bogu darovali. Vśe zhéde bodo s’ namí shlè, ne parkelj ne bo tukej ostal; vsiga je

tréba k' flushbi nashiga Bogá; slasti kér ne vemo, kaj se bo móglo darovati, dokler na tih kraj ne pridemo.“

„In Gospod je Faraonóvo serzé uterdil, in jih ni hotel ispuštiti. In Faraon je rékel Mojsesu: ‚Pobèri se spred mene, in váruj se, mi shpred ozhí priti; kateri dan koli se bošh dal vediti, bošh umerl.‘ Je odgovoril Mojses: ‚Kakor si rékel, takó bo; jest ti ne bom vezh pred ozhí hòdil.“

„In Gospod je rékel Mojsesu: ‚She s' en nadlógo bom Faraona in Egipt udaril, in po tivaš bo spuštíl, in pergánjal vùn iti. Rézi tedavšimu ljudstvu, de naj naprófi vsaktéri móš od svojiga soféda, in vsaktéra shèna od svoje soféde srebernih in slatih posód. In Gospod bo davšojimu ljudstvu milost najti pred Egipzhani.‘ In Mojses je bil filno zhešhèn po Egiptovski desheli od Faraonovih flushabnikov, in od vsih ljudi.“

„In on je rékel: ‚To govori Gospod: O polnozhi pójdem po Egiptu, in vsi pervénzi bodo vmerli po Egiptovski desheli, od Faraonoviga pervénza, ki bi imel na njèga kraljevím sedeshi sedéti, do pervénza fushnje, ki je v' mlinu, in vse pervoversheno shivine. In velik krik bo vstal po vsi Egiptovski desheli, kakorshniga ní bilo poprèj, in ga ne bo v' prihódnje. Per vsih Israelovih otrozih pa ne bo pes zhehnil; ne od ljudí, ne od shivine, de svédite, kako zhudno Bog lózhi Egipzhane in Israela. In vsi tí tvoji flushabniki bodo k' meni prishli, in pred-me popadali, rekozh: Pojdi vùn tí, in vse ljudstvo, ki ti je podlòshno; po tém pojdemo prozh.‘ In

je she
rekel
se zhu
Mojses
Faraon
zé ute
deshel

„
Egipto
tik mé
vorita
jim:
jagnje
pa me
snedó:
shí nj
tréba,
mades
In per
za, in
na véz
in naj
dúriz
In na
in op
ga fro
ognji
mi in

je shel filno jésin spred Faraona. Gospod je pa rekel Mojsefu: „Faraon vaji ne bo slufhal, de se zhudeshi v' Egiptovski desheli mnoshé.“ In Mojsef pa Aron sta vse popisane zhudeshe pred Faraonom storila. In Gospod je Faraonovo serzé uterdil, in ni pustil Israelovih otrók is svoje deshele.“

LXX. Velikanozhno jagnje.

II. Mojs. 12, 1 - 16. 21 - 28.

„In Gospod je rékel Mojsefu pa Aronu v' Egiptovski desheli: „Ta mésez vam bodi sazhé-
tik mésezov; naj bo prvi med mézsi v' létu. Go-
vorita v' simu sbóru Israelovih otrók, in rezita
jim: Deséti dan tega mézsa naj vsame vsaktéri
jagnje sa svojo drushino in hisho. Ako jih je
pa menj v' hishi, kakor jih je tréba, de jagnje
snedó: naj pervsáme svojiga soséda, kteri se der-
shí njegove hishe, po shtevilu ljudi, kterih je
tréba, de jagnje snedó. Jagnje pa bodi bres
madesha, on, léta star, od ovez ali kós vséto.
In perhranite ga do shtirnajstiga dnéva tega mé-
zsa, in sakólje naj ga vse kerdélo Israelovih otrók
na vézher. In naj vsamejo od njegóve kervi,
in naj pomáshejo s' njó obá podbója in sgórní
dúriz per vratih hish, v' kterih ga bodo jédli.
In naj jedó tisto nozh mesó per ognji pezhéno
in oprézne kruhe s' grenkimi selmí. Ne jéjte
ga sroviga, ne v' vodi kuhaniga, ampak le per
ognji pezheno; pojéjte glavó s' njegovimi nogá-
mi in drobam vréd, in kostí mu ne slométe. In

nizh naj ga ne ostane do jutra; zhe kej ostane foshgíte v' ognji. Jéjte ga pa takó: Švoje lédje iméjte opafano, in zhévlje iméjte na nogah, der-shite palize v' rokah, in jéjte náglo; ker to je memohòd Gospódov. In pojdem po Egiptovski semlji tisto nozh, in bom pobíl vsè pervorojeno od zhloveka in shivine po Egiptovski desheli; in bom skasal svojih sódeb nad vřimi Egiptovskimi bogóvi; jest sim Gospod. In krí vam bo snamnje na hishah, ki bote v' njih prebivali. In bom krí uglédal, ter bom shel memo vas. In vas ne bo smertna nadlóga sadéla, ko bom Egiptovsko deshelo udaril. In ta dan vam bodi v' spomín, in obhájajte ga po svojih rodovinah, kakor velik gód, Gospódu v' zhaft, vékoma ... Od vezhéra shtirnajřtiga dnéva perviga méřza jéjte opréřni krùh, do vezhéra edin in dvajřetiga dnéva tiftiga méřza. Šedem dní naj se kval v' vaših hishah ne dobí; kdor bo od kvalniga kruha jédel, njega duřha bo smed Israelove drush-be pogínila, bodi si ptujiz ali rojak deshele, ... Pervi dan bódi svét in prasnizhin, in ředmi dan bódi po enako prasnovan; té dni nizh ne délajte, memo téga, zhesar je tréba k' jédi.“

„In Mojsel je poklizal vsè řtarejšhíne Israelovih otrók, in jim je djal: „Idite in vsemité jagnjet, fléhern sa svojo drushino, in jih sakoljite sa memohòd; in pomozhíte snopik hisopa v' krí, ki je na prágu, in pokropíte s' njó sgórní duriz in obá podbója; in nobedin smed vas se ne gani zhes prag svoje hishe do jutra. Sakaj Gospod pojde mémo, ko bo Egiptzhane pobijal; in ko bo vidil krí na dúřzu in na obéh podbó-

jih,
pobi
shi s
otrol
v' de
oblju
otroz
Klav
tovfk
Egip
se je
otroz
pové

LXX

vsè p
ki bi
vénza
vėřsh
in vř
velike
ní je
in Ar
mojig
darov
ovzé
de bl

jih, bo shel mémo vrat hishe, in ne bo puštil pobijavzu v' hishe, in nizh shaliga storiti. Dershi se té sapovdi, kakor postave tebi in tvojim otrokam (*dane*) vékoma. In kadar bote prišli v' deshelo, ki jo vam bo dal Gospód, kakor je obljubil, se dershite téh shég. In ko vam vashti otrozi porekó: Kaka shéga je to? jim rezite: Klavna je memohóda Gospodoviga; ko je na Egipčovskim, gredózh memo hish Israelovih otrok Egipzhane pobil, in nashe hishe otél. ' In ljudstvo se je perklonilo in (*na tla*) verglo. In Israelovi otrozi so shli in storili, kakor je bil Gospod sapovédal Mojsefu in Aronu. "

LXXI. Deséta shtrafinga, in odhòd is Egipta.

II. Mojs. 12, 29-47.

„O pólnozhi je pa Gospod na Egipčovskim všè pervorojene pobil, od Faraonoviga pervenza, ki bi bil imel na njegovim sédeshi sedéti, do pervenza sushnje, ki je bila v' jézhi, in všè perversheno shivine. In Faraon je vstál po nozhi, in vsi njegovi slushabniki, in vsi Egipzhani; in veliko vpitje se je sasilhalo po Egipčovskim; sakaj ní je bilo hisho, v' kateri bi ne bilo merlizha. "

„In Faraon je po nozhi poklizal Mojsefa in Arona, ter je djal: ‚Vsdignita se in idita smed mojiga ljudstva, ví dva in Israelovi otrozi; idite darovát Gospódu, kakor pravita. Vsemite svoje ovzé in govéda; kakor ste profili, in idite; tode blagoslovíte me. ‘ In Egipzhani so ljudstvo

perganjali jaderno iti is deshele, rekozh: „Vfi bo-
mo umerli.“ Ljudstvo je tedaj vsélo vméseno mô-
ko, predin se je bila raskvasila, jo je savílo v' plaj-
she in na svoje rame sadélo . . . In Israelovi otro-
zi so storili, kakor jim je bil Mojsef ukasal, in
so od Egipzhanov frebernih in slatih posód, in
filno veliko oblazhíl naprofilí. In Gospod je dal
ljudstvu milosti najti pred Egipzhani, ter so jim
posodili; in so obropali Egipzhane. *)

„In Israelovi otrozi so shli is Rámesa proti
Šokótu, in jih je bilo okoli shešt sto tavshent pésh-
zov bres otrók. S' njimi je shel tudi derhál dru-
gih ljudí bres shtevila, in grosno veliko ováz, in
govéd, in mnoge shivine. In so spekli testó, ki
so ga she poprej vméseniga is Egipta vséli, in
so opresnih kruhov naredili, kér jih niso utegnili
f' kvasam napraviti, ko so jih Egipzhani perga-
njali vùn iti, in jim niso pustili, dalje muditi se;
tudi niso zhasa iméli, jedí sa pot perpraviti.“

Israelovi otrozi so pa na Egiptovskim sta-
novali shtiri sto in trideset lét. Kadar so bile
leté dopolnjene, je ravno tisti dan vsa mnóshiza
Gospódova is Egiptovske deshêle vùn shla . . . **)

In Gospod je rekel Mojsefu in Aronu: „To bódí
postava sa velikonozhno jagnje: Noben ptujiz
ne smé jésti od njega. Vsfaktéri kupljeni sushinj
pa bódí obrésan; in potém naj jé. Šelák in na-
jémnik ne sméta od njega jésti. Ono se imá v' eni

*) To je bilo plazhilo sa húdo sushnost, in teshavne dé-
la, ki so jih Israelzi tolikanj lét v' Egiptu opravljali;
po nekako je tudi naméstilo tisto blagó, ki so ga mógli v'
desheli popustiti.

**) V' létu 1604 pred Kristusovim rojstvom.

hifh
vùn
spol

L

téga
nosti
rokó
ga k
sko e
jim o
lózhi
od z
svéti
eno
Vsfak
finov
fin vp
govò
Egip
ljal.
ní ho
jeno
sheli
rojen
s' dna
nje n
ozhm
is Eg

hišhi jésti, in ne sméte nizh od njegoviga mešá vùn nêsti: Nobene kôsti mu ne strite. To naj spolnúje vsa mnóshiza Israelovih otrók.“

LXXII. Pervénzi Bogú odlózheni.

II. Mojs. 13, 3. 11-21.

„In Mojsel je rekel ljúdstvu: „Spòmnite se téga dné, ktériga ste is Egipta, in is hišhe sushnosti fhli; sakaj Gospód vas je s' svojo možhno rokó is tistiga kraja speljal; in ne jéjte kvášniga kruha . . . In kadar te bo Gospod v' Kananško deshelo perpeljal, kakor je on tebi in tvojim ozhákam perfégel, in jo bo tebi shé dal: odlózhi sa Gospoda' vse pervorojeno moshkiga spola od zhlovéka in (*pervoversheno*) shivine, in posvéti mu jih. Od ôfla pervoversheno preménaj sa eno ovzó; ako pa téga ne odkúpish, ga umôri. Vsfaktériga pervorojeniga zhlovéka pa smed tvojih finov s' dnarji réshhi. In ko te bo danš ali jutri tvoj fin vprashal, rekozh: Kaj poméni letó? mu odgovôri: S' svojo možhno rokó naf je Gospod is Egiptovške deshele, in is hišhe súshnosti speljal. Sakaj, ko je bil Faraon terdovratin, in naf ní hotel prozh puštiti, je Gospod vsê pervorojeno od zhloveka in shivine v' Egiptovški desheli pomóril; torej darujem Gospodu vsê pervorojeno, ktéro je on, in vsê pervénze svojih otrok s' dnarji réshim. To ti bódi tedaj kakor suamnje na tvoji roki, in kakor spomin med tvojimi ozhmí, kér naf je Gospod s' svojo možhno rokó is Egipta speljal.“

„Ko je tedaj Faraon ljudstvo ispústil, jih Bog ní po blishnji poti skos Filistejsko deshelo peljal; de bi se kjé ljudstvo ne skefalo, ko bi vidilo so-per sebe vojske vstati, in de bi se v' Egipt ne vernílo; temuzh on jih je pëljal okoli po póti skosi pufhavo, ki je ob rudézhim mórji; in Isra-elovi otrozi so se oroshêni is Egiptovske deshele vsdignili. Mojsel je tudi Joshefove kostí seboj vsél; sakaj Joshef je bil Israelove otroke savéril, rekózh: ‚Gospod val bo obiskál; nesíte se-boj moje kostí od tód.‘ In so se is Šokota prozh podáli in shtotorje postavili v' Etámu na sadnjih pokrajnah tiste pufhave. In Gospod je pred nji-mi shel, jim pot kasat; po dnévu v' oblazhnim štebru, in po nôzhi v' ognjénim štebru.“

LXXIII. Potòp Egipzhanov.

II. Mojs. 14, 1-31.

„In Gospod je govoril Mojsesu, rekozh: ‚Rezi Israelovim otrokam, naj se vernejo, in Fihahirótu naspróti shtotorje postavijo, ki je med Magdalo in morjem, unkraj Belféfona; ondi shtotorje ob morji postavite. Sakaj Faraon porezhe od Isra-elovih otrók: Šo se sgubili v' desheli, pufhava jih obdája krog in krog. Torej bom njegovo serzé uterdil, in se bo sa vami spustil; ter se bom raskasal nad Faraonam, in nad vso njego-vo vojskó; in Egipzhani bodo svédili, de sim jest Gospod.‘ In so tako storili.“

„Egiptovskému kralju pa je bilo povédano, de je ljudstvo sbeshalo, ter se je spremenilo ser-

zé F
ljud
Israe
vós
ter
koli
vojs
njim
dofh
elov
uglé
li v'
na l
pelj
de s
to n
Egip
njim
je d
zhú
niko
sdaj
daj
,Kaj
nap
svoj
jo l
jest
sa v
in r
in r
li, c
ona

zé Faraonovo in njegovih flushabnikov do téga
 ljudstva, in so rekli: ‚Kaj smo mislili, de smo
 Israela is fushnosti spustili?‘ On je tedaj ukasal
 vós naprézhi, in je vse svoje ljudi seboj vsél;
 ter je seboj peljal sheft sto sbranih vosóv, in
 kolikor jih je bilo na Egiptovskim, in vójvode
 vojskni trum . . . In Egiptzhani, hité vfléd pred
 njimi gredózhih, so jih v' shtotorji ob morji
 doshli . . . In ko se je Faraon blishal, so Isra-
 elovi otrozi ozhí vsdignili, in sa seboj Egiptzhane
 uglédali. Torej so se grosno prestrashili, in vpi-
 li v' Gospoda, in so rekli Mojsefu: ‚Ni bilo kali
 na Egiptovskim pokopalish? Ši naf sató prozh
 peljal, de bi v' pufhavi umèrli? Kaj si mislil,
 de si naf is Egipta islékel? Ali ti nismo ravno
 to na Egiptovskim pravili, rekozh: Pusti naf
 Egiptzhanam flushiti; sakaj veliko boljshi bi bilo
 njim flushiti, kakor v' pufhavi umréti.‘ In Mojsef
 je djal ljudstvu: ‚Ne bojte se; stójte in gléjte
 zhúdeshev, ki jih bo Gospod danš délal; kér
 nikoli vezh ne bote vidili Egiptzhane, ki jih
 sdaj vidite. Gospod se bo sa val bojevál, ví te-
 daj le tiho bodite.‘ In Gospod je rekel Mojsefu:
 ‚Kaj vpíjesh k' meni? Rêzi Israelovim otrokam
 naprej iti. Tí pa vsdigni svojo palizo, in slégni
 svojo rokó nad morjé, in rasdéli ga, ter pójde-
 jo Israelovi otrozi po suhim v' srédi morjá. In
 jest bom utèrdil serzé Egiptzhanov, in se bodo
 sa vami vdèrli; ter se bom skasal nad Faraonam,
 in nad vso njegovo vojskó, nad njegovimi vosmí,
 in njegovimi kójniki. In Egiptzhani bodo sposná-
 li, de fim jest Gospód, ko se bom skasal nad Fara-
 onam, in njegovimi vosmí in njegovimi kójniki.‘

„In angel boshji, hi je hódil pred vojskó Israelovo, se je vsdignil in sad vernil, in s' njim se je tudi vsdignil oblázhni stebèr s' sprednjiga konza, in se vstávil sad med sshotóre Egipzhanov in Israelzov; in oblak je bil od ene strani temin, in od druge je nózh rasvetloval, in niso mogli zélo nozh edin do drugiga priti. In Mojsel je rokó nad morje stégnil, in Gospod ga je pretergal s' filno velikim in mozhnim vihárjem, ki je zelo nozh vlékel, ter ga je posufhil; in voda se je rasdelila. In Israelovi otrozi so fhli po frédi morjá po suhim; sakaj, voda jim je bila kakor sténa na désni in lévi. In Egipzhani so fhli in planili sa njimi po frédi morjá, in vsa Faraonova vojska na konjih, in njegovi vosóvi in jésdizi. O jutrenji stráshi pa je Gospod is ognjéniga in oblazhniga stebra na vojsko Egipzhanov poglédal, in je vèf njih derhal pokonzhal...“

„In Gospod je rekel Mojsesu: „Stégni svojo rokó nad morjé, de se voda vèrne proti Egipzhanam, in njih vosóve in kojniké sagèrne. In ko je Mojsel svojo rokó nad morje stégnil, se je morje o pervim soru na poprèjshni kraj vernilo; ter so Egipzhani beshali; tode voda jim je napróti prishla, in Gospod jih je povésnil v' frédi valóv. In voda se je vernila; ter je pokrila vosóve in kojniké vsih Faraonovih vójsk, ki so sa njimi v' mórje fhli; nobedin smed njih ni ufhèl. Israelovi otrozi so pa v' frédi morjá po suhim naprej fhli; in voda jim je bila, kakor sténa na désni in lévi. In Gospod je tisti dan Israela Egipzhanam is roké otél; ter so vidili mertvih Egipzhanov ob kraji morjá, in mo-

gózh
mi; i
Gospo

LX

spodu

„P

Je ko

Gospo

On j

Bog

Gospo

Fara

Njeg

Pokri

Gospo

Gospo

V' svo

Poslá

Na tv

Tekó

Valóv

,Podí

,Róp

,Svoj

Tvoj

Ko sv

vojškó gózhno rokó, ki jo je bil Gospod skasal nad nji-
njim mi; in ljudstvo se je Gospóda balo, ter so verjéli
dnjiga Gospodu in Mojsefu, njegovimu slushabniku.“

LXXIV. Mojsefova sahvalna péfim.

II. Mos. 15, 1-21.

„Tistikrat so Mojsef in Israelovi otrozi Go-
spodu péfim péli, in so rekli:“

„Prepévajmo Gospódu; slò se je raskásal,
Je konja s' jésdizam vréd v' mórje vèrgel.
Gospod je moja mózh, in péfim moja; on me je otél;
On je moj Bóg, zhaštil ga bom;
Bog mojiga ozhéta, povsdigval ga bom.
Gospód je ko vojshák; Gospód mu je imé.
Faraónove vosé, in njega trume je v' mórje vèrgel;
Njegóvi sbrani vójvodi so potonil' v' rudézhim
mórji;

Pokrili so jih brèsni; na dnò so shli, ko kâmin.
Gospod! desniza tvoja se je raskasála;
Gospod! desniza tvoja je sovráshnika sdrobíla.
V' svoj' obilni slavi, fi svoje soperneke podèrl;
Poflál fi svojo jéso, povshila jih je ko sterníshe.
Na tvojiga sèrda pùh so se vodé sterníle;
Tekózha voda stala kakor jés;
Valóvi se v' fréd' morjá sprejéli.
Podíl ga bom, vjél ga bom' je djál sovrashnik,
Róp bom delíl, ohládil svojo jéso;
Svoj mezh bom sderl, konzhalá jih bode moja
roka.“

Tvoj písh potégne —, pokrije jih morjé;
Ko svinz se utopé v' globòki vódi.

Kdo mózhnih ti je enák, Gospód?
 Kdo kakor tí zhaftitliv v' svetósti,
 Štrafhan, in hvale vredin, zhudodélin?
 Defnizo svojo stégnesh — semlja jih poshrè.
 Po svoji milost' vódišh ljudstvo résheno;
 V' svoji mózh' ga nêsh na svoj svéti dóm.
 Narodje flifh'jo, trepetajo;
 Filíshzhane navdája strah;
 Edómsk' perváki so omámljeni;
 Moabske vójvode sprehaja grôsa;
 Kananeji vsi stermé.
 Štrah in trepét naj jih prevsame
 Nad velizhaftvam tvoje désne!
 Naj okamné, Gospod! de zhes gré tvoje ljudstvo;
 De zhes gré ljudstvo, ki si ga v' lást dobíl.
 Popéljesh ga, posádil ga na svoji lastni gôri,
 V' prav varni kraj, Gospod! ki f' ga narédil;
 V' svetíshè, o Gospód, ki so ga tvoje roke stáville.
 Gospod bo kraljeval vekoma in vedno.
 Sakaj s' svojimi vosmí in kojniki je Faraon v' mór-
 je planil,
 In Gospód jih je s' vodám' morjá sagèrnil.
 Israelovi otrozi pa so shli v' fréd' morjá po súhim.“
 „In Marija, peroknja, Aronova sestra, je bo-
 bin v' roke vséla, in vsè shené so s' bobni in
 pétjem sa njó shle; ter jim je naprej péla, re-
 kózh:“
 „Prepevajmo Gospodu; slò se je raskasal,
 Je konja s' jesdizam vréd v' mórje vèrgel.

ljal,
 dní p
 so pr
 piti,
 ju pr
 je, g
 sèla,
 v' G
 v' vo

stave
 shal
 mu
 korin
 ne bo
 s' nj
 tvoj

LX.

je b
 paln
 Ter
 Israe
 Elin
 za,

LXXV. Mojsef popravi vodó.

II. Mojs. 15, 22-26.

„In Mojsef je Israela is rudezhiga morjá spe-
ljal, ter so prishli v' pufhavo Šursko; in so trí
dni po pufhavi hodili, pa niso vodé nashli. In
so prishli v' Maro, in niso mogli vodé v' Mari
piti, kér je bila grenka; tedaj je on temu kra-
ju pravo imé dal, ki ga je imenoval Maro, to
je, grenkota. In ljudstvo je mermralo soper Moj-
sesa, rekozh: „Kaj bomo pili?“ On je pa klizal
v' Gospóda, in ta mu je léf pokásal, in ga je
v' vodo vergel, ter se je spremenila v' sládko.“

„Ondi je (*Bog*) dal ljudstvu sapovdi in po-
stave, in ga je skušhal, rekozh: „Ako bosh flu-
šhal beséde Gospoda svojiga Bogá, in storil, kar
mu je prav, in ako bosh njegovim poveljem po-
korin, in se bosh vsih njegovih sapóvd dershal:
ne bom nad tebe nobene nadlóge poslál, ki fim
s' njimi Egipt udaril; sakaj, jest Gospod fim
tvoj sdravnik.“

LXXVI. Prepelize in nebeshki krùh.

II. Mojs. 15, 27. 16, 1-35.

„In Israelovi otrozi so prishli v' Elim, kjer
je bilo dvanajst studenzov vodá in sedemdeset
palmovih drevés, in so sshotóre postavili ob vódi.
Ter so shli is Elima, in je prishla vsa mnoshiza
Israelovih otrók v' pufhavo Šinsko, ktera je med
Elimam in Šinajem, petnajsti dan drugiga méf-
za, ko so bili isshli is Egiptovshe deshele. In

je mermrala vſa mnoshiza Israelovih otrók ſo-
per Mojsesa in Arona v' puſhavi, in ſo jima
rekli Israelovi otrozi: ‚O, de bi bili umerli s'
Góſpodovo rokó (*udárjeni*) v' Egiptovſki de-
sheli, ko ſmo poſéjali per lonzih meſá, in ſe
kruha do fitiga najédali! Sakaj ſta naſ perpelja-
la v' to puſhavo, de umoritá vſo mnóshizo s'
lákoto?‘ Gospod pa je djal Mojsesu: ‚Gléj! jeſt
vam bom deſhíl kruha s' nebés; naj gré ljud-
ſtvo vùn; in naj nabêre, kolikor je vſak dan
tréba, de ga poſkuſim, ali ſhiví po moji poſta-
vi, ali ne. Šhéſti dan pa naj perprávijo, kar
bodo ſ' hranili, in naj bo dvakrat toliko, koli-
kor ſo nabrali ſa vſak dan.‘ In Mojses pa Aron
ſta rekla vſim Israelovim otrokam: ‚Svezhér bote
svédili, de vaſ je Gospod iſpêljal is Egiptovſke
deshele, in ſjutrej bote vidili ſlávo Gospodovo;
sakaj on je ſliſhal vaſhe mermranje ſoper Go-
spoda; kaj ſva midva, de ſoper naji mermrate?‘
In Mojses je djal: ‚Svezhér vam bo Gospod me-
ſá, in ſjutrej kruha do fitiga najéſti ſe dal; sa-
kaj on je vaſhe mermranje ſliſhal, ko ſte ſoper
njega mermrali; kér, kaj ſva midva? Ne ſoper
naji, ampak ſoper Gosпода ſte mermrali.‘ Moj-
ses je tudi djal Aranu: ‚Rêzi vſi mnoshizi Israe-
lovih otrók: Štopite pred Gosпода, sakaj on je
ſliſhal vaſhe mermranje.‘ In ko je Aron vſi mno-
shizi Israelovih otrók govoril, ſo ſe proti puſha-
vi oserli, in gléj! ſlava Gospodova ſe je v' ob-
laku perkaſala. In Gospod je govoril Mojsesu,
rekozh: ‚Šim ſliſhal mermranje Israelovih otrók;
povéj jim: Svezhér bote meſó jédli, in ſjutrej

bote
Gospo
,
torje
ſhoto
po se
v' ſtóp
elovi
hu?‘
li, ka
krùh,
Gospo
koliko
glavó
ſhtevi
Israel
vezh,
rej ni
ne m
hern
ne h
ſhali
je zh
hudo
liko
ko je
pa po
herni
shize
je G

bote kruha fiti; ter bote svedili, de fim jest Gospod, vash Bog.“

„In na vézher je prepelíz perletélo in fhotorje pokrilo; sjutrej pa je rosa leshala okóli fhotorja. In (ko je rosa preshla) je bilo viditi po semlji v' pufhavi nekej drobniga in kakor v' stópizi stólzheniga, kakor flana po semlji. Israelovi otrozi, to viditi, so rekli med seboj: „Manhu?“ kar se pravi: „Kaj je to?“ sakaj niso védili, kaj de je. In Mojses jim je rekel: „To je krùh, ki ga vam je Bog dal v' jéd. In letó vam Gospod ukáshe: Šlehern nabêri od téga toliko, kolikor mu je tréba jesti; gómer *) sa slednjo glavó po shtevilu svojih ljudi! slehern vsêmi po shtevilu njih, ki so v' njegovim fhotóru.“ In Israelovi otrozi so takó storili, in so nabrali edin vezh, eden menj; in so na gomer smerili; torej ni vezh dobil tísti, kateri je vezh nabral, in ne menj tísti, kateri je menj vkup spravil. Šlehern je dobíl, kolikor je mógel snésti.“

„In Mojses jim je rekel: „Nobedin naj nizh ne hrani sa jutri.“ Nektéri ga pa niso poslušali, temuzh so perhranili sa jutri; in Mana je zherviva postala in sognjila; in Mojses se je hudováł nad njimi. In slehern jé je sjutrej toliko nabral, kolikor jé je bilo tréba v' jéd; in ko je sonze sgrélo, se je stajala. Šhésti dan so pa po dva déla nabirali, to je, dva gomerja slehernimu zhlovéku. In so prifhli perváki mnóshize, in povedali Mojsesu. In jim je djál: „To je Gospód govóril: Jutri je Gospodu posvezhéni

*) Okóli poldrugi pólizh.

pozhitik sabóte. Kar je tréba delati, to (*dansf*) storíte, in kar kuhati, (*dansf*) skuhajte; kar pa ostane, perhranite sa jutri.‘ In so storili, kakor je bil Mojses ukásal. In Mana ni gnjila, in zher va ni bilo v' njéj. In je djal Mojses: ‚Jéjte jé dansf, kér je sabota Gospodova; sakaj na polje jé ne bo najti. Šhést dní jo pobirajte; sedmi dan pa je sabota Gospodova, torej jé ne bo najti.‘

„In sedmi dan je prishel, in éni smed ljudstva so vùn fhli pobirat; pa niso nizm nashli. In Gospod je rekel Mojsesu: ‚Doklé se ne boš dershali mojih ukásil, in mojé postave? Gléjte.‘ Gospod vam je dal sabóto in torej vam shésti dan dva déla podeluje; vsi domá ostanite, nobedni se ne gani sédmi dan s' svojiga kraja.‘ Ljudstvo je tedaj prasnovalo sédmi dan. In Israelova hishha je to jéd iménovala Mana; in je bila béla, kakor koriandrovo séme, in v' ustih ko medéna potiza.‘

„In Mojses je rekel Aronu: ‚Vsémi posódo, in déni va-njo mane; kolikor dershi gomer, in spravi jo pred Gospodam, de se vashim rodovnam perhrani;‘ kakor je Gospod ukasal Mojsesu. In Aron jo je v' snidni shotor postavil, de bi se ohranila. In Israelovi otrozi so mano jédli shtirideset lét, . . . dokler niso prishli na pokrajne Kananfke deshele.‘

LXXVII. Voda is skale, vpervizh.

II. Mojs. 17, 1-7.

„Vsa mnoshiza Israelovih otrók se je tedaj vdignila is Šinfke pushave, spremenvaje svoje

stanova
so post
lo vod
nad M
dé pit
hudúje
Ondi
shéjo
kózh:
rífsh n

„Kaj n
me bo
sesu:
Israelo
ki fi s
ondi I
udari
ljudstv
takó št
in Mer
dovan
spoda.

LX

„
Israela
Shêri
lezhár
boshje

stanovalsha, kakor jim je bil Gospod ukasoval, in so postavili svoje shotóre v' Rafidímu, kjér ni bilo vodé, de bi bilo ljudstvo pilo. Torej so se nad Mojsesam hudovali, in rekli: „Daj nam vodé piti.“ In Mojsel jim je odgovoril: „Kaj se hudújete nad menoj? Sakaj skufhate Gospóda?“ Ondi je tedaj ljudstvo savolj pomankanja vodé shéjo terpélo, in je mermralo soper Mojsesa rekózh: „Sakaj fi naf is Egipta spèljal, de umorísh naf, in nafhe otroke, in shivino s' shéjo.“

„In Mojsel je klizal v' Gospoda, rekozh: „Kaj mi je storiti f' tem ljudstvam? Ravno kar me bodo kamnjali.“ In Gospod je rekel Mojsesu: „Idi pred ljudstvam, in vsèmi seboj smed Israelovih starejshín; ter primi v' róko palizo, ki fi s' njó po vodi udaril, in pojdi tjè. Gléj! ondi bom stal pred teboj na skali Horèbski; ter udari po skáli, in voda bo tekla is njé, de pije ljudstvo.“ Mojsel je vprizho Israelovih starejshín takó stóril, in je imé tistiga kraja imenoval Mafa in Meriba (*skufshnjava in hudovanje*) savolj hudovanja Israelovih otrók; in kér so skufhali Gospoda, rekozh: „Ali je Gospod s' nami, ali nè?“

LXXVIII. Amalezhani premagani.

II. Mojs. 17, 8-16.

„In so prishli Amalezhani, ter se bojevali s' Israelam v' Rafidimu. In Mojsel je rekel Jósvetu: „Sbèri fi junakov, ter idi in vojskuj se s' Amalezháni; jutri bom stal na vèrhu hriba, palizo boshjo v' svoji roki.“ Jósve je storil, kakor mu

je bil Mojsef ukasal, ter se bojeval s' Amalezhá-ni. Mojsef pa, in Aron, in Hur so shli na verh hriba. In ko je Mojsef roké gori dershál, je premagováł Israel, ko jih je pa malo dôli spu- stíl, je premagoval Amalek. Mojsefove roké pa so bile teshke; oná sta tedaj kámin vséla, in ga poloshila pod-inj, ter se je na-nj vsédel; in Aron in Hur sta mu roké od obéh strani podpérala; in njegove roké se niso utrudile, doklér ni sonze safhlò. In Josve je Amáleka in njegove ljudi s' mēzhem odpódil.“

„In Gospod je djál Mojsefu: „Sapíshi tó v' bukve v' spomin, in isròzhi Jósvetu; sakaj Ama- lekov spomin bom potrebil spod néba. In Moj- sef je altar postavil, in je njegovo imé imeno- váł Jehova nisí, (*Gospod je moj povikshevaviz*) rekozh: „Gospod je na svojim sédeshi rokó vsdig- nil, in vojska Gospodova bo soper Amalezhane od rodú do rodú.“

LXXIX. Jetron pride k' Mojsefu.

II. Mojs. 18, 1-27.

„Ko je pa Jêtron Madjanski duhóven, Moj- sefov tašt vse slíshal, kar je bil Bog Mojsefu in Israelu, svojimu ljudstvu, stóril, in de je Go- spod Israela is Egipta ispeljal: je vsél Šefóra, Mojsefovo shenó, ki jo je bil nasaj poslál, in nje- gova dva fina... in je príshel k' Mojsefu v' pu- shavo, kjér je bil (*Mojsef*) pod boshjo goró shor- torje postavil. In je Mojsefu sporózhil, rekózh: „Jest Jetron, tvoj tašt, pridem k' tebi, in tvoja

shen
jimu
nil,
jasni
tor p
kar j
Israel
ti pe
brót
je is
bodi
is rol
Egip
spod
prevs
tašt j
nésel
de b

sodit
stalo
to, k
poz
ljudj
je od
jim
pír v
dim
njeg
prav
stvo
sesh

shena, in tvoja dva fina s' njó.“ Mojsel je svojimu taštu naproti shel, se je pred njim perklonil; in ga kushnil; in sta se med seboj s' prijasnimi besedami posdravila. In ko je bil v' shotor prishel, je Mojsel svojimu taštu vse pravil, kar je Gospod Faraonu in Egizhanam sastran Israela stóril; in vse nadlóge, ki so se jim na póti permerile, in de jih je Gospod réshil.“

„In Jetron se je veselil savolj tolikanj dobrót, ki jih je bil Gospod Israelu skasal, ko jih je is rók Egipzhanov otél, in je djal: „Hvaljen bodi Gospod, ki vas je is roké Egipzhanov, in is roke Faraona réshil; ki je svoje ljudstvo is roke Egipzhanov stèrgal. Sdaj fim sposnàl, de je Gospod vézhji, kot vfi bogóvi; kér so oní s' Israelzi prevsétno ravnali (*jih kasnuje*). Jetron Mojsesov tašt je tedaj Bogu shgavnih in klavnih daróv pernésel; in Aron in vfi starejshíni Israelovi so prishli, de bi s' njim pred Bogam krùh jédli.“

„Drugi dan pa se je Mojsel usédil ljudstvo sodit, ki je okrog Mojsesa od jutra do vezhéra stalo. Ko je njegov tašt to vidil, namrezh vse to, kar je imel s' ljudmí opraviti, je rekel: „Kaj pozhnèsh s' ljudmí? Sakaj sam sedísh, in vfi ljudjé od jutra do vezhéra zhakajo?“ Mojsel mu je odgovoril: „Ludjé hodiyo k' meni, in po boshjim svétu prashajo. In ko med njimi kaki prepír vstane, prideyo k' meni, de med njimi sódim, in de jim pokashem boshje sapóvdi, in njegove postave.“ In Jêtron je rekel: „Ne délash prav; nespametno se trudísh samiga sebe in ljudstvo, ki je f' teboj; to opravilo tvojo mozh preséshe; sam ga ne bosh mógel prenèsti. Poslu-

fhaj tedaj moje beséde, in Bog bo s' teboj: Bodi namestnik ljudstva per Bogu, in povéj mu, kar profijo; in pokáshi ljudém shege in boshjo flushbo, in pot, ktere naj se dershé, in opravilo, ktero naj délajo. Isbéri pa smed vse mnoshize serzhnih in bogabojézhnih mósh, ki resnizo ljubijo in lakomnost sovráshijo, in postavi jih poglavarje zhes taushent, in stó, in pétdeset, in deset mosh. Tí naj ob vsih zhasih sódiyo; kar je pa imenitnishiga, naj tebi povedó, oni naj le manjši rezhí sódiyo; in ti bo loshej, ko bofh tésho med druge rasdélil. Ako bofh to storil, bofh povelje Bogá spolnil, in njegove sapóvdi terdití samógel; in vse to ljudstvo bo na svoje kraje v' miru prishlo.“

„Mojsef, to slifhati, je vse storil, kar mu je bil uni svetoval. In je smed vsiga Israela serzhnih mósh sbral, in jih je postavil oblastnike ljudstva; poglavarje zhes taushent, in sto, in pétdeset, in deset mósh. Letí so mnoshizo ob vsih zhasih sodili, in kar je bilo téshjiga, so njemu povédali, in so le manjši rezhí rasfojevali. In je svojiga tašta odprávil, ter se je vernil, in spustil v' svojo deshelo.“

LXXX. Israelzi pod Šinajem.

II. Mojs. 19, 1-25.

„(Trétji dan) tretjiga mésza po odhódu Israelorih otrók is Egiptovske deshele, so oni prishli v' Šinajsko puhavo . . . in ondi je Israel pod hribam shotorje postavil. Mojsef je pa góri

shel k'
rekozh
Israelo
Egipzh
tah po
bote te
savése
stev; s
duhovf
beséde

„T
stiva fl
je bil
glafam
bomo
Gospod
bom p
ljudstv
me vél
danf i
naj bo
dan bo
na Šin
krog i
stopiti
góre d
ga ne
s' pfhi
vek, sl
ti saz
s' gore
In ko

shel k' Bogu, in Gospod mu je s' gore govóril, rekozh: „To povéj Jakobovi hišhi, in osnani Israelovim mlájšhem: Šte sami vidili, kar sim Egipzhanam stóril, in de sim val kakor na perú-tah poštójne nofil, in si val sa svoje vsél. Ako bote tedaj moje beséde poslušali, in se moje savése derskali, mi bote lastnina smed vseh ljudstev; sakaj, vsa semlja je moja. In ví mi bote duhovsko kraljestvo, in svéto ljudstvo. Té so beséde, ki jih povéj Israelovim otrokam.“

„Mojsel je tedaj prišel, in starejšhine ljudstva sklizal, in vse beséde nasnánil, ki mu jih je bil Gospod narózhil. In vse ljudstvo je s' enim glasam odgovorilo: „Vse, kar je Gospod govóril, bomo storili.“ In ko je Mojsel beséde ljudstva Gospodu povédal, mu je Gospod rekel: „Sdaj bom prišel k' tebi v' tèmnim oblaku, de me ljudstvo s' teboj govoriti slišhi, in de ti verjame vékoma . . . Idi do ljudstva, in ozhishuj jih danš in jutri, in naj operó svoje oblazhila, in naj bodo perpravljeni v' trétji dan; sakaj trétji dan bo Gospod vprizho vse mnoshize dólí stópil na Šinajsko gôro. Ter mejnike postavi ljudstvu krog in krog, in jim rézi: Varujte se na goro stopiti, in njé mêje dotakniti se; kdor koli se gôre dotákne, bo umerl. Nobena roka naj se ga ne dotakne, temuzh s' kamni bódi posut, ali s' pshizami prebodèn; bodi si shivina ali zhlovek, shiv naj ne ostáne. Ko bo trobenta buzhati sazhéla, naj gredó pod góro., In Mojsel je s' gore k' ljudstvu prišel, in ga je ozhisheval. In ko so svoje oblazhila oprali, jim je rekel:

„Bodite perpravljani v' trétji dan, in ne perbli-
shajte se k' svojim shenám.“

„Trétji dan se je perzhél, in jutro se sa-
snalo, in glej! groménje se slishi, in bliska se,
in grosno temni oblák pokriva goró, in troben-
tini glaf zhe dalje bolj buzhí, in ljudstvo, ki je
bilo v' shotorji, se je balo. In Mojses jih je is
shotorja Bogu naproti peljal, ter so se vstavili
pod goro. Vsa gora Šinajska se je pa kadíla, ko
je Gospod v' ognji na-njo stópil, in dim se je is
njé valíl, kakor is pezhí, in vsa gora se je tréfla.
In trobentini glaf je zhe dalje glasnéji in mozh-
néji perhajal. Mojses je govoril, in Bog mu je
odgovarjal. In Gospod se je doli spuhtil na vérh
góre Šinajske, in je poklizal Mojsesa na verh
goré. In ko je góri prishil, mu je Bog rekel:
„Štopi doli, in opominaj ljudstvo, de se ne pre-
dèrsne mejnike prestópiti; de Gospoda ne vidi,
in de njih veliko ne pogíne. Tudi duhovni, ki
se k' Gospodu perblishujejo, naj se posveté, de
jih ne udári.“ In Mojses je rekel Gospodu: „Mnó-
shiza ne bo mógla na Šinajsko goro iti; sakaj
tí sam si ukásal in sapovédal, rekozh: Postavi
mejnike okrog goré, in posvéti jo.“ Nató mu je
Gospod rekel: „Idi in stópi dôli, in pridi gori tí,
in Aron s' teboj. Dohovni pa in ljudstvo naj ni-
kar ne prestopijo mejnike, in naj ne gredó gó-
ri k' Gospodu, de jih kjé ne pomori.“ In Moj-
ses je doli shel k' ljudstvu, in jim je vse po-
védal.“

,Je
Eg
im
nob
ge
neh
v'
jih
ga
ozh
dú
ufl
mo
da,
ne
nen
špó
dél
fab
dar
hzh
shí
kaj
in
féd
bla
in
kté
ne

LXXXI. Desét boshjih sapóvd.

II. Mojs. 20, 1 - 25.

„In Gospod je vse te beséde govóril, rekozh :
 „Jest sim Gospod tvoj Bog, ki sim te speljal is
 Egiptovske deshele, in is hishe fushnosti. Ne
 iméj sravin mene ptujih bogov. Ne naredi si
 nobeniga srésaniga podóbka, tudi ne nobene dru-
 ge podóbe, bodi si od tega, kar je sgorej na
 nebu, ali sdolej na semlji; ne od tega, kar je
 v' vódi pod semljó. Ne móli jih, in ne zhafti
 jih; jest sim Gospod, tvoj mozni Bog, ki nobeni-
 ga sravin sebe ne terpím, in ki obíshem krivizo
 ozhétov nad otrozi do trétjiga in zhetertiga ro-
 dú med njimi, ki me sovrashijo; in skashem
 usmiljenje taushentim, njim, ki me ljubijo, in
 moje sapovdi dershé. Ne imenúj iména Gospo-
 da, svojiga Bogá po nemarnim; sakaj Gospod
 ne bo sa nedolshniga sposnal njega, kateri bo po
 nemárnim imé Gospoda svojiga Boga, imenováł.
 Špómni se, posvézhevati dan sabóte. Šhéft dni
 déljaj in opravi vse svoje déla. Ali sédmi dan je
 sabota Gospodu, tvojimu Bogu; ne delaj tisti
 dan nobeniga déla, ne tí, ne tvoj fin, ne tvoja
 hzhí, ne tvoj hlapez, ne tvoja dékla, ne tvoja
 shivina, ne ptujiz, ki je snotrej tvojih vrát. Sa-
 kaj v' shestih dnéh je Gospód narédil nebó,
 in semljo, in morjé, in vse, kar je v' njih; in
 sédmi dan je pozhival; torej je Bog dan sabote
 blagoslovil in posvétil. Šposhtúj svojiga ozhéta
 in svojo mater, de bosh dolgo shivel na sémli,
 ktéro ti bo dal Gospod tvoj Bog. Ne ubijaj,
 ne presheshtvaj; ne kradi; ne govóri soper svo-

jiga blishnjiga krivigã prizhevanja; ne sheli svojiga blishnjiga hishe, tudi ne shelji njegove she-
ne, ne hlapza, ne dékle, ne vola, ne ofla; ni-
zhéfar, kar je njegoviga.“

„Vse ljudstvo pa je slishalo gróm in tro-
bentini glas in je vidilo blisk, in goro s' dimam
pokrito, ter so od strahu in trepéta vsi prevséti
od delezh stali, in rekli Mojsefu: ‚Govôri nam
tí, in te bomo poslušali! Nikar naj nam ne
govorí Gospod, de ne umerjemo!‘ In Mojsef je
djal ljudstvu: ‚Nikar se ne bojte; sakaj Bog je
le prishel, de bi vas skusif, in de bi bil nje-
gov strah v' vas, in de bi ne grehili.‘ In ljud-
stvo je od délezh stalo. Mojsef pa je shel v'
meglò, v' kateri je bil Bog. In Gospód je Moj-
sefu she rékel: ‚To povéj Israelovim otrokam:
‚Vidili ste, de fim vam s' néba govoril. Ne de-
lajte si srebernih in slatih bogóv. Štorite mi
altar is persti, in darujte na njem svoje shgav-
ne in hvalne darove, svojo drobnizo in svoje
govéda na vsakim kraji, kjér bo spomin mojiga
iména; ter bom k' tebi prishel, in te blagoda-
ril. Ako mi pa kamnén altar postavish, ga ne
narêdi is obdélanih kamnov; sakaj, ako le she-
lesho nad-inj vsdignefh, bo ognúshen.“

LXXXII. Posamesne sapóvdi boshje.

Bog je Israelovimu ljudstvu po Mojsefu szha-
fama she vezh sapóvd na snanje dal, in nekte-
re so tù sostavljene:

„Poslušhaj Israel, Gospod našh Bog je edíni

Gosp
svoji
svoje
sam
jest
in sp
svezl
prav
— D
popr
Ako
odla
térja
greh
Kar
ri,
in p
Ne
fi in
um
dan
terr
biti
mél
jim
naf
je;
tisti
de
slif
vize

Gospod. Ljubi Gospoda, svojiga Bogá is vřiga svojiga serza, in is vse svoje dushe, in is vse svoje mozhi. — Ljubi svojiga blishnjiga, kakor sam sebe. — řveti bodite, sakaj jest fim řvét, jest Gospod vašh Bog. — Dershite moje sapóvdi in spolnújte jih; jest fim Gospod, kateri vaš posvezhujem. — Dershite moje sapovdi, in moje pravize; zhlovek, ki jih bo spolnoval; bo shivel. — Ne hodite s' vrášharji in védeshi, nizh ne poprašhujte, de ne bote po njih ognusheni. — Ako obljubo řtorish Gospodu svojimu Bogu, ne odlashaj jo spolniti; sakaj Gospod tvoj Bog jo bo řterjal, in ako bořh řhe dalje odlashal, ti bo v' greh řhtéto. Zhe ne obljubish, ři bres greha. Kar je pa řhé is tvojih ust priřhlo, spolni in řtori, kakor ři Gospodu, svojimu Bogu obljubil, in prostovoljno in s' svojim uřtmi govoril. — Ne perségaj krivo v' mojim imenu, in ne ognufi iména svojiga Bogá.“

„Kdor svojiga ozheta ali mater svojo kólne, naj umerje. — Zhe ima kdo svojoglavniga in rasedaniga řina, kateri ni pokorin ozhetovimu ali maternimu povélju, in posvarjén nózhe pokorin biti; naj ga primejo in pred řtarejšhine řtřiga męřta péljejo, in k' vratam, kjér se řódi, in naj jim rekó: Ta našh řin je rasedan in svojoglavin, našhiga opominvanja ne poslufha, in ga sanizhujje; on je sanikern in pijanz: naj ga tedaj ljudjé řtřiga męřta ř' kamni posujejo, ter móra umřéti, de hudobijo řmed vaš řpravite, in de ves řrael řlřhi in se boji.“

„Ne řhi mařhevanja, in ne řpomni se krivize svojih řosédov. — Ne legajte, in nihzhe naj

ne goljfa svojiga blishnjiga. — Ne delaj krivize svojimu blishnjimu, in ne satéraj ga s' filo; naj ne ostaja plazhilo tvojiga najémnika per tebi do drugiga dné. — Ne iméj v' shaklji dvoje téhtnize (*vage*), vézhi in manjšhi; tudi naj ne bo v' tvoji hišhi vezhi in manjšhi méra; temuzh iméj pravizhno in pravo téhtnizo, éno in pravizhno méro, de bošh dolgo shivel v' desheli, ktero ti bo dal Gospod, tvoj Bog; sakaj Gospodu tvojimu Bogu se gnuši nad njim, kateri to déla, in on sovráshi vso krivizo. — Preklét bodi, kéteri prestavi mejníke svojiga blishnjiga.“

„Ne stóri níz krivizhniga, in po krivizi ne sodi. — Ne glej líz ubogiga, in ne ánaj se obrása mogózhniga; sódi svojiga blishnjiga po pravizi. — Preklét bodi, kdor overshe sodbo ptujza, firóte in vdóve. — Ne kolni gluhiga, in slepimu ne postavlja spodtikljeja; temuzh boj se Gospoda, svojiga Boga. — Ne sovrashi svojiga brata v' svojim serzu, temuzh ozhitno ga posvari, de nimásh greha savoljo njega. — Ne bodi opravlživiz, ne podpihovaviz med ljudstvam; ne predèrsni se soper kri svojiga blishnjiga. — Šodnikov ne opravljaj in vikshiga svojiga ljudstva ne kolni. — Pred sivo glavo vstani, in spofhtuj stariga, in boj se Gospoda, svojiga Boga. — Naj se ne oblézhe shenska v' moshko oblazhilo, in naj ne vsame mosh shenskiga oblazhila; oštudin je namrezh pred Bogam, kdor to stóri.“

LX

liga
vpij
bom
vdov
brat
sheli
Bog
odte
in d
tréba
v' g
šedr
nefh
de l
soper
shité
svija
blag
deli
shel
jo
štan
ljud
gán
vizh
blis
son
(po
de

LXXXIII. Postave ubogim v' prid.

„Vdóv in firót ne satérajte; ako jim kej shaliga storitè, bodo k' meni vpili, in jest bom njih vpitje uflifhal; in moj serd se bo vnél, in vas bom s' mèzhem pobil, in vashe shené bodo vdove, in vashi otrozi firóte. — Zhe kdo tvojih bratov, ktéri snotrej vrat tvojiga mesta v' desheli stanujejo, ki ti jo bo dal Gospód tvoj Bog, ubósha, ne bódi otèrpnjeniga serzá, in neodtegúj svojih rók, temuzh odpiraj jih ubogimu, in daj mu na pósodo, kar vidish, de mu je tréba. Varuj se, de ti ne pride hudobna misel v' glavo, in de ne mislish v' svojim serzu: šedmo leto odpušhenja se blisha; in de ne vernefh svojih ozhí od svojiga ubogiga brata, in de bi mu ne posódil, kar profi; de ne bo vpil soper tebe k' Gospodu, in de ti ne bo v' gréh shtéto; temuzh daj mu, in ne ravnaj s' njim svijazhno, ko mu v' potrébi pomagash, de te blagodari Gospod tvoj Bog vselej, in v' vfh delih tvojih rók. Ubogih ne bo mankalo v' desheli tvojiga stanovanja; in torej ti sapovém svojo roko potrebnimu in ubogimu odpréti, ki stanuje sravin tebe v' desheli.“

„Ako dnarjev posódish ubógimu mojiga ljudstva, ktero sravin tebe prebiva, ga ne nagánjaj, kakor tirjaviz, in ne satéraj ga s' krivizhnimi obrésti. Ako dobish v' saštavo svojiga blishnjiga plajsh, mu ga daj nasaj, predin je sonze sa goro; sakaj, to je vse, s' zhimur se (*po nozhi*) odéva; in nima drugiga, pod zhém de bi spal; flifhal ga bom, ako se mi pertó-

shi, sakaj milostiv sim. — Zhe svojimu blishnjimu kaj posódišh, ne hòdi po sastavo v' njegovo hišho; temuzh sunej postój, in sam naj ti pernese, kar imá.“

„Ptujza ne shali, in ne déljaj mu krivize, sakaj tudi ví ste bili ptujzi v' Egiptovški desheli. — Ako se bo ptujiz presétil v' vašho deshelo, in bo stanoval med vami, ga ne shalite; temuzh naj bo med vami po rojakovo, in ljubite ga, kakor samí sebe; sakaj tudi ví ste bili ptujzi v' Egiptovški desheli. — Kadar shanjesh shito na svoji semlji, ne poshani do zhištiga ob kraji; tudi ne lavkaj popušheniga klasja; in ne paperkvaj v' svojim vinogradu popušheniga grosdja, in osútih jagod; temuzh ubogim in ptujzam jih pušti pobrati. Kadar oljke otréfašh, ne hòdi pobirat, kar na drevesih ostane; temuzh popušti ptujzu, firoti in vdovi.“

LXXXIV. Postave sushnjim v' prid.

„Ako tvoj brat ubósha, in se ti prodá, ga ne satéraj kakor sushnjiga; temuzh naj ti bo kakor najémnik in selák; do sabotniga léta naj déla per tebi; in po tém naj gré prozh s' svojimi otrózi, in naj se verne k' sorodovini in na dom svojih staršhev. Sakaj oní so moji sushnji, in jest sim jih is Egiptovške deshele speljal. Oní se ne sméjo prodajati, kakor drugi sushnji; ne satéraj ga s' filo, temuzh boj se svojiga Bogá. Sushnjev in sushinj fi vsebite smed naródog, ki so sravin vaš. In smed selákov,

ki sra
njih
vséti.
(érb/
jih b
filo.
in tv
ali k
poter
govih
gov
ver.
tode
sabat
dnar
plazl
lét d
shete
naj
se p
létu
otro
desh
proc
šti;
pras
zhéc
te j
de
Kdo
de
—

ki sravin vaf ptujujejo, ali smed njih, ki so od njih v' vafhi desheli rojeni, sméte sa sushnje vséti. In leté sméte svoji rodovini ko dédino (*érbshino*) sapustiti, in védno v' last iméti; svojih bratov pa, Israelovih otrók ne satérajte s' filo. Ako med vami ptujiz in selák obogatí, in tvoj brat, ki je ubóshal, se prodá njemu, ali kterimu koli njegove sorodovine: se smé potem, ko se je prodál, refhiti. Kdor koli njegovih bratov bo hotel, ga smé réfhiti; ali njegov striz, ali strizov fin, ali soródnik, ali déver. Ako samore, se smé tudi sam odkupiti; tode se léta od zhasa, ko je bil prodán, do labotniga léta v' shtevilu vsamejo; in de se od dnarjev, sa ktére je bil prodan, po shtevilu lét, plazha, ki najemniku gré, odvsame. Ako vezh lét do sabótniga léta zhés ostane, naj po njih shtevilu vezhi zéno poverne; ako jih je menj, naj se s' njim po shtevilu lét pogodí. . . . Ako se pa ne more takó refhiti, bódi ob labotnim létu s' svojimi otrozi isprostèn. Sakaj Israelovi otrozi so moji sushnji, kér sim jih is Egiptovske deshele ispeljal.“

„Ako se tebi tvoj brat, Hebrej ali Hebrejka prodá, in ti flushi shéft lét, ga sedmo léto sprósti; in njega, kterimu prostóft dasih, ne pushaj prasniga, temuzh daj mu popótnizo od svojih zhéd, svoje mlazhve in svoje tlazhnje, f' ktero te je Gospod, tvoj Bog, oblagodaril. Pomisli, de si bil sam sushinj v' Egiptovski desheli. — Kdor svojiga sushnja ali sushnjo f' palizo udari, de mu v' rokah mertev ostane, je smerti kriv. — Ako kdo svojiga sushnja ali sushnjo na okó

udari, in mu okó isbije, naj jih proste ispušči savolj ozhéla, ki ga je bil isbil. Tudi ako svojimu fushnju ali fushnji sób isbije, naj jih ravno takó proste ispušči.“

LXXXV. Povrazhivna praviza.

„Kdor zhlovéka udari, in ga ubiti misli, naj umerje. — Ako se dva mosha stepêta, in êdin svojiga blishnjiga s' kamnam ali s' pestjó udari, in od téga ne umerje, temuzh v' postelji leshi; zhe vstane, in ob palizi vùn iti samóre: si on, ki ga je udaril, ni smerti saflushil; vùnder pa mu more, kar je samudil in sdravnikam isdaljal, poverniti. — Kdor koga svojih sosédov rani, naj se mu takó poverne, kakor je storil; rano sa rano, okó sa okó, sób sa sób.“

„Ako se soper koga kriva prizha vsdigne in ga pregréhe satóshi: naj se obá, ktére sodba tizhe, pred Gosпода vprizho duhovnov in sodnikov vstávida, ki so tisti zhaft. In ko vse na tanko preišhejo in sposnajo, de je kriva prizha soper svojiga brata lash govorila: naj mu ravno to storé, kar je on svojimu bratu naménil; in po tem takim správi húdo smed val: de drugi tó flishijo in se bojé, in se nikdar nizh takiga storiti ne predèrsnejo.“

LXXX

s

„

kólje a

la, in

je ukr

vol, al

kdo pr

bodo t

dene;

se pa

sko po

blagu

jimu l

shivin

bí, al

nihzh

de ní

je pa

ne. A

od m

ni tré

jiga k

konez

pover

ba p

v' del

de, i

posut

vôla

rad l

pomi

LXXXVI. Postave, ki tízhejo premo- shenje blishnjiga, in shiváli.

„Zhe kdo vola, ali ovzo ukrade, in jih sa-
kólje ali prodá: naj poverne pét volóv sa eniga vo-
la, in shtiri ovzé sa eno ovzó. — Ako se to, kar
je ukradil, shter shivó per njem najde, bodi fi
vol, ali ofel, ali ovza; naj poverne dvoje. — Ako
kdo prijatlu dnarjev ali posódo s-hraniti da, in
bodo te rezhí njemu, kateri jih je s-hránil ukra-
dene; naj tat, ako se své, dvojno poverne. Ako
se pa ne své, bodi hifhni gospodar pred gospo-
sko postavljen, in naj perséshe, de ní roké po
blagu svojiga blishnjiga stégnil. — Zhe kdo svo-
jimu blishnjimu ofla, vola, ovzó, ali ktero koli
shivino s-hraniti da, in konez vsáme, ali ofla-
bí, ali zhe bo od sovrashnika prozh gnana, pa
nihzhe tega ni vidil: bodi s' perségo potèrjeno,
de ní roké po blagu blishnjiga stégnil . . . Zhe
je pa ukrádeno, naj gospodarju shkodo pover-
ne. Ako je od sverine snédeno, naj to, kar se
od mertve shivine najde, k' njemu pernese, in
ni tréba povrazhevati. — Zhe kdo kej ód svo-
jiga blishnjiga no pósodo prófi, in se pokasí ali
konez vsame, in gospodar ni v' prizho, mora
poverniti. Ako je pa gospodar v' prizho, ni tré-
ba povrazhevati; slasti, zhe je bilo sa dnarje
v' delo najéto. — Ako vol moshá ali shenó pobô-
de, in oni od tega umerjó, bódi vol s' kamni
posut, in njega mesó se ne smé jésti; gospodar
vôla pa je nedolshin. Ako je pa vol shé popréj
rad bódel, in so njegoviga gospodarja téga o-
pominjali, in ga ni saperl; in sta mosh in she-

na umerla: bódi vol s' kamni posut, in njegov gospodar umorjen.“

„Ko v' nógrad svojiga blishnjiga pridešh, smésh grojsdja jésti, kolikor se ti ga ljubi; to de vùn ga seboj ne nosi. Ko po njivi svojiga prijatla grésh, smésh klasje osmukovati in s' rokó ométi; tode s' serpam ne poshani. — Ako vidish vola ali ovzó svojiga blishnjiga sgu-bitu se, ne hòdi mémo, temuzh pelji nasaj k' svojimu blishnjimu. Ako tvoj blishinj ni tvoj sósed, in ne vésh sánj: shèni seboj domú, in iméj jo per sebi, dokler tvoj blishinj ne vprasha po nji, in ne vsame nasaj. Ravno takó stóri s' oflam in s' vsako rezhjo svojiga brata, ktera se bo sguabila; ako jo najdesh, ne puhaj jé v' nemar, ko ptujo. Ako vidish ofla ali vola svojiga brata sósesti se na poti, ne hòdi mémo, temuzh pomagaj mu po konzú. — Zhe kdo poshkoduje njivo ali vinógrad, in svojo shivino spuští ptuje popást, naj poverne, kar ima nar boljiga na svojim polji, ali v' nogradu po zéni shkóde. — Ako oginj ostane in se tènje vname, in pride do kupa snopja, ali do shita na njivi, naj poverne shkodo tisti, ktéri je sashgal. — Zhe kdo vodnizo skoplje, in jo ne sakrije, in vol ali osel va-njo pade, naj gospodar vodnize zéno shivine poverne; mertvo pa je njegovo.“

„Ne órji s' volam in s' oflam vréd. — Ne savésaj volju gobza, kadar na shkednu tvoje shito mane. — Ako po poti gredé tizhje gnésdo najdesh na drevésu ali na tléh, in starko sedéti na mladizhah, ali na jajzih, jo ne jemlji s'

mladi
mesih,
— Ko
in s'
dobil:
ne po
zhlove
kteri

LXX

blishn

2

nanej

sapelj

se sm

in pr

3

se niš

sorod

rim

de je

4

édin

viga

naj j

imé j

nu in

Ako

ktera

nim v

mladizhi vréd; spusti starko, ako mladizhe vsamešh, de ti bo dobro, in de dolgo shivish. — Ko dolgo zhasa mésto s' vojsko oblégash, in s' mozhnimi sasipi obdájash, de bi ga v' last dobil: ne posékaj drévja, ktero sadje rodí, in ne pokonzháj s' sekiro okrajne; sej je lés, in ní zhlovek, in ne more pomnóshiti shtevilo njih, kteri se f' teboj vojskujejo.“

LXXXVII. Nektére sakonske postave.

1) Bog je Israelzam prepovédal sakon med blishnjimi soródniki.

2) Israelzam tudi ni bilo perpusheno s' Kananěji sarozhiti se, de bi ne bili v' malikovanje sapeljáni. S' shenami drugih ptujih naródov so se sméli sarozhiti, zhe so oné malike popustile, in praviga Boga molile.

3) Ako ózhe ní imel finov, ampak le hzhére, se niso sméle sunaj rodú in ne sunej ozhetove sorodovine omoshíti; temuzh so se mógle f' kterim daljnim sorodnikom ozhetovim sarozhiti, de je delèsh v' ródu in sorodovini ostal.“

4) „Kadar bodo bratje vkùp prebivali, in bo édin njih bres otrók umerl, naj se vdova mertviga ne sarozhí drugimu; temuzh njegov brat naj jo vsame in svojimu bratu sárod obudí; in imé pervorojeniga od njé naj po njegovim iménu imenuje, de njegov imé v' Israelu ne mine. Ako pa on ne bo hotel svojiga brata shené vséti, ktera mu po postavi gré; naj gré shena k' mestnim vratam, in naj se k' starejshinam vérne, in

rezhe: Mojiga moshá brat nozhe imé svojiga brata v' Israelu obuditi; tudi ne mene sa sheno vséti. In naj ga prezej poklizhejo, in vprashajo. Ako bo odgovoril: „Jo nozhem sa sheno vséti“ naj shena v' prizho starejsin pred-inj stopi, in zhevelj s' njegove noge vsame, in mu v' obras plune, in rezhe: „Tako se godí zhlovéku, kateri svojimu bratu ne sosida hishe.“ In njegovo imé naj se v' Israelu imenuje: „Hisha is-sutiga.“

LXXXVIII. Snidniza.

V' flushbo boshjo je Gospod ukasal Mojsesu narediti shôtor, ki je bil Gospodov shotor, snidni shotor, ali snidniza imenovan, in je bil is dvojnih délov, is dvora in svetisha. Dvor je bil podolgast in shtirivogeljnati, od vs-hódnje strani proti sahódnji sto komólzov dolg, in od séverja proti jugu pétdeset shirok. Na vseh shtirih stranéh je bil, pet komolozov visoko, s' pregrinjali obdan; na verhu pa je bil raskrit. Perti so viséli na srebernih palizah, ki so na stebréh slonéle; in je bilo stebrov na slednji dolgi strani dvajset, in na slednji shiroki strani desét.

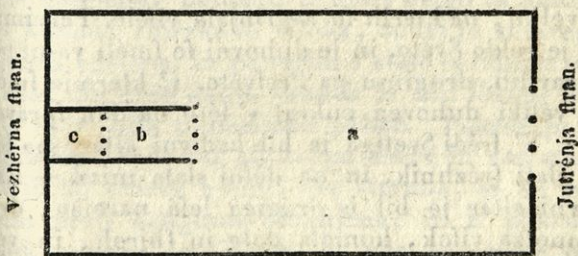
Vrata so bile na jutrenji strani dvajset komolozov shiroke, in tudi s' perti pregèrnjene. V' srédi dvora je bil vratam nasproti altar, kateri je bil trí komolze visok, pet komolozov dolg in shirok, lesén in vèl s' medjó (*kufram*) vdèlan. Na verhu je bil s' perstjo napolnjen, in nad-njó so se daróvi sashigali. Na shtirih vog-

lib,
kufre
nili,
bilo
nji t
kufre
sakla
neko
tarja
kal
zhul
umiv

ga bra-
sheno
afhajo.
ti naj
n zhe-
as plu-
ri svo-
né naj

lih, ki so bili rogóvam enaki, so bili shtirje
kufréni obrozški, v' ktere so dvé palize utek-
nili, ko so altar prenasjali. Sravin altarja je
bilo mnogiga oródja, ki ga je bilo ob darova-
nji tréba. Je bilo kufrénih verzhev sa pepél,
kufrénih lopat; nekoliko skedéljz, de so vanje kri-
saklanih shivál prestregovali; kufrénih vilez, in
nekoliko kadilniz i. t. d. Na jushnji strani al-
tarja je bila umivalniza, ktera je bila slita is ser-
kal (*shpéglov*) shená, ki so na vratih shtóra
zhule. V' umivalnizi so se duhovni roké in nogé
umivali, predin so darovali.

Obzhèrt snidnize.

a Dvor . b Svéto . c Prefvéto.

LXXXIX. Svetishe.

et ko
njene.
, kte-
dolg
) vdé-
n, in
vog-

Svetishe je bilo na vezhèrnji strani Gospo-
doviga shtóra, in je bilo od vs-hoda proti sa-
hodu trideset komolzov dolgo, od severja proti
jugu deset komolzov shiroko, in deset komolzov
visoko. Na sprednji strani je bilo rasgernjeno,
od drugih strani pa je bilo s' ofem in shtiridesetimi

děškami obdáno, ki so bile defět komolzov dolge in poldrugiga s'hiroke, s' slatam vdělane, in s' zheternimi sagrinjali ogèrnjene; in so bile s' slatimi obrózhki sklenjene in so na s'brebernih podpórah slonéle. Na s'prednji s'rani je bilo pet s'tebrov, ki so bili s' slatam vdělani, in so slonéli na kufrenih podpórah; sgorej so bili slati káveljni, na kterih so pregrinjala víšéle.

Beló pregrinjalo od verha do tál je s'vetilhe na dva kraja rasdelovalo; pèrvi del je bil dvajset komólzov dolg, drugi pa defět. Med pèrvim in drugim dělám ni bilo vrát, ampak s'htin s' slatam vdělani s'tebri so bili, ki so slonéli na s'brebernih podpórnjah, in v' s'tebréh so bili slati káveljni, na kterih so sagrinjala víšéle. Pèrvimu se je reklo Švéto, in le duhoven so sméli va-nj popravitih, drugimu pa Pèrsvéto, v' ktero je smél le véliki duhoven enkrat v' létu na dan s'prave.

V' s'rédí s'vetiga je bil kadivni altar, na lévi slati svézchnik, in na dèfni slata misa. — Kadivni altar je bil is drágiga lesá narejèn, dva komolza vífok, komolz dolg in s'hirok, in vs' s' slatam vdělan. Na verhu je bil s' stato okrájnizo obdan, in na voglih so bili slati s'tebrizhki, rogovam enaki, in pod njimi slati krógi, de so va-nje palize vteknili, ko je bilo tréba altar preněsti. Na tém altarji je duhoven vs'ak dan dvakrát, s'jutrej, ko je lampe na s'vezchniku pershigal, in s'vezhér, ko jih je trébil posébnó kadílo sashigal. Slati svézchnik s' sédmimi rôglji, na kterih je sédem s'vetíl ali lamp gorélo, je bil is zéliga vlit, in utrinjala, in skedéljze sa utrinke so bile kakor svézchnik is zhištiga slatá. Slata misa

je bil
poldr
vdela
najft
Bogu
lizhja
Gospé
jésti r
gi jed
in sla
devali

je bi
lesá m
gi ko
slatan
dana:
gi, in
filno
ki je
edin
perkl
pokro
obfén
njih
s'ravin
liza A

herni

je bila dva komolza dolga, komólz sširoka, in poldrugiga viſoka, is dragiga leſá, in s' ſlatam vdélana. Na to miſo je Bog ſapovédal djati dvanajſt hlébov is pſhenízhe móke. Tí kruhi ſo bili Bogu poſvezheni, in ſe jim je reklo kruhi oblizhja, predſtavljenja, ker ſo bili pred oblizhje Goſpódovo poſtávljeni. Le duhovni ſo jih ſméli jéſti na ſvetim kraji. V' ſili ſo jih pa tudi drugi jédli. Sravin njih, ſo bile tudi ſlate ſkedéljze, in ſlati kélhi. Vſako ſaboto ſo ſe drugi na miſo devali, ſtare ſe pa duhovni povſhíli.

V' Preſvetim, ktero je bilo groſno temno, je bila ſkrinja ſavése, ki je bila is dragiga leſá narejena, poltrétji komolz dólga in poldrugi komolz ſširoka in viſoka, ſunej in ſnotrej s' ſlatam vdélana, in na verhu s' ſlato okrájnizo obdana: Na dvéh daljih ſtranéh ſo bili ſhtirje krogi, in v' njih poſlazhene páliſe. Pokrov je bil filno lép, in is nar zhiſtejiga ſlatá; in nad njim, ki je bil ſédesh boſhji, dva Keruba, ki ſta bila edin proti drugimu obernjena, in k' pokrovu perklonjena; in ſlehern je eno perutnizo nad pokrovam ſkrinje ſavése raſproſtíral, in pokrov obſénzheval. V' ſkrinji ſavése ſo bile ob naſlédnjih zháfih dve kamnéne table Mojſeſove, in sravin njé ſlata poſóda s' mano napolnjena, paſliza Aronova, in Mojſeſove bukve.

XC. Sabóta.

Bog je ſapovedal ſédmi dan ali ſaboto ſleherniga tedna praſnovati, in fizer od vezhéra

petka, do vezhéra sabote, de bi zhlovek Bogu stvarniku vfiga svetá spodobno zhaft skasal, in de bi pozhili ljudjé in shivina. Kdor je prasnovanje sabote opustil, je bil punta soper Boga, tedaj smerti kriv.

Šo bile prepovédane vse déla in opravila, kterih ní bilo prav tréba, ali svoje shivljenje obraniti, ali ob daritvi. Torej she ni bilo perpušheno ob sabotah mane nabirati, oginj netíti, in kuhati, temuzh préd ta dan, préd sonzhnim sahódam so mogli skuhati, in merslo jésti ob sabotah.

Druge dní so duhovni v' dvoru sshotóra sju-trej in svezhér darovali jagnje léto staro, in jédni in pitni dar; ob sabotah pa so, mémo vsakdanjiga darú dvoje jágnet léto starih, jédni in pitni dar pernesli, in kruhe oblizhja spremenjevali.

Šabóta je bila Israelzam dan nedolshniga veselja nad Bogam, stvarnikam vfiga svetá, in njih kraljem. Štarshi so uzhili svoje otroke stvarnika nebéf in semlje sposnovati, in so jih opomnili velíkih dobrót in teshkih shtrafing, ki jih je Bog poslal nad njih ozhéte. Kteri so stanovali bliso snidnize, so shli tjè k' ozhitni flushbi boshji.

XCI. Šabótno léto.

Šléherno sédmo léto je bilo Šabótno léto, ki ga je Bog nékako prasnovati sapovédal. Šabotno léto niso sméli sejati, terte in drevéf obresovati, ali sadja domu správljati; kar je samo od sebe sraslo, je bilo prepustiti ubogim, domazhim

in divjim shivalim; tudi niso sméli dolgov terjati, ker dolshniki niso nizh prihodkov iméli.

Israelzi pa vunder niso postopali, temuzh so ribe in sverí lovili, zhéde in zhebéle ofkerbovali, pohishtvo in oródje popravljali i. t. d. Tudi je bilo perpusheno hishne déla opravljati, in kupzhevati; sosebno pa jim je bilo sapovédano postávo poslušhati, ki so jo to léto v' snidniže o prasniku selenih sshotórov brali.

Prasnovanje sabotniga léta je Bog ukasal, de bi se Hebreji bolj poduzhili v' svojih dolshnostih, kér so pogósto k' boshji flushbi hodili; in savolj téga, de bi se semlja spozhila, in nove mozhí dobila.

XCII. Svéto léto.

Šléherno petdeséto léto je bilo svéto léto, ktero je tedaj nastopilo po sédmih sabotnih létih. Šveto leto so Hebreji prasnovali kakor Šabotniga; tode sapovedano jim je she bilo vse sushnje Hebrejskiga rodú sprostiti, in vse prodane ali sstavljene hishe in njive poprejšhnim gospodarjem ali njih déleshem (*érbam*) nasaj dati, in dolgo ve sbrifati. De pa ni lakota nastopila, ker dve léti saporédama niso sejáli, so mogli Israelzi poprejšhne léta shita perhraniti; in desiravno niso poljá obdelovali, so vunder rasle grosdje, sádje in sélissha ubógim v' prid.

XCIII. Novo léto.

Dan flédnjiga mlaja so mógli duhovni vsakdanje daróve, in she dvoje junzhet, ovna in sedem jagnet v' shgavni dar pernesti, in jédni pa pitni gar, in kosla v' dar sa gréh. S' mlajem so Hebreji mésze, tedaj tudi novo leto perzhenjali. To de dnévi mlaja sploh niso bili prásnizhni. Dan noviga leta pa je bil prasnizhin, ter so ga prasnovali kakor sabóto; vùnder je bilo perpusheno kuhati. Ta dan so darove, ki so bili slehern dan, in ob dnévih mlaja sapovédani, pernesli; in pa she júnzheta, ovna, sedméro létnih jagnjet, moke in vina v' shgavni dar, in kosla v' dar sa greh.

Hebreji so óbzhje léto s' mlajem Tifhrita ali kosaperfka perzheli; zerkvéno léto pa s' mlajem Nísana ali maliga travna v' spomin odhóda is Egipta, ki je bil petnajsti dan téga mésza. V' spomin odhoda is Egipta so tudi prasnovali velikonozh, kar je bilo shé sgorej (LXX) povédano.

XCIV. Binkefhtni prasnik.

Binkefhtni gód so Hebreji prasnovali petdeséti dan po pervim dnévu Velikonozhniga godú. Drugi dan Velikonozhniga prasnika namrezh so darovali prvi snop reshí, in tako so perzhéli shétev, ktéra je bila v' sedmih tédnih dokonzhana; torej je bil petdeséti ali Binkefhtni (*po greshtko*) dan imenovan god shétve ali pervíne.

Ta god so Hebreji le en dan, pa prav véfélo prasnovali, in hvalne pésmi Bogu v' zhasht

péli; duhovni so pa dva hléba in zvétné móke is novinskiga shita v' hvální dar sa shétev; junzheta, ovna, in sedméro létnih jagnjet v' shgavni dar; kosla v' dar sa greh; in dvoje jagnjet v' hvalni dar pernéli.

Ta prasník bi bil utégnil vpeljan biti v' spomín, de je Bog petdeséti dan po odhódu is Egipta Israelovim otrokam postavo dal na góri Šinajski.

XCV. Prasník selenih shtórov.

Prasník selenih shtórov so Hebreji prasnovali v' spomín shtirdesetlétnega prebivanja v' púshavi, ko so v' shtorih stanovali; torej so tudi o tem godu v' selénih shtorih stanovati mógli. Je bil tudi gód sahvale sa sadje in tergátev.

Sazhétik je bil petnajsti dan mésza Tíshrita ali kosoperska, in so ga osem dní prasnovali; tode le prvi in ósmi dan sta bila prav sa prav prasnika. Prasník selenih shtorov je bil smed vsih prasníkov nar bolj vesélo prasnovan; hvalne pésmi so péli v' zhasht boshjo, in gostí so iméli, in per jédi so gospodarji sushnjim strégli.

Ta prasník so mógli tudi veliko vezh daróv pernésti, kakor o drugih prasníkih, in szer 1) prvi dan trinajst, drugi dan dvanjast, tretji dan enajst, zheterti dan desét, peti dan devét, shésti dan osem, sedmi dan sedem júnzhet, in jédni pa pitni dar; 2) sléhern dan dva ovna, in shtirnajst létnih jagnjet v' shgavin dar, s' jédnim in pitnim dáram; 3) ósmi dan mémo jédniga in

pitniga darú sédem létnih jagnjet, junzheta in ovna v' shgavin dar, in kosla v' dar sa gréh.

O Velikanozhnim in Binkefhtnim prasniku in o prasniku selenih sshotórov so mógli vsi Hebreji moshkiga spôla k' snidnimu sshotoru priti.

XCVI. Veliki dan sprave.

Véliko dan sprave je bil deséti dan mésza Tifhrita, tedaj pét dni pred prasniki selenih sshotórov. Ta dan so se mógli vsi Israelzi pokoriti in svoje gréhe obshalovati, vsi — véliki duhoven, drugi duhovni, Levitje, Israelzi visokiga in niskiga stanú. Od vezhéra devétiga dneva do vezhéra desétiga niso sméli nizh jésti; na vezher desetiga pa so veseló vezherjali.

Ta dan je le véliki duhoven slushbo boshjo opravljal. On je tedaj, v' navádno duhovsko oblazhilo oblézhen, junzheta in dva kosla, k' vram tam svetisha peljal; ondi je lósal, kateri koslov imá darovan biti sa gréhe ljudstva, kateri pa spushen. Po tem je saklál junzheta v' dar sa gréhe svoje, in svoje drushine, in kosla, kteriga je sadélo, sa grehe ljudstva; ter je prestrégel kri junzheta in kosla posebej v' dvé skedéljze.

Nato je vsel v' kadilnizo shiviga oglja s' altarja, je djál dvé pestí nar drajshiga kadíla v' posódo, ter je shel, v' eni roki kadilnizo, v' drugi posódo f' kadilam sa pregrinjalo v' Presvéto, ki je bilo le vélikimu duhovnu ta dan va-nj stopiti perpusheno. Štopivshi v' Presvéto je djál

kadilo na oginj, in je s' njim sedesh boshji pokádil; tedaj je difhezh oblak obdal skrinjo savése.

Po tem je vùn shel, in se spet nasaj vernil, skedéljze l' kervjo v' rokah, in je perst v' krí, ki je bila v' obéh skedéljzah pomozhil, in je pokrópil proti pokróvu skrinje savése, in sedemkrat na tla pred skrinjo savése. To storivshi je hité sapustil Presvéto, in je v' Švetim kadivni altar na shtirih rogovih l' kerjo is obéh skedéljz pomásal, in je spet perst v' krí pomozhil, in sedemkrat proti kadivnimu altarju pokrópil, v' snamnje, de se vsi Israelzi gréha ozhishujejo.

Ko je véliki duhoven is Švetišha prishel, je vsél shiviga kosla, in mu je svojo rokó na glávo polóshil, in nad njim sposnàl vse gréhe, dolgé in prestópe Israelzov, in jih je, takó rekózh, koslu na glavo sklizal; in s' pregrehami Israeloviga ljudstva obloshéniga kosla je v' to perpravljén zhlovek v' pushavo odpeljal, de jih je takó rekozh v' pushavo snéfel. Nato so drugi moshjé saklaniga junzheta in kosla is shtorja nefli, in ju foshgali l' kosho vréd.

Véliki dukoven je pa flékel navádno oblazhilo, in se je oblékel v' prasnizhno, ter je Bogu daroval sa se in sa ljudstvo jédin in pitin dar, junzheta, ovna in sedméro jagnjet v' shgavin, in kosla v' spravin dar.

XCVII. Posvezhene osébe ali pershone.

Le pervenzi Aronoviga rodú so bili odložheni, pravimu Bogu darovati, in obzhjo flush-

bo boshjo opravljati; tí so bili tedaj nekako duhovni. Po odhodu is Egipta si je Bog v' svojo flushbo v' snidnim shotoru Levjev rod odloznil. Levjevi mlajshi so tedaj naméstili pervénze vsih drugih rodóv, in v' spomin té spremémbe so mógle matere po preteklih dnévih svojiga ozhishevanja vse pervenze moshkiga spola v' snidni shotor pernesti, in dar opraviti, de so takó rekozh svoje sinove odkupíle.

Tode mlajshi Levjeviga rodú niso iméli vsi enakih pravíz; Levitje so sploh vsakdanje dela opravljali; mlajshi Aronovi so bili odlózheni v' imenitnisih opravila boshje flushbe; nar imenitnisih pa opravljati je bilo vélikiga duhovna. Drevá klati, vodó pernashati i. t. d. je bilo tudi Israelzam drugih rodov perpusheno.

(Levjev sarod je bil letá: Levi, Jakobov sin je imel tri sinove, ki so bili: Gersom, Kehat, Merári. Kehatov sin je bil Amram; in Amramova sinova sta bila Aron in Mojsef. Aronovi sinovi pa so bili Nadab, Abiu, Eleazar in Itamar.)

XCVIII. Levitje.

Levitje so bili v' boshjo flushbo tako posvezheni: 1) Šo mogli shivot in oblazhilo umiti, in si vse lasé porésati. 2) Šo pred snidni shotor dvoje junzhet, in moko s' oljem pernesli. 3) Jih je Mojsef pred svetíshem vprizho vsih Israelovih otrók s' vodó pokrópil. 4) Šo starejsihni rodov roké na-nje pokladali, in jih potem takim namésti sebe ali svojih pervenzov po-

stavili
in nj
in se
rovali
zhet,
giga v
tedaj
vezh

snidni
sapré
in or
in of
ko, v
tride
dela
ko p

1) U
so se
dva o
svoje
sef &
kri
go k
govi
dali
je a
in n

stavili. 5) Šo se vprizho vélikiga duhovna Arona in njegovih finov pred svetishem na tla vergli, in se l' tem Bogu in duhovnam v' flushbo darovali. 6) Šo pokladali roké na glavo dvéh junzhet, in so ju saklali eniga v' shgavin, in drugiga v' spravin dar. Posvezhevanje Levitov je bilo tedaj sa vselej vpravljeno, in ga ni bilo treba vezh ponavljati.

Njih opravila so bile: Na strashi biti per snidnim shtoruru; ga sjutrej odpréti in svezhér sapréti; na poti po pufhavi skrinjo savése, déle in oródje svetiga shtóra nositi; snidnizo zhéditi, in oskerbéti, zhéfar je bilo v' svetishi treba: moko, vino, olje i. t. d. Teshji dela so Levitje od tridesetiga léta do petdesetiga opravljali; loshji dela pa pet in dvajset let stari perzhéle in vezh ko petdeset let stari she opravljali.

XCIX. Duhovni.

Posvezhevanje duhovnov se je tako godilo: 1) Umiti, in v' duhovsko oblazhilo oblezheni so se pred altar postavili, kjér so bili junzhe, dva ovna, oprésni kruhi i. t. d. perpravljani. 2) Šo svoje roke junzhetu na glavo pokladali, in Mojsel ga je daroval v' dar sa gréh, in je perst v' kri pomozhil, ter rogóve altarja pomasal, drugo kri pa pred altar slil. 3) Šo Aron in njegovi finovi roké enimu ovnu na glavo pokladali, in Mojsel ga je v' shgavin dar saklal, in je altar krog in krog pokrópil. 4) Šo Aron in njegovi finovi drugimu ovnu roke na glavo

pokladali, in Mojsel ga je v' dar sa posvezhevanje pernésel, in je Aronu in njegovim finovam mézho desniga ufhesa, in páviz désne ròke in désne nogé s' kervjo pomasal; drugo kri pa okrog altarja slil. 5) Nato je Mojsel nekoliko kervi s' svétim oljem naméschal, in je f' tem Arona, in njegove finóve in njih oblazhilo pokrópil. 6) Sadnjizh je Mojsel mast, in rèp, in vso masthobo, ktera drob pokriva, in pézhizo od jéter, in obóje ledize óvna s' niju masthobo in désno plèzhe, tudi opréfin in s' oljem omésen hlepzhik vsél, in jih je Aronu in njegovim finovam v' roke djal, de bi jih Bogu darovali; in vse te kófze so na altarji foshgali. To posvezhevanje je bilo sedem dní ponavljano. Naflédnji duhovni pa vezh niso bili posvezheváni.

Duhovni so slednji dan sjutrej in svezher na kadivnim altarji kadilo ushigali; sjutrej tudi svetila slatiga svézhnika trebíli, svezhér pa s' oljem napolnovali in pershigali; sleherno saboto kruh oblizhja premenjali. V' dvoru so mogli na altarji oginj netiti, in pepél prozh spravljati, daritev opravljati, s' trobentanjem ljudstvu prasnikke osnanovati i. t. d. Sa vse té posámesne opravila so med seboj lófali.

Šlépim, hromovim, in nobenimu, ki je kaki madesh na shivotu imél, ni bilo perpusheno boshjo flushbo opravljati; pa so vúnder dobivali svoj dél od perhódkov snidniga sshotóra.

Duhovni so trideset lét stari flushiti sazhéli. Oni so iméli tudi poséбно oblazhilo, ki je bilo bélo, in fizer svítize, ki niso bile drugim Israelzam v' navadi; suknoj, ki je bila bres shiva

od v
vifhr
jo n
duho

ga f
vénst
kor
na g
dvoj
vélik
no,
lo d

széla
ko r
stam
is dv
herb
ram
imé
ni r
levi
pèrf
ga se
in v
bili
rode
búr

od verha szélama tkana; opafilnizo, ki je bila vishnjeva in s' zvetlízami vshita; in kapo, ki so jo na glavo pervesali, de ni dôli padla. Ko so duhovske dela opravljali, niso nosili obutve.

C. Vélíki duhoven.

Pervi vélíki duhoven je bil Aron, in njegova so naslédvali njegovi mlajshi po rédu pervénstva. Vélíki duhoven je bil ravno takó, kakor uni duhovni posvezhèn, pa verh téga tudi na glavi s' svétim óljem masíljen. On je imel dvoje oblazhilo: navadno, v' ktéro oblézhen je vélíki dan sprave v' Presvéto shel; in prasnizhno, ktéro je bilo velíko lépsih, kakor oblazhilo drugih duhovnov; in szer:

1) Šuknjó, ki je bila vishnjeva od verha szélama tkana; spodej pa so bili krog in krog ko margarano ve jábelka in slati svonzhki svérstama naprávljeni. 2) Nadrám niza, ktera je bila is dvéh délov; edin je bil na perših, in drugi na herbtu, in sta bila na ramah sapéta. Na sleherni rami je bil dragi kamen onih, v' kteriga so bile iména Israelovih otrók vrésane; v' kamin na desni rami iména shéft staréjsih, in v' kamin na levi rami shéft mlajshih sinov Jakobovih. 3) Napèršnik, kteri je bil péd dolg in shírok; v' njegova so bile vstavljene shtiri veršte dragih kamnov; in v' sleherni versti so bili trijé; ti kamni so bili s' slatam okováni, in va-nje iména Israelovih rodov vdélane. Naperšnik je bil nékaki tók ali búrsa, in je na dvéh slatih verishizah vífel, ki

fo bile na ramah perpéte. V' njem sta bila Urim in Tumim (Uk in Refniza), po kterima je véliki duhoven od Boga odgóvore prejémal. 4) Kapa, ktera je bila duhovski enaka, le vishi in s' nazhêlnikam osálfhana, ki je bil is nar zhistéjiga slatá, in v' njega so bile vrésane besede: „Gospodu posvezhenó“ v' snamnje, de véliki duhoven nófi vse pregréhe Israelovih otrók.

Cl. Darovi.

Dar se imenuje tisto, kar bo Bogu pernefeno in nékako pokonzhano. Hebreji so Bogu kerváve in nekervave daróve pernafhali. Kervavi daróvi so bili v' spravne in hvalne rasdeljêni; in spravni v' shgavne darove, v' darove sa gréh, in v' darove sa dolg. Nekervavi so bili jédni ali pitni.

Le na altarji v' dvóru snidniga fhotóra je bilo po Mojsefovi postávi perpusheno darovati, de so duhovni loshej zhúli in várvali molikovanja, in de so bili Israelzi opòmnenjeni edinosti boshje. Prepovedano je bilo divje shivali, ríbe, in bolno, kruljevo, flepo i. t. d. shivino darovati; sakaj nespodóбно bi bilo, take daróve Bogú, stvarniku vsih rezhí, v' dar pernesti.

Shgávni daróvi so bili imenovani tisti, od kterih je bilo vse foshgáno. Shivali, ki so sméle v' shgavin dar pernesti, so bile: Trilétne junzheta, létni kosli in ovni, gerlize in mladi golóbje. Shgavni darovi so bili darovani ali sa vse ljudstvo, kakor fléhern dan sjutrej in sve-

zhér,
mesn
ma o
vih,
vanji.
flikh

ki fo
prelo
mifli

po p
mógl

in lé
gerliz
nésti.

perne
gerliz
sa g
réji.

gerliz
dar s
4) P
nizh

ktéri
kdo

1) P
zhat
ni

nepr
4) P
njim
blag

Urim
e véli-
4) Ka-
i in s'
stéjiga
Gospo-
en nó-

zhér, in o drugih prasnikih; ali pa od posá-
mesnih oféb, od Nazirêjev, ako so se neveda-
ma ognufili in po dopolnjeni saljúbi; od góbo-
vih, ko so se osdravili; od máter po ozhifhe-
vanji. Tudi nevérniki so jih sméli po Hebrej-
skih duhovnih perneſti.

perne-
Bogu
Ker-
rasde-
arove
avi so

Daróvi sa gréh so bili tiſtim ſapovédani,
ki so prepóvd Mojsesove poſtáve vprizho drugih
prelomili in tiſtim, od kterih se je taki preſtòp
miſliti dal. Darovali so jih tedaj: 1) Matere
po preteklih dnéh svojiga ozhifhevanja. Oné so
mógle gerlizo ali mladiga golóba v' dar sa gréh,
in létniga ovna, ali zhe so bile ubóge, ſhe eno
gerlizo ali mladiga golóba v' shgavin dar per-
néſti. 2) Góbovi, kadar so se osdravili; oni so
perneſli kosla v' dar sa gréh, ubógi po dvóje
gèrliz ali mladih golóbov, in fizer eniga v' dar
sa gréh, in drugiga v' shgávni dar. 3) Naza-
rêji, zhe so se nevédama ognufili. Tí so dvé
gerlize ali dva mlada goloba, in ſzer eniga v'
dar sa gréh, in drugiga v' shgavni dar perneſli.
4) Pernaſhali so jih tudi sa vſe ljudſtvo o pras-
nizhnih dnévih.

ra je
ovati,
kova-
inoſti
ríbe,
daro-
e Bo-

Daróvi sa dolg so bili tiſtim ſapovédani,
kteri so ſapóvd Mojsesove poſtave, bres de bi bil
kdo svédil, v' némar puſtili; ter ga je pernéſel:
1) Kdor je opuſtil reſnizo, ki jo je védel, pri-
zhati. 2) Kdor se je nevédama ognúfil, in se
ni ozhifil, poſnej pa to svédil. 3) Kdor je
nepremíſlama perfégel, kej ſtoriti, in ni ſtóril.
4) Kdor je kej is ſvetiſha ukradil, ali bliſh-
njimu kako krivizo ſtoril; je mógel tudi ptuje
blago poverniti, in péti dél zéne perdjati. 5) Na-

, od
ſmé-
létno
nladi
li sa
sve-

zareji, zhe so se nevédama ognufili, in góbovi, kadar so sdravje sadobili.

Hválne daróve so opravljali v' sahvalo sa dobróte. V' hvalne darove so bili odlozheni junzheta, krave, kosli, kosé, óvni in ovzé. Tem darovam so tudi jedni in pítni dar perdjali. Le nekoliko mesá so soshgali, drugo pa so v' jéd perpravili in gostí iméli, in sushnje, vdóve, síróte, ubóge in Levite povabili. De bi se to ne opufhalo, je bilo prepovédano, sa drugi dan kej s- hraniti; le kar je od pojednje ostalo, so sméli drugi dan snésti. Tretji dan pa so vse soshgati mógli.

Nekervavi darovi so bili ali jédni ali pitni. Jedni so bili sploh is zvétne pshenizhne móke, ktera je bila kakor moka darovana, ali pa v' hlepze oméšana in spezhena. Jédne darove so le klávnim darovam perdevali; posámesno so se le naslednji darovali: 1) Kruhi oblizhja. 2) Pervi snop reshí, ki je bil drugi dan velikonozhniga prasnika darovan. 3) Dva hleba is novinskiga shita, ki sta bila darovana binkefhtni prasník v' sahvalo dokonzhane shétve. 4) Darovi sa dolg ubogih, kteri zlo dvéh gèrliz ali mladih golóbov niso mógli darovati. — V' pitni dar se je vino dalo, in tudi le kadar so se hvalni darovi pernafhali.

CII. Shege ob darítvi.

1) Kdor je hotel Bogá s' daram pozhafti, je darovávno shival v' dvóru snidnize pred

altar
sha

poló
so v
vali
mén
in d
je sa

so d
vitje
na-n
shga
njen
ge d

jo a
slili;
góvé
stvo
preg
dan
savé
rogó

kósz
rovi
kosh
tem
altar

néfe

altar postavil, in njé glavo proti vratam sveti-
sha obèrnil.

2) Daríviz je svojo roko shivali na glavo polóshil; ako se je pa sa vse ljudstvo darovalo, so véliki duhoven ali pervaki ljudstva roke shivali na glavo pokladali. Pokladanje rók je poménilo, de je daríviz s' shivaljo sebe naméstil, in de naj shival tisto shtrafingo terpí, ktéro si je sam saflúshil.

3) Shivali, ki so se sa ljudstvo darovale, so duhovni in Levitje saklali, druge pa le Levitje, in szer ravno na tistim kraji, kjér so roké na-nje pokladali; namrezh shivali, ki so bile v' shgavin dar, ali v' dar sa greh, ali sa dolg odmé-njene na polnozorni strani; ktere so bile pa v' druge darove odlozhene, na poldanski strani altarja.

4) Krí so duhovni, v' posódo prestrégli, in jo ali pred altar na tla, ali pa na stran altarja slili; kadar se je pernésel dar sa greh, so tudi rogóvé altarja s' njó pomasali; kadar pa sa vse ljudstvo ali sa vélikiga duhovna, so tudi v' Švétim proti pregrinjalu, ki je bilo pred Presvétim, in na dan sprave v' Presvetim proti pokróvu skrinje savése, in na tla pred skrinjo savése kropíli, in rogóvé kadivniga altarja pomasali.

5) Po tem so shivino is kóshe djali, in na kósze rasfékali. Daróve sa gréh, in shgavni darovi sa ljudstvo in sa vélikiga duhovna, so mógli f' kosho vréd, tode sunej sshotórja soshgani biti, po tem, ko so oferzhje is njih pobrali, ktéro so na altarji v' dvóru soshgali.

6) Med tem je duhoven drevá na altar nanésel in oginj narédil, in drugi duhovni so

tisto na altar poloshili, kar se je moglo foshgati; namrezh vse mesó shgavnih darov samotérih ljudi; od shgavnih daróv sa ljudstvo in velikiga duhovna, in od vsih drugih daróv so le mast, makhobo, ktera drób pokriva, obé ledize, s' níju makhobo, pézhizo od jéter in rèp óvez foshgali. Mesó so mógli poprej f' zhisto soljó osolíti.

7) Drugo mesó hvalnih darov so darivzi v' jéd perpravili in gostí iméli, rasun désniga plezha in perfí, kar je bilo sa duhovne odlozbiti; meso pa od darov sa dolg in sa gréh, zhe se ni darovalo sa ljudstvo ali sa velikiga duhovna, je bilo duhovnov, kteri so ga v' dvóru povshili.

CIII. Prepovedane jedí.

Hebrejem so bile naslédnje jedí prepovedane; in szer I. ognúsene: 1) Mesó tistih shtirínogatih shival, ktére ne preshvékvaajo, ali nimajo prav raspózhenih parkljev. 2) Vsfaktéra lasnína; in obádi, kteri nimajo kakor kobilize dvéh daljnih nóg sa skozhiti. 3) Nektéri tizhi. 5) Vse ribe, ktére nimajo plavút in shpér. 5) Vsfaka jéd in vsfaka pijazha je bila ognúsena, zhe je mertva ognúsena shival noter padla. 6) Vsfaka jéd in vsfaka pijazha, zhe je bila raskrita v' shotóru ali stanízi, kjér je bil umirajozh ali merlizh. 7) Vsfaka jéd in pijazha, ktero je kdo malikam daroval. 8) Štežno od shival.

Prepovedane so jim pa tudi bile II. posvezhe-
ne jedí: 1) Krí. 2) Shival, ki je bila od sveríne
vjédena. 3) Vse, kar je bilo v' daritev odlozhenó.

CIV. Ozhifhevanje ognúsenih in góbovih.

Kdor se je merlizha dotaknil ali mertve shivali, kostí, groba i. t. d. je bil ognusen. Nektirim ognusenim je bilo le oblazhilo opráti, in kopati se treba, ter so bili ozhifheni; nektére pa so mógli drugi ozhifhevati, in szer takó: Zhišti je vsél posódo s' vodó, je djal va-njo pepéla od rudezhe krave, in je trétji in sédmi dan sedemkrat s' hisopam ognúseniga pokrópil; nató je ta svoje oblazhilo opral, in je bil ozhifhen.

Pepel rudezhe krave se je takó dobilo. Krava, ki je bila bres graje in she nikoli ne podjármenjena, so sunej sshotórja vprizho duhovna saklali; in duhoven je s' perštam sedemkrat krí kropíl proti snídnimu sshotóru. Nató so jo soshgali, in s' njo vréd zédroviga lesa, hisopa in rudezho nit. In pepel so na zhištim kraji sunej sshotorja s- hranili.

Gobovi so mogli sunej sshotorja shivéti; ako se je pa kdo smed njih osdravil, se je mogel duhovnu skasati. Je duhoven poterdil, de je osdravljen, mu je ktéri drugi dva zhišta in shiva ptizha, zédroviga lesá, hisopa in rudezho nit pernéfel, in eniga ptizha saklal, in kri v' posódo, ki je bila s' vodó napóljena, prestrégel. In duhoven je shiviga ptizha, zédrovi lés, hisop in rudezho nit v' posodo pomôzžil, osdravljeniga sedemkrat pokrópil, in ptizha spustil v' snamnje, de je góbovi osdravljen. Nato je mógel ozhifhen svoje oblazhilo oprati, vse lasé porésati, se kópati, in to skosi ofem dni ponavljati; in potem je she le smél v' sshotorje nasaj priti.

CV. Pervína in desetína.

Pervína je bila prvi sréli sad sam na sebi, kakor snop reshí; naslédnja pervína pa je bila, zhe je bil prvi sad nekako spremenjen, postavim prva hleba. Prvi snop reshí in prva hleba sta se darovala v' iménu vsíga ljudstva. To pervíno so mógli k' snídnizi pernêsti. Memo te pervíne se pa Hebreji tudi pervino posemljiskiga sadú, sadja, vólne in medú pernasjali; pa ne na altar, temuzh duhovnam; torej se jim jo isrozhéváli, kjerkoli so utegníli.

Hebreji so mogli tudi opravljati desetino govéd, ovaz, kós, vsakiga sadú poljiskiga in vèrniga, in szer prvo in drugo; prvo so odrajtovali Levitam; is druge so pa mógli gostí napraviti, in Levite, vdove, firete, fushnje in druge uboge povabiti. Levitje so pa deseti dél desetíne, ki so jo prejéli, duhovnam dajáli.

CVI. Saljube ali obljúbe.

1) Israelzi so Bogú saljubili in daríli sami sebe ali druge osébe, shivali, dnarje, njive, hišhe; kar ni bilo szer v' navadi darovati, so smeli odkupiti.

2) Posebna saljuba je bila saperféga, f' katero so Israelzi mésta, ljudstva i. t. d. v' vojski Bogú tako saljubili, de je móglo vse shívo pomorenjeno, mésta rasdjane, in vse drúgo pokonzhanobiti. Od saperfége se ni dalo odkupiti, in nihzhe ni smel nizhéfar vséti. Kdor je kej vsél,

je
je

per
Tal
ne
pija
she
liko
shé
svoj

shiz
in v
besé
nili.
sal;
vil,
elov
Israe
nih
sel j
je p
je b
je G
fkas
pok
Gosp

je bil preklét. Le savolj kake velike pregréhe je bila saperféga vpeljána.

3) Nekteri so saljubili prijétnih, pa vúnder perpušhenih rezhí, sosebno vina sdershati se. Tako saljubo so storili Nazareji; saljubili so laf ne porésati, sdershati se vina in vsake mozhne pijazhe, tudi grojsdja, in varvati se vsakiga ognushenja. Ta saljuba je bila storjena ali sa nekoliko zhasa, ali pa sa vse shivljenje. Moshki in shénske so saljubili samí sebe, pa tudi starshi svoje otrôke.

CVII. Savésa.

II. Mojs. 24, 3-8. V. 1. 2. 9-11.

„In Mojsel je prishel (*s' gôre*), in je mnóshizi vse beséde Gospodove in postave povédal; in vse ljudstvo je s' enim glasam odgovorilo: ‚Vse beséde Gospodove, ki jih je govóril, bomo spolnili.‘ In Mojsel je vse govóre Gospodove sapisal; ter je sjutrej vstál, in altar pod goró postavil, in dvanajst snamnjev po shtevilu dvanajst Israelovih rodóv. Ter je poslal mladénzhev smed Israelovih otrók, in so darovali Gospódu shgavnih daróv, in saklali telét v' hvalin dar. In Mojsel je vsél pól kervi, in jo v' verzhe djal; drugo je pa na altar slil. In je vsél bukve savése, in je bral vprizho ljudstva, ktero je reklo: ‚Vse, kar je Gospod govóril, bomo storili, in se pokórne skasováli.‘ In Mojsel je vsél kervi in je ljudstvo pokrópil, rekozh: ‚To je krí savése, ki jo je Gospod s' vami sastran vsih teh besedí narédil.‘

„In (*Bog*) je rékel Mojsefu: „Pridi gôri k' Gospodu tí in Aron, Nadab in Abiu, in sedemdeset starejšhín Israelovih, in molite ga od délezh; in sam Mojsef stópi k' Gospodu; drugi pa naj se ne perblishajo; tudi ljudstvo naj ne gré gôri s' njim.“ Ter so fhli gôri Mojsef in Aron, Nadab in Abiu, in sedemdeset starejšhín Israelovih, in so vidili Israeloviga Bogá, in pod njegovimi nogámi je bilo délo, ko safir, in ko jasno nebó. In nad pervake Israelovih mlajshev ni stégnil svojih rók; ter so vidili Bogá.“

CVIII. Table postave.

II. Mojs. 24, 12-18. 31, 18.

„In Gospod je rékel Mojsefu: „Stópi k' meni na góro in ostáni ondi; in ti bom dal kaméne table, in postavo, in ukasíla, ki sim jih sapísal, de jih njih uzhišh.“ In sta se vsdignila Mojsef pa Josve, njegov slushabnik; in ko je Mojsef na góro fhel, je starejšhínam rekel: „Pozhakajte tukej, doklér k' vam nasaj ne prideva. Imate sraven sebe Arona in Hura; zhe kaki prepír vftane, se k' njemu vernite.“

„In ko je Mojsef gôri prifhel, je oblák pokríl goro. In flava Gospodova je stanovala na gôri Šinajski, in oblak jo je sakríval shéft dni; sédmi dan pa je Mojsefa is fréde oblaka poklízal. In podóba flave Gospodove je bila ko shgézsh oginj na verhu gôre pred ozhmí Israelovih otrók. In Mojsef je fhel po frédi oblaka, in na góro stópil, in je ondi bil shtirdesét dní, in shtirdesét

noz
elza
Mo
gôri
re f

suje
,Vsc
grec
sefu
pelj
tih
hzh
rilo
neff
is n
ki f
to v
nan
nik
vali
fél

di s
ro f
pili
telé
,Tí

nozhí. V' téh dnévih je Bog dal po njem Israelam mnogih ukasíl in sapóvd. In Gospod je Mojsefu, kadar je bil té góvore dokonzhàl na gòri Šinajski dvé kamnéne table postave dal, ktere so bile pífane s' boshjim perštam.“

CIX. Slato tele.

II. Mojs. 32, 1-14.

„Ko je pa ljudstvo vidilo, de Mojsef opré-
suje s' gore priti, se je k' Aronu snídilo in reklo :
,Vsdigni se, naredi nam bogove, de pred nami
gredó; kér ne vémo, kaj se je perménilo Moj-
sefu, njemu, ki nas je is Egiptovske deshele is-
peljal.“ In Aron jim je odgovoril: ,Vsemité sla-
tih uhánov is ušhél svojih shená, sinov in svojih
hzheri ter mi jih pernešíte. In ljudstvo je sto-
rilo, kar je bil Aron ukasal, in je Aronu per-
neflo uháne. In jih je prejel, in rastópil, ter slil
is njih teléta. In so rekli: ,To so tvoji bogóvi,
ki so te is Egiptovske deshele sproštíli.“ Aron,
to viditi, je pred-inj altar postávil, in je po os-
nanovavzu oklizati ukasal, rekozh: ,Jutri je pras-
nik Gospodu.“ In ko so sjutrej vštali, so daro-
vali shgavnih in hvalnih darov; in ljudstvo je
sédlo jest in pit, ter so vštali rajat.“

„In Gospod je govoril Mojsefu, rekozh: ,Poj-
di s' gore; sakaj grešhilo je tvoje ljudstvo, kte-
ro fi is Egiptovske deshele ispeljal. Hitro so sto-
píli s' póta, kteriga s' jim pokasal, in so fi slili
teléta, in so ga molili, in mu darovali, rekozh:
,Tí so tvoje bogovi, Israel! ktéri so te ispeljali

is Egiptovske deshele.‘ In Gospod je spet rekel Mojsefu: ‚Vidim, de je to ljudstvo terdovratno; pušti me, de se vname moja jesa nad njimi, in de jih potrébim; in bom storil tebe v’ velik národ.‘

„Mojsef pa je molil k’ Gospodu, svojimu Bogu, rekozh: ‚Gospod! sakaj se je tvoj sèrd vnél soper tvoje ljudstvo, ktero si ispeljal is Egiptovske deshele s’ veliko krepostjo in možhno rokó? Naj ne rekó Egipzhani: Svijazhno jih je ispeljal, de bi jih pomóril v’ gorah, in istrébil is semlje! Ulési se tvoja jesa, in bodi milostir hudobiji svojiga ljudstva. Špomni se Abrahama, Isaka in Israela, svojih hlapzov, kterim si perségel sam per sebi, rekozh: Bom namnóshil vash sárod, kakor svésde na nebú, in vso to deshelo, od ktere sim govoril, bom dal vashimu saródu, in jo bote v’ last iméli vékoma.‘ In Gospod se je dal potolashiti, in ní poslal svojimu ljudstvu nesfrezhe, od ktere je bil govoril.‘

CX. Malikovávzi kasnováni.

II. Mojs. 32, 15-35.

In Mojsef je s’ gore prishel, in v’ svoji rokó ki néfil dvé table postáve, ki so bile popisane na obéh stranéh, in od boshje roké sdélane; tudi pisanje je bilo va-nje od boshje roke vdóbljeno. In Josve, slifhati hrup vpíjozhiga ljudstva, je djal Mojsefu: ‚Vpitje, kakor v’ boji, se slifhi v’ shtorji.‘ In (*Mojsef*) je odgovoril: ‚Ni vpitje spodbádánja v’ boji, tudi ne vpitje pergánanja v’ bég, temuzh vpitje njih, ki pojó, slifhim.‘

„Ko se je pa shtorju perblishal, je uglédal teléta in rajanje; ter se je filno rasferdil, in table is rók vergel, in jih rasbil pod goró. In je sgrabil teléta, ki so ga naredili, ga je ras-tópil, in v' prah sterl; in je (*prah*) stréfel v' vódo in piti dal Israelovim otrokam. In je rékel Aronu: ‚Kaj ti je ljudstvo storilo, de si mu nar vézhi pregrého nakôpal?‘ Mu je odgovoril Aron: ‚Ne jési se, gospod moj! kér to ljudstvo posnash, de je k' hudimu nagnjeno. Šo mi rekli: Narèdi nam bogóve, de pred nami gredó; kér ne vémo, kaj se je permérilo Mojsesu, njemu, ki nas je ispéljal is Egiptovske deshele. In fim jim rekel: Kdo smed vas imá slatá? Ter so ga pernessli in mi dali; in fim ga vergel v' oginj, in prishlo je vùn to tele . . .“

„In Mojsel je stópil med vrata shtorja, in je djal: ‚Kdor je Gospodov, se k' meni perdrushi.‘ In so se sbrali k' njemu vsi Lèvjevi mlajshi, in jim je djal: ‚Opásaj se slédinj s' mèzhem okoli svojiga lédja; idite semtertje od vrat do vrat po srédi shtorja, in slehern umôri svojiga brata, prijatla in blishnjiga.‘ In Lèvjevi mlajshi so po Mojsesovi besédi storili; in tisti dan je bilo okoli tri in dvajset tavshent ljudi pomorjenih. In je rekel Mojsel: ‚Danf ste svoje roké Bogu posvétili; slehern nad svojim finam in nad svojim bratam, de se vam da blagoslòv.‘“

„Drugo jutro pa je Mojsel rekel ljudstvu: ‚Nar vezhi pregrého ste storili; torej bom gôri shel k' Gospódu, zhe se mi bo kjé dal sprofiti sa vashe pregrého.‘ In se je k' Gospodu vernil, in rekel: ‚Profim, to ljudstvo je nar vezhi

gréh storilo, in so si slatiga bogá naredili; tode, odpušti jim to hudobijo; zhe pa ne, me sbrisli is svojih bukev, ki si jih spisal. Gospod mu je odgovoril. Kdor se je soper mene pregréshil, téga bom is svojih bukev sbrisal. Tí pa idi, in pèlji to ljudstvo, kamer sim ti ukasal; moj angel pojde pred teboj. Jest pa se bom na dan mashevanja masheval tudi savolj téga gréha. Gospod je tedaj ljudstvo udaril savolj pregrëshenja s' telétam, ktériga je bil Aron narédil.“

CXI. Boshji serd se vléshe.

II. Mojs. 33, 1-23.

„In Gospod je govoril Mojsefu, rekozh: Idi, vsdigni se is tega kraja, tí in tvoje ljudstvo, kteriga pèljesh is Egiptovske deshele v' deshelo, ki sim jo Abrahamu, Isaku in Jakobu dati perfégel, rekózh: Tvojimu saródu jo bom dal; in angela pred tabo poslál; ter bom isgnál Kana-neje . . ., in bosh prishel v' deshelo, ki se mléko in méd po nji zedí. Sakaj, jest nozhem s' teboj iti, kér si terdovratno ljudstvo, de te kjé na póti ne pokonzham.“

„Ljudstvo, to húdo govorjenje flishti, je shalovalo, in nobedin se ni po navádno oblekel. In Gospod je rekel Mojsefu: ‚Povéj Israelovim otrokam: Terdovratno ljudstvo ste; ravno kar bom med vas stópil, in vas pokonzhál. She sdaj vèrsi od sebe svojo lepotijo, de vém, kaj mi je storiti s' teboj. Israelovi otrozi so tedaj

svojo lepotijo od sebe vergli pod goró Horebsko. (*Horeb je bil en verh Sinajske gôre*).“

„In Mojsel je vsél shotor, in ga je raspél delezh sunej shotorja, in je njegovo imé imenoval snidni shotor. In flehern smed ljudstva: ki je kako toshbo imel, je shel vùn do snídniga shotóra, ki je bil sunej stána. In ko je Mojsel shel v' shotor, se je vsa mnoshiza vsdignila, in flehern je stal med durmi svojiga shotóra, in so gledali sa Mojsesam, de je v' shotor prishel. In ko je Mojsel v' snídni shotor stópil, se je oblazhni stebèr dôli spustil, in stal pred vratmi; in Gospod je govoril Mojsesu. In so vidili, de je oblazhni steber stal pred vratmi shotóra. Ter so stali in molili med durmi svojih shotórov. Gospod pa je govoril Mojsesu oblizhje v' oblizhje, kakor govori zhlovek s' svojim prijatlam. In kadar se je v' stan vernil, se njegov flushabnik Josve, Nunov fin, mladenzh, ni ganil od shotóra.“

„In Mojsel je rekel Gospodu: „Mi ukashesh vùn peljati to ljudstvo, in mi ne povésh, koga bosh s' menoj poslal, slasti, kér fi rékel: Po ime-nu te posnam, in milost fi sadóbil pred menoj. Ako fim tedaj milost sadóbil pred tvojim oblizh-jem, mi pokáshi svoj obras, de te posnam in milost doféshem pred tvojimi ozhmí; osrì se na to ljudstvo, na ta ród.“ In Gospod je rékel: „Jest pojdem pred teboj in ti bom dal pôkoj.“ In je djal Mojsel: „Zhe sam pred nami ne grésh, naf ne pêlji is tega kraja. Sakaj po zhém móremo véditi, jest in tvoje ljudstvo, de smo milost sadóbili pred tvojim oblizhjem, ako ti ne grésh

s' nami; — ter homo flovéli med vřimi naródi, kteri na semlji shivé.“

„In Gospod je rekel Mojsefu: ‚Tudi to befédo, ki si jo govoril, bom spólnil; sakaj milost si dořégel pred mano, in te posnam po iménu.‘ In je rekel: ‚Pokashi mi svojo flavo.‘ Gospod je odgovoril: ‚Vřo svojo dobroto ti bom pokasal, in klizal pred teboj v' imenu Gospodovim; in se uřmilil, kogar se bom hotel, in bom milostljiv, komur se mi bo ljubilo.‘ In je řhe djal: ‚Ne bořh mógel viditi mojiga obrařa; sakaj noben zhlovek ne móre shivéti, ako me je vidil.‘ In je dalje govoril: ‚Glej! kraj je per meni, ter se vřtavi na řkalo. In ko moja flava memo pojde, te bom pořtavil v' votlino řkale, in te pokrill s' svojo deřnizo, dokler memo ne pridem; ter bom svojo rokó odmaknil, in bořh vidil řa menoř; mojiga obrařa pa ne bořh mogel viditi.‘

CXII. Savéřa ponovljena.

II. Mojs. 34, 1-10. 28-35.

„In Gospod je dalje rekel Mojsefu: ‚Sřéřhi mi dvé kamnéne table, pervim enake, in bom sapisal va-nje beféde, ktéře řo bile na tablah, ktéře si rasbil. Bódi perpravljén jutri; ter idi hité na goro řinajřko, in bódi per meni na verhu góre. Nihzhe ne hódi ř' teboř, in nihzhe naj ře ne da viditi po vři góri; tudi vóli in ovzé naj ře ne pářejo v' góri.‘

„Tedaj je sřéřal dvé kamnéne table, kakorřhne řo bile popréřřhne; ter je vřtal po nózhi, in

řhel n
ukasal
řpod v
vřtávil
njega
in Boř
likiga
řkasu
hudol
od ře
ozhét
tertig
,
in mo
řégel
s' nar
nam
svoje
nared
ni b
ródar
mi, g

defet
ni pi
befed
góre
govo
s' Go
řhi M
řo ře
je po
pervo

shel na góro Šinajsko, kakor mu je bil Gospod ukasal; in je vsél table seboj. In ko se je Gospod v' oblaku dôli spuстил, se je Mojseš pred-inj vstávil, in je klizal imé Gospodovo. Ko je memo njega shel, je Mojseš rekel: „Oblastnik, Gospod in Bog, usmiljeni in milostivi, poterpeshlivi, velikiga usmiljenja in svestobe; kateri svojo milost skasujesh távshentim; kéri odvsamesh krivizo, hudobije in gréhe, in pred kériim ni nihzhe sam od sebe nedolshin; kateri povrazhujesh krivizo ozhétov otrokam in vnukam do trétjiga in zhe-tertiga rodú.“

„Nato se je Mojseš hitro do tal perklonil, in molil, in rekel: „Gospod, ako sim milost do ségel pred tvojim oblizhjem, te profim, de grésh s' nami (sakaj to ljudstvo je terdovratno), in de nam odvsamesh krivize in pregréhe, in naf sa svoje imash.“ Gospod je odgovoril: „Savése bom naredil vprizho vsh, in zhudeshe delal, ki jih she ni bilo viditi na semlji, in med nobenim naródam, de vidi ljudstvo, ki si v' fređi med nji-mi, grosno délo Gospodovo, ktero bom storil...“

„In (*Mojseš*) je bil ondi s' Gospodam shtir-deset dni in shtir-deset nozhí; ní jédel krúha, in ni pil vodé; in Gospod je sapísal na table deset besedí savése. In Mojseš je néšel gredé s' Šinajške góre dvé table poštave, in ní vedil, de je njegovo oblizhje s' sharki obdano savolj pogóvora s' Gospodam. Ko so pa Aron in Israelovi mlaj-shi Mojsešovo oblizhje s' sharki obdano vidili, so se bali k' njemu perštopiti. In Mojseš jih je poklizal; ter so se k' njemu vernili Aron in pervaki mnoshize. In kadar jim je bil dogovó-

ril, so tudi vsi Israelovi mlajšhi k' njemu prifšli, in jim je vse sapovedal, kar je od Gospoda na Šinajski gori flifhal. In kadar je bil svoj govor dokonzhal, je sagrinjalo djal na svoje oblizhje. In ko je do Gospoda shel, s' njim govorit, ga je prozh djal, dokler ni vùn shel; po tém je Israelovim otrokam vse pravil, kar mu je bilo narozhêno. In ko je vùn shel, so vidili Mojsesovo oblizhje s' sharki obfijano; in on je svoj obras spet pokrtil, ko jim je govorik.“

CXIII. Popotvanje Israelzov po pufhavi.

II. Mojs. 40, 31-36 IV. 9, 23. 10, 35. 36.

„Kadar je bilo vse dodelano (*kar je bil Bog k' flushbi beshji narediti ukásal*), je oblak pokrtil snidni shotor, in slava Gospodova ga je napolnila. In Mojses ni mógel v' snidni shotor; sakaj vse je bil oblak pokrtil, in slava Gospodova ga je napolnila. Kadar se je oblak od shotóra vsdignil, so se Israelovi mlajšhi trumama na pot podali; in kadar je nad njim visel, so ostali na tistim mestu. Sakaj oblak Gospódov je po dnévu nad shotóram leshal, po nozhi pa je bil oginj pred ozhmí vsih Israelovih rodov, doklér so popótvali . . . Po Gospodovi besedi so shotóre raspéli, in po njegovi besédi so se na pot podali . . . In kadar so skrinjo vsdignili, je Mojses rekel: ‚Vsdigni se, Gospod, in naj se raskropé tvoji sovrashniki, in naj beshé pred teboj, ktéri te zherté.‘ Kadar so jo pa doli po-

flavi
Israe

blag
shot
gofl
zi p
Gosp
je b
spód

dilni
kadi
nesla
prifl
ume
nu:
hozh
jejo:
Aron
kliza
je bi
mita
shot

*)

stavili, je rekel: „Verni se Gospod k' mnoshizi Israelove vòjške.“

CXIV. Nadab in Abiu.

III. Mojs. 9, 23. 24. 10, 1-11.

Po tem, kadar so bili Aron in njegovi finovi blagoslovljeni „sta shla Mojses in Aron v' snidni shotor; in sta spet vùn prishla, in ljudstvo blagosloвила. In slava Gospódova se je vfi mnoshizi perkasala. In glej! oginj je vùn shel spred Gospoda, in je poshgal shgavni dar in mast, ki je bila na altarji. *) Trume, to viditi, so Gospóda hvalile, in se na svoj obras vergle.“

„Nadab pa in Abiu, Aronova finova sta kadilnize vséla, in va-nje djala ognja, na verh pa kadila; in sta pred Gospoda ptujiga ognja pernefla, kar jima ni bilo narozhêno. In oginj je prishel od Gospoda, in ju je poshgal, in sta umerla pred Gospodam. In Mojses je rekel Aronu: „To je, kar je Gospod govóril: „Posvezbevàn hozhem biti po njih, kateri se meni perblishujejo; in bom zheshen vprizho vfiga ljudstva.“ Aron, to slifhati, je umolknil. In Mojses je poklizal Misaêla in Elisafána, finova Oziela, kateri je bil striz Aronov, in je rekel jima: „Idita in vsemita vaju brata spred svetisha, in ju nefita vùn is shotorja.“ In sta sdajzi shla, in ju vsela, kakor

*) To je bil svéti oginj, ki so ga vùn in vùn netili, in ob zhasu Babilonfke sushnosti duhovni v' néki jami perkrili, in kétérga je Nehemija po selilu is sushnosti sopet nashel.

sta leshala v' platnene suknje oblezhena, in sta ju vùn vergla, kakor jima je bilo sapovedano.“

„In Mojses je djal Aronu in njegovima finóvama Eleázaru in Itamáru: „Ne odkrite svojih glav, in ne ratergajte svojih oblazhíl, de kjé ne umerjete, in se ne vnáme sèrd nad vso mno-shizo. Vafhi bratje, in vfa Israelova hifha naj shalujejo nad gorènjem, ktéro je Gospod poslal. Vi pa se ne ganite skos vrata fhotora, szer bo-te umerli; sakaj olje svetiga masíla je nad va-mi.“ In so storili vse po Mojsesovim povelji. Go-spod je tudi rekel Aronu: „Vino in kar bi koli utegnilo vpijaniti ne pí, ne tí, ne tvoji finovi, kadar greste v' snidni fhotor, de ne umerjete; (tó bodi vézhna sapóvd po vafhíh rodovinah): de snate raslozhiti med svétim in nesvétim, med ognúsenim in zhistim, in de uzhitè Israelove mlajfhe vse moje sapóvdi, ki jim jih je Gospod po Mojsesu nasnanil.“

CXV. Preklinjevaviz boshjiga imena kamnjan.

III. Mojs. 24, 10-16. 25.

„In Israelfke shène fin, ki ga je iméla s' Egiptovskim moshem med Israelovimi otrozi, je vùn shel, in se prepíral s' nékim Israelzam v' fhotorji, in kér je švéto imé preklinjal in rotíl, so ga k' Mojsesu peljali . . . In so ga vergli v' jézho, doklér ne svéjo, kaj de bo Gospod uka-sal. In Gospod je rekel Mojsesu: „Pélji prekli-njevavza vùn is fhotorja, in naj mu vsi, kteri so

ga slifhali, roké na glavo poloshé, in vse ljudstvo naj ga kamnja. Israelovim otrokam pa rêzi: Zhlovek, kateri bo svojiga Boga preklinjal, bódi savolj svojiga gréha pokorjen; in kdor bo Gospodovo imé rotil, naj umerje; vsa mnoshiza naj ga s' kamni posuje; bodi si rojak, ali ptujiz . . .“ In Mojsef je povedal Israelovim mlajshem; ter so peljali njega, ki je preklinjal, is shtorja, in so go kamnjali. In Israelovi otrozi so storili, kakor je bil Gospod Mojsefu ukasal.“

CXVI. Prepelize; vdrugizh.

IV. Mojs. 11, 1-6. 10-25. 30-34.

„In mermranje ljudi se je saflifhalo, ko de bi se bili soper Gospoda savolj truda, pertoshili. Gospod, to slifhati, se je rasferdil, in oginj Gospodov se je vnél nad njimi, in je poshigal konez shtorja. Ko je pa ljudstvo v' Mojsefa vpílo, je Mojsef molil k' Gospodu, in oginj je pogásnil. In je imenoval imé tistiga kraja Tabéra (*pogorische*); sató, kér se je bil oginj Gospodov nad njimi vnél. Sakaj, mnoga derhal, ki se je s' njimi na pot podala, je filno sheléla, in sedé jokala, in je tudi Israelove otroke pregovarjala, rekozh: „Kdo nam bo dal mesá jésti? Še spòm-nimo ríb, ki smo jih na Egiptovskim saštonj jédli, in na misel nam hódijo búzhe, in dinje in luk, in zhebula, in zhesen. Vsi suhi smo; nashe ozhi ne vidijo drugiga, kakor mano . . .“

„Mojsef je tedaj slifhal ljudi jokati po drushinah, sleherniga med vratmi svojiga shtóra.

In serd boshji se je filno vnél; tudi Mojsefu se je nemogozhe sdélo, to prenesli; in je rekel Gospodu: „Pokaj shálifh flushabnika svojiga? sakaj ne sadobím milost pred teboj? in sakaj si tésho vfiga tega ljudstva méní nalóshil? Ali sim jest spozhél vfo to mnoshizo! ali sim jo jest rodil, de mi pravifh: Nôfi jih na svojim narozhji, kakor nófi pésterna déte, in nêfi jih v' deshelo, ktero si njih ozhakam s' perségo obljúbil. Od kod bom mesá vsél, de bi ga dal tóliko ljudém? Jókajo nad menoj, in pravijo: Daj nam mesá jésti. Ne morem sam prenesti vfiga téga ljudstva; sakaj preteshki so mi. Ako pa drugazhi mislifh, prósim, me raji konzhaj, zhe sim milost doségel pred tvojimi ozhmi, de ne bom toliko terpél.“

„In Gospod je rekel Mojsefu: „Šklizhi mi sedemdeset mósh smed Israelovih starejšhín, kteri so ti kakor staréjšhi in uzheniki ljudstva snani, in pelji jih k' vratam snídniga sshotóra, in postavi jih sravin sebe; ter bom dôli stópil, in l' tabo govoril, in ti odvsel dubá, in ga njim dal, de bodo l' teboj tésho ljudstva nosili, in de ne bosh sam obloshen. Ter povéj ljudstvu: Ozhifite se; jutri bote mesó jédli; sakaj slifhal sim val rézhi: Kdo nam bo dal mesá jésti? V' Egiptu nam je bilo dobro. Gospod vam bo tedaj mesá dal, in ga bote jédli; ne en dan, ali dva, ali pét, ali desét, ali le dvajset dni; ampak zél méfiz, dokler vam ne pojde is nósa, in se vam ne gnusi nad njim; sató kér ste Gospoda savergli, kteri je v' frédi med vami, in kér ste se pred njim jokali rekozh: Pokaj smo shli is Egipta? In je djal Mojsef: „Sheškrat ste taushent jih je

téga ljudstva, in tí pravíš: Zél méšiz jim bom dal mesá jésti. Še bo kali toliko ovaz in volóv saklalo, de jih bo došti v' jéd? Ali se bodo vse ribe morjá snídile, de jih bodo nasítile? Gospod mu je odgovoril: „Je kali roka Gospodova preflaba? Sdaj sdaj bosh vidil, zhe se bo moje govorjenje spolnilo.“

„Mojsel je tedaj prishel, in je ljudstvu povédal beséde Gospódove; ter je sklizal sedemdeset mósh smed starejšhin Israelovih, in jih je postávil okoli sshotóra. In Gospod je v' oblaki dôli stópil, in mu je govóril, in je duhá, ki je bil v' Mojsesu vsél, in ga je dal sedemdesetim moshém. In duh je nad njimi ostál, ter so prerokováli... In Mojsel in starejšhini Israelovi so se vernili v' sshotórje. In je prishel véter spred Gospoda, in je od uniga kraja morjá prepelíze na kvishko vsdígnil, in jih je v' sshotórje rasfúl, dan hodá delezh okoli sshotorja; in oné so po sráku (*luftu*) letale dva komolza visôko nad semljó okóli sshotorja. Ljudstvo je tedaj shlo tisti dan in tisto nozh, in she drugi dan, prepelize lovit; (*in so jih nalovili*) ktéri malo desét starjev; ter so jih okrog sshotorja fushíli.“

„Mesó je bilo she v' njih sobéh, in to jéd she niso pojédli, in gléj! serd boshji se je vnél nad ljudstvam, in ga je vdaril s' filno veliko moríjo. In tisti kraj je bil imenovan Kibròt hataavà (*Pokopalishe posheljenja*); sakaj ondi so pokopali ljudstvo, ki je bilo poshelélo. In so shli od Pokopalisha posheljenja, in so prishli v' Háserot, in so tam ostali.“

CXVII. Marija in Aron mermrata soper Mojsesa.

IV. Mos. 12, 1-15.

„In Marija in Aron sta govorila soper Mojsesa . . . in rekla: ‚Ali je Gospod le po Mojsesu govoril? Ali ní tudi s' nama govóril?‘ Gospod, to slifhati (sakaj Mojses je bil nar krotkéji mosh med vsimi ljudmi, ki so bili na svétu) je sdajzi govoril njemu, in Aronu in Maríji: ‚Idite samo ví trijé k' snidnimu sshotóru.‘ In kadar so prishli, je Gospod v' obalznhnim štebru doli stópil, in se vstavil med vrata sshotóra, in je poklizal Arona in Marijo. In ko sta perstopila, je rékel jima: ‚Puflufhajta moje beséde: Ako je Gospódov prerok med vámi, se mu v' perkasni pokáshem, ali mu v' sanjah govorím. Ni tako s' mojim flushabnikom Mojsesam, kateri je nar svestéji v' moji zéli hishi; sakaj jest s' njim ufta v' ufta govorim, in on gléda Gospoda ozhitno, ne pa po skrivnóftnih besédah in podobah. Sakaj se tedaj nísta bala govoriti soper mójiga flushabnika Mojsesa?‘

„In se je rasferdil nad njima, in prezh podal. Tudi oblak, ki je bil nad sshotóram se je vsdignil, in glej! Marija je bila béla od gób, kakor snég. In Aron jo je poglédal, in jo vidil s' gobami obsuto, ter je djal Mojsesu: ‚Profim te, gospod moj! nikar nama ne vsemi sa slo ta gréh, ki sva ga nespametno storila, de ona ne bo kakor mertva . . . Glej, pol njé mesá je she od gob snédeno.‘

„In Mojses je klizal v' Gospoda, rekozh: ‚Bog!

profim te, osdravi jo.‘ In Gospod mu je odgovoril: . . . Šédem dni bodi odlózhena is shtórja, in potem nasaj poklizana.‘ Marija je bila tedaj v’ šédem dni is shtorja odlózhena; in ljudstvo se ni ganilo is tiftiga kraja, de je bila Marija nasaj poklizana.“

CXVIII. Oglédniki.

IV. Mojs. 13, 1-4. 18-34. 14, 1-5.

„In ljudstvo je fhlo is Haseróta, in je shtóre raspélo v’ Paranski pufhavi, in ondi je Gospod govóril Mojsefu, rekózh: ‚Poshlji mósh ogledovàt Kanansko deshelo, ktero bom dal Israellovim otrokam, od vsákiga rodú eniga pervákov.‘ In Mojsef je stóril, kar mu je bil Bog ukásal . . ., in jih je poslal ogledat Kanansko deshelo, in jim je rékel: ‚Idite gori na jushnjo stran, in ko pridite na goré, ogléjte deshelo, kakshna de je; in ljudi, ki v’ nji prebivajo, zhe so mozhní, ali flabi, zhe jih je veliko, ali malo; zhe je semlja dobra, ali ne, kakshne so mésta; zhe so obsidane, ali bres osidja; zhe je perst mastna, ali pušta; zhe je dosti drévja na nji, ali je bres drévja. Šerzhni bodite, in pernesite nam sadú deshele . . .“

„In (oglednike) so gòri gredé ogledovali deshelo od Šinske pufhave do Rohóba . . . in so prifhli do grojsdjiga potóka, in so odrésali mladíko s’ njé grojsdam, in sta jo nesla dva moshá na kólu. Tudi so vséli margaranovih jábelk in fig tiftiga kraja . . . In ogledniki deshele so se

nasaj vernili zhes shtirdefet dní, kadar so bili vfo deshelo obhodili; in so prifhli k' Mojsefu in Aronu, in k' vfi mnóshizi Israelovih otrók v' Paransko pufhavo, ktera je per Kádesu; in so govorili njima in vfi mnoshizi, in kasali sadje semlje, in pravili rekozh: „Smo prifhli v' deshelo, ki fi naf vanjo poslál in saref se mléko in med po nji zedí, kakor se da sposnati po tém sadji; tode ona imá filno mozhné prebivávze, in velike in obidane mésta. Mi smo tam Enákov sárod vidili. Amalek stanuje na poldanski strani, Heteji in Amoreji na gorah, in Kananeji ob morji in ob réki Jordánski.“

„In Kaleb je toláshil mermranje ljudstva, ki je soper Mojsefa vftalo, in je djal: „Idimo in polastímo se deshele; sakaj lohka jo bomo dobili.“ Drugi pa, kateri so bili s' njim, so rekli: „Ne móremo iti nad to ljudstvo; sakaj mozhnéji je, kot mí.“ In so grájali Israelovim otrokam deshelo, ktero so bili ogledali, rekozh: „Deshela, ki smo jo preglédali, svoje prebivávze poshéra; in ljudjé, ki smo jih vidili, so filno velike postave. Ondi smo vidili poshasti Enakovih finov od rodovine velikanov; njim permérjeni smo bili, kakor kobílize.“

„Vsa mnóshiza je tedaj vpíla, in jokala tisto nozh; ter so mermrali Israelovi otrozi soper Mojsefa in Arona rekózh: „De bi bili le v' Egiptu pomèrli, in de bi le v' ti velíki pufhavi konez vséli, in de bi naf Gospod ne pèljál v' uno deshelo; de bi ne bili s' mezhem konzhani, in de bi ne bile nafhe shené, in otrozi vjéti prozh peljani. Ali ni bolje vernite se na Egiptovsko?“ In so rekli

édin drugimu: „Postávimo si vójdova, in ídimo nasaj v' Egipt.‘ Mojsef in Aron, to slifhati, sta se na semljo vergla vprizho vse mnóshize Israelovih otrók.“

CXIX. Josve in Kaleb.

IV. Mojs. 14, 6-45.

„Josve pa Nunov sin, in Kaleb, sin Jefonov, ktera sta tudi deshelo ogledvala, sta rastergala svoje oblazhila in govorila vfi mnoshizi Israelovih otrók: „Deshela, ki smo jo obhodili, je prav dobra. Ako nam bo Gospod milostiv, naf bo va njo peljal, in nam bo dal semljo, pa kateri se mléko in méd zedí. Ne soperstavite se Gospodu, in ne bojte se ljudi té deshele; sakaj kakor kruh jih pojésti samóremo; vsaktéra bramba jih je sapustila; Gospod je s' nami, nikar se ne bojte.‘ In ko je vsa mnoshiza vpila in ju hotla l' kamni posúti, se je perkasala slava Gospodova vsem Israelovim otrokam verh snidniga sshotóra.“

„In Gospod je rekel Mojsefu: „Doklé me bo she to ljudstvo sametovalo? Doklé mi she ne bodo verjéli po vseh zhúdesnih, ki sim jih délal med njimi? Š' kugo jih bom udáril in pokonzhál; tebe pa hozhem postaviti poglavarja vézhiga ljudstva in mozhnéjiga, kakor je tó.‘ In Mojsef je rekel Gospódu: „Ter bodo svédili Egipzhani, ki si smed njih to ljudstvo speljal, in prebivávzi té deshele, ktéri so she slifhali, de si tí, Gospod! v' frédi téga ljudstva, in de tebe gléda jo oblizhje v' oblizhje, in de jih tvoj oblak po-

kríva; in de v' oblazhnim štebru pred njimi hó-
 desh po dnévu, in v' ognjénim štebru po nôzhi:
 de si takoshno mnoshizo pomóril, kakor eniga
 samiga zhlovéka; ter porekó: Ni mogel ljudstva
 v' deshelo perpeljáti, ktéro jim je (*dati*) perfé-
 gel; torej jih je v' pufhavi pomóril. Naj se te-
 daj skashe Gospodova mózh, kakor si perfégel,
 rekozh: Gospod je persanesliv in velíkiga usmi-
 ljenja, odvsame krivizo in pregréhe, in povérne
 v'faktérimu krivizhnimu; ktéri obishe gréhe o-
 zhétov na otrózih do trétjiga in zhetértiga rodú;
 profim te, odpústi gréh tega ljudstva pa svojim
 velíkim usmiljenji, kakor si jim bil milostiv od
 is-hoda is Egipta do téga kraja. In Gospod je
 rekel: ,Odpustím, kakor si govoril; kakor réš jest
 shivím, bo vesóljni svét poln slave Gospodove.
 Vúnder pa nobedin ljudi, ki so vídili mojo slavo,
 in zhudeshe, ktére sim délal v' Egiptu in v' pu-
 fhavi, in ki so me shé desétkrat skufhali, in niso
 bili pokorni moji besédi . . .; nobedin vsih vas,
 ki ste bili dvajsetiga léta in zhes shtéti in ste
 mermrali soper mene, ne bo prishel v' deshelo,
 ki sim svojo rokó vsdígnil, jo vam dati v' pre-
 bivalishe, rasun Káleba Jefónoviga sinú, in Josve-
 ta Nunoviga. Vashti otrozhizhi pa, ki ste mi rekli
 od njih, de bodo v' róp sovrashnikam, bom tje
 peljal, de vidijo deshelo, ktéra vam ní dopadla.
 Vashe mèrtve trupla bodo leshale po pufhavi.
 Vashti otrozi se bodo shtirdesét lét po pufhavi
 klatili, in se pokorili savolj vashe pregrehe soper
 mene, dokler ne s'rohné mèrtve trupla njih o-
 zhétov po pufhavi; po shtevilu shtirdeset dní,
 ki ste deshelo ogledváli, léto bo sa en dan shtéto.

In štirdefet lét bote po svojih gréhlih prejémali, ter pòmnilo moje mashevanje. Sakaj, kar fim govóril, bom stóril vfi ti hudobni mnoshizi, ktéra se je vsdignila soper mene; v' ti pushavi bo obnemagala in umerla.“

„Vfi moshjé tedaj, ki jih je bil Mojses poslal deshelo ogledvat, in kateri so, kadar so nasaj prishli, vfo mnoshizo v' mermranje sapeljali soper njega, kér so deshelo grájali: so bili udarjeni pred Gospodam, in so umerli. Josve pa Nunov fin, in Kaleb fin Jefonov sta shiva ostala od vsih, kateri so shli ogledvat semljo. In Mojses je govoril vse té beséde v fim Israelovim otrokam, in ljudstvo je sló shalovalo.“

„In gléj! drugi dan sgodej so vstali in shli na verh gôre, in rekli: ‚Šmo perpravljene gôri iti na kraj, od kteriga je Gospod govóril; sakaj greshili smo.‘ In Mojses jim je djah: ‚Sakaj prestopate boshjo besédo; tó vam ne bo teknilo v' prid. Ne hodite gôri, kér Gospod ni s' vami; de ne padete pred svojimi sovrashniki. Amalezhani in Kananeji so pred vami; pod njih mezhem bote padli, kér niste bili pokorni Gospodu, in Gospod ne bo s' vami.‘ Oni pa, vfi oslepljeni, so shli na verh gôre. In skrinja savése Gospodove, in Mojses se nista ganila is shotórja. In Amalezhani in Kananeji, ktéri so stanovali na gori, so doli perderli, jih pobili, in posekali, ter jih podili do Horne.“

CXX. Nesposhtováviz sabóte kamnjan.

IV. Mojs. 15, 32-41.

„Ko so bili Israelovi otrozi v' pufhavi, se je pergodilo, de so nashli zhlovéka, ktéri je drevá pobíral Šabótni dan, in so ga postavili pred Mojsefa in Árona, in pred vso mnóshizo, ter so ga saperli v' jézho, ker niso védili kej s' njim storiti. In Gospod je rekel Mojsefu: ‚Ta zhlovek móra umréti; vsa mnoshiza naj ga f' kamni posúje sunej shtórja.‘ Ter so ga vùn peljali in f' kamni posúli; in je umerl, kakor je bil Bog ukásal.“

„Gospod je tudi rekel Mojsefu: ‚Govôri Israelovim otrokam in rêzi jim, de si naredé na vógljih plajšhev robóve, in jih prevéshejo s' višnjevo prevóso; de jih vidijo in se spomnijo vsih sapóvd beshjih; de ne ravnajo svojoglavno, in s' svojimi ozhmi ne sijájo po mnogotérah rezhéh; temuzh de bolj na sapóvdi Gospodove mislijo, in jih spolnújejo; de bodo svéti svojimu Bogu. Jest sim Gospod vash Bog, ki sim vas is Egiptovske sêmlje ispeljal, de bi bil vash Bog.“

CXXI. Kore, Datan in Abiron mermrajo.

IV. Mojs. 16, 1-19.

„In gléj! Kore sin Isarov, kteri je bil sin Kaatov, in ta Levitov; in Datan pa Abiron sinova Eliabova; tudi Hon, sin Feletov smed Rubenovih mlájšhev, so se vsdignili soper Mojsefa s' dvésto in pétdesetimi drugimi Israelovih otrók, ktéri so bili imenítnišhi mnoshize . . . In so se snídili k'

Mojsefu in Aronu, ter so rekli: „Doſti vaji je; ſakaj vſa mnoshiza je mnoshiza ſvétih, in Goſpod je med njimi; ſakaj ſe povſdigújeta ſoper Goſpodovo ljudſtvo?“ Mojſef, to ſliſhati, ſe je na ſvoj obras vèrgel, in je govóril Kóretu, in vſi mnoshizi, rekozh: „Jutri bo Goſpod na ſnanje dal, kateri de ſo njegovi, ter bo ſvéte k' ſebi vsél; in ſe bodo k' njemu perbliſhali, ktére ſi bo ſbral. Štorite tedaj to: Šlehern vsemi ſvojo kadilnizo; tí Kore in vſa tvoja drushba; in jutri vsemite ognja in denite na-nj kadila pred Goſpodam, in kteriga koli bo iſvôlil, tiſti bódi ſvét; ſlò ſe povſdigujete, Levjevi otrozi!“ In je ſpet rekel Koretu: „Poſluſhajte otrozi Lèvjevi: Ali ſe vam malo ſdí, de vaſ je Iſraelov Bog ſmed vſiga ljudſtva lózhil, in ſebi perdrúſhil, de mu ſlúſhite v' ſtréshbi ſhotóra, in de ſtojtè pred vſim ljudſtvam, in ſtréshete njemu? Ali je ſató ſebi perdruſhil tebe in tvoje brate. Lèvjeve mlajſhe, de ſi ſhe duhóvſtvo perlaſtujete? in de ſe tvoja zéla drushba vſdiguje ſoper Goſpoda? ſakaj, kdo néki je Aron, de bi mermráli ſoper njega.“

„Mojſef je tedaj poſlal, in poklízal Datana in Abirona, ſinova Eljabova, in ſta odgovorila: „Ne gréva. Ali ſe ti malo ſdí, de ſi naſ iſ deſhele ſpeljal, po kateri ſe mléko in méd zedí; de bi naſ pomóril v' puſhávi; hózheſh kali tudi goſpodovati ſ' námi? Pazh ſi naſ perpeljal v' deſhelo, po kateri potóki mléka in medú tekó, in ſi nam dál v' laſt njive in nógrade? Ali nam hózheſh tudi ozhí iſkopati? Ne gréva.“ In Mojſef ſe je filno raſſerdil, in je djal Goſpodu: „Ne pogléj na njih daróve; véſh, de jim niſim

ne eniga oflízha vsél, in de nifim nobenimu smed njih nizh sháliga stóril.‘ In je rekel Kóretu: ‚Tí in tvoja drushha se jutri posébej postáвите pred Bogá, in Aron posébej; in vsémi slehern kadilnizo in deníte va-njo kadíla, ter darujte Gospodu dvé sto in pétdeset kadílniz; tudi Aron naj dersíhí svojo kadilnizo.‘ In kadar so bili to storili vprizho Mojsefa in Arona, in soper nju vso mnóshizo sklizali pred vratmi sshotóra, se je vřim slava Gospodova perkasála.“

CXXII. Semlja poshrè Koreta, Dátana in Abirona.

IV. Mojs. 16, 20-50.

„In Gospod je govóril Mojsefu in Aronu rekózh: ‚Lozhíta se od té-drúřhbe, de jih na ná-glim pokonzhá.‘ In šta se vèrgla na svoj obrás, in rekla: ‚Narmozhnéjšhi Bog vřih dubóv in vřiga, kar shiví! ali se bo tvoj serd nad vřimi snó-fil savolj gréha eniga samiga?‘ In Gospod je djál Mójsefu: ‚Ukashi vřimu ljudřtu lozhiti se od sshotórov Kóretoviga, Dátanoviga, in Abíronoviga.‘ In Mojsef se je vsdígnil in shel k’ Dátanu in Abíronu, in s’ njim so shli staréjšhi Isra-elovi; ter je djál mnóshizi: ‚Odstópíte od sshotórov hudobnih, in ne dotaknite se nobene njih rezhí, de se ne sapletetè v’ njih gréhe.‘ In kadar so od njih sshotórov odstópili, šta Datan in Abiron vùn shla, tér se vřtavila med vratmi svojih sshotórov s’ svojimi shenámi, in otrózi in s’ vřo drushino. In Mojsef je djál: ‚Po tém bo-

te posnali, de me je Gospod poslal, vse storit, kar vidite; in de si nisim nizh sam smislil. Ako bodo umerli smèrti med ljudmí navádne, in ako jih shtrafinga sadéne, kakorshina sadéva tudi drúge: me ni poslál Gospod; ako bo pa Gospod kej nóviga stóril, de se bo semlja od-pèrta, in jih posherla, in vse, kar je njih; in ako se pogrésnejo shivi v' bresen; vedite, de so sanizhevali Gospoda. Kakor hitro je tedaj govoriti néhal, se je semlja raspoznala pod njih nogami, se rasgerníla, in jih poshèrta s' njih shotóri, in s' vsim njih premoshênjem vréd. Ter so se shivi pogrésnili v' brêsen, in so bili pokríti s' semljo, in so poginili smed mnóshize. Vsi Israelzi pa, ki so okoli stali, so besháli na krizhanje pogrésnjenih, rekozh: „De kjé tudi naf ne poshrè semlja.“ Prishel je pa tudi ôginj spred Gospoda, in je pokonzhal dvésto in petdeset mosh, kateri so darováli kadílo.“

„In Gospod je govoril Mojsefu rekozh: „Sapovéj Eleázaru, sinu Aronovimu, duhovnu, de naj vsame kadilnize, ktére leshé na pogoríshi, in naj strése oginj sem ter tjè; saka j posvezhène so bile s' smertjo greshnikov; in naj jih skuje v' plêhe in perbije na altar, . . . de jih imajo Israelovi otrozi pred ozhmi v' snamnje in spomin.“ Duhoven Eleazar je tédaj vsél bronzhéne kadilnize, v' ktérikh so s' ôgnjem pokonzháni darovali, in jih je sková v' plêhe in perbil na altar; de bi Israelovi otrozi sa naprej v' spomin iméli, de se ne predèrsne kaki ptuji in kateri ni Aronoviga rodú darovati kadílo Go-

spódu; de ne terpi, kar je terpel Kore in vsa njegova družba; kakor je Gospod govoril Mojsefu.

„Drugi dan pa je vsa množiza Israelovih otrok mermrála soper Mojsefa in Arona, rekozh: „Vi dva sta pomorila ljudstvo Gospodovo. In kér je púnt vstal in hrum ráfel: sta Mojsef in Aron beshála k' fhotóru savése. In ko sta va-nj prišhla, ga je pokril oblak, ter se je perkasala flava Gospodova. In Gospod je rekel Mojsefu: „Beshita smed té mnoshize, sdajzi jih bom pokonzhal.“ Ter sta se na obras vèrgla, in Mojsef je rékel Aronu: „Vsêmi kadilnizo, sajmi ognja s' altarja, in dêni gori kadila, ter têzi hitro k' ljudstvu, in môli sa-nj; sakaj jésa je she vùn fhla od Gospoda in fhtrafinga se she perzhénja.“ In Aron je to storil in tékel med množizo, ktéro je she oginj popádal, in je darovál kadilo, in stojé med mertvimi in shivimi je profil sa ljudstvo, in fhtrafinga je nehála. Pokonzhanih pa je bilo fhtirnajst tavshent in sedemsto mósh bres unih, ki so konez vséli v' Koretovim púntu. In kadar je moríja nehála, se je Aron vèrnil k' Mojsefu pred vrata fhotóra savése.

CXXIII. Aronova paliza oselení.

IV. Mojs. 17, 1-13.

„In Gospod je govoril Mojsefu rekozh: „Govóri Israelovim otrokam ín vsêmi pálizó od sleherniga rodú, dvanajst páliz od vsih pervakov rodóv, in vsaktériga imé sapíshi na njegovo palizo. Aronovo imé pa sapíshi na Lévjevo pa-

lizo; sleherna paliza bo ród pomenila; in jih polóshi v' fhotor savése pred skrinjo (*savése*), kjér bom f' tabo govoril. Ktériga smed njih bom isvolil, tega paliza bo oselenéla, in bom potásil toshbe Israelovih otrók, s' kterimi mermrajo soper vaji.' In Mojses je govóril Israelovim otrokam, in vfi poglavarji slehernih rodov so mu dali, in je bilo dvanajst paliz memo Aronove palize. In Mojses je polóshil pálize pred Gospoda v' snidni fhotor."

„Drugi dan pa je tje shel, in glej! paliza Arona, ki je bil od Lêvjeviga rodú, je oselenéla, in pognála, in zvetéla in mändelne dosoríla. In Mojses je vse palize spred Gospodoviga oblizhja k' v'fim Israelovim otrokam pernésel, in slehern je svojo palizo uglédal, ter jo vsel. In Gospod je djal Mojsesu: ‚Nesaj Aronovo palizo v' snidni fhotor, de se ondi hrani v' snamnje nepokójnih Israelovih otrók, de nehajo njih toshbe soper mene, in de ne umerjó.‘ In Mojses je storil, kakor je bil Bog ukasal. Israelovi otrozi pa so rekli Mojsesu: ‚Gléj umíramo in vfi konez jemljêmo. Kdor se koli perblisha fhotóru Gospodovimu, umerje. Ali nam je v'fim umréti?‘

CXXIV. Voda is sklale; vdrugizh.

IV. Mojs. 20, 1-13.

„In Israelovi otrozi in vfa mnoshiza so prišli v' Šinsko pufhavo . . . in ljudstvo se je vstanovilo v' Kádesu. In ondi je umerla Marija, in ondi je bila pokopána. In ljudstvo ní vodé

imélo; ter so se snídili soper Mojsefa in Arona, in se spuntali in rekli: „De bi bili pazh umerli s' svojimi brati vréd pred Gospodam! Sakaj sta mnoshizo Gospodovo v' to pushavo vùn peljala, de konez jemljemo mí, in naša shivina? Sakaj sta naš speljala is Egipta, in na ta nesfrézhni kraj, kjér se ne móre sijáti, ki ne rodí fig, in nima nogradov, ne margaranovih jabelk, in zlo vodé ne v' pijazho.“

„In Mojsef in Aron sta mnoshizo odpravila, in shla v' snidni shotor, in se na semljo vergla, ter sta k' Gospodu vpíla, in rekla: „Gospod Bog, uslišhi vpitje tega ljudstva in odpri jim svoj saklad, studeniz shive vodé, de se napijó in néhajo mermrati.“ In velizhafivo Gospodovo se je perkasalo nad njima. In Gospod je govoril Mojsefu, rekozh: „Vsèmi palizo in sklizhi ljudstvo ti in tvoj brat Aron, in govoríta skali pred njimi, in ona bo vodé dala. In bosh vodó is skale perpravil, in bo pila vsa mnoshiza in njena shivina.“

„Mojsef je tedaj vsél palizo, ktera je bila pred Gospodam, kakor mu je bil sapovédal. In je sklizal mnoshizo k' skali, in jim je rekel: „Poslušajte, puntarji in nevéni! Ali vam bova mogla is te skale vode dobiti?“ In je vsdignil Mojsef rokó, in f' palizo dvakrat udáril na skalo, in je pervrélo veliko vodé is njé, takó, de sta se napíla ljudstvo in shivina. In Gospod je rekel Mojsefu in Aronu: „Kér mi nista verjéla, de bi me bila povelizhala pred Israelovimi otrozi: ne bota peljala téh ljudi v' deshelo, ktero jim bom dal.“ To je voda Meriba (*pre-*

rekanja), kjér so Israelovi otrozi Gospodu pre-
rékali, in je bil povelizhan med njimi.“

CXXV. Edomljani sovráshni.

IV. Mojs. 20, 14-21.

„Med tém je poslal Mojsef od Kádesa do Edomskiga kralja sporozhnikov, de bi rekli: ‚To sporozhí tvoj brat Israel: Véh vse nadloge, ki so nas sadéle; de so nas hi ozhétje v' Egipt shli, in de smo ondi stanováli dolgo zhasa; in de so Egipzhani peklili nas in nashe ozhéte, in de smo vpili v' Gospoda, in de nas je uflifhal, in an-
gela poslal, ki nas je is Egipta ispeljal. Glej, v' Kadesu smo, ktéro mesto je na tvojih sadnjih pokrajnah; prosimo, de smémo iti skos tvojo deshelo. Ne pojdemo po njivah, tudi ne skos nógrade; ne bomo pili vodé is tvojih vodníz; temuzh po véliki zhésti pojdemo, in se ne bomo ganili, ne na désno, ne na lévo, dokler ne pridemo zhes tvoje pokrajne.“

„In Edomljan mu je odgovoril: ‚Ne hòdi skos mojo deshelo, szer ti pridem s' oroshjem naproti.‘ In Israelovi otrozi so rekli: ‚Po vglajenim potu pojdemo, in zhe bomo mí, in nasha shivina od tvojih vodá pili, bomo plazhali, kar gré; kar plazhilo tizhe, se ni tréba bati; de le hitro skosi pridemo.“

„On (*Edomski kralj*) je pa odgovoril: ‚Ne pójdesh skosi.‘ In sdajzi se je vsdignil naproti s' mnoshizo breshtevilno, in s' veliko mozhjó, in ni hotel pervoliti profijozhim, de bi bili shli

fkos njegovo deshelo. Torej so se mu Israelzi umaknili.“

CXXVI. Aron umèrje.

IV. Mojs. 20, 22-30.

„In so vsdignili sshotórje od Kadesa, in so prifhli na Horško goro . . . in ondi je Gospod govoril Mojsesu, in je rekel: „Naj se spravi Aron k' svojim ljudém; sakaj on ne pojde v' deshelo, katero sim dal Israelovim otrokam, kër ni verjél mojim besédam per vòdi prerékanja. Vsêmi Arona in s' njim njegoviga finú, in pelji ju na Hórško goro. In slézhi ozhétu njegovo oblazhilo, in oblézhi va-nj Eleázarja njegoviga fina. Aron se bo správil, in ondi umerl.“

„Mojses je stóril, kakor je bil Gospod ukasal; ter so fhli na Horško goro vprizho vse mnoshize. In je slékel Aronu njegovo oblazhilo, in je va-nj oblékel Eleazarja njegoviga fina. In Aron je umerl na verhu gòre, in Mojses je doli shel s' Eleazarjem. Vsa mnoshiza pa, ko je vidila, de je Aron umerl, ga je obshalovala trideset dní po vfih svojih drushinah.“

CXXVII. Bronasta kazha.

IV. Mojs. 21, 1-9.

„Ko je pa Arádski kralj, Kananej, kateri je na poldanski strani stanovál, slishal, de Israel po Atarímskim pótu pride, se je s' njim bojevál, ga

premagal, in mu rop vsel. Israel pa se je s' saperfégo savésal Gospodu, ter je djal: „Ako mi dash to ljudstvo v' róko, hozhem njegove mésta rasdjati.“ In Gospod je uflifhal Israelove proshnje, in mu je dal Kananéja; in jih je pobil, in njih mésta rasválil, in je imé tistiga kraja imenoval Hórma (*Preklénstvo*).“

„(*Israelovi mlajfhi*) so se pa tudi od Horfke gore spustili na pot, ktera dersí proti rudezhimu morju . . .; in ljudstvo se je navelizhalo póta in terplénja, ter je govorilo soper Bogá in Mojsesa, in reklo: „Sakaj si nas ispeljal is Egipta, de nam je v' pushavi umréti? Ni ne kruha, ne vodé; nam se she gnufi nad to prasno jedjó?“ Torej je Gospod poslal ognjénih kázh med ljudstvo, in ko je od njih veliko ljudi pizhenih bilo, in umorjenih, so prifhli k' Mojsesu, ter so djali: „Smo grefhili, ker smo govorili soper tebe; prôfi, de nam odvsame kazhe.“ In Mojses je môlil sa ljudstvo. In Gospod je rékel njemu: „Narédi kazho is brona, ter jo postavi v' snamnje; kdor koli pizhenih bo poglédal va-njo, bo shivel.“ Mojses je tedaj narédil bronasto kazho, in jo je v' snamnje postávil; in ko so pizheni va-njo poglédali, so bili osdrávljeni.“

CXXVIII. *Sehon in Og premagana.*

IV. Mojs. 21, 10-13. 21-26. 33-35.

„In Israelovi mlajfhi so dalje fhli in fhotórje postavili v' Obótu; od tod so se vsdignili, in fhotóre naredili v' Jeabarímu v' pushavi, ktera je Mó-

abu na jutrenji strani. In so se od ondod vsdignili, in so prišli k' Zarédskimu potóku; ter so prezh šli, in se vstavili poleg Arnóna, ki teže v' pušhavi, in od Amorejskih pokrájn pride; sakaj Arnon je na Moabski pokrajni, ktera lózhi Moabljáne in Amorêje . . .“

„In Israel je sporozhnikov poslal do Šéhona Amorejskiga kralja, rekozh: ‚Prósim, de smém skos tvojo deshelo; ne bomo se ganili, ne na njive, ne na nógrade, in ne bomo pili is vodniz; po véliki zhésti pojdemo, dokler ne pridemo zhes tvoje pokrajne.‘ In on ni perpústil, de bi Israel shel skos njegovo deshelo; temuzh je zlo vojsko sklizal, in v' pušhavo napróti shel; in ko je v' Jáso prišel, se je bojeval s' Israelam. Tode Israel ga je s' mezhem premágal, in se polástil njegóve deshele od Arnóna do Jáboka, in do Amonjánov; sakaj na pokrajnah Moabskih so bile možhne branísha. Israel je tedaj vse njih mésta v' svojo last spravil, in je prebival v' vsih méstih Amorejskih; namrezh v' Hesebónu, in v' terjih njegovih. Hesebonsko mésto je Amorejski kralj Šehon v' lasti imel; sakaj bojeval se je s' Moabskim kraljem, in mu je vsel vso deshelo, ki jo je posédel do Arnóna . . .“

„In so se vernili, in so gori šli po potu Basánskim; in Og Basanski kralj jim je naproti shel s' vsm svojim ljudstvom, de bi se bojeval na Edréjskim. In Gospod je rekel Mojesu: ‚Ne boj se ga, sakaj v' last ti bom dal njega, in vse ljudstvo, in deshelo njegovo; in stori s' njim, kakor si storil s' Šehonom, Amorejskim kraljem, ki je v' Hesebónu prebival.‘ Pobili so tedaj

tudi téga, s' njegovimi otrozi in s' vřim ljudřtvam vréd do sadnjiga, in so se polastili deshele.“

CXXIX. Balak in Balaam.

IV. Mojs. 22, 1 - 7. 12 - 20.

„In Israelovi mlajřhi so dalje řhli, in řhotóre pořtavili na Moabskih planjávah . . . Ko je pa Balak, řeforov řin, vse vidil, kar je Israel řtoril Amorějem . . . je djal řtarejšřinam Madjanskim: ‚To ljudřtvo bo vse, kar je po našhik pokrajnah takó pokonzhalo, kakor vol pomúli travo do koreníne.‘ Ta je bil takrat kralj Moabski. On je tedaj poslal řporozhnikov do Balaáma, Beórjeviga řinú, védesha . . . ga poklizat, in mu rézh: ‚Gléj! ljudřtvo je priřhlo is Egipta, ki je pokrilo vřo semljo, in se vřtavilo meni našpróti. Pridi tedaj in prekólni to ljudřtvo; sakaj mozhnejřhi je, kot jeřt, de bi ga kjé mogel pobiti in pregnati is řvoje deshele . . .“

„In řtarejšřini Moabski in Madjanski so řhli, in neřli seboj plazhilo sa vedeshevanje . . . In Bog je rekel Balaamu: ‚Ne hódi s' njimi, in ne preklinjaj ljudřtvo; sakaj blagoslovljeno je.‘ Ter je řjutrej vřřal, in je rekel pervákam: ‚Idite našaj v' řvojo deshelo, sakaj Gospod mi je prepo védal s' vami iti.‘ Pervaki so se tedaj vernili, in so rekli Baláku: ‚Balaam ni hotel s' nami iti. Balak jih je sopet řhe vezh in plemenitniřhik poslal, kakor poprėj. In ko so priřhli do Balaama, so rekli: ‚To pravi Balak, řeforjev řin: Ne odlářhaj k' meni priti; perpravljén řim te zha-

štiti, in kar bošh hotel, ti bom dal; pridi in preklinjaj to ljudstvo.' Je odgovoril Balaam: ‚Ako bi mi Balak dal svojo hišho polno sebrá in slatá, bi ne mógel premeníti besedo Gospoda, svojiga Boga, de bi govóril vezh ali menj . . .‘ Bog je tedaj prishel k' Balaamu po nôzhi, in mu je rekel: ‚Ako so ti ljudjé prifhli tebe klizat, vštani in idi s' njimi; tode štóri, kar ti bom sapovédal.‘

CXXX. Ofliza Balaamova.

IV. Mojs. 22, 21-35.

„In Balaam je sjutrej vštál, je ofedlal svojo oflizo, ter je shel s' njimi. In Bog se je rasferdil. In angel Gospodov se je na potu postávil, Balaámu naspróti, kateri je na oflizi jéedel, in dva hlapza per sebi imel. Ko je ofliza angela vidila, ktéri je s' nagim mezhem na poti štál, se je ognila s' pota, ter je shla po njivi. Ko jo je pa Balaam tépel, jo spet spraviti na pot: se je angel postavil v' tesnízo med dve ográje, s' kterima so bili nógradi ograjeni. Ofliza, ga viditi, se je pertisnila k' šténi, in je vtisnila nogó jesdiza. On jo je pa spet tépel. In angel je shel na she tesnéji kraj, kjér se ní móгла ogníti, ne na désno ne na lévo, in se je postavil naspróti. In ko je ofliza vidila angela štati, je padla pod Balaamam; on se je pa rasferdil, in jo je she bolj s' palizo po rebrih tolkel. In Gospod je odperl oflizi usta, ter je rekla: ‚Kaj sim ti storila? sakaj me tepesh? in gléj! she trétji pót?‘ Balaam je odgovoril: ‚Kér si saflushila, in me saframo-

vála; de bi le mezh imel, de bi te mahnil.‘ Ofliza je rekla: ‚Ali nisim tvoja shivina, ktéro si vselej jesdáril do danafhnjiga dné? Povéj, kdaj sim ti kej takiga storila?‘ On pa je rekel: ‚Nikoli.‘

‚In Gospod je berfh ozhí odperl Balaamu, ter je vidil angela na potu stati s' nagim mêzhem, ter se je vèrgel na semljo, in ga môlil. In angel mu je djal: ‚Sakaj she tretjizh têpesh svojo oflizo? Jest sim prishel tebi nasprotvat, sakaj tvoj pot ni prav, in je meni sopern; in ako bi se ne bila ofliza s' pota ognilo, in ne odjenjala nasprotva-józhimn, bi ti bil umóril; ona pa bi bila shiva ostala.‘ Balaam je rekel: ‚Greshil sim, ker nisim védel, de si se tí vstavil meni nasproti; torej, zhe ti ní prav, de grém, se bom vernil.‘ In angel je djal: ‚Pojdi s' njimi in varuj se, kej drugiga govoriti, kakor kar ti bom ukasal.‘ Ter je shel f' perváki.‘

CXXXI. Balaam blagosloví Israelovo ljudstvo.

IV. Mojs. 22, 36-39. 23, 1-26. 24, 17. 25.

‚Balak, to flifhati, je shel Balaamu naproti . . . in mu je rékel: ‚Šim poslál sporozhníke, te poklizat; sakaj nisi prezej prishel k' meni? ti kali ne mórem plazhati póta?‘ Balaam mu je odgovoril: ‚Glej! tukej sim; pa ne bom mógel govoriti nizh drugiga, kakor kar mi bo dal Bog v' usta.‘ Tedaj šta vkup gredé prishla v' mesto, ktero je bilo na sadnjih pokrajnah njegoviga kraljéstva . . . In Balaam je rekel Balaku: ‚Na-

rêdi mi tukej sedem altarjev in perprávi ravno toliko telét in toliko ovnov. In je storil po Balaamovi besédi, ter sta poloshila na altar tèle in ovna vkupej Gospod pa je (*Balaamu*) beséde polóshil v' usta, ter je govóril: „Is Arama, is jutrovih gorá me je rekel poklizati Bálak, kralj Moabski, ter je djal: Pridi, in preklinjaj Jakoba; hiti, iu preklinjaj Israela. Kakó bom preklínjal njega, ktériga Bog ni preklél? Kakó bom rotíl njega, kteriga Gospod ni rotíl? S' verh hribov ga vidim, s' gorá ga uglédam. Ljudstvo stanuje posebej, in ni shtéto med naróde. Kdo móre rashtéti prah Jakobov, in shtevilo Israelove rodovíne? Moja dusha naj umerje smèrti pravizhnih, in moj konez bodi nihovimu enak.“ In Balak je rekel Balaamu: „Kaj délash? Šim te poklizal, de bi preklinjal moje sovrashnike; in ti jih namesti téga blagoslovísh.“ In mu je odgovoril: „Ali mórem govoriti kej drugiga, kakor kar mi je Gospod ukásal?“

Potem je Balak peljal Balaama na verh góre Fasga in mu je ukasal preklinjati Israelovo ljudstvo. In Balaam je darová, in rekel: „Vsdigni se, Balak! in poslušhaj; poslušhaj šeforjev fin; Bog ni kakor zhlovek, de bi legál; tudi ne, kakor fin zhlovékov, de bi se spreménil; tedaj, ker je rékel, ali ne bo storil? kér je govoril, ali ne bo spolnil? Šim perpeljan Iesem blagoslovit, blagoslóva ne morem sadershevati.“ V' Jakobu ní malika, in v' Israelu ni viditi podóbe; Gospod Bog njegov je s' njim, in trobentanje kraljeve smáge je v' njem. Bog ga je ispeljal is Egipta, in njegova mózh je enaka nosorógovi.

V' Jakobu ni vrashe, ne vedeshvanja v' Israelu. Ob svojim zhasu se bo právilo Jakobu in Israelu, kar je Bog storil . . . ' In Balak je rekel Balaamu: ,Ne blagoslôvi ga, in ne preklinjaj ga.' In Balaam je djal: ,Ali ti nisim rekel, de bom stóril, kar mi bo koli Bog ukásal.'"

Po tém ga je Balak peljal na goro Fogórjevo; pa Balaam je spet blagoslovil Israelovo ljudstvo: „ . . . Svésda bo is Jakoba góri shla, in paliza se bo od Israela vsdignila; ter bo Moabské vójvode udáril, in vse šetové finóve pokonzhal . . . ' In Balaam se je vsdignil, ter se spustil na svoj kraj; in tudi Balak se je vernil po pótu, kodar je bil prishel.'"

CXXXII. Fineesova gorézhnost.

IV. Mojs. 25, 1-18.

„Med tem je Israel shotóril v' šítimu, in ljudstvo je greshilo s' Moabskimi hzhérami, ki so jih k' svojim daritvam vabile. In so jédli, in njih bogóve molili. In Israel je Belfègorjevo véro na-se vsél. Gospod se je tedaj rasfèrdil, in je rekel Mojsefu: ,Vsêmi vse perváke ljudstva, in obéfi jih proti sónzú, de se moj serd vérne od Israela.' In Mojsef je rekel Israelovim sodnikam: ,Vfaktéri pobí svoje blishnje, ki so Belfègorjevo véro na-se vséli.' In glej! eden Israelovih otrok je vprizho svojih bratov k' Madjanfki nezhistnizi shel; in je vidil Mojsef in vsa mno-shiza Israelovih otrók, ki so jokali pred vratmi shotóra. Finees, sin Eleazara, finú Arona, vélikiga duhovna, to viditi, se je vsdignil smed

mnoshize, je popádel sulizo . . . in je oba prebódil. In nadlóga je nehala med Israelovimi otrozi; pobitih pa je bilo shtiri in dvajset tavshent.“

„In Gospod je rekel Mojsefu: „Finees, sin Eleazara, sinú Arona, vélikiga duhovna, je odvérnil moj serd od Israelovih otrók s' svojo gorézhnostjo, ki jo je sa-me raskasal med njimi, de nisim potrébil Israelze v' svojim serdu. Torej mu rezi: „Gléj! saveso mirú napravim s' njim. On in njegoví mlajshi naj duhovstvo imajo po vézhni savési; sakaj, sa svojiga Bogá se je vnél, in ozhistil hudobijo Israelovih otrók. Imé pa Israeloviga moshá, ki je bil s' Madjanko vréd umorjén, je bilo Zambri, ki je bil šábatov sin, pervak ene rodovine, Simeonoviga rodú. In Madjanska shena, ki je bila umorjena, se je imenovala Kozbi, hzhi šúrja, nar imenitnišhiga perváka Madjanskiga. In Gospod je govoril Mojsefu, rekozh: „Napovéj vojsko Madjanzam, in pobí jih. Sakaj, vojsko so vam napovédali, in val goljufno sapeljali po maliku Fêgorji, in po svoji sestri Kozbi, hzhéri Madjanskiga vójevoda, ktera je bila na dan nadlóge umorjena savolj malikovanja s' Fegorjem.“

CXXXIII. Israelzi bodo shtéti.

IV. Mojs. 26, 1-4. 51-56. 62-65.

„Ko je bila krí hudodélnikov prelita, je Gospod rékel Mojsefu in Eleazaru duhovnu, Aronovimu sinu: „Preshtejta vso mnoshizo Israelovih otrók, od dvajset lét in vezh, po njih hishah in sorodovinah; vse, ki samorejo na vojsko iti.

Mojsel tedaj, in Eleazar duhoven sta na Moabski planjávi, ob Jordanu, Jerihi nasproti govorila njim, ki so bili dvajset lét in vezh stári, kakor je bil Gospod ukasal, in sta jih shtéla po rodóvih, in njih shtevilo je bilo . . . (*bres Levjevih otrók*) shestkrat sto tavshent, tavshent, sedemsto in trideset. In Gospod je govoril Mojsefu, rekozh: „Med té naj se deshela po shtevilu imén v' deléshe rasedlí. Tém, kterih je vezh, daj vézhi delèsh; in tém, kterih je manj, manjšhi; slehernim, kakor so bili sdaj rashtéti, naj se da delèsh. Tode s' lósam naj se deshela rasedlí rodóvam in sorodóvinam; s' losam naj se rasedlí delèsh méd-nje, po tem, kakor jih je ali vezh ali manj.“

(*Levjevih otrók pa*), „je bilo tri in dvajset tavshent moshkiga spola, kar jih je bilo mesez starih in vezh; sakaj niso bili med Israelovimi otrozi shteti, in ni jim bil dan delèsh s' unimi vréd. To je shtevilo Israelovih otrók, kteri so bili popifani od Mojsefa in Eleazarja na Moabski planjavi ob Jordanu, Jerihi nasproti. Med njimi ni bilo nobeniga od tistih, ki so bili popréj v' Šinajski pufhavi od Mojsefa in Arona shtéti. Sakaj Gospod je pred povédal, de bodo vfi v' pufhavi umerli. In savolj téga ni nobedin ostal smed njih, kakor Kaleb, Jefonov fin, in Josve, Nunov fin.“

CXXXIV. Josve, Mojsefov naslednik.

IV. Mojs. 27, 12-23.

H' konzu shtirdesetiga léta, ki ga je Israelovo ljudstvo v' pufhavi shivélo, in ko je bilo

imélo ravno iti zhes Jordan, „je Gospod rekel Mojsefu: ‚Pójdí na goro Abarimsko in oglédaj od ondod deshelo, ktéro bom dal Israelovim otrokam; In kadar je bosh oglédal, pojdesh tudi ti k' svojimu ljudstvu, kakor je shel tvoj brat Aron; kér sta me rasshalíla v' pufhavi Šínski, ob prerékanji mnoshize; in me nísta povelizhala prizho njé savolj vodé. Ta je voda prerékanja v' Kadesu v' Šínski pufhavi.‘ In je odgovoril Mojsel: ‚Naj Gospod, Bog vsíh duhov, vřiga mesa, moshá postavi zhes to mnoshizo de bo hodil pred njimi, in jih vódil, de ne bo Gospodovo ljudstvo, kakor ovzé bres pastirja.‘ In Gospod mu je djal: ‚Vsémi Josveta Núnoviga sinú, moshá, v' kterim je Duh, in polóshi na njega svojo rokó, ter ga postávi pred Eleazarja, vélikiga duhovna, in pred vřo mnoshizo; in mu daj vprizho vsíh postave in dél svoje zhařtí, de bo nje-mu pokórna vsa mnoshiza Israelovih otrók. Sa tó, kar bo storiti, naj vprafha Eleazar, véliki duhóven sa svet Gospoda. Po njegovi besédi naj délajo on in s' njim vréd vsi Israelovi otrozi, in vsa druga mnoshiza. Mojsel je storil kakor mu je bil Gospod ukasal. In je vsél Josveta, in ga je postavil pred Eleazarja, vélikiga duhovna, in pred vse shirálo ljudstva. In mu je polóshil svoje roké na glavo, in mu je vse povédal, kar je bil Gospod ukasal.“

CXXXV. Madjánzi premágani.

IV. Mojs. 31, 1-17.

„In Gospod je govóril Mojsefu rekozh: ‚Mařhúj se poprej savolj Israelovih otrók nad Ma-

dianzi, in po tem se bofh perdrúshil k' svojimu ljudstvu. In Mojsef je sdajzi rekel: „Naj vsáme nékej mósh smed vaf oroshje sa vojsko, de se bodo namésti Gospoda mashevali nad Madjanzi. Tavshent mosh naj se jih sbère od fleherniga rodú Israeloviga, in naj bodo posláni na vojsko. Tedaj so dali tavshent mósh od fleherniga rodú; to je, dvanajst tavshent, ki so bili na boj perpravljeni. In Mosjes jih je poslal s' Fíneesam, ki je bil fin Eleazarja duhovna; mu je tudi svétih posód in trobént isrózhil. Ter so se bojevali s' Madianzi, in jih premagali, in vse, kar jih je bilo moshkiga spola pobili; . . . tudi pet pervakov ljudstva in Balaama, Beorjeviga finú so s' mezhem pomóрили. In so vjéli njih shené, in otroke in vso shivino, in vse blagó. Karkoli so mogli so ropali, in njih mesta, vafí in gradóve so s' ognjem poshgali. In so vséli róp, in vse vjéto od ljudi in shivine, ter so perpeljali k' Mojsefu in Eleazarju duhovnu, in k' vfi mnoshizi Israelovih otrók; drugó oródje pa so nefli v' shotórje, ki je bilo na Moabskih planjavah poleg Jordana, Jerihi nasproti. Mojsef pa, in Eleazar duhoven, in pervaki mnoshize so jim is shotórja naproti fhli. In Mojsef se je rasferdil, . . . ter je djal: „Sakaj ste shené shive puftili? Ali niso one Israelove otroke po Balaamovim sveto vanji goljsale, in vaf sapeljale, de ste savolj Fêgorja od Gospoda odstópili; ki je tudi savolj tega nadlóga prishla nad ljudstvo. Pobíte tedaj vse, kar jih je koli moshkiga spóla, tudi otroke; pokonzhájte tudi shené, ktére so se s' moshmí spezhale.“

In so storili takó. Rop pa je bil rasdeljên med Israelze, kateri so se vojskovali, in med njih, ki so domá ostali; tudi so od ropa Bogu hvalin dar pernešli. In so preshteli ljudstvo, in nihzhe ni konez vsél v' vojski.

CXXXVI. Rubenovi in Gadatovi mlajshi, in pol Manasetovih dobé lastnino.

IV. Mojs. 32, 1-33.

„In otrozi Rubenovi, in Gadatovi so iméli veliko drobnize, in grosno veliko premoshenje shivine; in so vidili, de je Jáserfka in Galaadska deshela perlóshna sa réjo shivine: ter so prifhli k' Mojsesu, in k' Eleázarju duhovnu, in k' pervákam mnoshize, in so rekli: . . . ,Deshela, ki jo je Gospod pred oblizhjem Israelovih otrók udaril, imá vsiga obilno sa pasho shivine; in mí, tvoji hlapzi, imámo veliko shivine. Próximo tedaj, zhe smo pred tabo milost nashli, de jo nám, tvojim flushabnikom, v' last dasih, in de nas ne péljesh zhes Jordan.‘ In Mojses jim je odgovoril: ‚Bódo kali vashi bratje na vojsko shli, in ví bote tukej sedéli. Sakaj stráshite Israelove otroke, de se ne upajo zhes iti v' deshelo, ki jo jim bo Gospod dal? Ali niso ravno tako vashi ozhétje ravnali, ko sim jih od Kadesbárne poslal deshelo ogledovat. In so shli do potóka Eskol (*Grojsda*) in so vso deshelo ogledali; ter so serzé Israelovih otrok odvernili, de niso shli na pokrajne, ki jim jih je bil Gospod dal; kateri je v' svoji jési perségel, in rekel: Nobedin njih,

ki so is Egipta gôri fhli, kar jih je dvajset lét, in vezh starih, ne pojde v' deshelo, ki fim jo Abrahamu, Isaku in Jakobu s' perségo obljudil; kér me niso hotli slúshati; rasun Kaleba, Jefonoviga finú, Kenejza, in rasun Josveta, Nunoviga finú; ta dva sta mojo voljo dopolnila. In Gospod se je nad Israelam raserdil, in ga je shtir-deset lét po pushavi okoli vodil, dokler ni ves tisti rod pomèrl, kateri je pred njegovim oblizh-jem húdo délal. In glejte! je djal Mojses, ví ste se vsdignili namésti svojih ozhétov, vi sárod in otrôzi pregréfhnih ljudi, de bi serd Gospodov nad Israelam she bolj podkurili. Ako ga ne bote poslufhali, bo on ljudstvo v' pushávi popústil, in vi bote krivi smerti vsih.“

„Oni so pa blishej stopili, in so rekli: „Ovzhake bomo postavili, in hléve sa shivino, in terdnjave sa svoje otrôke: mí pa bomo oroshje vséli, ter pojdemo opafani na vojsko pred Israelovimi otrozi, dokler jih na njih kraj ne perpéljemo. Nashi otrôzi, in nashe premoshenje bodo v' terdnjavah savoljsalesovanja prebivavzov. Ne pojdemo na dom, dokler Israelovi otrozi svoje dédine v' last ne dobé. Tudi ne bomo nizh iskali na uni strani Jordana, sakaj she imamo svojo lastnino na vs-hódni strani.“ In Mojses jim je djal: „Zhe bote storili, kar ste obljudili, se perpraviti, ter idite na boj pred Gospódam; in vsi vojskhaki naj gredó s' oroshjem zhes Jordan, dokler Gospod svojih sovrashnikov ne podère; in dokler se mu ne podvershe vsa deshela; ter bote nedólshni pred Gospodam, in pred Israelam, in bote v' lásti iméli okrajne, ki jih shelité vprizho Gospoda.

Ako pa ne bote storili, kar pravite, védite, de soper Boga greshitè, in de bo vash gréh le vas sadèl. Sidajte tedaj mésta sa svoje otroke, ovzhake in hléve sa ovzé in shivino, in spolniti, kar ste obljubili.“

„In Gadátovi in Rubenovi mlajshi so rekli Mojsefu: ‚Mí smo tvoji slushabniki; kar nash gospod sapové, bomo storili. Švoje otroke, in shené, malo in véliko shivino bomo popustili v' Galaadskih méstih, mí pa tvoji hlapzi pojdemo vfi perpravljèni na vojsko, kakor tí gospod govorišh.‘ Mojsef je tedaj sapovedal Eleazarju, duhovnu, in Josvetu Nunovimu finu, in pervakam Israelovih rodóv, in jim je djál: ‚Ako vfi Gadatovi in Rubenovi finóvi s' oroshjem na vojsko pojdejo zhes Jordan pred Gospodam, in fi ví deshelo podvèrshete: dajte jim Galaad v' last. Ako pa ne bodo hotli s' vami vréd iti s' oroshjem v' Kanansko deshelo, naj dobé med vami prebivalishta. In Gadatovi, pa Rubenovi finovi so odgovorili: ‚Kakor je Gospod svojim hlapzam govóril, bomo storili. Mi pojdemo s' oroshjem pred Gospodam v' Kanansko deshelo, in sposnamo de smo svojo lastnino she na uni strani Jordana prejé-li.‘ Mojsef je tedaj dal Gadatovim in Rubenovim finovam, in polovizi rodú Manafeta, finú Joshefoviga, kraljestvo Šehona, Amorejskiga kralja, in kraljestvo Oga, Basanskiga kralja, in njih deshelo s' vfimi mésti vréd.“

CXXXVII. Bog ukashe pokonzhanje Kananejev.

IV. Mojs. 33, 50-56.

Gospod je tudi sasnamnjal pokrajne Kananske deshele, in je odlózhil Eleazarja, vélikiga duhovna, in Josveta, in desét drugih mósh, od sleherniga rodú eniga, de bi rasdelili Kanansko deshelo med devet rodóv, in med polovizo Manesetoviga.

„Tiste dní je Gospod govoril Mojsefu: „Sapovéj Israelovim otrokam, ter jim rézi: Kadar se bote zhes Jordan spravili, in v' Kanansko deshelo prishli, pokonzhajte vse prebivavze tiste semlje, rasbite snamnja, rasdrobite malike, in rasdenite njih vishave; potrebíte deshelo, ki bote v' nji stanovali; sakaj jest fim vam jo v' last dal . . . Ako pa ne bote prebivavzov deshele pomorili; vam bodo oni, ki bodo ostali, ternje v' ozhéh, in sulize v' stranéh, in vam bodo nasprotvali v' desheli vashiga stanovanja, in karkoli me je bila misel njim storiti, bom vam storil.“ *)

CXXXVIII. Mésta satekálifha.

IV. Mojs. 35, 1-34.

„Gospod je tudi to govoril Mojsefu na Moabskih planjávah . . . : „Sapovéj Israelovim otrokam,

*) Bog je to ukasal 1) savolj srafnih pregréh Kananejev; 2) Bog je tudi Abrahamu to deshelo obljubil, in Abraham se je nje polastil, ter svojimu saródtu sapustil; in Abrahamovi mlajfhi niso sgubili pravize do deshele, desiravno so shli v' Egipt; 3) Kananski prebivavzi so se tudi lohka pogubljenji odtegnili, kér so beshali.

de od svojih lastnin dajo Levitam mesta v' prebivanje, in njih predmestja kroginkrog; de oni v' mestih prebivajo, predmestja pa sa drobnizo in shivino imajo. Predmestja naj leshejo sunej mestniga osidja tavshent stopin delezh kroginkrog... Shest mest pa od njih, ki jih bote Levitam dali, odlozhite v' satekalishe ubeshnih, de va-nje beshi, kteri bo kri prelil; memo tih pa she drugih dve in shtirdeset mest. Vsih mest, ki jih Levitam dajte, jih bodi osem in shtirdeset, s' njih predmestji. In od mest, ktere bodo od lastnin Israelovih otrok dane, se jih bo vezh dalo od tistih, ki vezh imajo; in manj, od tistih, ki manj imajo; sleherni (*rodovi*) bodo po meri svojiga delésa Levitam mest dali.“

„In Gospod je rekel Mojsefu: „Govori Israelovim otrokam: in rezi jim: Kadar bote zhes Jordan v' Kanansko deshelo prishli, odlozhite mesta v' satekalishe ubeshnih, ki so nevedama koga ubili; de ga sorodnik umorjeniga (*mashevaviz kervi*) ne bo mogel ubiti, kadar bo tje perbeshal, dokler se ne postavi pred vso mnoshizo, in se njegovo djanje ne rasodi. Tih mest pa, ki bodo v' satekalishe ubeshnih odlzhene, naj bodo tri na letim kraji Jordana, in tri v' Kananski desbeli; de se satezhe va-nje, kdor bi utegni ne-radovoljno kri preliti. Zhe kdo koga s' shelesam udari, in udarjeni umerje, je uboja kriv; ter mora umreti. Ako kamin saluzhi, in udarjeni umerje; bodi po enako kasnovan. Ako bo kdo s' lesam udarjen, in umerje; bodi mashevan s' kervjo tistiga, kteri ga je udaril. Sorodnik ubitiga, naj ubijavza umori; sdajzi, ko ga dobi,

ga smé umoriti. Zhe kdo is sovrashstva kakiga zhloveka pahne; ali salesváje kaj na-nj vérshe; ali ker je bil njegov sovrashnik, njega s' roko udári, de uni umerje: je on, kateri je udaril, uboja kriv. Šoródnik ubitiga ga smé umoriti, sdajzi ko ga najde. Ako pa po nakluzhji, in ne is sovrashstva, in hudobniga serza, kej takiga storí; in se to vprizho ljudstva skashe, in med ubijavzam in mashevavzam kerví rasfódi: bodi nedolshni is roke mashevavza otét, in po sodbi v' mesto nasaj peljan, v' ktero se je satékel; in naj ostane ondi, dokler véliki duhoven ne umerje, ki je bil s' svetim oljem masiljen. Ako se ubijaviz sunej pokrajn tih mést, ktere so sa ubéshne odlozhene, najde; in bo ubít od mashevavza kerví, ne bo nizhéfar kriv ta, ki ga umorí. Sakaj ubéshin bi bil mogel do smerti vélikiga duhovna v' méstu ostati. Po njegovi smerti pa naj se ubijaviz v' svojo deshelo vérne. Té postave naj bodo vézhne sa vse vashe prebivalisha. Ubijaviz bodi na sprizhevanje prizh fhtrafan. Na sprizhevanje eniga samiga naj se nihzhe ne obfódi. Od njega, ki je kriv prelite kerví, ne vse mite odkúpe, temuzh sdajzi naj umerje . . . Ne ognufite deshele svojiga prebivanja, ktera bo s' kervjo nedolshnih omadeshvana, in ne more drugazhi ozhishena biti, kakor f' kervjo njega, kateri je drugiga kri prelil. In tako bo vasha lastnina ozhishena, ko bom jest s' vami prebival. Sakaj jest sim Gospod, ki med Israelovimi otrozi prebivam.“ *)

*) Gléj Matevsh. 5, 38-41.

CXXXIX. Mojsefovi poslédnji ogóvori.

Pred svojo smertjo „je Mojsef govoril Israellovim otrokam vse, kar mu je Gospod ukasal.“ Mosh boshji je opomnil isvóljeno ljudstvo prezhudnih narédeb boshjih; jim je islagal postavo boshjo, jih je opominjal sveste biti Gospodu, kateri je narédil savéso s' njimi, in jih je isvolil sa svoje ljudstvo; „kateri jih je nosil, kakor nosi mosh svojiga majhniga otroka. Nizh ne dodajte njemu jim je rékel, kar vam govorim, in nizh mu ne odvsemité. Dershite se sapóvd Gospoda svojiga Boga, ki jih vam sapovém.“ V. 1, 3. 31. 4, 2.

„Tudi ga ni nobeniga drugiga ljudstva najbo s'he tako veliko, kterimu bi bili bogovi tako bliso, kakor bliso je naš Bog nam, per vsih naših molitvah. Sakaj kje je tako imeniten narod, de bi imel s'hege in pravizhne sapovdi, kakor je postava, ktero danš prizho val raslagam? Varuj tedaj skerbno sebe in svojo dusho, de ne posabish rezhi, ktere so tvoje ozhi vidile, in de se ne odtegnejo tvojimu serzu vse dni tvojiga shivljenja. Perpovduj jih svojim otrokam in vnukam; od dné, kadar si stal pred Gospodam svojim Bogam pod Horebam, in kadar mi je Gospod govoril:, Šklizhi mi ljudstvo, de slishijo moje besede in se uzhé, bati se mene vse svoje shive dni na semlji, in de uzhé svoje otróke. In ste se perblishali in stali pod goró, ktéra je goréla proti nébu; in na-nji so bili temota, oblaki in mrak. In Gospod je vam govoril is frede ognja. Glaf njegovih besedí ste slishali, podobe pa niste zlo nobene vidili . . .“ V. 4, 7-12.

Mojsef je dalje ljudstvo opominjal, sdershati se malikovanja; in ne po boshje zhasitati shival, podób, sónza, lune in svesd; mu je tudi pre-rokoval, de bo raskropljeno med vse naróde, ako bo sapustilo Gospoda. „Ako bosh ondi iskal Gospoda svojiga Boga, ga bosh nafhel; vunder le ako ga bosh iskal is vsiga serzá, in is vse svoje dushe. Po tem, ko bo prishlo nad-te poslednji zhas vse, kar je pred povédano, se bosh vernil k' Gospodu svojimu Bogu, in bosh slushhal njegov glas; sakaj Gospod tvoj Bog je usmiljen Bog; on te ne bo sapustil in ne vsiga pokonzhal, tudi ne posabil savése, ktero je persegel tvojim ozhétam. Vprashuj od nekdamnih zhasov, ki so bili pred teboj, od dné, ki je Bog stvaril zhlovéka na semlji, od eniga konza néba do drugiga, zhe se je kdaj kej takiga godilo ali slishalo, de bi bilo kako ljudstvo slishalo glas govorézhiga Boga is fréde ognja, kakor si ti slishalo in shivish; ali je Bog kej takiga storil, de bi si bil vsél ljudstvo smed narodov s' skushnjo, snamnjem in zhudeshem s' bojem, s' možhno rokó, in s' avsdignjeno ramó, in s' stráshnimi perkasnami, kakor je vse to storil sa vas Gospod vasli Bog, v' Egiptu pred tvojimi ozhmí; de bi ti védil, de Gospod je pravi Bog, in de ni drugiga, rasun njega . . . sato, ker je ljubil tvoje ozhéte, in si isvolil njih sarod sa njimi. In pred tabo gredé te je is Egipta ispeljal s' svojo veliko mozhjó, de bi pokonzhal pred teboj vezhi ljudstva in mozhnejshi, od tebe; de bi peljal tebe v' deshelo, in ti jo dal v' last, kakor vidish danashnji dan. Védi tedaj danf in premisli v' svojim serzu, de Gospod je Bog

v' nebefih sgorej, in na semlji sdolej; in de ni nobeniga drugiga . . .“ V. 4, 29-39.

„Slushaj Israel, Gospod nash Bog je edin Gospod. Ljubi Gospoda svojiga Boga is vfiga svojiga serza, in is vse svoje dushe, in is vse svoje mozhi. In te besede, ki ti jih jest danf sapovem, naj bodijo v' tvojim serzu, in jih perpovduj svojim otrokam, ter jih premishljuj, ko sedish v' svoji hishi, ko grésh pe pótu, ko grésh lézh, in ko vstanesh. In jih pervesuj na svojo rokó, kakor snamnje, in naj ti bodo (*spominki*) med ozhmí, in jih sapisuj na podbóje in vrata svoje hishe . . .“ V. 6, 4-9.

„Torej Israel! kaj drugiga hozhe od tebe Gospod tvoj Bog, kakor de se bojish Gospoda svojiga Bogá, in hódish po njegovih pótih; de ga ljubish, in slushish Gospodu svojimu Bogu is vfiga svojiga serza, in is vse svoje dushe; in se dershish sapóvd Gospoda in njegovih shég, ktere ti jest danf sapovdujem, de se ti dobro godí. Glej! nebó, in nebesa nebél, in semlja, in vse, kar je v' nji je Gospoda, tvojiga Boga. In vunder se je Gospod sklenil s' tvojimi ozhéti, in jih je ljubil, ter je isvólil njih sarod sa njimi, to je, vas, smed vseh naródov; kakor je danashnji dan ozhitno. Obrésajte tedaj svoje serzé, in ne hodite terdovratni. Sakaj Gospod vash Bog je Bog bogov in Gospod gospodov; vèlik, mogózhin in strashan Bog; kteri ne gléda, ne na ofébo, ne na darí. On storí pravizo firóti in vdóvi, in ljubi ptujza, in mu da shivesh in oblazhilo. Ljubite tedaj tudi ví ptujze; ker tudi ví ste bili ptujzi v' Egiptovski desheli. Gospoda svojiga Bo-

ga se boj, in njemu samimu slushi; njega se der-shi in per njegovim iménu perlé-gaj. On je tvoja hvala in tvoj Bog, kateri je stóril nad teboj té velike in grosovitne rezhí, ki so jih tvoje ozhí vidile. Tvojih ozhétov je doli fhlo v' Egipt sedemdeset duh, in gléj! sdaj te je Gospod, tvoj Bog namnóshil, kakor svésde na nébu . . .“ V. 10, 12-22.

„Gospod tvoj Bog ti bo obúdil preroka smed tvojiga naróda in tvojih bratov, kakor mene; njega poslušhaj; kakor si prôfil Gospoda svojiga Boga pod Hórebam, ko je bila vsa mnoshiza sbrana in si rekel: „Jest vezh nózhem slushati glasú Gospoda, svojiga Boga, in vezh ne gledati tega filno velikiga ognja, de kjé ne umerjem. In Gospod je rekel meni: Prav so govorili vse. Preróka, tebi enakiga, jim bom obúdil smed njih bratov, ter bom polóshil svoje beséde v' njegove usta, in jim bo govóril vse, kar mu bom ukasal. Kdor pa ne bo hotel poslušhati njegovih besedí, ki jih bo govóril v' mojim imenu, nad tém se bom jest malhevál. Prerok pa, kateri se bo prevsétno predèrsnil govoriti v' mojim iménu, kar mu nisim ukasal govoriti, ali ktéri govóri v' iménu ptujih bogov, bodi umorjen . . .“ V. 18, 15-20.

„Kadar bote tedaj prishli zhes Jordan, postávi kamne na góri Hebalški . . ., in pobéli jih s' apnam, in narédi ondi altar Gospodu svojimu Bogu is kamnov, katerih se sheléso ni dotaknilo . . ., in darúj na njem shgavne darove Gospodu, svojimu Bogu, in daruj hvalne darove, in ondi jéjte in se gostite vprizho Gospoda svojiga Bogá; in na kamne sapíshi raslozhno in

ozhitno vse beséde té postáve.“ Po tem naj se ljudstvo rasedlí; rodovi Šimeonov, Levjev, Judatov, Isaharjev, Joshefov in Benjaminov naj se vstáviyo na Garizinski gôri, de bodo blagosloveli; rodovi Rubenov, Gadatov, Aserjov, Zabulonov, Danov in Neftaljev naj se pa vstavijo na Ebalski gôri de bodo protíli hudobnim. Levitje naj govore prihodnje shtrafinge hudôbnih, in ljudstvo naj odgovorí: Amen; Levitje naj tudi govore prihodne blagoslove pravizhnih, in ljudstvo naj odgovorí: Amen. V. 27, 1-26.

„Kadar bo tedaj prishlo vse to nad tebe, ali blagoslóvi, ali preklétja, ki sim ti jih postavil pred ozhi; tí pa se bofh kefal v' svojim serzu med vsimi naródi, med ktére te bo Gospod tvoj Bog raskrópil, in se bofh vernil k' njemu, in bofh pokórin njegovim ukasílam s' svojimi otrózi vréd is vsíga svojiga serza, in is vse svoje dushe, kakor ti danš sapovedujem: bo tebe Gospod tvoj Bog nasaj peljal is fushnosti, in se te bo usmilil, in te sbral smed vsíh naródo, med ktére te je poprej raskrópil. Ko bi bil páhnjen do konza nehá, te bo vunder od ondod nasaj potégnil Gospod tvoj Bog, in te vsél ter perpeljal v' deshelo, ktéro so tvoji ozhétje v' last iméli, ter jo bofh posédel; in on te bo blagoslovil, in te namnoshil bolj ko tvoje ozhéte. Gospod tvoj Bog bo obrésal tvoje serzé in serze tvojiga saróda, in bofh ljubil Gospoda svojiga Boga is vsíga svojiga serza, in is vse svoje dushe, de shivish...“ V. 30, 1-6.

„Ta sapóvd, ki ti jo danš dam, ni vishi od tebe, in ne predelezh; tudi ni na nébu, de bi

rekel: Kdo smed naf samore iti do nebá de bi jo nam dôli pernêfel, de jo flifhimo in spolnujemo v' djanji; tudi ni unkraj morjá, de bi se isgovarjal rekozh: Kdo smed naf bo samógel prepeljati se zhes morjé, in jo pernefti do naf, de bi flifhali in ftorili, kar je sapovedaniga? Temuzh ta sapóvd je prav bliso; v' tvojih uftih in v' tvojim ferzu, de jo dopólnefh. Premifli, de fim ti pred ozhí poftavil shivljenje in dóbro, in nafproti smert in húdo; de ljubifh Gofpoda, fvojiga Bogá, in hódifh po njegovih pótih in se derfifh njegovih sapóvd, fhég in poftav; de shivifh; in de te on pomnóshi in blagofloví v' deshéli, kí jo gréfh v' laft prevsét . . . Jesh poklizhem danf na prizho nebó in semljo, de fim vam pred ozhí poftavil shivljenje in smert, blagorflor in preklétje. Isbêri fi tedaj shivljenje, de shivita tí in tvoj sárod.“ V. 30, 11-19.

CXL. Mojsel srozhi poftavo.

V. Mojs. 31, 1-30.

„In Mojsel je fhel, in govóril vse te befede vřimu Israelu, in jim je rekel: „Danf fim ftar ťto in dvajřet lét; jesh val vezh ne mórem vládati; verh téga mi je ťhe Gofpod rekel: Tí ne pojdeřh zhes ta Jordan. Gofpod tvoj Bog pojde tedaj pred teboj; on bo ťam pokonzhál té naróde pred tvojim oblizhjem, in jih bořh poředel. In Josve pojde zhes pred teboj, kakor je Gofpod govóril . . . Bodite bres ťkerbí in ťerzhni; ne bojte ťe jih, in ne bódi val grósa pred njimi;

sakaj Gospod, tvoj Bog, sam te bo sprémil, in te ne bo sapustil, in ne odstópil od tebe.“ In Mojsef je poklizzal Josveta, in mu je djal vpri-zho vfiga Israela: „Bódi bres sferbí in serzhan, sakaj tí popéljesh to ljudstvo v' deshelo, ki jo je dati Gospod njih ozhétam perségel, in jo bosh med-nje rasdélil; in Gospod, kateri val bo spre-mil, bo sam s' teboj; on te ne bo sapustil, in ne odstópil od tebe, ne boj se in ne prestrafhi se.“

„Mojsef je tedaj sapisal to postavo, in jo je dal duhovnam, Levjevím sinovam, kateri so no-fili skrinjo savése Gospodove in vsím starejsšinam Israelovim, in jim je ukasal rekozh: Vsako séd-mo léto, ob létu odpushenja, o prasniku selenih sshotórov, ko se snidajo vsi Israelzi, perkasat se pred oblizhjem Gospoda svojiga Boga na kraji, kateriga bo Gospod isvôlil, béri beséde te postave vpri-zho vfiga Israela . . ., de slishijo in se u-zhé, bati se Gospoda svojiga Bogá, dershati se vsih besedí té postave, in jih spolnovati; de tu-di njih otrôzi, ktéri so sdaj she nevédni, slishi-jo, ter se bojé Gospoda svojiga Boga vse dni, ktere bote stanovali v' desheli, ki greste va-njo zhes Jordan, jo v' last vsét.“

„In Gospod je rekel Mojsefu: „Glej! dan tvoje smerti se je perblishal; poklizhi Josveta in vstavita se v' sshotóru savése, de mu dam povélje. Mojsef in Josve sta tedaj shla, ter se vstavila v' sshotóru savese. In Gospod se je ondi perkasal v' oblazhnim stebru, in oblak se je vstavil med vrata sshotóra. In Gospod je rekel Mojsefu: „Glej! tí bosh saspał s' svojimi ozhéti, in to ljudstvo se bo vsdignilo, in se ognufilo s' ptujimi bogóvi v'

desheli, v' ktero gré ondi stanovat; in me bo sapustilo, in bo sanemáriló savéso, ktero fim s' njim narédil. In moj serd se bo vnél nad njimi takrat; ter ga bom sapustil, in mu perkril svoje oblizhje, in ono bo v' rop; in prishle bodo nad-nj vse teshave in nadloge, ter porézhe takrat: Resnizhno so té nadloge sató nad-me prishle, ker Bog ni s' meno. . . . Torej sapishite to péfim, in jo uzhite Israelove otroke, de jo is glave snajo in s' uftmi pojó; in de mi je ta péfim prizha med Israelovimi otrozi . . . Mojsef je tedaj vprizho vfiga sbôra Israeloviga govóril beséde te péfmi do sadnje.“

CXLI. Mojsefova poslédnja péfim.

V. Mojs. 32, 1-47.

Saflish' nebó, kar govorím,
In semlja flish' beséde mojih uft.
Moj uk naj kaplja, kakor desh;
Moj góvor tēzi, kakor rosa;
Ko désh na trávo,
Ko vlága na selí.

Kér klizal bom imé Gospódovo.
Škasujte hvalo nashimu Bogú.
Popólnama so déla boshje,
Pravízhne vse njegove póta;
Gospód je svést, in bres krivíze,
Pravízhin in resnízhin.

Greshíl' so soper njega;
Otrôzi niso vezh njegoví; ostúdni!
Hudobin ino spriden rod!

Takó vrazhúješh tí Gospodu,
 Neúmno ljudstvo, in nespámetno?
 Ni on tvoj ôzhe, ki te je v' last' imel?
 Ki te je sobrásil ino stvaril.
 Le spòmni se nekdejnih zhasov,
 Premisli léta rodovín,
 Popráshaj svójiga ozhéta, ter ti bo nasnánil,
 Štaréjšhi svoje, ter ti bodo pravili.
 Ko je Narvishi lózhil ljudstva;
 Ko je raskrópil mlajshe Adama;
 Je ljudstvam mēje stávil,
 Po Israelovih otrók shtevílu.

Gospódov dél pa je njegovo ljudstvo,
 Delèsh njegov je Jakob.
 V' pústi deshêli ga je náshel,
 Na strashnim kraji vélike pufhave;
 Ga vòdil in uzhíl,
 Ko serklo svojiga ozhéfa várval.
 Kakor postójna svoje gnjesdo drami,
 Nad svojim' mladim' léta,
 Perute rasprostíra, jih vsame, *)
 Jih nól' na svoji rami:
 Ga je Gospod sam vòdil,
 Ni bilo s' njim noben'ga ptujiga bogá;
 On ga je peljal zhes víshave semlje,
 De b' jédel sad poljá,
 In serkal méd s' skale,
 In olje s' kámína nar terjiga;
 Šméteno govéd in mléko dróbnize;
 Mashôbo jagnjet, ino mladih ovnov Báfanških;
 Koslizhe ino zvét pfhenize;
 De b' shlahadne terte vino pil.

*) Po hebrejškim.

Pa Israelzhik se je srédel, in je sdivjal,
 Postál je dêbel, mastin in širok;
 Bogá je on sapustil, svoj'ga stvarnika,
 Gospóda je savérgel, svoj'ga pomozhnika.
 Drashili so ga s' ptujimi bogóvi;
 Jesili ga s' gnušôbo;
 Hudizhem darovali, ne Bogú,
 Bogovam, k' jih posnáli niso;
 Nesnanim, is foséške,
 K' jim njih ozhétje niso zhašt skasvali.
 Sapustil si Bogá, ki ti je dal shivljenje,
 Posábil na Gospoda svoj'ga stvarnika.

Gospód je vidil, ter se je rasferdil;
 K' so ga drashil' finovi ino hzhére.
 Je djal: „Perkril jim bom oblizhje svoje,
 Bom vidil kak' jim bo na sadnje,
 Ker spriden ród je, in nesvésti so otrôzi.
 Drashil' so me s' maliki,
 Jesili me s' nizhemarnostmi svojimi
 In jest bom drashil njih s' tém, kar ni ljudstvo,
 Jesil s' néumnim ljudstvam.
 Unél se bo v' mojim serdu oginj,
 In gôrel bo do dná peklá,
 Posmodil semljo s' vřim' selmí,
 Gorá podpórnje bo poshgal.
 Nadlóg bom nád-nje sklizal,
 In svoje přhize v' njih štelil,
 De lakote jemljejo konez,
 De jih potreb' vrozhina ino nagla smèrt. *
 Poslal bom méd-nje sób sverín,
 In šrup po semlji lasijozhjih kazh;
 Mezh jih bo pokonzhal od svunej, in od snotrej
 šrah;

Mladenzha ino deklizo, dojenza ino sivzhika.

Šim rekel: Raskropit' jih zhem, *

Potrébit njih spomín.

Tode savolj sovrashnikov serditih fim odloshil,

De b' se kjé ne hvalili njih nasprotniki,

Ne rekli: Nafha mozhna róka

Je vse letó storila, ne pa Bog.

Ne dá si svetovat' to ljudstvo

In nima pameti.

De b' b'li pazh pametni, in de b' uméli,

Poslédnje pred sposnali;

Kakó jih êdin taushent shene,

De deset taushent dva podità.

Al' ne sató, k' jih je njih Bog prodal?

Perperl njih Gospod?

Kér njih bogovi niso, ko nash Bog;

To nash' sovrashniki sami sposnajo. *

Njih vinograd je šodomski,

In od Gomorske semlje;

Njih grojsdje sholz,

In jágode so filno grênke.

Njih vino kazhji sholz

Je strup serdit'ga gada. *

Ni to per meni sklenjeno?

V' moji s-hramb' sasnamjano?

Mashvati se, gré meni; jest povernem.

Ob zhasu jim bo nôga spodletéla;

Dan pogubljenja jim perhája;

Prihodnje se jim blisha.

Sakaj Gospod bo sodil svoje ljudstvo,

In svojih hlapzov se usmilil;

Bo vidil, de njih roka je ošlabéla,

De so obvarvani in sapušheni konz vséli.

In on porezhe: Kjé so njih bogovi,
 K' so se na-njé sanáfhali?
 K' so ushivali mast od njih daritve,
 In vino pili pitnih darov?
 Naj se vsdignejo, in vam pomagajo.
 In naj vam varstvo bódo v' potrebi.
 Poglejte! jest fim sam,
 Ni drugiga Boga mem mene.
 Jest umorím in jest oshivljám,
 Udárim in osdravim;
 In ni ga de b' otél is mojih rók.
 Vsdignil bom prot' nébu svôjo rôko,
 In djál: Jest vékoma shivím.
 Ak' blisk nabrusim mészha svojiga,
 Po sodbi seshem s' svojimi rokámi:
 Še bom masheval nad svojimi sovrashniki,
 In bom povernil svojim neprijatlám;
 Š' kervjo napolnil pshize;
 Moj mezh bo sherl mesó,
 Pobitih krí ino vjétih,
 In gologláv'h sovrashnikov.

Naródje! povikshujte njéga ljudstvo,
 Sakaj, on bo masheval kri svojih hlapzov;
 Nad njih sovrashnikam' raskasal mashevanje svoje,
 In sêmlji svoj'ga ljudstva bo on milostliv.

„Mojsel je tedaj prishel, in je vse té bé-
 séde té pésmi vprizho ljudstva govóril, on in
 Josve, Nunov fin. In kadar je bil vse te besé-
 de k' vřimu Israelu dogovoril, jim je djál: „Uti-
 f-
 nite si v' serzé vse te beséde, ktere vam danf
 na snanje dam; de svojim otrokam sapovešte
 tiste dershati, in storiti, in vse spolniti, kar je
 v' ti postavi sapisaniga. Sakaj, to vam ni bilo

saštojn sapovedano, temuzh de bi vfi po tem ravnali; in de bi vi, ako to storitè, dolgo zha-
fa shivéli v' desheli, v' ktéro grefte, fi jo v' last
spravit, kadar zhes Jordan pridete.“

CXLII. Mojsefova smèrt.

V. Mojs. 32, 48-52. 34, 1-12.

„In Gospod je Mojsefu ravno tisti dan go-
vóril rekozh: „Pojdi na letó Abarimsko goró,
na gôro Nêbo, ktera je v' desheli Moabski, Je-
rihi nasproti; in oglédaj Kanansko deshelo, kte-
ro bom jest Israelovim otrokam v' last dal, ter
bofh umerl na gôri. Kadar bofh gôri prîshel,
se bofh spravil k' svojimu ljudstvu, kakor je Aron
tvoj brat na Horški gôri umerl, in je bil k' svo-
jimu ljudstvu perdjan; sató, kér sta se soper
mene pregrêshila v' srédi Israelovih otrok sravin
vôde prerékanja v' Kádesu Šinske puháve; in
me ništa povelizhala med Israelovimi otrozi. Pred
seboj bofh deshelo vidil, ktero bom jest Israe-
lovim mlajšhem dal, tode va-njo ne pojdesh.“

Nató je Mojsef Israelove rodóve blagoflo-
vil, „in je shel is Moabskiga poljá na gôro Nêbo,
na verh Fasga, Jerihi nasproti; in Gospod mu
je vso Galaadsko in Kanansko deshelo pokásal,
in rekel: „Ta je deshela, ktéro fim dati persé-
gel Abrahamu, Isaku in Jakóbu, rekozh: Tvo-
jimu saródu jo bom dal. Vidil fi jo s' svojimi
ozhmí, pa va-njo ne pojdesh.“ In ondi je u-
merl Mojsef, *) flushabnik Gospodov, v' desheli

*) 1563 lét pred Kristusam.

Moabski, po Gospodovim povelji. In on ga je pokopal v' dolini Moabske deshele, nasproti Fógora; in noben zhlovek she ni svedil sa njegov grob do danashnjiga dné. Mojses je bil sto in dvajset let star, ko je umerl; njegove ozhi niso otemnele, tudi njegovi sobjé se niso omajali. In Israelovi otrozi so ga trideset dni objokovali na Moabskim polji; ter so bili dnévi shalovanja po Mojsesu dokonzhani.“

„In Josve Nunov sin, je bil napolnjen s' Duham modrósti; sakaj Mojses je bil na-nj svoje roké polóshil. In Israelovi otrozi so mu bili pokorni, in so storili, kakor je bil Gospod ukazal Mojsesu. In noben prerok ni vezh vstal v' Israelu, kakorshin je bil Mojses, kteriga je Gospod posnal od oblizhja do oblizhja; v' vsih snamnjih in zhudeshih, ktere ga je Bog poslal délat v' Egiptovfki desheli nad Faraonam in vfimi njegovimi hlapzi, in vso njegovo deshelo; de bi se skasale mogozhna roka in velíke déla, ki jih je Mojses stóril vprizho vfiga Israela.“

Moški, pa Gospodovim povelji. In on ga je
 položal v dolini Moškije desno, nasproti Ko-
 govi; in noben vplaval ni na svobilo za njegov
 grob do današnjega dne. Moški je bil tu in
 dvajset let star, ko je umrl; njegova ostri niso
 omenjale, tudi njegovi sodje le niso omenjali. In
 Izraelovi otroci so ga trždelat dati ožjokovali na
 Moškijim polji; ter le bili človeki shlovaža po
 Mošela dokonzani.

„In Josve Novec sin, je bil trždelat
 Duham moškiji; kakaj Moški je bil na-
 le roke položil. In Izraelovi otroci so mu bili
 pokorni, in le šerili, kakor je bil Gospod nra-
 sal Mošela. In noben pretek ni veči vstal v
 Izraelu, kakor bil je bil Moški, kteri je Go-
 spod poslal od oblake do oblake; v vseh su-
 njih in zbudskih, ktere ga je Bog poslal-
 v Egiptovini desni nad Ezeranom in v sinu-
 govini hiški, in v njegovi deželi; do bil je
 Izzale njegovina roka in velike dela, in bil je
 Moški človek vprizho v Izzale.

KASALO.

		Stran.
1.	S tvaritev svetá	1
2.	Perva zhlovéka	3
3.	Raj	5
4.	Pervi gréh	5
5.	Shtrafinga perviga gréha	6
6.	Kajn in Abel	8
7.	Adamov sarod	9
8.	Sprida perviga svetá	10
9.	Vesoljni potòp	12
10.	Noe otét	13
11.	Noetov hvalni dar	15
12.	Noetovi sinovi. Nemrod.	16
13.	Babilonfki turn	17
14.	Pokliz Abrahama	18
15.	Abrahamova mirnost	19
16.	Abrahamova pravizhnost. Melkisedek	21
17.	Abrahamova véra	22
18.	Bog naredi savéso s' Abrahamam	23
19.	Abrahamova postrésnost	25
20.	Abrahamovo ufmiljenje	26
21.	Spazhenost po Sodomi	28
22.	Pokonzhanje Sodomfkiga mésta	29
23.	Isak in Ismael	31
24.	Abrahamova pokorfhina	32
25.	Sara umerje	34

	Stran.
26. Abrahamova skerbljivost	36
27. Rebeka in Laban	37
28. Rebeka vsame Isaka	38
29. Esav in Jakob	41
30. Jakob blagoflovljen	43
31. Esav blagoflovljen	45
32. Jakob beshí pred Esavam	46
33. Jakob per Labanu	48
34. Jakob gré domú	51
35. Jakob sverstúje svojo drushino	54
36. Jakob se spravi s' Esavam	57
37. Joshef pastir	59
38. Joshef v' vodnizi	60
39. Bratje prodajo Joshefa	61
40. Joshefovo zhistoft	62
41. Joshef v' jézhi	64
42. Joshef is jézhe réfhen	66
43. Joshef povikfhan	68
44. Joshefovi bratje pridejo v' Egipt	69
45. Bratje gredó domú	71
46. Bratje gredó v' Egipt	73
47. Benjamín pride v' Egipt	74
48. Joshefova freberna kupa	76
49. Lepo Judetovo serze	77
50. Joshef se da sposnati	79
51. Jakobovo veselje	81
52. Jakob pred Faraonam	83
53. Jakob blagoflovi Efrajma in Manafeta	84
54. Jakoba smert in pokop	86
55. Joshefova smert	88
56. Faraon satéra Israelze	90
57. Mojsef v' bizhnatim jerbafzhiku	91
58. Mojsef beshi is Egipta	93
59. Gorezh germ	95
60. Mojsef se verne v' Egipt	96
61. Mojsef in Aron v pervizh pred Faraonam	97
62. Bog ponovi obljubo in povelje	99
63. Mojsef in Aron vdrugezih pred Faraonam	101

64.	Perva fhtrafinga	102
65.	Druga in tretja fhtrafinga	103
66.	Zheterta in peta fhtrafinga	105
67.	Shesta in sedma fhtrafinga	107
68.	Osma fhtrafinga	109
69.	Deveta fhtrafinga in napoved defete	111
70.	Velikanozhno jagnje	113
71.	Defeta fhtrafinga in odhod is Egipta	115
72.	Pervenzi Bogu odlozheni	117
73.	Potop Egipzhanov	118
74.	Mojsefova sahvalna pestm	121
75.	Mojsef popravi vodo	123
76.	Prepelize in nebeshki kruh	123
77.	Voda is skale, v' pervizh	126
78.	Amalezhani premagani	127
79.	Jetron pride k' Mojsefu	128
80.	Israelzi pod Sinajem	130
81.	Defet boshjih sapovd	133
82.	Posamesne sapovdi boshje	134
83.	Postave ubogim v' prid	137
84.	Postave sushnjim v' prid	138
85.	Povrazhivna praviza	140
86.	Postave, ki tizhejo premoshenje blishnjiga in shivali	141
87.	Nektere sakonfke postave	143
88.	Snidniza	144
89.	Svetifhe	145
90.	Sabota	147
91.	Sabotno leto	148
92.	Sveto leto	149
93.	Novo leto	150
94.	Binkefhtni prasniki	150
95.	Prasnik selenih fhtorov	151
96.	Veliki dan sprave	152
97.	Posvezhene ofebe ali perfhone	153
98.	Levitje	154
99.	Duhovni	155
100.	Veliki duhoven	157

101.	Darovi	158
102.	Shege ob daritvi	160
103.	Prepovedane jedi	162
104.	Ozhifhovanje ognúfenih in gobovih	163
105.	Pervina in defetina	164
106.	Saljube ali obljuje	164
107.	Savésa	165
108.	Table postave	166
109.	Slato tele	167
110.	Malikovavzi kasnovani	168
111.	Boshji ferd se vléshe	170
112.	Savésa ponovljena	172
113.	Popotvanje Israelzov po pufhávi	174
114.	Nadab in Abiu	175
115.	Preklinjevaviz boshjiga iména kamnjan	176
116.	Prepelize; vdrugizh	177
117.	Marija in Aron mermrata soper Mojsefa	180
118.	Oglédniki	181
119.	Josve in Kaleb	183
120.	Nesposhtovaviz sabóte kamnjan	186
121.	Kore, Datan in Abiron mermrajo	186
122.	Semlja poshré Koreta, Datana in Abirona	188
123.	Aronova paliza oseleni	190
124.	Voda is skale; vdrugizh	191
125.	Edomljani sovrashni	193
126.	Aron umerje	194
127.	Bronasta kazha	194
128.	Sehon in Og premagana	195
129.	Balak in Balaam	197
130.	Ofliza Balaamova	198
131.	Balaam blagoflovi Israelovo ljudstvo	199
132.	Fineesova gorézhnost	201
133.	Israelzi bodo fhtéti	202
134.	Josve, Mojsefov naflédnik	203
135.	Majdanzi premagani	204
136.	Rubenovi in Gadatovi mlajfhi, in pol Manafetevih dobé lastnino	206
137.	Bog ukashe pokonzhanje Kanauejev	209

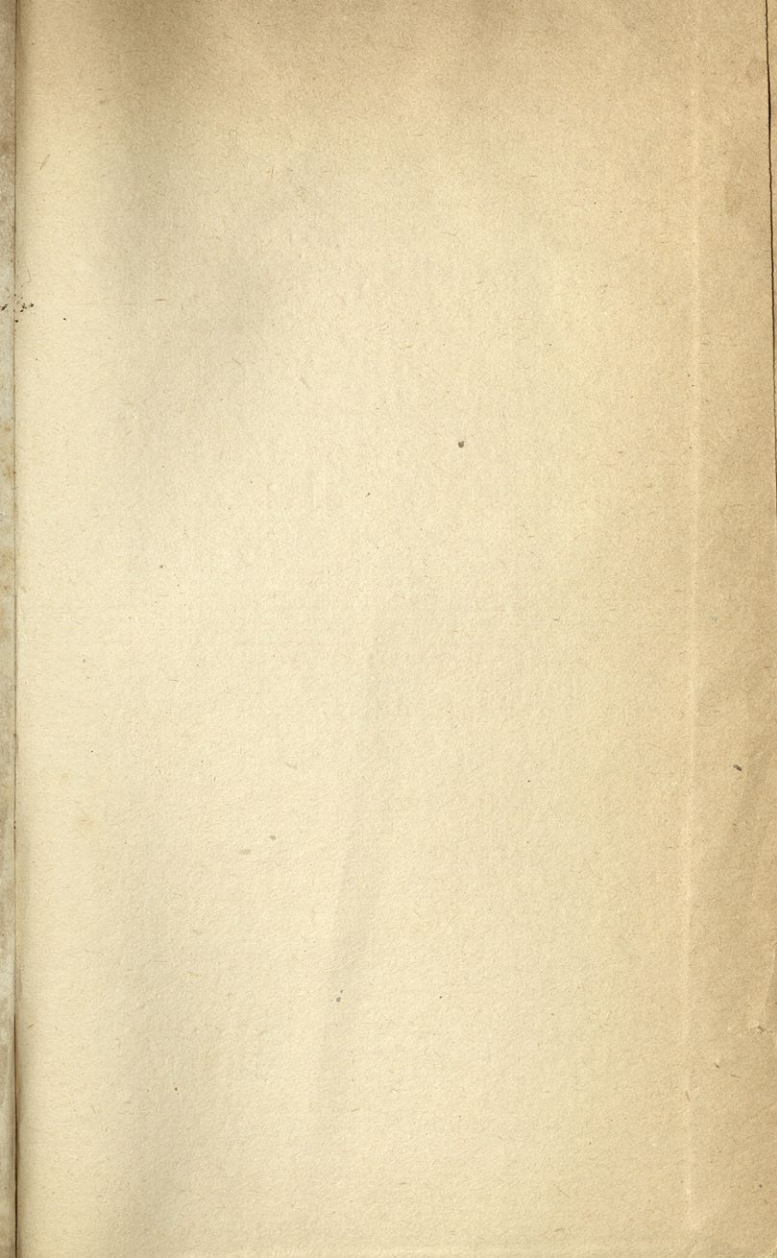
138. Mésta satekalifha 209
 139. Mojsefovi poslédnji ogóvori 212
 140. Mojsef srozhi postavo 217
 141. Mojsefova poslédnja péšim 219
 142. Mojsefova smiert 224

Stran.	Verš.	Stran.
209	15	209
212	22	212
217	23	217
219	1	219
219	10	219
219	1	219
219	6	219
224	22	224
224	6	224
224	2	224
224	23	224
224	11	224
224	11	224
224	8	224
224	7	224
224	27	224
224	28	224
224	27	224
224	17	224
224	17	224
224	17	224
224	8	224

Hujshi pogrěfhki.

<i>Stran.</i>	<i>Versta.</i>	<i>Bêri.</i>
5	15	vfo
9	23	mnogo
12	22	shivál
39	1	govéd
51	19	vajnimu
56	4	feboj
65	3	oshél
71	22	po
88	6	vfi
93	5	gorézhi
128	25	Seforo
144	14	dvéh
147	11	fo
149	8	fnidnizi
155	7	opravljeno
161	27	daróvi
167	28	fi
191	25	fkale
193	17	zěfti
211	17	uhěshni
216	13	blagoflóvi
221	2	fhirok

COBISS 4042400

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000428968

